GASP EDİLEN ORGAZM YA DA KAYIP HAZZIN PEŞİNDE

ÜÇÜNCÜ CİLT

“ORGAZMIN GENETİK PROGRAMI (OGP)

HAZZIN O EN YOĞUN SÜRECİNE ADANMIŞTIR

İÇİNDEKİLER

I.BU KİTAP NİÇİN YAZILDI?
II.ÖNSÖZ
III.SÖZLÜK
IV.OKUYUCUNUN DİKKATİNE
V.SESTEN YAZIYA
VI.ŞİİRLER
Kısaltmalar:
OGP: Orgazmın genetik programı
OKB: Obsesif kompulsif bozukluk
NNO: Normal nevrotik orgazmı
NN: Normal nevrotik
BDT: Bilişsel davranışçı terapi

I.BU KİTAP NİÇİN YAZILDI?

Bu kitap, cinsel dürtülerini bastıran, cinsel hazlarından kastre edilen insanın uğradığı ruhsal kayıpların genel bir portresini sunmak amacıyla yazıldı. İnsanın eksiksiz cinsel hazlarından kastre edilişinin yarattığı ve kitabın ilerleyen sayfalarında detaylandıracağımız ruhsal problemleri bir kenara bıraksak bile, en azından kastre edilen cinsel hazlar, bastırılan cinsel dürtüler, öznenin orgazmında süreğen tatsızlık hissiyatına yol açar. Bu sonuç dahi tek başına ciddi bir derttir.

Kitabımızda insanın ruhsal yönden güçlü ve güçsüz yanlarını ortaya koymaya çalıştık ve gördük ki eksiksiz orgazm hazzını ve cinsel emosyonlarını yaşayan insan, bu ruhsal imkânlarını bir güç kaynağına dönüştürebilirken, bunları inkâr ettiğinde, bu kaynaktan sağlayabileceği tüm güçlerini kaybediyor.

Cinsel güdülerimiz ruhsal dünyamızı zenginleştirerek bereketli kılarken aynı zamanda birey üstü üreme programına bağlı oluşları nedeniyle en karşı konulamaz güçlerimizdir. Bu gerçeği çok iyi kavramak gerekir. Çünkü insan, cinsel dürtülerini kendisi üretmez, bu dürtülere maruz kalır. Cinsellik insanı yöneten bir üst iktidar olarak tüm erki elinde bulundurur. Bu nedenle eksiksiz, tam tatminli orgazm yaşantısı da cinsel dürtülerin bir türevi ve onların sağlıklı biçimde hayata doğduklarının nihai test aşaması olarak insanın maruz kaldığı kaçınılmaz bir sonuçtur. Bu yüzden insanın orgazm üzerinde onu istediği gibi şekillendirecek bir iktidarı yoktur. Sonuçlarına maruz kaldığı cinsellik karşısında insanın ona itaat etmekten başka çıkar yolu yoktur. Ya da kısmî bir çıkar yolu vardır: Cinsel güdülerinin buyruklarını dinlemeyebilir, yani inkâr ederek bastırabilir, ama karşılığında ruh sağlığı üzerinden bedeller öder. İnsanın bastırdığı cinsel dürtüler üzerinden ödediği bedeller Freud'un tüm eserlerinde ayrıntıları ile açıklanmıştır.

Aslında insanı kendi cinsel güdülerine kafa tutan biricik varlık olarak da tanımlayabiliriz, bu tutumuyla ruhsal intiharının yollarını inşa eden biricik varlık.

Kitabımızda ana tema olarak insan ruhsallığının baskılanan cinsellik nedeniyle uğradığı kayıpları ve karşılığında ödenen bedelleri açıklamaya çalıştık. Her ne kadar orgazm hazzında maruz kalınan kayıplar kitabın ana konusu gibi görünse de problem bu kadar basit değildir. Çünkü eksiksiz orgazm hazlarındaki kayıplar, kendisiyle bir biçimde bağlantılı diğer ruhsal odaklardaki kayıplarla da ilişkilidir (çift yönlü olarak) ve bu ruhsal odaklardaki kayıpları bir barometre hassaslığında yansıtır.

İnsanın insanlaşma sürecinin, annenin sarıp sarmalayan sevgi kucağında başladığı görüşündeyim. Bu gerçek, insanın konuşan bir varlık oluşu gerçeğinden de önce gelir. Daha önceleri, tarihin kaybolan derinliklerinde neler oldu, insan nasıl oldu da konuşan bir varlığa, özneye dönüştü? Elbette bu soruların yanıtları gelecekte verilecektir. Ama ben bu kitapta, insanın insanlaşma sürecinin, doğumla birlikte anne kucağında başlayıp sürüp giden bölümü hakkında konuşabilirim.

Burada bir yanlış anlamayı düzeltmem gerekiyor. Bu kitabın ana tezi orgazmın genetik programıdır yani kısaltılmış adıyla OGP ve tanımladığım bu özgürleşmiş orgazmın 60 – 120 saniye arasında sürdüğü tarafımdan ifade edilmişti. Birçok insan ejakülasyonun 60 – 120 saniye arasında sürdüğünü sanmış. Böyle bir durum elbette mümkün değildir. OGP'de (Orgazmın Genetik Programı) de ejakülasyon, bilinen öbür yaygın orgazmlarda olduğu gibi 4 – 5 saniyedir. OGP'de ortalama 90 saniye süren, ejakülasyona eşlik eden orgazmik haz fırtınasıdır. OGP (Orgazmın Genetik Programı) orgazmının yoğun haz fırtınası, bu 4-5 saniyelik ejakülasyon süresini geride bırakarak ortalama 90 saniyeye gelir dayanır. Oysa bilinen

anlamında yaygın orgazmda ejakülasyon süresi ile orgazmın haz süreleri birbirine eşittir, o da 4-5 saniye sürer. Hadi haz fırtınasına bir iki saniye daha ekleyelim, hepsi eder nerden baksanız 6-7 saniye…

Bu yanlış anlamaya ihtimal vermemiştim, özür dileyerek hatamı düzeltiyorum.

II.ÖNSÖZ

Orgazm konusunda ciddi ve çok kapsamlı ilk bilimsel çalışma, W. Reich'ın Türkçeye "Bedensel Boşalmanın İşlevi" adı altında çevrilen eseridir. Reich bu eserde orgazm sürecini grafiklerle de açıklar. Okuyucunun adı geçen eserdeki grafikleri gözden geçirmesi aydınlatıcı olacaktır. Aşağıda, Reich'ın bu eserinden belli pasajlar aktarılacak ve bazılarının altında kısa yorumlarımız yer alacaktır. Reich'tan yapacağımız bu alıntılar, tezimizi ileri sürerken bizi oldukça destekleyecek. Okuyucunun zaman zaman önsözdeki bu alıntılara bir göz atmak için dönmesi yararlı olacaktır.

Reich, orgazmın evrelerini şu aşamalar halinde ifade eder:

"A. Zevk öncesi

B. Girme

C. Uyarılma artışının isteyerek denetlenebildiği evre; bu evrede istemli uzatmanın henüz hiç zararı yoktur.

D. İstem dışı kas gerilmeleriyle uyarılmanın kendiliğinden arttığı evre

E. Ansızın dik bir çıkışla tepe noktasına yükseliş

F. Orgazm

G. Uyarılmanın apansız düşüşü

H. Gevşeme: süresi beşle yirmi dakika arasında" (Reich 1978: 113)

Reich'ın buradaki tespitlerine, "orgazmın genetik programı" (bkz. sözlük: orgazmın genetik programı ya da kısaltılmış olarak: OGP) bakımından itirazlarımız şöyle sıralanabilir: "Orgazmın genetik programı"nda (OGP'de) orgazm hazzı, çok daha yüksekte seyreden emosyonel bir şok seviyesinden başlar ve bu yoğun haz fırtınası, kendi seviyesini koruyarak tüm bedende, tüm havsala bölgesinde

çok yoğun sarsıntılarla 60-120 saniye kadar devam eder ve yavaş bir inişle sönümlenir. Yani Reich'ın belirttiği gibi ani bir düşüşle sona ermez, çünkü orgazm hazzının bu ani düşüşü, bilinen 5-7 saniyelik ortalama kastre orgazm için geçerlidir. Ama orgazmın bedensel gevşeme süresi, Reich'ın da "H" maddesinde belirttiği gibi OGP'de beşle yirmi dakika arasında seyreder. Ancak öznenin ruhsal dünyasındaki zenginleştirici kazanımları beşle yirmi dakika arasına sıkışmaz, eğer güncel ve büyük problemler söz konusu değilse, orgazmın genetik programının biraz ileride detaylandıracağımız ruhsal kazanımları, yani zindeleştirici ve ruhsal yapıyı yenileyici etkileri, uzun sürelidir ya da en azından ikinci bir cinsel ilişkiye kadar devam eder. Bu nedenle Reich'ın tanımladığı orgazm, bize göre bilinen ortalama orgazmın en iyi örneğidir. Gerçekte ise, Reich'ın tanımladığına oranla çok daha geniş arka planı olan büyük bir orgazm potansiyelinin bulunduğunu, ama bunun gasp edilmiş olduğunu düşünüyoruz. Bu nedenle Reich'ın tanımladığı orgazm, eninde sonunda kastre bir orgazmdır. Kitabımızda, tam tatminli orgazm alanında uğranılan büyük kayıpların nedenleri ve sonuçları üzerinde duracağız ve ortalama kastre orgazmın pek de öyle kurtarıcı bir işlevinin olmadığını belirteceğiz. Ama şimdilik özetleyerek şöyle de söyleyebiliriz: Bilincin, bilinçaltına oranla buzdağının görünen kısmına denk gelmesi gibi, NNO (bkz. sözlük: NNO; normal nevrotik orgazmı) da OGP'ye oranla aynı benzerliği yansıtır. NNO'nun (Normal nevrotik orgazmı) altında OGP'nin uçsuz bucaksız, ama yüzeye çıkamamış zengin potansiyeli saklıdır.

Reich'tan çok önemli bir alıntı:

"Sinircenin (nevroz) enerji kaynağı, cinsel enerjinin birikimi ile boşaltımı arasındaki ayrımdadır. Sinir hastasının ruhsal aygıtı, sağlıklı insanınkinden hep boşaltılmamış bir cinsel enerjinin varlığıyla ayrılır. Bu dediğim… bütün ruh bozuklukları için geçerlidir… İyileşme yalnızca sinir hastalığını doğuran enerji kaynağı, yani cinsel durgunluk ortadan kaldırıldığı zaman görülür. Başka bir deyişle, içgüdüsel gereksinimlerin bilincine varışın tam bir bedensel doyumla (orgazm) at başı gitmesi zorunludur." (Reich 1978: 121)

Bu paragrafta çok önemli psikanalitik bir görüş de dile gelmektedir: Reich açık biçimde "boşaltılamayan enerji" derken orgazmdaki tatminin eksik kalan kısmının bilinçte deneyimlenemediğini ve bilinçte deneyimlenmemiş bu hazzın, yani boşaldığı zaman haz üreten gerilimin, bilinçaltında birikerek hastalık ürettiğini söylüyor ki bu görüşe bütünüyle katılmaktayız. Bu tespit doğru olmakla birlikte bunun tersten işleyişi en doğru tanımlamadır. Yani boşalamayan hazdan dolayı hastalanmıyoruz. Bu haz tıkanıklığı nevrozlarımızdan dolayı gerçekleşiyor. Böyle ya da şöyle Reich, kitabımızın ana tezini özetlemiş oluyor. Reich'tan şu noktada ayrılıyoruz: Bilinçaltında biriken haz fazlası, onun tahmin ettiğinden çok fazla bir potansiyele denk gelir ve biriken bu haz fazlası, yine Reich'ın tanımladığı kastre orgazmla boşalacak gibi de değildir. Eğer Reich'ın tanımladığı kastre orgazmın, hazda eksiksiz bir orgazmı tanımladığına gerçekten emin olabilseydik bu kitap asla yazılmayacaktı. Kitap boyunca birçok çözümlememizde, bu iki orgazm arasındaki farkı netleştirmeye odaklanacağız.

Kitabı kaleme alırken temel amaçlarımızdan biri de insanoğlunun fantezi sığınaklarını yıkarak, ayağımızı yaşadığımız gerçek dünya zeminine basmayı sağlamak olmuştur. Fantezilerin yanılsamalı, hastalıklı özlem duyguları ile yüklü dünyasından, ruhun aydınlığına çıkmanın aslında bizi mutluluğun gerçek iklimine taşıyacağına inanmaktayız. İnsanoğlunun ne kadar çok kastre edilmişse o kadar çok fantezilerin tesellisine sığındığını düşündüğümüz için, gerçeğin düzleminde, ruhsal olanaklarımızın tahrip edilmemiş olduğu boyutta var olmanın, fantezilerimizin hastalıklı özlemleri ile ilgisi olmayan gerçek bir mutluluğu nasıl mümkün kılacağını göstermeye çalışacağız. Düşüncelerimizi ters yönden giderek şöyle de ifade edebiliriz: Eksiksiz orgazm hazzı, yaşanamadığı miktara denk gelen fanteziler üretir.

Ne kadar düşsel güzelliklerle yüklü olursa olsun, fantezilerin gerçeğin zemininden kopuk inşası, bizi bir gün muhakkak derin bir

hayal kırıklığı yaşamaktan korumayacaktır. Fantezilerin ister büyülü güzelliklerle yüklü olsunlar ister kâbuslar şeklinde kendilerini bize dayatsınlar, kesinlikle gerçekliğin testinden geçmeleri, yanılsamalı yapılarının yıkılması gerekir. Önemli olan, onların insanı tutsak eden büyüsünün bozulmasıdır. Özellikle kastrasyonların yapılandırdığı kara büyünün (kâbuslar, dehşetler) bozulması gerekir. Çünkü büyü bozulduğu zaman insanın ayağı yere, gerçeğin dünyasına basar. Şu düşünülebilir: Fantezilerimiz iptal edildiği zaman insana yaşanacak ne kalıyor? Diyoruz ki, o zaman insana, deneyimleyen ile deneyimlenenin gerçekliğin düzleminde sahih olarak yaşanan aynı anda oluş devingenliği, yani tam da yaşamın anlamlı reel güzellikleri ya da reel acıları kalıyor, bir başka deyişle varoluşumuzun tam da kendisi. Bunun en yalın örneğini, oynadığı oyunun büyüsel güzelliğine dalıp gitmiş çocukların durumunda görürüz. Hiçbir yetişkin, anda var olma devingenliğinin bu büyülü güzelliğini yaratma gücüne sahip değildir, yitirmiştir bu yeteneğini. Çocuğun oynadığı top, yetişkinin oynadığı toptan daha canlıdır.

Sinema alanından, “A Home At The End Of The World” adlı filmden, tanımladığımız orgazmı çağrıştıran bir sahneyi örnek verebiliriz. Başrol oyuncusu Colin Farrel’in, kadın sevgilisi ile cinsel ilişkisinde yaşadığı orgazmı izleyenler, ne demek istediğimizi yaklaşık olarak anlayacaklardır. Bu tespitim ile şunu da söylemiş oldum: OGP (Orgazmın Genetik Programı) kitabın yazarının tekelinde değildir. Tahminim dünyada dört beş milyon erkek bu potansiyeli yaşıyor olmalı. Ama onlar bu önemli sonucun farkında değiller. Tekrar belirtiyorum sadece bir tahminde bulundum.

İnsan ruhsallığının derinliklerinde, hazda eksiksiz orgazmın hangi yoğunluk ve derinlikte yaşanacağını belirten bir kayıt odağı olmalı diyoruz. Ve tanımlamalarımızı kolaylaştırmak, anlatımımızı netleştirmek bakımından bu kayıtların genetik programımızda mevcut olduğu düşüncesini ileri sürerek eksiksiz orgazm hazzına, “orgazmın genetik programı” ya da bu tanımlamanın ilk harflerini alarak kısaca “OGP” adını veriyoruz. Bu paragrafta sadece

varsayımsal bir yorum yaptım ama OGP (Orgazmın Genetik Programı) gerçektir.

Kitabımızda OGP kısaltması, (1) eksiksiz orgazm hazzını, (2) bu eksiksiz hazzın ima ettiği potansiyeli tanımlamak için ve ayrıca (3) bu programı hayatına taşıyabilmiş öznenin sıfatı, (4) programın kendi genel adı olarak kullanıldı. Okuyucu kısaltmanın hangi bağlamda kullanıldığını cümlenin gelişinden rahatça anlayacaktır.

Orgazmın genetik programı, doğal varoluşunun sergilenişi bakımından 60-120 saniyelik kesintisiz orgazm sürecinden (haz fırtınasından) soyutlanamaz, ama burada yine önemli olan onun ruhsal kalite bakımından içeriğindeki derinliktir. Bu nedenle bütün kitap boyunca OGP'nin (Orgazmın Genetik Programı) ruhsal analizine ve onun ruhsal bileşenlerini açığa çıkarmaya odaklandık.

Psikiyatri bilimi insanları ruh sağlıkları bakımından üç öbeğe ayırır: 1. Normal nevrotikler, 2. Nevrotikler, 3. Psikotikler

"Normal nevrotik", toplumun ortalama öznesini anlatır. Yani ruhsal rahatsızlıkları kabul edilebilir sınırların içinde olanlar veya mutsuzlukları ortalama düzeyde olanlar. "Nevrotikler"le sinir hastaları, "psikotiklerle" de akıl hastaları kastedilir. Psikiyatrinin "normal nevrotik" (NN) tanımlaması, kitabımız boyunca başvuracağımız bir ölçüt olduğu için bu açıklayıcı kısa ara notu düştük.

Biraz evvel yukarıda Freud'dan ve Reich'tan yaptığımız alıntılarda, orgazm hazlarında kısıtlılığın toplumsal düzlemde çok yaygın olduğu belirtiliyordu. Bu tespitlerden hareketle, toplumun ortalama öznesinin hazda kısıtlı orgazmına, eğer orgazmları kısıtlı bir düzeyde yaşanıyorsa, bir tanım kolaylığı olarak "normal nevrotik orgazmı", kısaca NNO adını verdik. NNO (Normal nevrotik orgazmı), bir tanımlama olarak yalnızca orgazm hazzının eksik yaşandığı hissinin ruhsal sahneye sürekli egemen olması durumunda geçerlidir.

Kitabımızın sözlük bölümünde hem OGP'nin (Orgazmın Genetik Programı) hem NNO'nun (Normal nevrotik orgazmı) tanımları ayrıca verilmiştir.

OGP'nin (Orgazmın Genetik Programı) hayata geçip geçmediğinin kanıtı olarak, öznenin kendi iç tanıklığından öte hiçbir dayanak noktamız yoktur. Eğer özne, yaşadığı hazzı artmaz eksilmez bir haz süreci olarak deneyimlemişse, OGP o zaman onun ruhsal dünyasında hayata geçmiştir. Ancak özne, yaşadığı hazda eksiksiz orgazmı artmaz eksilmez bir haz süreci olarak tanımlasa da aşağıdaki şu niteliklerin bir ya da birkaçının, çeşitli zamanlarda birbirleriyle yer değiştirerek öznenin orgazm anına eşlik etmesi gerekir:

A Libidinal füzyonun (bkz. sözlük: "libidinal füzyon") orgazm anında aktifleşmesi.

Libidinal füzyon sürecinin orgazm anında hayata geçmiş olmasının, yani aktifleşmesinin kriterleri ise şunlardır:

1.Orgazm anında benlik sınırlarının genişlemesi.

2.Orgazm anına zaman dışılık, zaman ve ölümün ötesinde olma hissiyatının damgasını vurması.

3.Okyanus duyguları, kozmik âlemle bütünleşmiş olma hissiyatının deneyimlenmesi.

4.Orgazm anında süblimasyon hissiyatının deneyimlenmesi.

5.Orgazm anında, libidinal füzyonun zorunlu aktifleşmesine rağmen, partnerin Ödipal ilk aşk nesnesinden olabildiğince bağımsız olması, böylece bilinçaltı ensest zinadan bağımsızlaşma.

B Orgazm sonrasında, çok uzun süreli -zorlayıcı güncel problemler söz konusu değilse, günlerce süren bir kazanım olarak- zindelik ve yenilenmiş olma, yeni doğmuş olma hissiyatının ruhsal yapıya damgasını vurması.

C. Sevgi ve şefkat, orgazm anında ve devamında, temel bir hissiyat ekseni olarak açığa çıkarken bu hislerin, libidinal füzyondan aldıkları enerji ile yani emosyon transferleri ile öznenin kendisi dâhil, dünya-varlık boyutunu kucaklayarak ruhsal sahnede belirmesi.

D. Agresyonun kendiliğinden dışta kalması.

E. Hem ruhsal hem bedensel bir algı olarak, tam bir erime hissiyatının orgazm anında deneyimlenmesi.

F. OGP'nin, ilk planda sözel dışı ve ötesi bir alan olarak deneyimlenmesi, sözcüklerle tanımlanmasının olanaksızlığı. Ancak

dikkatli bir gözlem, OGP'nin psişik bileşenlerini açığa çıkararak sözel düzlemde de ifadesini mümkün kılabilir. Oysa NNO (Normal nevrotik orgazmı), kendisine bulaşmış birçok çatışma ve karmaşa ile yaşandığı için – bu çatışmalar bilinçaltı oldukları için, öznenin onları netleştirmesi olanaksızdır- öznenin iç dünyasında, emosyonel bileşenlerinin farkındalığı düzleminde net tanımlanamaz.

G. Öznenin algı düzleminde partnerin, sevgi nesnesi olarak yabancılık hissiyatından uzak deneyimlenmesi ve sevilen varlık beklentisine denk gelmesi.

H. Öznenin orgazm anına kendini tam anlamıyla teslim edebilme kapasitesi.

I. Öznenin eksiksiz orgazm anının tüm emosyonel şokunu, kaygılardan, korkulardan uzak deneyimleme kapasitesi.

J. OGP'nin (Orgazmın Genetik Programı) açığa çıkmasının zorunlu psişik alt zeminleri:

1.Sağlıklı yaşanmış libidinal füzyon dönemi.

2.Libidinal füzyondan sonraki kastrasyon süreçlerinde maruz kalınmış tahribatın onarılması ve böylece yitirilmiş psişik olanakların geri alınarak, geçmiş ruhsal gelişim aşamalarındaki saplantıların tasfiyesi: oral, anal, dokunsal kastrasyonlar vb. ile ilgili olarak.

3.Ödipal dönem ensest suçluluğu dehşetinin ve beraberinde kastrasyon dehşetinin aşılmış olması.

4.Cinsellik üzerinde toplumsal önyargıların yarattığı diğer baskıların aşılması gerekir. Bunları kısaca şöyle sıralayabiliriz: Utanç, suçluluk duyguları ve bunlara bağlı olarak öznenin kapıldığı öz değerlilik algısının erozyona uğramış olması; homofobi, yani eksiksiz orgazmı baskılayan sinsi bir düşman olarak homofobi.

5.Eğer öznede mevcut ise heteroseksüelliğin saklı eşcinsel boyutunun aşılması. Bu nokta üzerinde ileride detaylı olarak durulacaktır.

6.Eşcinsel özne söz konusu olduğunda hetero fobinin aşılması.

7.Röntgencilik, teşhircilik, fetişizm vb. diğer türev cinsel yönelimleri vazgeçilmez kılan bilinçaltı korku ve kaygıların aşılması.

Kitabımızda yeni bir tezin (OGP: Orgazmın Genetik Programı ile ilgili tez) ileri sürülmesi nedeniyle, görüşlerimizi daha net

açıklayabilmek için yeni kavramlar gerekiyordu. Bunlar yeni bir düşünceyi açıklamak anlamında, ihtiyaç duyulan zorunlu araç ve gereçlerdi. Bu nedenle kitabın sözlük bölümünde yer alan kavramlardan, psikoloji ve psikanaliz literatüründen alınanların kaynakları, altlarında belirtilmiştir. Kaynağı belirtilmeyen kavramlar, tezimizin daha net anlaşılabilmesi için tarafımızdan önerilmiş olanlardır.

IIISÖZLÜK

agresyon:

Agresyon, yaşamda kalabilmek ve dürtünün nesneyi ele geçirebilmesi için zorunlu, ama aynı zamanda öznenin biyolojik donanımı ve biyolojik gereksinimleri ile uyumlu tüm girişimlerin toplamıdır. Erotizmde ise ketlenmemiş haz kapasitesinin ruhsallıkta kendini açığa vurması, bu olanağı etkin biçimde yaşama yetisidir (kadın için de erkek için de). Buraya kadar sağlıklı bir agresyon olarak girişimciliği anlattım.

Dürtü, hedef nesnesine yönelirken bir dirençle karşılaştığında agresyon bir tepki olarak açığa çıkar. Arzunun engellenmesi olasılığına karşı agresyon, amaca erişimi sağlayacak bir potansiyel olarak her zaman el altında bulunur. Ama bu veriden yola çıkarak agresyonun bu türünün patolojik bir süreç olduğu sonucuna varmak yanlıştır. Aslında OGP'nin (Orgazmın Genetik Programı) ketlenmesinden, arızalı nesne ilişkilerinin (insan ilişkilerinin) yarattığı tahribattan kendisine karışan etkilerle şiddetlenen agresyon, bu bulaşık etkilerin fazlalığı nispetinde patolojiktir. Agresyonun patolojik türü, öznenin ruhsal yaşamını sağlıklı sürdürebilme amacının dışına düşer ve bu durumda agresyon bir sonuç olarak ortaya çar. Bu nedenle dünyamızda bir hastalık halinde yaygın olarak yaşanıyor olsa da patolojik agresyonu, insanın asli özelliğiymiş gibi düşünmek doğru bir tespit değildir. En azından

insanın libidinal füzyon realitesine terstir (bkz. sözlük: libidinal füzyon). Dürtü ve onun hedefe yönelme anındaki görünümü olan arzu, daimi bir engelle ama özellikle bilinçaltı engellerle karşılaştığında, agresyon, patolojik bir güç olarak birikmeye başlar ki ancak bu noktadan itibaren onun tehlikesinden söz edebiliriz. Yoksa ağır kastrasyonlara maruz kalmamış ya da bunları aşmış öznelerde, dürtü ve arzunun makul hadlerde ertelenişi, bekleme-erteleme kapasitesini zorlamaz.

Patolojik agresyonun neden olduğu bir başka probleme de değinmemiz gerekiyor: Duyguların çift kutupluluğu… İnsanda duyguların çift kutupluluğunu vurgulayan tezler, azdırılmış ve akabinde de tehditlerle bastırılmış agresyonun sergilediği patolojik belirtileri esas almaktadır. Bu yüzden duyguların çift kutupluluğu, baskıcı kültürlerin nevrotik hale getirdiği öznenin bir özelliğidir. Öldürme eğilimi, nefret, kin, haset ve açgözlülük, hiçbir zaman kendi zıtları olan sevgi, şefkat, paylaşım, iç barış gibi sağlıklı duyguların kaçınılmaz zıt alternatifleri ve doğal zıt bileşenleri değildir. Ama yaşamın hizmetine sunulması gereken sağlıklı eğilimlerimiz, soluk alamaz biçimde bastırıldıklarında, bu sefer kendi zıtları olan duygu ve eğilimler bir tepki olarak açığa çıkar ve sağlıklı eğilimlerimizin zıt kutbunda yer alan bileşenler haline gelirler. İşte bu yüzdendir ki OGP (Orgazmın Genetik Programı) öznesi bu deli dünyanın içinde yer almaz.

anorgazmik ya da anhedonik iş makinesi

NN düzlemin işkolik öznesi… Bastırılan cinsellik, libidonun, emosyonel akışkanlığa (bkz; sözlük: emosyonel akışkanlık) aksamadan dönüşümünü engellediği için, ruhsal yapıda daima rahatsız edici bir boşluk hissi yaratır. Kastrasyonlar nedeniyle bastırılan cinsellikten dolayı NN seviyedeki fiili cinsel eylemler de öznenin beklediği doyumu veremez ve süreğen boşluk hissini ortadan kaldıramaz. Çünkü libidonun duygu akışlarına dönüşüm kapasitesi kendi asli odağında tahrip edildiği için özne, boşluk

hislerine mâruz kalır. Ama bu boşluk hissi ile de yaşanamaz, ne olursa olsun boşluk hissinin ikamelerle doldurulması, özne tarafından hissedilmez hale getirilmesi gerekir. Burada, özneyi uyuşturucu çözümlerden biri işkolikliktir. Tabii uyuşturucu çözüm alternatifleri, öznede yapılanmış nevrozların türüne bağlı olarak değişir. Özne işe yoğunlaşarak, tatminsizliğin ürettiği boşluk hissini kapamaya çalışır, hatta öyle ki işten başını biraz kaldırsa, engellenemez bir itilim onu yeniden işe yönlendirir. Adeta Sisyphous söylencesinin modern bir versiyonu ile karşı karşıyayızdır. Modern çalışma düzeni, bu tatminsiz özneden mükemmel bir işkolik makine üretmiş olur. Tatminsiz özne, yaptığı işle kendisini tanımlama olanağına da sahip değildir. İki nedenden dolayı: İlk olarak gasp edilen libidosundan dolayı, yani gasp edilen libido, üretime coşkusal bir yatırımı engellediği için ve ikinci olarak Reich'ın da belirttiği gibi gasp edilen emeğinden dolayı. Öte yandan orgazm hazzında tamamlandıkça, libidonun duygulara dönüşüm kapasitesi ve ruhsal yatırım yetenekleri onarıldıkça, öznenin iş veriminin artacağı kimsenin aklına gelmez.

Anhedonik iş makinası kavramını şu tespitle noktalayalım: Yaşamayı yalnızca belli bir meslek alanında uzmanlaşma olarak görenler, gerçekten yaşamaları gereken alanlarda boşunalığı yaşarlar.

arketip

Sonraki bütün benzerlerinin esas aldığı ilk özgün model… Jung kuramında, soydan alınan, bireyin bilinçaltında bulunan, dünyayı algılama yollarını denetleyen, ırkın deneyimlerinden türemiş fikir veya düşünce şekilleri… Bu alanın içerdiği materyal bireyin yaşam deneyimlerinden değil, bütün atalarının ve dolayısı ile bütün ırkın deneyimlerinden türemiştir… Jung, rüyaların birçok düzeyde anlamlar taşıdığını görmüştür. Hastanın günlük yaşamına ilişkin anlamdan sonra çağrışımların öteye iletilmesi ile eninde sonunda toplumsal bilinçaltı anlama erişilir. Böylece, örneğin babaya ilişkin rüya eninde sonunda bütün babalığa, ilk şekillendirilmiş baba tipine

erişir… İlk şekillendirilmiş tipler, bütün mitolojide, rüyalarda, dinsel geleneklerde, peri masallarında, sırlarda tekrar tekrar görülür… İlk biçimlendirilmiş tiplerin toplamı böylece, Jung için, insan ruhunun bütün gizli potansiyellerinin toplamını Tanrı, insan ve kâinat arasındaki en derin ilişkileri ilgilendiren eski bilginin tükenmez bir deposudur. (Arkonaç 1999)

nesnesini bekleyen arketip:

İnsanın ruhsal gelişim aşamalarında karşılanması gereken çok temel ihtiyaçları vardır. Örneğin iyi bakım veren, güven duygusu yaratan, yatıştıran bir anneye, kendisinden beklenen işlevleri yerine getiren bir babaya vb. duyulan ihtiyaçlar, arketipsel kayıtlardır. Bebek ya da küçük çocuk bu kayıtların zorlayıcı itilimi ile ihtiyaçlarının karşılanması için çevresini manipüle eder. Özne, eğer bebeklik ve ilk çocukluk dönemindeki ihtiyaçları karşılanmamışsa, bütün hayatı boyunca bebeklik ve ilk çocukluk ihtiyaçlarının karşılanmasında ısrar edecektir. İşte öznenin tüm yaşamı boyunca tatmin edilmeyi bekleyen bu arketipsel odaklara "nesnesini bekleyen arketip" diyebiliriz. Burada "nesne", öznenin, ihtiyaçlarına yanıt vermesini beklediği "öteki özne"yi anlatır.

Nesnesini bekleyen arketip odakları, bilinçaltı zorlayıcı bir itilim halinde, her zaman özneyi iyileştirmek için nesnesini hep arayacaktır. Önemli olan, nesnesini bekleyen arketipin beklentilerine yanıt verilmesidir. Eğer güncel hedef nesne, beklentisine yanıt verebilirse, öznenin ideal nesnesi olur. Fakat güncel hedef nesne, yasakla ya da engellerle damgalanmış asli nesnenin ikamesi olduğu için özne, güncel hedef nesneyi, kendi geçmişindeki hangi asli ihtiyacından dolayı seçmiş olduğunu bir türlü netleştiremez. Asli nesne ya ensest yasak engeli ile damgalanmıştır ya da küçük çocuk için gerekli temel görevlerini yerine getirememiştir. Bu engel aşılabilirse, geçmişte özneyi tatminsiz bırakmış örseleyici ilk nesnelerin önemi kalmaz. Ama ne yazık ki ikame nesnelerin bu engeli aşması, öznenin arzusu ile denklik

sağlaması pek o kadar mümkün değildir. Ancak burada kısa bir not olarak şunu hatırlatalım: Çok iyi yürütülen bir terapinin veya sağlıklı bir aşk ilişkisinin ya da sağlıklı dostluk ilişkilerinin umut verici imkânlarından söz edebiliriz. Anne, baba, sevgili, öznenin geçmiş yaşamında ne kadar işlevsiz olmuş iseler, anne, baba, sevgili arketipleri, nesnesini bekleyen arketipler olarak, geçmişin örseleyici nesnelerinin onarılması taleplerini o oranda sürdürürler. Nesnesini bekleyen arketip, her zaman kendi ideal nesnesini yaratma özleminde ve beklentisindedir. Yine de bu özlem ve beklentinin gerçekleşmesi olasılığının pek mümkün olmadığını belirtmek istiyoruz. Bu yüzden sevgili ilişkilerinde her iki taraf da birbirlerinden umduklarını çoğu kez bulamaz; ancak bu özlem ve beklentiyi öznenin iyileşme talebi adına bir umut olarak da kaydediyoruz.

Nesnesini bekleyen arketipi, Jung'un arketip kavramını genişlettiği anlamlara yaymayı düşünmüyoruz. Kastrasyonlar nedeniyle, tatminde eksik kalmış, gelişimlerini tamamlayamamış ve sıkıntılı yaşanmış tüm ruhsal alanlarla ilgili beklentiler, yeniden açığa çıkarak bütün bu alanların, onarım ve iyileştirilme taleplerini özneye dayatacaktır. İşte öznede onarılmayı bekleyen bu örselenmiş ruhsal alanların, bilinçaltının simgesel dili üzerinden, sembolik kılıklara bürünerek nesnesini bekleyen arketiplere dönüştüğünü düşünüyoruz. Örneğin her bebek, anneyi, ideal anneye dönüştürmek için içgüdüsel olarak manipüle eder. Daha sonra baba böyle bir manipülasyona maruz kalır. Eğer anne ya da baba bu talepleri yanıtsız bırakmışsa, öznenin ideal anne ya da baba arayışı, kendisi bunun farkında olsun olmasın ömür boyu sürecektir. Kısacası fonksiyonu eksik kalmış gerçek anne ya da babaların yol açtığı doyumsuzluklar, bu eksiklikleri dış nesnelerde tamamlama talebini dayatacaktır ki bu talebi yaratan odak, nesnesini bekleyen arketipin ta kendisidir. Ya da özne çoğu kez bastırılmış OGP'nin (Orgazmın Genetik Programı) ikamesi olarak, bir başka ifadeyle ideal haz yaşama beklentisine yanıt bulamadığı zaman, ona böyle hazların sunulacağını varsaydığı nesneleri ve fantastik, düşsel mekânları tasarımlayacaktır vb. Böylece fantezilerimizin de "nesnesini

bekleyen arketip”lerin düşsel dünyamızda dile gelen ifadeleri, yansımaları olduğunu söyleyebiliriz.

Bebekler, her türlü ihtiyaçlarının karşılanması ya da engellenmesine bağlı olarak, bakım veren anneye ya da onun ikamesine karşı şükran ya da agresyon ve haset duyguları geliştirme kapasitesine verili bir program olarak sahiptir. Bebek, bakım veren annenin sahip olduklarını, kendisinin hayatta kalabilmesini garantilemek için yine anneden gasp etme anlamında mantık dışı bir güdü olarak haset duygusuna da kapılır (Melaine Klein). Ama bakım veren tarafından sevilme ve buna bağlı olarak gittikçe gelişen sevme kapasitesi, bebekte şükran duygularının temellerini atarken, aynı zamanda bakım vereni bir teslimiyet ve aşk duygusu eşliğinde de idealize etme kapasite ve yetisini yapılandırır.

Şükran duygusunun açığa çıkma nedenine kısa bir yanıt verelim: Çünkü hayatta kalma programı güvenceye alındığı için bebeğin bilinçaltı bir refleksle ortaya koyduğu tepki olarak şükran duygusu açığa çıkar. Bebekte sevme yetisinin açığa çıkmasına gelince: Tabii burada anneden alınmış aşk ve sevginin, tekrar anneye bir yansıması söz konusudur.

Bebeğin bakım vereni idealize etme yetisi ise, bebekte işlenmesi gereken ve ancak işlendiğinde psişik sahnede belirebilecek olan verili bir programdır. İdealizasyon ihtiyacı bakımından gerekli doyuma erişilmemişse, nesneyi (ötekini) idealize etme ihtiyacı, her zaman nesnesini bekleyen bir arketip olarak aktif olacaktır. Çünkü bebekliğinde, ilk çocukluk yıllarında karşılanmamış idealizasyon ihtiyaçlarını gidermek üzere yeterli düzeyde idealize edilecek figürleri bulamayanların, ergenlik ya da yetişkinlik dönemlerinde, siren çağrısı (bkz; sözlük: siren çağrısı) gücündeki bir davetin baskısı altında, idealize edebilecekleri nesneleri aramaları, nesnesini bekleyen arketipin asli gayesinden, yani uygun bir idealizasyon nesnesi bulma ve onun üzerinden yeterli bir doyum sağlama anlamındaki asli gayesinden asla vazgeçmediğini gösterir. Bir

idealizasyon nesnesi yaratma talebi, bir yandan ebeveynin varlığını değerli kılma ve bunun sonucu olarak da kendini değerli hissetme ihtiyacına da bağlıdır. Öte yandan da kendisi için bir rol model arama anlamındaki çok güçlü bir gereksinime bağlıdır. Çünkü çocuk, hayatını tanzim edip rotasını belirlemek için ya da varoluşunun anlamına bir yanıt vermek için bir idealizasyon nesnesi arar, çünkü henüz kendinde bulunmayanı dışarıdan almak zorundadır. Tabii böyle bir transferi de ancak idealize ettiği bir varlıktan yapacaktır. Gerçek bir idealizasyon nesnesinin varlığında, insan yavrusu, kendi ruh sağlığı açısından, sevilme, sevme ve şükran duygularının güvencesi altına alınacaktır. Bunun olmayışı durumunda haset duygusunun kronikleşmesi kaçınılmazdır. Ama hasedi yaşayan kişi de iyileşmek istemektedir.

Özetle, tatmin hangi alanda eksik yaşanmışsa, nesnesini bekleyen arketip, o alandaki asli amacından asla vazgeçmez. Bu, öznenin iyileşme talebinin bir ömür boyu süreceğini gösterir ki tespitimizi, iyileşme adına bir umut olarak kaydedelim.

arzunun kayıp nesnesi:

Engellenmiş temel arzu ve gereksinimler, özneye hep bu tatminsizlikleri hissettirerek doyumlarının sağlanması yönünde baskı yapacaktır. Ama temel arzu ve gereksinimler, tabii öncelikli olarak bastırılmış cinsellik, toplumsal tabu alanında kayıtlıdırlar. Bunların mutlak doyumları özneye yasaklanmıştır. Çok erken çocukluk dönemlerine ait olmaları nedeniyle hatırlanmazlar ama asla unutulmazlar. Bu nedenle bastırıldıkları bilinçaltından doyuma erme taleplerini sürdürürler. Ancak artık hiçbirinin, gerçek anlamda, kendi gereksinim nesneleri ile doyumları mümkün olmadığı için, doyumu ikame nesnelerde arayacaklardır. Böylece kendisini gizleyen asli arzunun, bilinçaltına bastırılarak yasakla damgalanmış özgün nesnesine ya da hedefine arzunun kayıp nesnesi denir. Arzunun kayıp nesnesi, “kastrasyon” maddesinde belirttiğimiz ruhsal gelişim aşamalarının erken kastrasyonlarına bağlı olarak

ortaya çıkar. Ama Freud ve izleyicileri için asıl sebep, bebeğin anne ile ikili birliğinden, anne memesinden kastre edilişidir. Bu nedenle Freudyen ekole göre arzunun kayıp nesnesi esas olarak, yitirilmiş anne memesidir.

Şunu söyleyebiliriz: Hayata geçen OGP (Orgazmın Genetik Programı), arzunun kayıp nesnesinin bu sancılı aranışını büyük ölçüde sona erdirecektir; çünkü aslında, hem bebeklikte kastre edilen libidinal füzyon odağı ile bağlantısı bakımından hem de ergenlikte kastre edilen eksiksiz orgazm hazzı olarak öznenin hayatından gasp edilen oydu. Açığa çıkan OGP, kendinde bileşen olarak, kastre edilmiş bütün ruhsal alanların olabildiğince geri kazanımını içerdiği için, bu acılı arayışı büyük ölçüde sonlandıracaktır. Ne var ki yine de geçmiş ruhsal haritasında kayıtlı nevrotik süreçler, hayalet organ belirtilerinin benzerleri halinde geri dönecek, özneye geçici sıkıntılar yaşatacaktır.

.

aseksüel eylemci

Cinsel ilişkisi hiçbir derin haz üretmemek üzere, sadece fiziksel ve mekanik-uyarımsal düzeyde olan kişi.

bebeğin piyasa değeri

Aile bireylerinin, bebeği değerlendirişlerinin ve bunu ona hissettirişlerinin, ayrıca aile bireylerinin toplumsal konumlanışlarında kendilerini nasıl değerlendirdiklerinin, kendileriyle ilgili değerlilik algılarının bebekte bıraktığı toplam tortul izlenim… Bebek kendisini bu algılar üzerinden dünyaya yerleştirecektir. Mâruz bırakıldığı kastrasyonlar, özdeğerlilik algısı üzerindeki kastrasyonlar, bebeği örselemiş midir? Ne ölçüde? Çünkü bütün bunların hepsi, bebeğin genetik yapısında taşıdığı yetilerin (insan toplumu içinde yetişme koşuluyla aktifleşecek yetilerin) ya yeşerip gelişmesi sonucunu getirecektir ya da solup gitmesi sonucunu…

benimsenmiş ensest suçluluk:

Küçük çocuklara ensest yasağına ilişkin suçlayıcı imalar, yetişkinlerin bakışlarında ya da sözlerinde o kadar dehşetle ifade edilir ki kendisini felce uğramış hisseden küçük çocuk, yine bastırma mekanizmasının çok hızlı işleyişi üzerinden, maruz kaldığı suçluluk pozisyonunu, farkına varmadan kabullendiği bir günah olarak üstlenir. Aslında bu tehditlerin sürekli olması da gerekmez, bir kerelik yeterli doz, kastrasyonu mümkün kılabilir. Yani bundan sonrasında kişi kendisini hep şöyle algılayacaktır: "Dünyaya suçlu gelmiş özne". Bazı dinlerde insan, dünyaya suçlu gelmiş olarak kabul edilmez mi? Özetle ensest suçluluk, üretilmiş ve benimsetilmiş olur. Oysa burada bir suçlu değil, bir kurban söz konusudur. Böyle bir kastrasyonun devamı olarak küçük çocuk, karşı cinsin öteki üyelerini de bilinçaltında kayda alınan ensest suçluluğu hissi üzerinden yasaklı nesneler olarak damgalar. Bilinçaltı, yasaklanmış karşı cins figürü (anneyi), yasaklanmış cinsel nesne olarak okumakla kalmaz, onun hemcinsi olan diğerlerine aynı yasağı kopyalar ve onların hepsini yasaklı cinsel figürler olarak okur. Özne, karşı cins ilişkilerinde, istediği kadar problemsiz görünsün, bilinçaltında kandaşını kapsamına alan yasaklanmışlık yazılımı, bir biçimde aktifleşerek güncel cinsel yakınlaşmalarında tıkanmalara yol açacaktır. Bu tıkanmışlık durumu, ergen ya da yetişkin öznenin cinsel ilişkisinde, hatta mastürbasyonunda, orgazm tatmininin tatsız yaşanışı ile kolayca test edilir. Yani bir başka ifade ile orgazm tatminini eksik ya da tatsız yaşayan herkes, farkında olmadığı ensest suçluluğunun ve kastrasyon korkularının süreğen baskısı altında demektir. Burada amaç, elbette kimseye ensest ilişkileri önermek değildir, ayrıca bu bir çözüm yolu da değildir, ama üretilmiş ezici ensest suçluluğu duygusunun cinsel hayatı gasp etmesine izin verilmemesidir. Amaç ya da izlenecek yol şudur: Özne, elinde olmayan nedenlerle herhangi bir ensest fantezi baskınına uğradığında, kendine karşı tolerans geliştirmeli, suçluluk krizlerine girmemelidir.

Öznenin, ergenlik ya da yetişkinlik yıllarında karşı cinsle bir ilişkisi söz konusu olduğunda, kendisini felce uğramış -utanç ya da suçluluk

hisleri ile kendini belli eden felç hali- hissetmesi, elbette bu ilk ensest suçluluğu ve kastrasyon dehşetinden kalan mirastır. Bu yüzden, Ödipal dönemde üretilmiş ensest suçluluktan dolayı ensest zinaya bilinçaltında ömür boyu tutsak ve bağımlı hale gelen (normal nevrotik) özne ergenlik döneminde, ensest arzu nesnesinden kurtulup bir dış nesne seçmeyi de bu yüzden kolay kolay beceremez. Çünkü ensest suçluluk hissi, ensest odağa bağımlı kalmanın nedenidir. Görünüşte bir dış nesne seçse bile kompleks düzeyinde ilk nesneye, bilinçaltı yapışkan bağımlılıktan kurtulamamıştır. Oysa küçük çocukların öncelikli gereksinimleri sevgi ve şefkattir. Ama bu temel talepleri göz ardı edilerek, onlara adeta cinsel bir tacizci oldukları hissi yaşatılmıştır. Kısacası terör kültürlerinde ensest konusu, hoş görülü makul bir çerçevenin dışına taşırılarak küçük çocuğun altından kalkamayacağı bir yüke dönüştürülür.

benimsenmiş tehdidin “miş gibilik rolü

Kastrasyon tehditleri üzerinden zorlanılan rolleri, bilinçaltı olarak üstlenmek ya da bu rolleri oynamaya boyun eğmek… Bunlar, sağlıklı ilişki koşullarında seçmeyi asla düşünmeyeceğimiz roller oldukları için “mış gibi”dir. İnsan doğasında, gelişimin normal bir sonucu olarak kendiliğinden açığa çıkan seçim ve yönelimler değildirler. Gelişimini sağlıklı tamamlamış bir özne kastre edilemez ve dikte edilen rolleri bilinçaltı düzlemde üstlenmez. Kastrasyon tehditlerinin en çaresiz avları küçük çocuklardır ve onlara benimsetilmek istenen roller, kastrasyon tehditleri aracılığıyla kolayca kabul ettirilir. O zaman küçük çocuk, nevrotik bir defans mekanizması olan bastırma mekanizması aracılığıyla kendi asli arzu, niyet ve özlemlerini bastırarak, hatta unutarak kendisinden istenen rolü oynar, yani hayati öneme sahip sağlıklı eğilimlerini bastırır. Bastırma mekanizması devreye girdiğinde özne, artık nevrotik çizgide süren bir rolü üstlenir, kendiliğinin serbest gelişim olanaklarını yitirir.

Öznenin, yukarıda söz konusu ettiğimiz hayati öneme sahip sağlıklı eğilimleri ve serbest gelişim olanakları ile, libidinal füzyon

realitesini, onun zengin vital kaynaklarını, çoklu emosyonel dirimselliğini kastettiğimizi bir kere daha belirtelim.

beşeri mistisizm:

İnsanın, sadece insan olmasına, onun orijininde varlık (bkz. sözlük: orijininde varlık) olanaklarına derin bir sevgi ve aşkla bağlanıp inanma… Taşınan bu inanç gereği, insanın (orijininde varlık) olanaklarını koruyup kollama iradesine spontan olarak sahip olma… Türdeşlerine yönelik insan kardeşliği empatisine kendiliğinden sahip olma…Orijininde varlığı tüm veçhesi ile hayatında daimi kılmak… Gerçek suç ve günahın, orijininde varlık realitesine ters bir tutum izlemek olduğunu kabul eden anlayış… Bir önceki cümlede sözü edilen anlayış beşeri mistisizmin kurucu unsurudur.

bilinçaltı özne

Kavram, psikanaliz literatüründen derlemedir. Ancak bu kavram, kitabın “Ek Düşünceler” bölümünde kişisel yaklaşımımız çerçevesinde ele alınmıştır (birinci cilt içinde).

cinsel bağımsızlık veya özgürlük:

En üst noktasında, OGP’nin (Orgazmın Genetik Programı) hiçbir içsel engelle karşılaşmadan, eksiksiz orgazm hazzında hayata geçebilme kapasitesi.

dayatılan arzu rolü

Toplumsal söylemin yasakları ve yaptırımcı tabuları üzerinden inşa edilmiş ve toplumsal düzlemde dolaşıma sokulmuş tüm yaygın arzular, arzu söylemleri; revaçtaki bu arzuların özneye oynayacağı roller üzerinden benimsetilmesi. Tüm reklam ve moda sektörü, bu mekanizmayı çok iyi kullanır.

defans (savunma) mekanizmaları:

Kişiyi kaygıdan, suçluluk duygularından, bilinçsiz iç ruhsal çatışmalardan, bastırılan ve kabul edilemez bilinçaltı dürtülerden ve egonun karşı karşıya gelebileceği diğer iç tehditlerden koruyan ve genellikle bilinçsiz olan otomatik savunma tepkileri. Savunma davranışı sorunlarla başa çıkmada kullanılan yaygın, normal bir tepkidir ve bilinçli olabilir. Ancak bilinçli savunma stratejileri genellikle bu kategoride değerlendirilmez. İlk kez Freud tarafından ortaya konan, ancak küçük kızı Anna Freud tarafından incelenen savunma mekanizmaları, kişi açısından sağlıklı bir uyum sağlama tepkisi olabileceği gibi, aşırıya vardırılması halinde patolojik de olabilir. Daha ayrıntılı bilgi ve birkaç örnek için: dönüşüm, inkâr, yer değiştirme, özdeşim, içe yansıtma, yansıtma, ussallaştırma, tepki oluşumu, gerileme, yüceltme, olmamış kılma, vs. örnek verilebilir. (Budak 2000)

dil öncesi:

İnsan yavrusunun konuşmaya başlamadan önceki dönemi. Bu dönem, dolayımsız algı ve emosyonların vital seviye yüksekliği ve doluluğu ile karakterizedir. Küçük çocuğun, anadilini çat-pat konuşmaya başladığı, hatta şöyle böyle anlamlı cümleler kurduğu dönemleri de bu kapsamda düşünebiliriz. Çünkü küçük çocuk, bu dönemlerde emosyonel canlılığını hala çok yoğun bir biçimde yaşayabilmektedir. Dil öncesi dönemin eksiksiz emosyonel gücü ve zenginliği, dolayımsız algı kapasitesi, dilin öğrenildiği dönemlerden başlayarak, ama dozu yavaşça azalmak üzere, ergenliğe kadar olan dönem içinde epeyce korunacaktır. Dil öncesi dönemin eksiksiz emosyonel gücü ve zenginliğinin, dolayımsız algı kapasitesinin, anadilin kastre edici rolü ve özellikle sonraki kastrasyonların etkisi ile giderek nasıl güdükleştiği, ilerideki sayfalarda incelenecektir.

Not: Yorumlarımız hariç olmak üzere kavram, psikanaliz literatüründen alınmıştır.

dil öncesi emosyonellik ya da emosyonel canlılık:

Dil öncesi bebeği ya da anadile yeni katılan insan yavrusu, sözcüklere bağlanmamış, sözcükler tarafından netlikleri bulandırılmamış duygulanımlarını, sözcüklerin aracılığına gerek kalmadan birebir yaşar. Burada her duygu kendisidir, anadilin sembolizasyonlarının çarpıtıcı etkilerine maruz kalmamıştır. Bunlar son derece yoğun ve tok duygulanımlardır; her zaman kendi dolulukları ve parıltılı canlılıkları ile yaşanır. Yetişkin bir insanın -eğer mümkün olabilse- bu duygulanımların aynısını yaşaması, çıplak elle elektrik teli tutulmuş gibi bir etki yaratır. Dil öncesi insan yavrusunun bu emosyonel dünyası, dil öncesi emosyonelliktir. Bu emosyonel dünyanın parıltılı canlılığı ve hayatiyet yüksekliği ise emosyonel canlılıktır.

Dil öncesi insan yavrusu hangi duyguyu yaşarsa yaşasın, sevinç, haz, öfke, kıskançlık, haset, mutluluk ve benzerlerini, daima dolayımsız algı düzleminde yaşayacaktır.

"Yeni Başlayanlar İçin Lacan" adlı kitabın "Jouissance'ı Düzenlemek" başlıklı bölümünde şu ifadelere yer veriliyor:

Ancak konuya girmeden önce şu kısa notu düşmek yararlı olacak: Jouissance, Lacan terminolojisinde haz ve keyfin ya da uyarılmanın aşırı bir boyutunu temsil eder ki ortalama insanın algı ve yaşantılaştırma kapasitesinin tamamen ötesindedir. Bu nedenle sözel ifadesi mümkün değildir. Ancak jouissance, kanaatimce kapasite üstü bir imkânı değil, üstü kapatılmış bir imkânı ima eder. Ne var ki jouissance aslında ihmal edilmiştir ve sağaltıcı bir imkân olmasına rağmen dil öncesinin unutulmuş dünyasında bastırılmıştır.

"İnsan yaşamı artık kesin bir amaca sahip olmaya başlar: Jouissance'ı düzenlemek… Bedenimizde jouissance ile birlikte doğarız; bu, organizmanın kendisini kurtarması gereken aşırı bir tahrik ya da uyarı bombardımanıdır. Büyüdükçe, bedenimizden akıp gider: Sütten kesilme, eğitim, toplumsal dünyanın kuralları ve düzenlemeleri ile…

Öteki (kültürün düzeni), bedenimi belirli bir sistem (kültürün düzeni) içine yerleştirmem gerektiği konusunda ayak direr; bu

sistem bana ne olduğumu ve belirli şeyleri ne zaman yapacağımı söyleyecektir." (Leader, D. 1997: 146)

Biz, jouissance'tan dil öncesi emosyonel canlılığı, zengin emosyonel uyarımları anlıyoruz. Ne var ki jouissance Lacan'ın dediği gibi bedenden akıp gitmez, anadil tarafından tutsak edilir, anadilin ve sonraki kastrasyonların anestezik hükümranlığı altına girer. Ama bu süreç ergenliğe kadar olan dönemde giderek azalan bir tempo ile inişe geçer ve asıl kayıplar ergenlikle birlikte başlar. Bu yüzden dil öncesi emosyonel uyarım akımlarının şiddetinden korunmak için özne, kaçış yollarından biri olarak anestezik bir etki yaratan nevrotik iç konuşma metninin sürekli üretimine sığınmak zorunda kalır. Bu durumun en uç örneklerini takıntılı hastaların, birtakım sözcükleri sürekli tekrarladıkları ızdırap verici iç konuşma metinlerinde izleyebiliriz. Ama bu nevrotik iç konuşma metni, bir özne olma pozisyonunu değil, bir sözde özne olma konumunu belirler. Ya da özne dil öncesi emosyonel uyaranlardan kendini korumak için, onları bloke edip dondurmak, yani aşırı biçimde bastırmak zorundadır. Burada Reich'ın sözünü ettiği "duygusal zırhlanma"nın ilk modelini görmüş oluruz.

"Bedenimizde jouissance ile birlikte doğarız; bu, organizmanın kendisini kurtarması gereken aşırı bir tahrik ya da uyarı bombardımanıdır." Leader, saçma bir kastrasyon kuramını geçerli kılmak için akıl oyunlarına baş vuruyor. Şunu soralım: İnsan neden kaldıramayacağı bir psişik donanımla dünyaya gelsin ki! Doğa niye böyle bir saçmalık yapsın ki! Ayrıca jouissance'tan ayrışmak hemen olmuyor. Onun yaşatma gücü ergenliğe kadar devam eden süreçte kademe kademe azalmaktadır. Ergenlik yaşının da OGP'nin hayata geçmesi gereken bir dönem olması nedeniyle temel etkenin kastrasyon gerçeği olduğu artık çok açıktır. Aslında jouissance, üstü kastrasyonlarla örtülüp sesi soluğu çıkarılmaz hale getirilmiştir. OGP hayata döndüğü zaman o da bütün gürlüğü ile geri döner. Bu realite OGP'den duyulan bilinçaltı korkuların da gerekçelerini bize açıklar.

Yine aynı kitaptan şu satırlarla devam edelim:

“Küçük bir çocuktaki uyarılma, yetişkin bir insanda ender olarak görülür.” (Leader, D. 1997: 147)

Bu cümlede Leader, aslında jouissance’ın bedenden akıp gitmediğini, pusuda beklediğini bir şekilde ifşa ediyor. Çünkü, jouissance yetişkin bir insanda ender olarak görülüyorsa, bastırıldığı yerden bir biçimde firar ediyor demektir. Ama eğer yetişkinlerin çoğunda hiç görülmüyorsa, bedenden akıp gittiği sonucuna değil, iyice bastırıldığı sonucuna varırız. Mistik yaşantı çalkantılarında, patlamalarında jouissance, geri gelecektir. Şöyle devam edelim: Onun geri dönüşünü engellemek için, bilinçaltında bastırma ve sansür mekanizmalarına başvuran özne, ilave olarak metafordan metafora dolaşarak da, jouissance’ın tehditkâr uyanışına karşı, kendisini güvence altına almaya çalışacaktır. Metafor metafor dolaşmayı açımlarsak: Öznenin düşüncelerinde, çağrışımlardan çağrışımlara koşuşturduğu kesintisiz bir iç konuşma metni üreterek jouissance’ı maskelemeye çalışması da diyebiliriz buna. Yani özne, iç konuşma metninin, milim aralık bırakmayarak jouissance’ı mütemadiyen baskılayışı üzerinden kendini güvenceye alacaktır. İç konuşma metninin ya da sansürün aşırı baskısının nispeten askıya alındığı rüyalarda insan –bilinçaltının öznesi- gündelik hayatındakine oranla kendini emosyonel yönden daha canlı, daha hayat dolu hissediyorsa, bunun nedeni ilksel emosyonel (dil öncesi) canlılığımızdan bir şeylerin kısmen de olsa rüyalarda aktifleşmesi ile ilgilidir.

Bir ara not olarak şunu ekleyelim: Leader’ın “Küçük bir çocuktaki uyarılma, yetişkin bir insanda ender olarak görülür.” ifadesinde, sözü edilen uyarılma, mistiklerin ruhsal genişleme dönemlerine denk gelen yaşantısal süreçlerdir. Bu nedenle klasik psikanalizin, mistik ekollere ve özellikle Tasavvuf ya da Doğu mistisizmine kendini sıkı sıkıya kapaması kendi araştırma alanlarını daraltmaktadır.

Alıntılara devam edelim: Bir önceki cümleyi kastederek yazar şöyle devam ediyor: “Bu, jouissance’ın bedenden sistemli bir biçimde boşaltıldığını kanıtlar. Ama gene de bir miktar kalır; ayrıcalıklı tahrik alanları olan bedenin uçlarında ya da kösnül (cinsel, şehevi) bölgelerde tutunur.” (Leader, D. 1997: 147)

Şunu söyleyebiliriz: Cinsel bölgelerde (genital alanda) kalan, tutunan kastre jouissance miktarı, NNO'da (Normal nevrotik orgazmı) açığa çıkan kısıtlı, kastre orgazm hazzına denk gelir ancak. OGP (Orgazmın Genetik Programı) açığa çıktığı zaman, o bölgede tutunan jouissance'ın, aslında iddia edildiği gibi sınırlı bir miktar olmadığını, bedenden akıp gitmediğini, sadece, bastırıldığı için böyle bir yanılsamaya yol açtığını, ama aslında orada hep var olduğunu anlarız. Ne talihsizliktir ki, o bölgede kilit altında tutulan ve hayata geçemeyen bu yoğun, eksiksiz orgazm hazzı ya da bu yoğun hazda kendini ifade eden jouissance, yine o bölgede nevrotik belirtilerin kaynağı olarak mevzilenmiştir. Bir kere daha uyarmış olalım!

Düğüm (anahtar) fantezi:

1.İçerdikleri çatışmaların ve gizil, sembolik anlamların çözümlenebilmesi durumunda, öznenin en temel çatışmalarını sonlandıracak ve onu bağımsızlaştıracak olan fanteziler ya da düşler… Bunlar birer düğüm fantezidir, tıpkı karabasanlar gibi neredeyse hakikatlerine çok yaklaşılmış, ama yarattıkları dehşet nedeniyle, özne tarafından kaçınma refleksiyle kendilerine tepki verilen fantezilerdir. Bu nedenle içeriklerindeki çatışmaların çözümlenip, özne nezdinde netleşmesi bir türlü mümkün olmaz. Özne bu fantezileri, daha ileriye götürülmeye direnmeleri nedeniyle fark edebilir. Düğüm fantezi, öznenin, sansürü en çok aştığı, yasak arzuya ya da çatışma odaklarına en çok yaklaştığı noktayı temsil eder. Ancak alttaki yasak arzunun açığa çıkması, yine harekete geçen sansür mekanizması tarafından anında bastırılır ve bütün bunların olup bittiği o kısa an içinde özne, özellikle kâbuslarda dehşet yaşar.

Kâbus ve karabasanları da birer düğüm fantezi kabul ederek düşüncelerimizi geliştirmeyi sürdürelim. Kâbuslardaki ya da karabasanlardaki bu dehşet, bilinçaltındaki dehşetengiz kastrasyon korkusunun duygusal bir şok halindeki görünür şiddetidir. Karabasanlarda yaşanan felç hali, gerçek durumlarda yaşanan aşırı korkulardaki felç hali ile aynıdır. Bu durumu insanlar ölüm tehlikesiyle gerçek anlamda yüz yüze geldiklerinde deneyimlerler.

Karabasanların çoğunun arkasında kastrasyon korkularının olduğunu biliyoruz. Buna göre, kastrasyon korkularının, özellikle kâbus ve karabasanlarda insana yaşattığı dehşetin ve felç halinin, öldürülmekte olmak ya da ölmekte olmak anının dehşetine denk geldiğini söyleyebiliriz. Örneğin panik ataklarda yaşanan "ölmekte olmak" dehşetini hatırlayalım. Bu nedenle, kastrasyonun sinsi işleyen yıkıcı etkisini ve şiddetli emosyon yükünü, böyle ender kâbus anlarında yakalamak çok şaşırtıcıdır, oysa onun şiddetli yıkıcı etkisi aslında her öznenin bilinçaltı süreçlerinde her saniye aktiftir. Sınırlı zamanlarda görünür hale gelmesine bakarak, bizi sadece bu anlarda dehşete sürüklediğini, diğer anlarda ruhumuzda yani bilinçaltında her şeyin güllük gülistanlık olduğunu sanmak çok büyük bir yanılgı olur.

2.Kâbus, karabasan veya düğüm fantezi, eşiğine kadar geldiğimiz özgürlük olanağı karşısında bir ricattır. Ama öbür rüyalarımız da aynı özgürlük imkânlarının kıyılarında gezinmez mi? Çünkü o rüyalar da kastrasyonlarla iptal edilmiş ruhsal hayatımızın dilidir. Ne yazık ki bu hayat, gündüzlerden gecelere sürgün edildi, hem de tarafımızdan anlaşılmaz bir dile tutsak edilerek.

Rüyaların anlaşılmaz sembolik dilinin, kültürlerin inanç sistemleri üzerindeki yanılsamalı etkilerinden biri olarak şu önemli notu da kaydedelim: Rüyaların sembolik dili, anlaşılmaz ve gizemli olanın boyutundan bize seslenir gibidir. Yarattığı bu etki ya da gizemlilik yanılsaması nedeniyle rüyaların anlaşılamaz sembolik dili, gaibe inancın temellerinden biridir. Ama gaibin, formu değiştirilerek özneye yabancı ve tanınmaz kılınmış "orijininde varlık" (bkz. sözlük: orijininde varlık) olduğunu, gaibin kılık değiştirmiş mesajlarının buradan yayınlandığını söyleyebiliriz.

3.Şunu belirtmekte yarar var: Rüyanın öznesi, bilinçli özneden daha zengin vital bir boyutta belirir. Özellikle dil öncesi taş devri bebeğinin, erozyona uğramamış vital seviyesine yakın bir duruştur söz konusu olan. Bu nedenle rüyalarımızdaki vital zenginlik boyutunda "orijininde varlık"a oldukça yaklaşırız.

Yukarıda "2" no'lu bölümde şöyle bir görüş dile getirilmişti: "Kâbus, eşiğine kadar geldiğimiz özgürlük olanağı karşısında bir

ricattır." Bu görüşümüzü desteklemek üzere Cengiz Güleç'in "Protezli Tanrı" adlı kitabından bir pasajı aşağıya alıyorum:

"Toplumsal törelerin içimizdeki temsilcisi olan süperego, her türlü yasaklamaya karşın yeteri kadar örtülüp gizlenmeden kendine bir ifade yolu bulursa, genellikle ego'da bir anksiyete durumu ortaya çıkar. Rüyadaki sembolik dilin gizleyiciliği ortadan kalkıp, yasak arzuların apaçık hale gelmesi durumunda kâbusla uyanma gerçekleşir… Örneğin, bilinçaltı enseste ilişkin arzular bir rüyada açık bir biçimde ifade bulursa, kişi büyük bir korku ve suçlulukla uyanır. Uyanıklık halinde hissedildiğinde ancak hafif bir huzursuzluk verebilecek bazı duygular, rüyalarda çok daha keskin bir biçimde ifadesini bulabilir. Çünkü rüyalarda bilinçaltının yönetiminde olan ifadeler günlük hayattakine oranla kökten ve ilkel bir simge diliyle bilince çıkabilirler." (Güleç 2011: 295)

Önce şu soruyu bir kere daha sorup yanıtlayalım: Yasak duygular veya yasak arzular, uyanıklık halinde neden hafif bir huzursuzluk yaratır da rüyalarda çok daha keskin bir anksiyete biçiminde deneyimlenir? Çünkü uyanıklık halinde iken bütün gücü ile çalışan süperego sansürü, söz konusu yasak duygu ve arzuların tüm şiddeti ile açığa çıkmasını anında engeller; ancak kısmî olarak hissedilmesine izin verir. O zaman ego'da bu algı, hafif bir huzursuzluk olarak deneyimlenir. Ama rüyalarda zayıflayan süperego sansürünü fırsat bilen yasak arzu ve duygular, açığa çıkmak için bütün güçleri ile yüklenirler ve o zaman sonuç, kâbustur. Özne uykusundan kâbusun dehşeti ile uyanır. İster uyanık pozisyonda olsun ister düşte olsun, yasak duygu ve arzular, zaten açık olarak, öznenin farkına varacağı bir netlikte kendilerini belli etmezler; daha bu aşamaya gelmeden, uyanık ego ya da düşteki ego, tehlike sinyallerine maruz kaldıkları için sadece anksiyete yaşarlar. Yani özne, uyanıkken dozu düşük, rüyada iken şiddetli bir anksiyeteye maruz kalır. Ama panik atak tablosunda uyanık olduğu halde öznenin kaçacak yeri kalmamıştır, anksiyeteyi en yoğun şiddeti ile yaşar. Hatta travma sonrası yaşanan kâbuslar (post travmatik sendrom) bile kastrasyon kaygıları ve ensest suçluluğu duyguları ile gizil biçimde bağlantılıdır. Sanki travmanın dehşeti, kendisine eşit

dozdaki kastrasyon kaygılarını ve ensest suçluluğu korkularını harekete geçirerek, travmanın dehşetini yoğunlaştırmış gibidir. Bir tür emosyonel çağrışım…

Kâbuslardaki anksiyetenin neden çok daha yoğun yaşandığına ilişkin kendi görüşlerimizi biraz daha geliştirelim: Rüyalarımızda, zayıflayan sansür ve azalan baskı nedeniyle id alanı veya libidinal emosyonel yoğunluk, kendisini özneye daha dolu hissettirme olanağına erişir. Bu durumda id (rüyaların düzlemindeki id), OGP'yi hayata geçirecek libidinal yük ve yoğunlukla doludur. Bu tespit bize ayrıca düşteki öznenin, uyanık özneden niçin çok daha yoğun vital yüklülükle dolu olduğunu da açıklar. Çünkü düşteki özne, "orijininde varlık" olanaklarına yakın bir noktada durmaktadır. Rüyalarda, id'in OGP potansiyeline, yani libidinal yoğunluğa çok yakın duruşu, bilinçli özneyi OGP olanaklarından yoksun bırakan kastrasyon dehşetlerini ayaklandıracağı için, uykudaki öznenin maruz kalacağı sonuç kâbusun dehşetidir. Günlük hayatta, bastırılmış OGP nedeniyle, emosyonel dirimsellik o kadar yoğun değildir, bu nedenle gündüz sansürlerinin engelleyici gücünden ötürü bilinçaltından bilinç alanına firar edemeyecek olan emosyonel dirimsellik (libidinal yoğunluk), yoğun bir huzursuzluğa, bastırılmış kastrasyon dehşetleri ile yüz yüze gelmek gibi bir sonuca pek o kadar yol açmaz. İşte orijininde varlığın bu vital olanaklarının yeniden kaybı ile sonuçlandığı içindir ki kâbuslar veya düğüm fanteziler, eşiğine kadar gelinmiş, ama elden kaçırılmış özgürlük fırsatlarına işaret eder.

4.Emosyonların tok ve ham potansiyelleri üzerinde kastrasyonların yol açtığı kayıpları, hiç değilse eril özne cephesinden şöyle bir çerçeve içine yerleştirebiliriz: Eril özne, bastırılan libidosundan dolayı emosyonel dirimselliğini, emosyonlarının yabanıl canlılığını, bunların şiire gebe dinamizmini, yani şiir yoğunluğunda ama şiire dönüşmemiş tok emosyonlarını yitirirken, kendisine kala kala nevrozundan üreyen nevrotik agresyonu kalır. Eril özne, ne talihsizliktir ki baskıcı ataerkil söylemde bu nevrotik agresyon üzerinden tanımlanır artık. Acımasızlık, vurdulu kırdılı kavgalar, ataerkil baskı kültüründe eril öznenin üstün nitelikleri olarak göklere çıkarılır, ama bu agresif tutumların, öznedeki

emosyonel potansiyelin kayıplarından doğan hıncın yansımaları olduğu fark edilmez. Oysa düğüm fantezilerinde ya da kâbuslarında, vital olanaklarına ne kadar çok yaklaşmıştı, adeta bir eşik atlama mesafesi kadar. Devamında eril öznenin nevrotik agresyonu, kamusal alanın çeşitli yarışma kulvarlarına aktarılır: Acımasız mevki yarışları, rakibini ezme tutumları vb. vb. Bastırılan cinsellik nedeniyle tükenen içsel emosyonel dirimsellik ve berraklığın sonucu olan iç huzursuzluk, kamusal alanda sürüp giden bu acımasız oyunlar üzerinden üretilmiş işkolikliğin besleyici kaynağı olarak, tüketim ekonomisinin insan tüketiminde kullanılır: Bütün bunlarda tüketim ekonomisinin ezen ve ezilen insanı, insani özleri bakımından birlikte tükenirler. Özgürlük karşısında toptan ricatın gerçekleştiği noktadayız artık.

dürtülerin ya da emosyonların körlüğü:

Dürtülerin ve özellikle cinsel ve saldırgan dürtülerin, tatmini mümkün kılmak için ilk nesneden başka nesnelere doğru, kendilerindeki mantık yoksunluğu nedeniyle hedef değiştirmesi. İlk nesne ile tatminin sağlanması, korku, bastırma, yasaklar ya da başka nedenlerle mümkün değilse, dürtünün, asli nesneye yönelik hedefinden koparak yön değiştirmesiyle bu ruhsal süreç ortaya çıkar.

Ne var ki cinsellik söz konusu olduğunda dürtü, bağlandığı asli nesnesine erişemeyerek ikame nesneye doğru hedef değiştirdiğinde ise, amaçladığı eksiksiz tatmine asla ulaşamayacaktır. Çünkü cinsel dürtünün eksiksiz tatmini üstündeki yasak ve baskı, dürtü ikame nesneye yöneldiğinde de devam etmektedir. Yasak, sanki asli nesneye değil de dürtünün eksiksiz tatmininin üzerine konmuş gibidir. Özne, dürtünün eksiksiz tatmininde aşırı biçimde tedirgin edilmiş, bütün çıkış yolları kapatılmıştır. Dürtünün nesne değiştirmesi, onun eksiksiz tatmini üzerindeki baskı ve yasağı kaldırmaz, bu yüzden dürtünün ikame nesne üzerinden tatmini de kısmî bir tatmindir. Çünkü ikamenin, ilk nesnenin yerini tutamaması, dürtünün ikame nesneye bütünüyle aktarılamaması nedeniyle

tatmin olunamadığı için değil, ilk nesnedeki yasak, ikameler üzerinde de devam ettiği için arzunun tatmini hep eksik kalır. Ama bu ilk yasak kaldırıldığında, yani dürtü ilk nesneden bağımsızlaştığında, arzu edilen her nesne artık kendi varoluşu üzerinden özgün nesne konumuna yükselir. Çünkü artık arzunun yeni nesnesi, ilk yasak nesnenin kılığına bürünmenin ötesine geçebildiği ve sadece kendisi olarak belirdiği için bu sonuç ortaya çıkar. Özetle arzu tatmininin ilk nesne üzerinden kalkan yasağı, ikame nesneler üzerinden de kalkar. Bu nedenle OGP düzleminde, hayatımızın ilk önemli nesnelerine bağlılık değil, ama bağımlılık ve tutsaklık geride bırakılır. OGP, cinsel dürtünün eksiksiz tatmini üzerindeki basıncı, baskıyı ve yasağı çoğu kez bütünüyle kaldırdığı içindir ki, özgün ilk nesneyi, özne nezdinde acil gereksinim nesnesi olmaktan çıkarır. Bundan dolayı OGP (Orgazmın Genetik Programı), arzunun kayıp nesnesinin sancılı aranışını da büyük oranda sona erdirir.

OGP (Orgazmın Genetik Programı), cinsel dürtünün eksiksiz tatminine imkân tanır. Bu nedenle arzunun kayıp nesnesinin sürdürdüğü saklambaç oyunu sona erer, ancak bütünüyle sona ermez. Çünkü arzunun kayıp nesnesi köken itibariyle, ketum hafızanın derinliklerinde saklı olduğu için, bütünüyle ele geçirilmesi mümkün olmaz. Nihai sonuç analizde –psikanaliz- elde edilir. Ketum hafızanın en dip katmanlarına dalabilme yetisini kastediyorum.

ego:

1. En genel anlamıyla “ben” derken kastettiğimiz, her türlü ruhsal- bedensel olayın merkezi olarak düşündüğümüz bilinçli varlığımız. Teorik açıdan nötr olan ve gündelik dilde de bu haliyle kullanılan bu ego tanımı, çeşitli kişilik teorilerinde rastladığımız ego tanımıdır. 2. Klasik psikanalizde, ruhsal aygıtın üç ana parçasından biri. İd’den türetilir ve enerjisini oradan alır. Kişiliğin, ilkel içgüdüsel dürtülerle (id, haz ilkesi), içselleştirilmiş ebeveyn ve toplum yasakları (süperego) ve dış gerçekliğin gerekleri (gerçeklik ilkesi) arasında aracılık eden bilinçli, ussal yanı. (Budak 2000)

eksik penis

NNO düzleminde, orgazm hazzının aşırı eksikliği nedeniyle, özne için yeterli haz duyumunu üretemediği algısını özneye hissettiren penis.

emosyon yoksunluğu

Ruhsal vakum pozisyonunda tüm emosyonların (değişen derecelerdeki şiddetleri bakımından duygulanımların), aşırı tahribe uğrayarak psişik sahneden çekilmesi, öznenin adeta ruhsal bir kurumaya mâruz kalması.

ensest:

Yakın akrabalar arasında yasayla veya gelenekle yasaklanan cinsel ilişki. Ensest yasağına tabi akrabalık derecesi toplumdan topluma değişse de hemen bütün bulunmaktadır. Ensestin kapsamı yasayla belirlenir, ancak kardeş- kardeş, baba-kız ve anne-oğul ilişkisi hemen tüm kültürlerde yasak kabul edilir. En sık görülen türü baba- kız ilişkisidir ve istatistiklerle bilinenden çok daha yaygın olduğu tahmin edilmektedir. (Budak 2000)

ensest yasağı (tabusu):

Ensest ilişkiye getirilmiş olan yasak. (Budak 2000)

eril füzyon:

Primat projesi (bkz. sözlük: primat projesi) ve eşcinsleşme süreçlerinin (bkz. sözlük: “eşcinsleşme” süreci), özneyi eksiksiz orgazm hazzında tamamlamasıyla, eril özneler arasında hayata geçecek olan eril özdeşleşmelerin yaşantısal derinliklerdeki ortak paydaları… Ama her şeye rağmen anaç füzyon (libidinal füzyon), sözü edilen bu sürecin olmazsa olmaz başlangıcı ve önkoşuludur. Çünkü öznenin insan olarak hayata doğmasının zemini hem orasıdır

hem de libidinal füzyon, OGP'nin hayata doğmasını sağlayan iki ana eksenden biri ve birincisi olduğu için kaçınılmaz olarak böyledir. Eril füzyonu şu şekilde de tanımlayabiliriz: Eril OGP öznesi olmanın ortak paydasında ortaklaşa yaşanan ruhsal içerikler… Eril OGP öznelerinin birbirinin derinliklerini anlamaları ve sezip kavramaları ile hayata geçen ortak paylaşımlar…

eşcinsleşme süreci:

Primat projesi (bkz. sözlük: primat projesi), öznenin, kendisinde eksik yapılandığını algıladığı orgazmik haz boyutunu tamamlamak için, öteki hemcinsinin hazzını keşfetmeye ve hemcins ötekinden böyle bir olanak ve potansiyeli kendisine aktarmaya adanmış ve çoğu kez acı verici bir merak duygusu ile ömür boyu sürüp giden girişimlerinin toplam ifadesidir. Çünkü sadece bu konuda değil, insan olmanın bütün unsurları hep ötekinden ya da ötekilerden alınır. Bu kural, OGP'nin hayata geçişinde de geçerlidir. İnsan, aynı kurala bağlanarak kendisini OGP'ye taşıyacak cinselliği öğrenmek, daha doğrusu aktif kılmak istiyor. Kısacası "primat projesi", insanın OGP düzlemine yerleşebilmek için, bütün hayatı boyunca kendisine acı çektiren bitmez tükenmez bilinçaltı ısrarlı talebini anlatır. Yine öznenin üstü örtük biçimde, kendisine bu kayıp hazzı iade edebileceğine dair sanal hemcins ötekinden beklentisi ve hemcins öteki öznede bulunduğunu varsaydığı eksiksiz orgazm ile özdeşleşme girişimleri, toplam olarak "eşcinsleşme" programı ve sürecini ifade eder. Çünkü içeride yitirilen ya da bastırılan dışarıda aranır. Aslında primat projesi bir programdır ve onun modellemeler üzerinden hayata geçişinin (eğer geçebilirse) süreç olarak adı "eşcinsleşme" sürecidir. Ya da bir başka deyişle eşcinsleşme süreci, aslında, eksiksiz orgazm hazzının, hemcins ötekinden öznenin kendisine transferini sağlayacak tanıklık talebidir, yani hemcins ebeveynin ve bunun genişletilmiş bir formatı olarak hemcins ötekinin orgazm hazzına, böyle bir transferi ve özdeşleşmeyi gerçekleştirmek amacıyla tanık olma talebi… Bütün bunların, verili

bir program olarak bilinçaltı süreçler ve beklentilerin basıncıyla öznenin gündemine oturduğunu belirtelim.

Kısacası, eşcinsleşme sürecini harekete geçiren, kendisinin orgazmik hazdaki eksikliği nedeniyle, öznenin, ötekinde muhakkak bulunduğunu varsaydığı büyük orgazmla özdeşleşme isteğidir ve bu, primat projesinin hayata geçmek isteyen talebidir. Eşcinsleşme süreci, erkek ya da dişi öznenin kendi biyolojik (bedensel zemin) erkekliğini ve dişiliğini, OGP'de (Orgazmın Genetik Programı) tamamlama hedefine yöneliktir. Tabii bu proje ve sürecin hayata geçmesinin olanaksıza yakın olduğunu belirtmeye gerek yok, nedenleri kitabın ilerleyen sayfalarında netleşecektir (en azından kastrasyon kültürlerinde örnek modelleme özneleri yok).

Kısa bir not ekleyerek şunu söyleyebiliriz: Büyük ihtimalle primat projesinin eşcinsleşme süreci, grup seks olaylarının da gizli motivasyonlarından biri gibi görünüyor. Ancak grup seks etkinlikleri yoluyla bilinçaltı bir umut olarak öznenin eksiksiz orgazm hazzını hayata geçirme beklentisi gerçekleşmeyecektir. Eril kastrasyon kültürünün kastre öznelerinin birbirlerine yol göstermeleri zaten mümkün değildir.

Ek olarak şu görüşlerle devam edelim: Eşcinsleşme sürecini, öznenin hemcins ebeveyn üzerinden bilinçaltı özdeşleşmelerle OGP'yi kendine aktarma süreci olarak tanımladık. Burada işin gizemli görünen yanı, NN düzlemde öznenin hemcins ebeveyn ile, orgazm kapasitesi olarak bilinçaltı süreçler üzerinden nasıl olup da aşağı yukarı eşit derecelerde özdeşleşebildiğidir. Orgazmlarındaki bu düşük kapasite, verili bir durumun kanıtı değildir. Sadece toplumdaki yaygın bir arızanın kanıtıdır. NN öznelerin birbirleriyle orgazmda özdeşleşme süreçlerinin, sanki bilinçaltı transferler üzerinden işlediği kesin gibi görünüyor. Çünkü hemen hemen hiç kimse, hemcins ebeveyninin orgazmına tanık olmasa da orgazmlarının hemcins ebeveynlerininkine eninde sonunda benzediği gerçeği ile karşı karşıyayız. Toplum genelinde çok yaygın olarak pek çok kişinin orgazm tatminlerinde yaşadığı tatsızlık, orgazmlarının genel olarak 5-7 saniye gibi bir süre ile sınırlı oluşu ve işin garibi, önceki neslin de orgazmlarını hem haz kısıtlılığı, hem süre

olarak bu çerçevede yaşadığı gerçeği, bize öznenin bilinçaltı transferlerle kendi hemcins ebeveynlerinin durumunu tekrarladıklarını düşündürüyor. Ya da büyük ihtimalle geleneksel olarak tekrarlanan kastrasyon kültürü, bu benzer sonuçları yaratıyor. Anlıyoruz ki aynı kastrasyonlar kapasite bakımından düşük aynı orgazmları yapılandırıyor (en mantıklı açıklama gibi görünüyor).

NNO'nun (Normal nevrotik orgazmı) kastrasyonların sonucu olduğu, bir kader olmadığı çok kesindir. Eğer böyle olmasaydı, hayatlarının çok mutlu tesadüfleri sonucu kastrasyon bariyerlerini ortadan kaldırma şansını yakalamış az sayıdaki kişilerde, OGP (Orgazmın Genetik Programı) potansiyeli açığa çıkamazdı. Öyle ki bu insanlarda OGP (Orgazmın Genetik Programı) potansiyeli, bariyer kalkınca kendiliğinden açığa çıkıyor ama uzun bir zamana yayılarak. Bu kişiler, sadece bir tahmin olarak söylüyorum, tüm dünyada dört beş milyon erkekle sınırlı olsa gerek. Kadınlarda da sayının aşağı yukarı bu çerçevede olduğunu düşünüyorum.

Bu bulgulardan sonra şu görüşlerle devam edebiliriz: OGP'nin hayata geçeceği toplumsal düzlemde, eğer böyle bir durum gerçekleşebilmiş olsaydı, küçük çocuklar, yine bilinçaltı özdeşleşme transferleri ile ve işletilen sağlıklı kastrasyonların sonucu olarak, OGP'yi ergenlikte yakalama şansını elde edebileceklerdi. Bu sonuca erişmek için, ille de hemcins ötekinin fiili orgazmına tanık olma şeklindeki primat projesine gerek olmayabilir de. Ya da böyle bir toplum düzeninde, ötekinin hazzını anlamaya yönelik sorudaki merak, NN düzlemdeki öznenin yakıcı merakları düzeyinde olmayacaktı. Ya da şu özet formülasyona erişebiliriz: A. Ilımlı kastrasyonlar OGP'yi açığa çıkartırken, B. Acımasız kastrasyonlar hazda kısıtlı orgazmlara yani NNO'ya tutsaklık sonucunu yaratmaktadır.

evindelik duygusu

Gündelik hayatın normal akışı ve düzeni içinde, yabancılık duygusu aşılmış olarak, ruh içi varoluş pozisyonlarının ve her dış

mekânın özne tarafından kendi eviymiş gibi ruhsal bir rahatlık hali içinde deneyimlenmesi.

Evindelik duygusunun temeli: Anne-bebek aşkı sonuçta, küçük çocuk açısından, kendi ruh içi dünyasını ve çevresini kuşatan varlık dünyasını, içine güvenle yerleşeceği ve onu sarıp sarmalayan bir yuvaya, sıcak bir ana kucağına dönüştürür. Bu aşkın yapılandırıcı gücü sayesindedir ki çocuk hem kendi ruh içi dünyasını hem de tüm dünyayı kendi evi gibi benimsemenin rahatlığına erişir.

Libido, dünya-varlık ile nesne ilişkilerine ve "ben"e aynı anda yatırılır. O zaman "ben" (benlik algısı) ve nesne dünyası bir aşinalık ve evindelik duygusu içinden deneyimlenir. Nesne dünyasından (dış dünyadan) gelen tehditler (ki tehdit genelde hep dışarıdan gelir, hatta içselleştirilmiş olanların bile ilk kaynakları çoğunlukla dışsal kökenlidir) terör niteliği kazandığında, libidinal yatırımlar, nesne ilişkilerini ve dünya varlık'ı tanımlayan dış dünyadan geri alınırken, "ben"den de geri alınır. O zaman da benlik algısı, kimlik hissi ve nesne dünyası, algı-bilinçte yoğun bir yabancılık ve tekinsizlik hisleri ile deneyimlenir.

Libidinal füzyondan beslenmiş sağlıklı bir özne de dış dünyadan gelen tehditler bir terör niteliği kazandığında, bunların sonuçlarından muaf olamaz. Ama en azından geçmişindeki sağlıklı ruhsal yaşamının rezervlerini güncel terörün yıkıcı etkilerini dengeleyecek bir işlevsellikte kullanabilir. Çünkü Kore'deki savaşlarda esir düşen Türk askerleri, köy anıları ile ruhsal yıkımlardan kendilerini korumuşlardı. Tam bu noktada, eğer OGP potansiyeline sahipse, özneye çok güçlü bir destek de OGP rezervlerinden gelir. Çünkü OGP, "ben" ve nesne dünyasına tam bir dirimsel yatırımın güvencesi olarak yani libidonun emosyonlara dönüşüm kapasitesini ve esnekliğini yapılandırması nedeniyle, özneyi koruma altına alan en güçlü potansiyeldir.

İlave olarak şu tespitlerimizi de ifade etmekte yarar var: Annenin sunduğu sağlıklı sevgi ile hayata tutunuruz. Çünkü bebek, annenin sunduğu sevgiyi emer, içselleştirir, önce kendine öz değerlilik algısı olarak ve sonra dışarıya, anneye, ötekilere, nesnelere, dünya-varlık'a yansıtır.

Bebeğin ruhsal dünyası, anneden gelen sevgiyle yüklenip dolduğunda, bu sevgi bebekten anneye yoğun bir sevgi, aşk, idealizasyon ve süblimasyon aktarımları olarak yansır. İnsanları sevme kapasitesi ve sevilen dünyanın öznedeki merkezi ruhsallığı bu süreçte inşa edilir. Bu nedenle insan ilişkilerinde ve dünya-varlıkla ilişkilerde sevgi bağlarını geliştirmek, aynı program çerçevesinde, yani anne-bebek arası sevgi yapılanması çerçevesinde hayatta kalmanın (dış dünyaya bağlanarak hayata tutunma programının) güvencesidir. Öte yandan içinde yer aldığımız dünyada hayatımızı sürdürmek, dünya ile yabancılığı aşmak için o dünyayı tanımak zorundayız. Bebeklerin her nesneye el uzatmaları, bu verili itilim nedeniyledir. Bebek el attığı her nesne ile kurduğu ilişkide, bir yandan da nesnelerin kullanılış değerlerini öğrenme yoluyla dünyayı tanıma ve kendisine aşina kılma eğilimi olarak, nesneler dünyasını kendisi için aşina olduğu bir mekâna dönüştürürken, bu dünyaya, anneden aktarılmış sevgi ile libidinal bir yatırım yapar.

Sağlıklı öznenin, evindelik duygusu sayesinde eriştiği dinginlik hali, agresyon ve haset duyguları ile paranoid (kuşkucu) ve şizoid (korkulan, çekinilen dünyadan kendini geri çekme hali) tepkilerin ruhsal sahneyi ele geçirmesi üzerine bozulur. Sağlıklı özne, dış dünya koşullarının dikte ettiği bu savunmacı tepkilerle, evindelik duygusu arasında salınan ruhsal bir pozisyonda var olur. Ancak evindelik duygusunu bozan durumlar ne zaman normal sınırlardadır ne zaman patolojik tepkiler olarak değerlendirilmelidir? Sorumuzu şu çerçevede basitçe yanıtlayabiliriz: Dış engellerin yarattığı haset geçici, bilinçaltı engellerin yarattığı haset kalıcıdır. Dış tehditlerden kaynaklanan ve onlara bir tepki olan paranoid ve şizoid konum geçicidir, ama kastrasyonun aşırı tehditleri ile yapılanan içsel paranoid ve şizoid konum, psikoz üretecek kadar da tehlikeli olabilir. Güncel bir dış tehdit, zemindeki örtük kastrasyon karmaşasını güçlendirebilir ya da zemindeki örtük kastrasyon karmaşası, güncel tehditlere abartılı tepkiler verilmesine neden olabilir.

Paranoid-şizoid konum ya da yanıtlar, öznenin hayatını güvence altına almak için doğuştan verili tepkilerdir. Güvenli olmayan bir dünyada, öznenin mutlak bir güven duygusuyla hareket etmesi, yani

paranoid tepkilerin mutlak yokluğu, hayati tehlikelere bir davettir. Özne dikkatli davranarak, tehlikelere karşı kuşkucu ya da onları etkisiz kılacak (gerekirse kendisinden yalıtacak, kendisinden uzakta tutacak) önlemler almak zorundadır. Hayatın av-avcı ilişkisi içinde sürüp gittiği bir dünyada, paranoid-şizoid sayılabilecek tepkiler, bu nedenle, öznenin hayatını güvence altına alan zorunlu tutumlardır. Av konumundaki tüm hayvanlarda da paranoid (kuşkucu) refleks, hayati tehlikelere karşı koruyucu bir tepkidir. İnsanların dünyasında makul sınırlarda, bu tepkilerin ruhsal bir patoloji ile ilgileri yoktur. Özetle paranoid tepkilerden bağımsız olamayız. Ancak sevdiğimiz varlıklara yönelik kaçınılmaz kuşkularımızın yanlışlığını gördüğümüzde, doğal olarak pişmanlık ve suçluluk duygularına da kapılırız (depresif pozisyon). Tehlikeli addedilen insanlardan kaçınma davranışı şizoid reflekse bir örnektir. Bütün bu tepkiler normal sınırlar içinde kaldığı sürece ruhsal bir patolojiden söz edemeyiz. Ancak tepkilerimiz, dış dünyanın arz ettiği tehlikelerle orantısız olarak arttığında, ruhsal patolojiden söz edebiliriz. O zaman da tehlikeli addedilen insanlardan kendimizi geri çekerek ya da onların üstümüzdeki negatif etkilerini sanrısal biçimde yok sayarak veya ileri patolojik tepki durumlarında kendimizi toplumsal düzenin dışında konumlandırarak, şizofrenik yalnızlıkta toplumsal gerçekliği yok ederiz. Özetle insan ruhsallığındaki verili paranoid ve şizoid tepkileri azgınlaştıran, güçlendiren ve böylece evindelik duygusunu iptal eden en temel etkenler ise (Ödipal öncesini şimdilik konu dışı bırakıyoruz), ensest suçluluğunun ve Ödipal kastrasyonların aşırı tehditkâr deneyimler olarak bilinçaltı kayıtlardaki görünmez varlıklarıdır.

fantezi:

En genel anlamıyla, gerçekte var olmayan ya da o an için var olmayan şeylerin hayali; bu şekilde hayal edilen şey. Normal koşullarda oldukça yaratıcı olan ve yaratıcı yeteneği kamçılayan fantezi, bilinçsiz çatışmaların dışavurumu, bilinçsiz arzuların doyurulması, gelecekte beklenen olaylara hazırlık, vb. gibi işlevlere

sahiptir ve ruhsal dengenin, ruh sağlığının bir göstergesidir. Ancak özellikle gerçeklik yetisi zayıflamış olanlarda, yaşamı ağırlıklı olarak sadece belli kısır fantezilerin çevresinde dönenlerde, fanteziyi kuruntu düzeyine çıkaranlarda, vb. patolojik kabul edilir. (Budak 2000)

füzyon. ilk füzyon

Margaret S. Mahler, insan yavrusunun özerkliğe açılan gelişim aşamalarını, bebeğin ilk 36 aylık dönemine yerleştirir. İlk altı aylık dönem Mahler'e göre "normal otistik" ve "normal ortak yaşamsal" dönemlerdir. Bundan sonra dört alt döneme ayrılan "ayrılma-bireyleşme" dönemi başlar. Bunların ilki olan altı ve onuncu aylar "farklılaşma" dönemidir. İkinci aşama olarak on ve on yedinci aylar arasındaki döneme "alıştırma" dönemi adı verilir. Geri kalan son iki dönemi konumuzun dışında bırakıyoruz. Özellikle bu ilk üç aşama (toplamda ilk on yedi-on sekiz ay) bize göre ergenlikte açığa çıkacak olan OGP'nin zorunlu ruhsal zemini olmak bakımından önemlidir. Margaret S. Mahler'in "İnsan Yavrusunun Psikolojik Doğumu" adlı kitabının, Yavuz Erten tarafından hazırlanmış "Sunuş" bölümünden konuyu netleştirmek için bazı pasajlar aşağıya alınmıştır:

"Mahler'in gelişim kuramı, yaşamın ilk otuz altı ayı ile ilgili dönemsel belirlemelerde bulunur.

Bu sürece genel olarak "ayrılma-bireyleşme" adı verilir. Yaşamın başlangıcındaki ilk altı ay sırasıyla, "normal otistik" ve "normal ortak yaşamsal" dönemlerden oluşur.

Normal otizm evresinde bebek, varsanısal arzu doyumunda kendine yeterlidir. Somatopsişik düzeneklerle homeostatisi sağlar. Bebeğin gelişiminde, gereksinim nesnesi, içsel varsanısal nesneden derece derece dışarıdaki kaynağına (anne) dönmeye başlar. Gereksinimle bağlantılı dışarıdaki nesne, biraz olsun fark edilince, "normal ortak yaşamsal dönem" başlar.

Bebek ortak yaşamsal dönemde, bulanık da olsa dışarıda var olan bir ötekinin (anne) gereksinim nesnesi oluşundan hareketle, ona yatırım yapmaya başlar. (1)

Altıncı aydan itibaren “ayrılma-bireyleşme” dönemi başlar. Bu dönem dört alt dönemden oluşur. Altı ve onuncu aylar arasında ilk safha “farklılaşma” dönemidir… On ve on yedinci aylar arasında, Mahler’in “alıştırma” adını verdiği ikinci alt dönem kendini gösterir.

Bu alt dönemde çocuk Greenacre’ın (1957) deyişiyle, “dünya ile aşk ilişkisi” içindedir.” (Mahler 2003: 8, 9, 10)

Yukarıda yazarın (1) numara ile belirttiğimiz görüşünü şu yorumla netleştirmemiz gerekiyor: Aslında bebek, ruhsal yatırımlarını mümkün kılacak arketipsel odaklara sahip olsa da anneye kendiliğinde yatırım yapmaz, bunlar annenin bebeğe yaptığı ruhsal yatırımlarla aktifleşir ve bebek, ancak bu şekilde anneye sağlıklı biçimde bağlanır. Özetle annenin bebeğe yaptığı tüm ruhsal yatırımların bebekten anneye bir geri dönüşüdür söz konusu olan. Eğer annenin bebeğe yönelik sevgi ve aşk yatırımı yoksa, kendisine ruhsal yatırım yapılmadığı için bu alanda yoksunluk, kapasitesizlik yaşayan bebek, elbette anneye ruhsal bir yatırım yapamaz. Böyle bir süreçte bebek zehirli füzyonu (bkz. sözlük: zehirli füzyon) deneyimler.

Şimdi konumuz çerçevesinde ele aldığımız bu iki kavramı yani “füzyon” ve “ilk füzyon” kavramlarını açıklayabiliriz:

İlk altı aylık dönemi kitabımızda “tekli birlik”, “ilk füzyon” adları altında ifade ettik. Çünkü bu dönemde bebek salt kendini kapsayan bir tekillik algısı içinde düşünülür.

“Farklılaşma” ve onu izleyen “alıştırma” dönemlerini “ikili birlik”, “ikili aşk”, ya da “füzyon” adları altında belirttik. Bu dönemde bebek giderek annenin varlığının farkındadır ve ilişki artık ikili bir zeminde yapılanmaktadır.

Ancak şunun unutulmaması gerekir: Annenin, bebeğe yönelik aşk ve sevgisinin sarıp sarmalayan kuşatıcılığı olmadan, bebek kendi tekil varlığına bile libidinal yatırım yapamaz ve kendisini libidinal dolulukla yüklü tekil bir varoluş algısı içinde hissedemez. İlk altı aylık dönemde bebeğin tekli birliği anneden gelen bu libidinal akışla yüklenirse o, tekli aşkını ya da başka bir ifadeyle ilk füzyon süreçlerini yaşar. Anne aşkı ve sevgisi olmadan bu süreç hayata geçemez. O zaman bebek “zehirli füzyon”da var olur.

“Farklılaşma” ve “alıştırma” dönemleri de annenin bebeğe yönelik aşk ve sevgisinin sarıp sarmalayan kuşatıcılığı ile yapılanır. Artık bu dönemde bebek “ikili aşk”, “ikili füzyon”, “ikili birlik” süreçlerini yaşar. Anneden aktarılan sevgi ile varlık dünyasına yansıtılan aşk ve sevgi, ilk olarak bu dönemde sağlamca inşa edilir. Tabii ilk dönemler sağlıklı yaşanıp geride artıksız bir biçimde bırakılmışsa… Anne aşkı ve sevgisi yoksa bu süreç de hayata geçemez. O zaman bebek bu süreci de “zehirli füzyon” olarak deneyimler.

Bebeğin yaklaşık ilk on sekiz aylık dönemi, annenin bebeğe yönelik libidinal (sevgi, aşk) yatırımları ile zenginleşmişse, buna “libidinal füzyon” adını verdik. Eğer bu dönem, anneden gelecek libidinal yatırımlar bakımından yoksunsa ona da “zehirli füzyon” adını verdik. Kitapta da sadece bu iki kavram kullanım bakımında öne çıkmıştır.

Libidinal füzyon, OGP’yi oluşturan iki ana eksenden biri ve ilki olması bakımından ve OGP düzlemindeki her orgazm anında, öznenin bu ilk kökle bağını ve yine öznenin emosyonel tarihi ile aidiyetini yeniden kurup, onu ilk emosyonel köklerine bağladığı ve zindeleştirici bir enerji ile canlandırdığı için temel bir öneme sahiptir.

gizli eşcinsellik:

Açıkça dile getirilmeyen ve çoğunlukla kişinin bilinçsiz bir bastırmaya tabi tuttuğu, dolayısıyla bilinç düzeyinde algılamadığı eşcinsellik eğilimleri. Freud’un çocukların çok yönlü cinsel sapma eğilimleri sergilediği ve daha sonra bunları bastırdığı savıyla birlikte ele alındığında gizli eşcinselliğin, normal (karşı cinsel) insanların hepsinde bulunduğu sonucuna varmak mümkündür. (Budak 2000)

İd: Freud’un üç yapılı ruhsal yapı modelinde, herkeste ortak olan temel biyolojik içgüdüleri, arzuları ve dürtüleri içeren bilinçsiz ruhsal enerji (libido) kaynağı. Toplum kurallarını, başkalarının haklarını veya duygularını ya da o anda koşulların doyuma elverişli olup olmadığını dikkate almaksızın ilkel dürtülere anında doyum arayan

id, haz ilkesine göre çalışır ve acıdan kaçınmayı, doyumu maksimum düzeye çıkarmayı hedefler. İd, doyumu erteleme diye bir şey tanımaz ve o anda doyum mümkün değilse, itkinin hedefi olan eylemin veya nesnenin zihinsel bir imajını (fantezi) veya bir halisünasyon yaratarak gerilimi azaltma yoluna gider. Bu, Freud'un arzu giderme dediği şeye bir örnektir. İd'in kontrol edilmesi, enerjisini yine id'den alan gerçeklik algısına göre hareket eden egonun temel işlevlerinden birisidir. (Budak 2000)

hatırlanmayan asla unutulmayan

Bilinçte hatırlanmayan ama bilinçaltının asla unutmadığı tüm ruhsal malzeme (psikanaliz literatüründen derleme)

HEPS (hazda eksik penis sendromu)

Penisin organ olarak, tensel temas hazlarına yeterli duyarlılıkta olmayışı ve orgazm aşamasının da OKCE seviyesinde yaşanması

HEVS (hazda eksik vajina sendromu)

HEPS için geçerli tanımın kadın cephesindeki ifadesi

id

Freud'un üç yapılı ruhsal yapı modelinde, herkeste ortak olan temel biyolojik içgüdüleri, arzuları ve dürtüleri içeren bilinçsiz ruhsal enerji (libido) kaynağı. Toplum kurallarını, başkalarının haklarını veya duygularını ya da o anda koşulların doyuma elverişli olup olmadığını dikkate almaksızın ilkel dürtülere anında doyum arayan id, haz ilkesine göre çalışır ve acıdan kaçınmayı, doyumu maksimum düzeye çıkarmayı hedefler. İd, doyumu erteleme diye bir şey tanımaz ve o anda doyum mümkün değilse, itkinin hedefi olan eylemin veya nesnenin zihinsel bir imajını (fantezi) veya bir halisünasyon yaratarak gerilimi azaltma yoluna gider. Bu, Freud'un

arzu giderme dediği şeye bir örnektir. İd'in kontrol edilmesi, enerjisini yine id'den alan gerçeklik algısına göre hareket eden egonun temel işlevlerinden birisidir. (Budak 2000)

ikame:

Asıl olanın yerini vekâleten tutan varlık ya da fantezi (psikanaliz literatüründen derleme).

karşı cinsiyetten kastre edilmek

Özne biyolojik bir cinsiyetin içinde var olmakla, yani yalnızca dişi ya da yalnızca eril genitaline sahip olmakla insan oluşun bütünlüğünden, biyolojik ve ruhsal bir gerçeklik olarak kastre edilmiştir. Bu nedenle karşı cinsin bir siren çağrısı gücünde özneyi bedensel ve psişik bütünleşmede kendisine çeken reddedilemez vaat edici gücü, biyolojik kastrasyonu yani karşı cins genitalinden kastre edilmişliği ve psişik ayrılığı, iki cinsin birleşmesinde alt etme misyonunu yerine getirir. Burada sözü edildiği şekliyle cinsel yakınlaşma sürecinin sağlıklı işlemesi için, öznenin verili eksiksiz cinsel haz potansiyelini (OGP) hayata geçirebilmesi gerekir.

Karşı cinsin bir siren çağrısı gücünde özneyi bedensel ve psişik bütünleşmede kendisine çeken reddedilemez vaat ediciliğinden, cinsel bağımsızlığın yaşanmakta olduğu durumlarda açığa çıkan reddedilemez vaat ediciliği anlıyoruz. Karşı cinsten ayrılığı ise karşı cinsin ruhsallığından kastre edilmişlik olarak yorumlayabiliriz. Bu nedenle heteroseksüelliğin normal bir boyutu anlamında biseksüaliteyi her iki cinsiyeti tek bir potada eriten doğal bir yapılanma olarak değerlendiriyoruz.

kastrasyon:

Kelime anlamıyla erkek testislerinin ya da bazen kadın yumurtalıklarının kesilip atılması anlamına gelir. Ama klasik

psikanalizde erkek cinsel organının, yani penisin sembolik olarak kesilmesi anlamında kullanılır. (Budak 2000)

Şu yorumu biz ekleyelim: Sembolik kastrasyon, özneye ruhsal yapısında bir şeylerin hep eksik, hep yarım kaldığı, bir bütünde tamamlanma olanağının elinden alınmış olduğu hissiyatı ile kendisini duyurur ve süreğen bir hissiyattır. Her zaman, öznenin kültür tarafından eksiksiz cinsel haz potansiyeli bakımından gasp edilişi nedeniyle herkes için geçerli olmak üzere bir nevroz sonucu yaratacak şekilde yapılanır.

kastrasyona önerdiğimiz anlam:

Öznede bir olanak ve potansiyel olarak mevcut hayatiyet alanlarının, değişen derecelerde ve geri dönüşsüz bir şekilde özneden gasp edilmesi. Ancak orgazmik terapi yoluyla OGP potansiyeli hayata geçtiğinde bu makus talih geride bırakılır…

kastrasyon çeşitleri:

Kastrasyon çeşitleri, kitabın “Kastrasyon” başlıklı bölümünde açıklanacaktır. Burada hepsi hakkında özet açıklamalar yapmakta yarar var.

1.Oral kastrasyon: Oral dönemin, yani meme döneminin bebek için şu ya da bu gerekçelerle erken ve tatminsiz kapanarak, öznede ömür boyu doldurulması zor ruhsal boşluk alanları ve nedeni belirsiz, dindirilemez özlem duyguları şeklinde arızalar bırakması. Özellikle annenin bebeğe sunduğu kucaklayıcı libidinal füzyon yetersiz kalmıştır.

2.Anal kastrasyon: Tuvalet eğitimi sırasında yetişkinlerin zorlayıcı iktidarı, bebeğin özerkleşme programını bozarak, zemininde agresyon olan ve bu agresyonun açık bir biçimde ya da boyun eğicilik şeklinde tezahür ettiği bir ruhsal örgütlenmeye yol açar. Küçük çocuğun, ruhsal özerkleşme programının bozulmasına yol açacak şekilde verilen katı ve baskıcı anal eğitim, anal kastrasyondur.

3.Ödipal kastrasyon: Küçük çocuğa Ödipal dönemde (fallik dönem), üretilmiş ensest suçluluğu ve üretilmiş iğdiş edilme dehşeti, abartılmış bir biçimde bütün ağırlığı ile hissettirilerek, en dolu genital hazza açılacak potansiyellerin işin en başında büyük oranlarda budanması süreci, Ödipal kastrasyondur. Bunun asıl yıkıcı etkileri ergenlik döneminde açığa çıkacaktır. Ödipal kastrasyon, hem erkek hem de kız çocuklar için geçerlidir. Yani sanıldığı gibi zaten bir penisten kastre edilmiş olduğu düşünüldüğü için, kız çocuğunun bundan muaf olması gibi bir durum söz konusu değildir. Çünkü erkek çocuk için penis üzerinde, kız çocuk için klitoris üzerinde, eksiksiz orgazm hazzını iptal yönünde bir baskı ve bastırma söz konusudur. Ödipal dönemde maruz kalınan ruhsal kayıp ya da diğer adıyla kastrasyon, küçük çocuğun bedensel ve ruhsal kapasite olarak yaşı ile uyumlu orgazm yetisinin bozulmasıdır. Bu ilk bozgun ki latent dönemi başlatan öncü girişimdir, öznenin ergenlik döneminde OGP düzlemine intikalini zaten olanaksız hale getirecektir. Ödipal kastrasyonlar her iki cinsiyetten küçük çocukların mastürbasyon etkinliklerine uygulanan korkutucu yasaklarla yürürlüğe konulur. Bu kastrasyon ergen cinselliğinin bir ön kastrasyonu anlamına da gelir.

4.Genital kastrasyon: Ergenlikte hayata geçmeye başlayacak olan OGP'nin (Orgazmın Genetik Programı), hayata geçemeden ta Ödipal dönemde toptan iptali. Ergenliğin öznesi her zaman, kendi genital alanında orgazmının asla kendisine tam bir haz tatmini sağlamadığını hissederek, bu sürecin negatif geçerliliğini test edecektir. Genital kastrasyon, çoğu kez, ergen ve yetişkin öznenin yaşadığı nedeni belirsiz içsel boşluk ve hastalıklı özlem duygularının kökenidir. Bu süreç 'Kastrasyon' bölümünde sözü edilecek olan "ergenlik dönemi kastrasyonu" ile iç içe bir süreçtir.

5.Heteroseksüel kastrasyon: Öznenin, karşı cinsle ilişkisinde, ona yoğun genital hazlar yaşatacak olan OGP'nin (Orgazmın Genetik Programı) iptalinin diğer adı.

6.Eşcinsleşme kastrasyonu: Hayata geçmesi mümkün olmayan ve olamayan primat projesi ve özneyi OGP'ye taşıyacak olan bir hemcins özdeşim nesnesinin de zaten ortada var olamayışı

nedeniyle, OGP'nin hayata geçemeyişi… Eşcinsleşme kastrasyonu, Ödipal dönem kastrasyonlarının iç sürecidir.

7.Anadilin kastre ediciliği: Dil öncesi bebeğinin emosyonel dirimselliğinin, anadilin giderek öznede egemen hale gelişi ve buna bağlı olarak iç konuşma metninin otomasyona bağlanışı ile birlikte uğradığı vital seviye kaybı… Ergenliğe ve devamında yetişkinliğe doğru ilerledikçe, iç konuşma metnine hâkim olan sözcüklerin, anadilin öğrenilmeye başlandığı ilk yıllarda bağlandıkları emosyonlarla irtibatları kopar, özne hiçbir vital yoğunluk taşımayan sözcüklerin ve cümlelerin otomatik akışlarına (çağrışımlarına) maruz kalır. Bundan böyle ruh içi dünyada, duyguların sahih yaşanışı ve onların sahih ifadeleri değil, öznelerin her birine özgü ve onların nevrozlarına göre yapılanmış bir iç konuşma metni hâkim duruma geçer. Ancak böyle bir sahihliği hayata geçirme olanağı, geçici dönemler halinde, sanatçılar –şair, kompozitör, ressam vb.- için mümkündür. Öznenin maruz kaldığı kastrasyonlar ne kadar ağır yaşanmışsa, bunların nevrotik ağırlığıyla yüklenen ve bir deli gömleğine dönüşen iç konuşma metni nedeniyle anadilin emosyonel zenginlikleri kastre edişi, o kadar tahripkâr olur.

8.Dokunsallığın kastre edilişi:

Bebeğin anneyle yakın teması, ister istemez bedensel teması da kapsayacaktır ve bunun böyle olması gerekir. Bebek ya da küçük çocuk sevildiğini, onaylandığını bu bedensel temas iletişimi ile doğrudan algılar. Mıncık mıncık elden ele dolaşan bebek ya da küçük çocuk, bu bedensel iletişim üzerinden mutluluğunun keyfini çıkartır. Bedensel temasın küçük çocuğu kuşatan sevgi sıcaklığı, onda özgüvenin, değerli bir varlık olduğu hissinin, aidiyet duygusunun temellerini atar. Ancak zihinleri ensest kaygı ve korkularıyla pusulasını şaşırmış anne babalar, herhangi bir ensest imadan şiddetle kaçındıkları için, küçük çocuğun temas ilişkilerine hala şiddetle ihtiyacı varken, bu iletişimi keserler ve dokunsal kastrasyonu devreye sokarlar. Üstelik küçük çocuk, bilinçaltı sezgisiyle bunun nedenini çok iyi anlamış ve ruhunun üzerine gereksiz yere bir de ima edilmiş ensest korkusu ve olasılığının dehşeti yüklenmiş olarak. Ancak özne ömür boyu sıcak bir temasın

özlemini hep duyacak, ama bu arzunun ilişkilendirildiği ensest imasının tedirginliğinden de kurtulamayacaktır. Gereksiz cinsel bir kaos böylece durduk yerde üretilmiş olur. Cinselliği bastıran kültürler, insanın gündelik yaşamında sıradan şeyleri bile cinsel imalarla yükleyen hastalıklı kültürlerdir.

Dokunsallık, hemcins kişiler arasında da eşcinsellik çağrışımı yapar korkusuyla
iptal edilir. Bu konu da ayrı bir başlık altında incelenmeyi gerektirir.

kastrasyona rıza:

Öznenin Ödipal dönem kastrasyonunu biraz da kendi kabullenişi yönündeki eğilimi. Belki de bunu daha önceki kastrasyonlar kolaylaştırmaktadır. Ama daha ziyade kendileri de kastre edilmiş ebeveynlerin bu durumlarını sezgisel olarak algılayan küçük çocuğun, ebeveynlerinden psikolojik olarak tevarüs ettiği psişik yatkınlık, yani ebeveynlerinin bu durumunu empati yolu ile sezmenin getirdiği kabulleniş, kastrasyona rıza sonucunu yaratmaktadır.

Kastrasyona rıza konusunda şu görüşleri de ilave etmek yararlı olacaktır:

İnsan yavrusu, toplumsal-ilişkisel bir varlık olarak dünyaya gelir. Bu nedenle, toplumun kültürel yapısını öğrenme ve ona uyum gösterme kapasitesine verili bir program olarak sahiptir. Onun, kültürün öznesine dönüşmesi için bu verili program sürekli aktif haldedir. Küçük çocuğun toplumsal sisteme öğrenme temelli katılım süreci aynı zamanda bir kastrasyon sürecidir. Bu yüzden, insan yavrusunun sosyalleşme güdüsü ile dünyaya gelmiş olması, kastrasyona rızanın verili zemini gibi görünüyor. Yine sosyalleşme güdüsü nedeniyle insan yavrusu, içine doğduğu toplumsal sistemi yargılamaz, olduğu gibi kabul eder. Burada Truman Show filminden bir repliği hatırlayalım: “İnsan içine doğduğu toplumsal sistemi yargılamaz.” Problem, insan yavrusunun, öğrenme eksenli kastrasyon süreçlerine sokulurken, verili biyolojik ve psişik

olanaklarının hayata geçebilmesi bakımından ne kadar zora koşulduğuyla bağlantılıdır.

Ödipal dönemde ise şu problem bütün ağırlığı ile küçük erkek çocuğu kıskacına alacaktır (aslında kız çocuk da bu problemi yaşamaktan muaf değildir): Ketlenen cinsel tatminin, küçük çocukta kendisini engelleyen güçleri yok etme yönünde agresyona neden olduğunu biliyoruz. Bu nedenle küçük oğlan engel güçlere karşı agresyon geliştirir. Ama aynı zamanda ötekinden, tatmini engelleyecek olan "babadan-kültür"den gelecek misillemeden de korkar. Çünkü küçük çocuk verili bir program olan ilkel, çocuksu "kısasa kısas" mantığının tuzağına düşer. Küçük çocuk aynı agresyonun babada da bulunduğunu varsayar. Güçsüzlüğü nedeniyle korkuya kapılarak, babadan gelen kastrasyon tehdidine boyun eğer ve agresyonunu bastırır. Ama boyun eğmesi, zemindeki bastırılmış agresyonu iptal etmez. Daha sonra küçük erkek çocuk, bastırılmış agresyonunu ister aktif biçimde ister pasif biçimde yansıtan bir kimlik örüntüsü sergilesin, agresyon ruhsal yapıya (bilinçaltı zemine) sürekli olarak yerleşir. Aynı zamanda onun eşlikçisi olan kastrasyon korkusu da kalıcı hale gelir. Aynı dehşetengiz korku, maço olduğu varsayılan eril öznede de kalıcı hale gelir, her ne kadar aksi yönde bir sanı mevcut olsa da.

Aslında küçük oğlanın bastırılmış kastrasyon korkusu, öbür uçtaki bastırılmış agresyonuna da eşittir, yani ne kadar bastırılmışsa o kadar agresiftir. Ancak gerek kastrasyon korkusu ve gerekse onun arkasındaki agresyon, bir bariyer oluşturarak ve libidinal füzyon akımlarının yolunu keserek, OGP'nin (Orgazmın Genetik Programı) ergenlikte hayata doğmasını kesinlikle engelleyecektir. Bir kere daha tekrarlarsak, "kısasa kısas" mantığı, bir misillemeye uğrama kaygısı yarattığı için, kastrasyon tehditlerine boyun eğmeyi kolaylaştıran bir sonuç yaratır. Bu yüzden, eril ergen ya da eril yetişkin öznenin, Ödipal dönemden psişik miras olarak devraldığı ilkel, çocuksu "kısasa kısas" mantığını aşması daha doğrusu bunun yıkıcı sonuçlarını aşması kesin olarak zorunludur. Çünkü "kısasa kısas" mantığını üreten psişik yatkınlık, sinsi biçimde işleyen bilinçaltı bir süreç olarak, yetişkin eril öznenin güncel cinsel hayatını sürekli

sabote eden gizli bir ajan gibi görünüyor. Küçük erkek çocuk, çatışmalı hale getirilmiş ruhsal yapısı nedeniyle, kastrasyon oldubittisinin kıskacına böyle yakalanır. Daha kötüsü, kastrasyon dehşeti, yetişkinlikte de hemen ilk fırsatta, tetikleyici uygun koşullarda aktifleşerek eril özneyi cinsel deneyimlerinde çıkmazlara sokacaktır. Burada ta işin en başında, çocuksu psişik yapının özneye kurduğu bir tuzak söz konusudur.

Toplumsal normlara uyumun düzenleyici etkinliği olarak suçluluk duygusu, bebeklikten itibaren insan yavrusuna neleri yapıp neleri yapamayacağının sınırları çizilirken önemli rol oynayan verili bir programdır ve kınanma, azarlanma durumlarında harekete geçer. Çünkü insan yavrusu her yöne sapabilir, suçlayarak ya da uyararak getirilen sınırlar bu keyfiliği engeller. İfademizi biraz daha genişletirsek, suçlanmaya karşı suçluluk hissini, ayıplanmaya karşı utanç hissini yaşamasının, insan yavrusunun toplumsal özneye dönüşebilmesini mümkün kılan verili bir program olduğunu söyleyebiliriz. İnsan yavrusunu, toplumsal özne olmanın sınırları içinde tutan bu duyguların derinlerdeki anlamı, eğer oyunu kuralına göre oynamazsa toplumsal sistemden dışlanma tehdidini ima etmesidir. Bilinçaltı alanda, suçlanma ve dışlanma tehditleri, özellikle ensest suçluluğu ile ilgili olanlar merkezi olmak üzere, böyle bir dehşete tercüme edilir. Orta çağda uygulanan aforoz cezaları, kitlenin bilinçaltındaki bu korku yüklü beklentisinin –toplum dışına sürülme korku ve beklentisinin- toplumsal düzlemdeki görünür ifadesidir. İnsan yavrusu, toplumsal normların dışına çıkma eğilimleri sergilediğinde, yetişkinlerden aldığı uyarılar üzerine, bu tutumunu suçluluk duyguları eşliğinde bilinçaltına (süperego alanına) kodlar ve topluma uyumu sağlayan yasaklayıcı kodlar haritası, onun bilinçaltına (süperego kayıt alanına) böylece kaydedilmiş olur. Bu nedenle tehditkâr bir kültürün felç edici suçlamaları, insan yavrusunun bu zaafı yüzünden, “baskın basanındır” misali, küçük çocuğu daima şaşkınlık içinde gafil avlayarak tuzağa düşürür. Küçük çocuk, önceden de yapılanmış suçluluk duyguları ile birlikte, Ödipal dönem kastrasyonlarına rızaya artık zaten hazır bir haldedir. Ödipal dönemde ise cinsel hazların

gelecekte de engellenmesi anlamında öyle bir bariyer oluşur ki, ergenliğin yükselen libidinal basıncı bile bu bariyerleri yıkamaz ve o zaman ergenliğin yükselen libidinal basıncı, çeşitli kanalları kullanarak nevrotik belirtiler üzerinden kendini ifade yollarına sapar. Ergenliğin büyük ruhsal fırtınalarının, çatışmalarının sorumlu kökenini burada aramak zorundayız.

Küçük çocuğun anne-babayla güçlü biçimde özdeşleşmeye yönelik verili programı nedeniyle kastrasyona rıza, son derece zararlı sonuçlar üretir. Küçük çocuk, bu özdeşleşme sürecinde kaçınılmaz olarak anne-babanın kastre ruhsal içerikleri ile de özdeşleşir. Anne-babanın sözel bir kastrasyon uyarısında bulunmasına bile gerek olmadan, onların genel hal, duruş ve davranış tarzları, bakışlarında kastre edilmişliklerinin dile gelen tüm ifadeleri, çocuk üzerinde kastre edici etkilerini zaten icra eder.

Burada çok temel bir yanılsamayı da düzeltme gereği vardır. Örneğin eril öznede dıştan görünüş olarak agresif cinsel girişimcilik ya da cinsel girişim rahatlığı veya dişil öznede cinsel ilişki rahatlığı, onların kastrasyondan muaf olduklarının asla kanıtı değildir. Çünkü kastrasyondan gerçek anlamda muaf olmak, OGP'nin ruhsal yapıda yerleşip yerleşmemiş olması ile test edilir. Bu nedenle, cinsel girişimciliklerinde görünüşte rahat oldukları izlenimlerini veren, ama OGP'yi hayatlarına geçirememiş özneler söz konusu olduğunda, her zaman, alt zeminde işleyen ama ne oldukları öznenin bilinç alanında farkındalıkla netleşmemiş kastrasyon süreçlerini düşünmek zorundayız.

Küçük çocuk cephesinde kastrasyon tuzağına düşmeyi, rızayı kolaylaştıran temel mekanizma nedir? Şu kısa açıklamayla bu sorunun yanıtını herhalde verebiliriz: Tehdit karşısında (özellikle küçük çocuklarda) yasak ya da yasak olduğu söylenen arzunun, bilinçaltının ani bir manevrasıyla bastırılması, insan ruhsallığında otomatik işleyen verili bir eğilimdir. Çocukluk yıllarında kastrasyonların tuzaklarına, metin boyunca dökümünü verdiğimiz bu verili toplam zaaflar yüzünden düşülür.

kastre benlik

Her ne yaşarsa yaşasın, yaşanan süreci, daima eksik yaşanmışlık hissi ile algılayan özne; normal nevrotik düzlemin ortalama öznesi… Duygulanımların, hazların, acıların vb. eksiksiz yaşanması, öznenin kendi iç gerçeğinde, onun eksiksiz iktidarıdır. Varlık, öznenin kastre edilmemiş ruhsal güçleri ve potansiyeli olarak varlık, yine varlığın (orijininde varlığın; bkz. sözlük: orijininde varlık) kendisini emosyonel akışlara ve emosyonel dönüşümlere açabilme yetisiyle ele geçirilir. Kastre benlik böyle bir iktidara, emosyonel akış ve emosyonel dönüşüm kapasitesine sahip değildir.

Kastre benlik bu iktidar boşluğunu, bilinçaltı seçimler üzerinden, kendince en ham anlayış çerçevesinde bir iktidar pozisyonunu simgeleyen çeşitli rollerle doldurup kapatmaya çalışacaktır.

kayıp haz

OGP'nin hayata geçemeyen, bilinçaltında bastırılmış biçimde saklı tutulan kısmı ve ayrıca bu nedenle öznede hayata geçemeyen tüm emosyon ve hazlar toplamı. Bir diğer ifadeyle, libidonun emosyonlara dönüşüm kapasitesinin, yani dünya-varlıkla, insanlarla ve öznenin bizzat kendisiyle ilişkilerinde, varoluşunun özneye ilişkin anlamını yapılandıracak olan süreç olarak, çeşitli derecelerde tahribata uğraması sonucunda öznenin kendi ruhsal sahnesinde maruz kaldığı tüm kayıplar…

kısmi dürtüler ya da tümleyen içgüdüler:

Psikanalizde, cinselliği öğelerine ayırma konusunda, belirlenen en temel öğeleri tanımlamak için kullanılan bir terim. Bu öğelerden her birisinin bir kaynağı (örneğin oral içgüdü, anal içgüdü) ve bir amacı (örneğin röntgencilik –bakma içgüdüsü, egemen olma içgüdüsü) vardır. Burada "kısmî ya da tümleyen" ifadesi, bu içgüdülerin cinsel içgüdüler içinde bağımsız birer bütünlüğü olduğu anlamında değil, gelişimsel ve yapısal anlamda anlaşılmalıdır. Bileşen (kısmî) içgüdüler başlangıçta bağımsız olarak işlerken, zamanla çeşitli

libidinal örgütlenmeler içinde kaynaşma eğilimi gösterir. Bu bileşen içgüdülerin kaynaşma düzeyleri cinsel örgütlenmenin hangi evrede olduğunu gösterir. (Budak 2000)

Not: Yukarıdaki tanımlara katılamıyorum, kitabın ilerleyen bölümlerinde yanıtları verilecektir.

kısmi fanteziler

Kısmî dürtüler üzerinden kurulan, konusu kısmî dürtüler olan fanteziler.

libidinal füzyon:

1.Cinsel enerjinin ve özneyi dünyaya, hayatın akışlarına bağlayan bütün ruhsal yatırımların hem deposu hem de bu yatırımları mümkün kılma kapasitesi anlamındaki "id"in önkoşulu olarak, sağlıklı bir annenin füzyonel kucağında yaşanan oral dönem… Libidinal füzyon, sağlıklı bir ruhsal akışkanlık (bkz. sözlük: ruhsal akışkanlık veya emosyonel akışkanlık) için de geçerli ve vazgeçilemez bir önkoşuldur. Libidinal füzyon, bir dönem olarak her ne kadar ilk on sekiz ayda yapılansa da inşanın bütünüyle tamamlanması otuz altıncı aylara kadar sarkar.

"Otuz altıncı ay" ifadesi bir tahmin sadece… Çünkü bu yapının ergenliğe kadar uzanan kısmi etkileri olduğunu düşünüyorum… Ayrıca çok önemli olarak şu da var: Eğer özne OGP'yi aktifleştirirse libidinal füzyon onun hayatına bir ömür boyunca yerleşiyor. Kitabın ilerleyen sayfalarında bu ifadeyle kastedilen anlam netleşecektir.

Anne kucağında yaşanan libidinal füzyonun, öznenin bedenine ve ruh dünyasına hazzın ve dirimselliğin zemini olarak yerleşmesi, ruh sağlığımızın kesinlikle vazgeçilmez ilk koşuludur. Ancak ne var ki sonraki kastrasyon süreçlerinin ve Ödipal dönemin arızaları, bu ilk odağın üzerine gölgelerini düşürecektir. Özellikle ergenlik ve sonrasında çok daha ağır tahribat yaratmak üzere… Ama böyle de olsa, Ödipal dönem kastrasyonlarının ve önceki diğer kastrasyonların aşılıp askıya alınabildiği geçici güncel süreçlerde,

libidinal füzyonun diriltici gücü, bir yaşanabilirlik imkânı halinde açığa çıkarak, öznenin insanla, doğayla, kozmik âlem ile ruhsal ilişkilerinin yazıldığı emosyonel hafıza kayıtlarına, bir yaşam türküsü olarak kaydedilir. İç dünyamızda bu negatif ya da pozitif ruhsal süreçlerin, irademizin dışında sürüp giden akışkanlığının çoğu kez izleyicisi konumunda buluruz kendimizi. Bu negatif ya da pozitif ruhsal salınımlar nasıl olup da bir uçtan bir uca gidip gelmektedir? Özne burada ruhsal baharını yaşarken, biraz sonra nasıl olup da ruhsal bir cendereye girmektedir? Nasıl olup da can sıkıntılarının batağına saplanmaktadır? Belki de bu ruhsal vakuma, geçmiş kastrasyonlarla bağlantılı çağrışımsal gizil güncel tetiklenmeler ya da öznenin o anki ruh içi pozisyonu yol açmaktadır. Özetle ruhumuz bu duygu salınımlarının rüzgârlarında bir uçtan bir uca savrulur durur. Ama ne olursa olsun ne kadar karanlık günler yaşarsak yaşayalım, libidinal füzyon yine de yaşam türkümüzün yapılandığı, mayalandığı esas zemindir. Ruhun bahar rüzgârlarının esiş yönü, libidinal füzyondan aktüel zaman boyutumuza doğrudur, geçici süreçler halinde olsalar da.

2.OGP'nin füzyonel ekseni, yani annenin bebeği sarıp sarmalayan libidinal füzyon kucağında bebeğin benlik sınırlarını aşarak anneyle bir bütün oluşturduğu bu ilk kaynaşma, OGP'nin her yaşanışında benlik dışına taşma, en geniş bütünlük hissini hayata geçirme deneyimini yeniden canlandırır. Kişisel duygulanım tarihimizin başlangıçları ile bizi bütünleştirir ve varoluşumuzu hem aktüel an hem ruhsal hayatımızın başlangıcıyla sentezleyerek, kimlik algımızın bütünlüğü hissini teyit eder. OGP'nin (Orgazmın Genetik Programı), bu yoğun hazzın yaşanışını takip eden zamanlarda da özneyi hem bir bütünlük hissi hem bu bütünlüğün teyidi olan canlılık ve zindelik hissi ile yüklemesi onun ayırt edici özelliğidir. Çünkü dil öncesi emosyonel dirimsellik çoğu kez de OGP'nin deneyimlenmesi ile harekete geçer.

3.Bebeğin, başlangıçta bütün olanakları ile açılmış bir özü yoktur. Annenin libidinal kucağı, bebeğin özünü bütün olanakları ile hayata açılmak üzere manipüle eder, böyle bir yapılanma sürecini başlatır.

Bu yapılanma süreci, daha sonra kastrasyonların yol açacağı tahribata rağmen, bebekteki potansiyel yetileri açığa çıkarır ya çok az ya yeterli ya da tüm boyutları ile açığa çıkarır.

Anneden bebeğe aktarılan aşk, sevgi ve idealizasyon, aynen bir karşılık olarak bebekten anneye ve tüm varlık dünyasına yansıdığında, bebeği ilişkiler dünyasına taşıyacak olan öz yapılanır. Bu süreç aynı zamanda bebekte verili olan gizil potansiyelleri açığa çıkaracaktır, eğer yapılanmakta olan öz daha sonraki kastrasyonlara kurban edilmezse. Ödipal dönem kastrasyonları, libidinal füzyonun kurban törenidir.

4.Bebek büyüdükçe, annenin ona yönelik yoğun duygu aktarımları yavaş yavaş durulur; bu süreç, bebekte de aynen kopyalanır. Anne ile bebek arasındaki ilk yoğun aşk duygulanımları (libidinal füzyon) giderek unutulan, ama sağlam bir katman olarak bebeğin ruhsal zemininde tortulaşır. Sonradan öznenin tanrıya ya da sevgililerine duyacağı aşk, enerjisini bu tortulaşmış ruhsal katmandan alır. Özne-tanrı ilişkisinin sevgi, aşk boyutu bu nedenle, kökensel olarak anaç odağa bağlıdır. Tanrının korkutucu, cezalandırıcı nitelikleri, kökensel bakımdan, baskıcı kültürlerin dehşetengiz kastrasyon tehditlerinden kaynaklanır. Bu nedenle kastrasyonlar aşılıp OGP hayata geçmedikçe ya da libidinal füzyon bir biçimde tetiklenip hayata doğmadıkça tanrı, özne tarafından varlığı spontan bir biçimde rahim ve rahman olarak algılanan tanrı anlamında, salt sevginin tanrısı olamaz.

Sahih anlamda rahman ve rahim tanrı inancı, her zaman ruhun şifa güvencesidir. Öznenin ruh sağlığının daima, annenin libidinal füzyon şemsiyesi altında güvenceye alındığını gösterir. Anne kucağı (libidinal füzyon) tevhidin mekânıdır ve hümaniter bakışın doğduğu kaynaktır. Bu nedenle libidinal füzyon odağı tetiklenip hayata doğmadıkça, özne kozmik bütünlük hissiyatını ve yaşantılarını deneyimleyemez. Kutsalın alanına bu kapıdan geçilir. Hatta dergahlarda mürşidin sahih anaç sevgisinin, mürid üzerinde böyle bir fonksiyon icra ettiğini, ancak bundan sonra müridin içsel hakikat yolculuğuna çıkabildiğini düşünebiliriz. Belki de Şems'in Mevlana

üzerindeki diriltici ve onu içsel hakikate uyandırıcı etkisini böyle bir fonksiyona bağlayabiliriz. Devam ederek şunları da belirtelim: Sanki şu hadis ileri sürdüğümüz bu anlam çerçevesinde bir kere daha doğrulanır gibidir: "Cennet, annelerin ayağının altındadır." Burada yine Hz. Muhammed'e (S.A.V) ait olduğu sanılan şu hadisi de hatırlatmakta yarar var: "Anne ile bebeği arasındaki ilişki, Allah'tan başka herkese bir sırdır."

OGP'nin deneyimlenme anının insanda hayata geçirdiği bütünlük ve birlik hissi, libidinal füzyon eksenine bağlanması nedeniyledir. Uzakdoğu felsefelerinde cinselliğin kutsanmış olması, bir yanıyla bu köklerin ima ettiği ruhsal gerçekliğe dayanır(herhalde).

Anadolumuz'dan adını tespit edemediğimiz bir halk ozanımız şunu söylüyor: "Beşikten ötesi gurbettir." Bu söz, Hak âşıklarının ruhsal daralma anlarındaki dünya-gurbet algısını, yani dünyayı, Tanrı'dan uzakta bir sürgün diyarı olarak algılayıp deneyimleme hissini ne kadar güzel anlatıyor. Burada Freud'un söylediği şu söz bir kere daha doğrulanıyor: "İnsanın ruhsal derinliklerinde nereyi ziyaret ettiysem, bir şairin benden daha önce oradan geçmiş olduğunu gördüm."

5.Bir üst bölümdeki düşüncelerimizin kaçınılmaz sonucu olarak şu formülasyonu ileri sürebiliriz: NN (normal nevrotik) seviyede ima edilen anlamıyla tinsellik (kutsalı ima eden anlamı bakımından), kayıp hazzın kılık değiştirtilerek kutsal olduğu varsayılana yansıtılan bir ikamesidir ve libidinal füzyon süblimasyonundan kısmî olarak alabildiğini kullanır. Tinselliğin süblime akış süreçlerinin bu boyutunun üzerine, çoğu zaman kastre öznenin nevrozlarının karanlık gölgeleri düşecektir ki, bu çatışmalar mistik edebiyat tarihinde inançlı kişilerin şeytanla mücadele öykülerinde dile gelecektir.

Mistik öznenin aşması gereken engel, nevrotik öznenin egosudur. Mistisizmin uzun tarihi boyunca mücadele edilen düşman odur. Mistik öznenin temel zemini olan orijininde varlığın sağlıklı işlevsel ruhsallığı ile kastre öznenin nevrotik sorunlu ruhsallığını bu yüzden birbirine karıştırmamak gerekir.

6.Anneyi, bebeğin bakımına zorlayan aşkı ve idealizasyonu, yansıma bir karşılık olarak bebekte öz sevgisi ve öz idealizasyonunu (birincil narsisizm) inşa eder. Annenin yapılandırdığı bu öz sevgisi ve öz idealizasyonudur ki, bebeği taş devri bebeğinin vital seviyesinde canlandırır. Bu canlılık, bilinçaltının zaman dışılık boyutunda yaşayan bebeğin ruhsal varlığının sağlam zeminini de yapılandırır. Bu ruhsal zemin, NN düzlemde geçici süreçler halinde hayata taşınacak olsa bile, yetişkin öznenin ruhsal dünyasında ona biraz soluk aldıracak mistik yaşantıların, yaratıcı ya da yaratıcı-izleyici olarak, peşine düşeceği sanatsal etkinliklerin, estetik duyarlılığın ve dünya-varlık'a duyulacak aşkın bereketli toprağı olacaktır.

Eğer yetişkin özne OGP'yi hayata geçirebilirse, OGP'nin ayrılmaz iki ana ekseninden biri olarak libidinal füzyon, taş devri bebeğinin vital zenginliği seviyesinde yeniden canlanırken, güncel hayatın getirdiği çeşitli stresleri siler süpürür. Bu sonuç, libidinal füzyonun OGP öznesinin hayatına taşıdığı en önemli kazanımlardan biridir.

Libidinal füzyon hem NN öznede hem OGP öznesinde şu ortak sonuçlara yol açar: Öznenin aşk nesnesi seçiminde rol oynayan başlıca itici güçlerden biri, ona libidinal füzyonun vital zenginliğini yeniden yaşatacağını zannettiği nesneye yönelik bilinçaltı sezgisi, sanısı ya da beklentisidir. Yani hayatımızın başlangıcındaki vital zenginliği yeniden yapılandırmamızı, bir yandan öz sevgimizi ve öz idealizasyonumuzu da yapılandırmamızı mümkün kılacağını sezgisel ya da bir sanı olarak hissettiğimiz, böyle bir vaadi gerçekleştirebileceğine inandığımız nesneyi, bilinçaltı bir yönelimle aşk nesnemiz olarak seçeriz. O zaman o nesneyi, annemizin bizde yapılandırdığı öz sevgisi ve öz idealizasyon düzeyinde, ama bunları o aşk nesnesine yansıtarak, onda var olan nitelikler sanarak ve ona giydirerek severiz.

Annenin seven bir öteki olarak bebekte yapılandırdığı öz sevgisi, öz idealizasyonu ve ayrıca vital seviye yüksekliği, bir ötekinin, yani annenin varlığı üzerinden hayata geçebildiği içindir ki, aşkta da özne, salt öz severlik ile kendisine yetemez. Bu nedenle aşk ilişkileri hazzın, tatminin doyumlu yaşanması bakımından ötekinin (aşktaki

partnerin) varlığını zorunlu kılar. Vaktiyle özneyi sevmiş ve onu canlandırmış bir anneden dolayı, ötekinin (aşktaki partnerin) özneye yönelik arzusuna duyulan ihtiyaç, öznenin ötekiyle ilişki kurma zorunluluğunu yine özneye dayatır. Bu yüzden sahih aşk, salt narsistik –yani tek başına- olamaz, ilişkisel olmak zorundadır.

Psikanalizde yaygın söylemlerden biri şudur: "Arzulanmayı arzularız." Doğrudur, arzumuz ötekinin bizi arzulamasıdır. İyi de neden? Neden arzulanmayı arzularız? Çünkü annemizin bizi her anlamda var etme hedefine yönelik arzusu üzerinden bir benlik haline geliriz. Annemizin bize yönelik arzusu, onaylanmış bir benlik olma güvencesini verebildiği içindir ki, bu sefer başlangıçtaki anne-bebek iletişimini vital zenginlikle yeniden canlandırarak bizi dışarıya, hayata davet edecek olan öteki tarafından arzulanmayı arzularız. O zaman ruhsal vakumda var olmak yerine, varoluşta (libidinal füzyonda) var oluruz. Libido, varoluşunun onayını, ötekinin arzusu üzerinden hayata geçirir. Bu yüzden sahih aşk, ilişkisel olmak zorundadır.

Not: Öz idealizasyonu, başlangıçta yapılandırıcı bir nitelik taşısa da ideal ego şeklinde devamı çok sakıncalıdır ve onun ego ideali sınırlarına çekilmesi gerekir.

7.Bebekten anneye aktarılan aşk ve idealizasyon ise sonradan, hayranlığın ve idealizasyonun kozmik âleme yansıtılışı olarak, yetişkinin hayatında doğayı bir mucizevîlik, olağanüstülük hissiyatı içinde algılamanın, yüceltmenin kaynağıdır.

Bu nedenle anne sevgisi, tabii çift yönlü olarak, ama önce annenin bebekte yapılandırdığı, ona sunduğu sevgi ve sonra da öznenin dünya-varlık'a sunduğu sevgi anlamında, hayata, aşka, dış dünyaya tutunmanın itici vital gücüdür.

Ancak işletilen kastrasyon süreçleri, öznenin yetkinleşme olanaklarını baltaladıkça ve Ödipal dönem kastrasyonları OGP'yi, yani ilerde, ergenlikte açığa çıkacak olan OGP'yi erozyona uğrattıkça, anne-bebek ilişkisinin bebekte yapılandırdığı bu sağlıklı öz, büyük ölçüde işlev dışı bırakılarak üstü örtülür. Bu demektir ki ilk odağın (libidinal füzyonun) kısmî olarak değil de olabildiğince bütünsel

olarak hayata aktarılması, ancak OGP'nin hayata geçmesi ile gerçekleşir. Bu durumda bile özne, geçmişine ait nevrotik ruhsal harita üzerinden gelen geçici ketlenmelerin ve saldırıların tehdidi altındadır. Bu geçici engellere rağmen, öznenin ruhsal bütünlük algısının vazgeçilmez koşuludur.

Metnin anlam bağlamı içinde uygun olmasa da şu notu düşmek yabana atılamayacak gibi görünüyor: Libidinal füzyon, aynı zamanda huşu duyguları eşliğinde seyreden katışıksız bilimsel merakın da kaynaklarından biridir.

libidinal hafıza:

Sahih yaşanmış duygulanım süreçlerini depoladığını varsaydığımız emosyonel hafıza. Emosyonel canlılığı hayata davet etmesi onun ayırt edici temel özelliğidir.

libidonun emosyonlara dönüşüm kapasitesi:

Libidinal enerjinin engellere, ketlenmelere maruz kalmadan, haz, mutluluk, sevinç, öfke, acı ya da zevk vb. emosyonel dönüşümlere tam da kendisi ve sahih olarak uyum sağlama kapasitesi ya da esnekliği… Yani duygulanımsal süreçlerin, yalana tutsak olmama, kılık değiştirmeme, kendi gerçekliğini yaşama kapasitesi…

Bilinçaltı, normal nevrotik özne söz konusu olduğunda kendisindeki hastalıklı emosyonel kayıtları donmuş biçimde sürekli saklayan bir depo değildir, onun bu hastalıklı hali de devingendir. Hastalıklı bilinçaltı, id'in haz, heyecan arayan gürbüz dirimsel taleplerini, öznenin algı-bilinç sistemine parazitler üreterek yayınlayan devingen bir radyo istasyonu gibidir. İd, nevrotik öznede dirimsellik hali sürekli olarak engellendiği için, psişede her saniye parazitli bir yayını sürdürüp durmaktadır. OGP düzlemine geçiş, bu paraziti üreten temel bariyeri yıkarak psişeyi olabildiğince genel bir kurtuluşa eriştirir.

İd'in dışa taşmak isteyen gürbüz emosyonlarının önüne konulan bu bariyerler nedeniyle, libidonun emosyonlara serbestçe dönüşme

kapasitesi bloke olur. Artık ne içilen bir bardak su, bir bardak sudur; ne cinsel hazlar cinsel hazlardır. Dirimselliği iptal edilen hazlar, heyecanlar nedeniyle varoluş, bir otomatın anlamsızlık boyutuna indirgenir. Diyebiliriz ki öznenin varoluş anlamının başlangıç zeminini, libidonun emosyonlara engellenmeden dönüşebilme kapasitesinde aramalıyız.

mekanik orgazm:

Genital alan mekanik uyarılmalarla da orgazma erişir, ama her halükarda ruhsal bileşenlerinden soyutlanmış ve gereken eksiksiz tatmini vermemek üzere. Bu seviyede kurulan cinsel ilişki, aslında cinsel ilişki de değildir, sadece bir vibratör orgazm ilişkisidir. Libidinal füzyon bileşeninin önemi, daha doğrusu eksikliğinin yol açtığı tahribat, işte bu içeriksiz cinsel ilişkilerde ortaya çıkar. Onun olmadığı cinsel ilişki, nevrotik düzeyde kalmış çocuksu bir genital bütünleşmenin ya da örgütlenmenin (çocuksu haz düzeyi) işaretidir, ki pek çok yetişkinin cinselliği konusunda bize genel bir bilgi sunar; kastre yetişkinlerin cinsel ilişkilerinin neden hep eksiksiz tatminden yoksun olduğunu açıklar. O zaman OGP'nin, mekanik-uyarımsal seviyedeki orgazmdan kıyas kabul etmez biçimde üstün olmasının sebebini anlamaya başlarız. Libidinal füzyon, orgazmı, mekanik bir süreçten ruhsal bir sürece yükseltir. Çünkü mekanik orgazmda partner, öznenin ruhsal sahnesinde ruhsal bir varlık olarak yoktur. Burası tam da ikilinin birbirlerini aldattıkları yerdir. Ek bir bilgi olarak şunları da kaydedelim: Öznenin OGP'deki başarısı, hem libidinal füzyona teslim olma kapasitesi ve yeteneği ile hem oral dönem süresince (eğer varsa) yapılanmış psikotik ve nevrotik odakların aşılmış olması ile mümkündür.

negatif Ödip kompleksi

Ödip kompleksinin ters yönde gelişmesi. Erkek çocuğun babayı arzulayıp anneyi rakip görmesi ya da kız çocuğun anneye bağlanıp

babayı rakip görmesi. Bu komplekse Ödipal'in negatif yamacı da denir. (Budak 2000)

nevrotik arzu:

Nevrotik özne, kendine yabancılaşmış öznedir. Kendine yabancılaştığı için asli arzularına da yabancıdır, tanımaz onları. Nevrozunun ürettiği arzuları, kendi asli arzuları sanır. Ama bunlar hep asli arzularının ikameleridir ve ikameler asli arzuya ait hiçbir şey söylemez. Nevrotik arzu şöyle tanımlanabilir: Nevrotik öznenin, emosyonların körlüğü nedeniyle, ikame arzu seraplarının peşinden koşma tutkusu. Ancak arzu serapları, gerçek bir arzu tatmini ile sonuçlanmadıkları ve öznenin susuzluklarını dindiremedikleri için, sonsuzca üretilerek, özneyi sonu gelmeyen arayışlara, kendisine sunulan her şeyi kaparcasına ele geçirme gayretlerine yönlendirir. Bu nedenle OGP düzlemi, arzu seraplarının iflas edeceği bir alana işaret eder, hem de arzu seraplarından vazgeçmek için öznenin, kendisini, zorlayıcı eğitim süreçlerine sokmasına gerek kalmadan.

nevrotik bütünlük:

Nevrozlunun kurduğu nevrotik denge. Yani nevrotik savunma mekanizmaları ile kurulmuş sallantılı denge. Öznenin kendi ruhsal olanaklarının hayata geçişinin bir ifadesi olmadığı için, gerçekte sahih bir bütünlüğü ve sahih bir dengeyi ima etmez.

nevrotik çaba:

Mantıksal düzlemden bakıldığında hiçbir sonuç vermeyeceği özne tarafından bilindiği halde, kendi iradesine hâkim olamayarak öznenin giriştiği tüm eylemler.

nevrotik enerji:

OGP-NNO makas açıklığı nedeniyle yapılanan ve nevrotik iç ben ile dışa sunulan ben ayrımında, nevrotik iç beni her an gizlemeye, toplumsala sunulan dış beni, “mış gibilik” formatında sürekli ayakta tutmaya tahsis edilen enerji. Tahsis edilen bu enerji, ayrıca, sahih yaşama kipinin, id’in gürbüz hayatiyetinin hayata geçmesini engelleyip, onu çoraklaşmaya mahkûm eden bir bastırma stratejisini de yapılandırır. Elbette öznenin sahih anlamda varoluşunu tüketen yıpratıcı bir süreçtir bu. Hayatın anlamını tüketen her eylem için tahsis edilen enerjiye de bu yüzden nevrotik enerji diyebiliriz.

Nevrotik enerji insanı tüketip yorarken, libidinal füzyondan beslenen emosyonel canlılık, kendi enerjisinin vital seviyesini korur, kendi kendinden beslenirken enerji kaybına uğramaz.

nevrotik entelektüel:

Nevrozunun baskı ve sıkıntılarını entelektüel uğraşlar içinde dağıtıp gidermeye çalışan özne. Ama bu çabalarına rağmen kendi varlık hakikatinin derinliğini ele geçiremeyen, varoluşunun spontanlığından uzak düşen, libidinal füzyon realitesini hayatına taşıyamayan özne. Nevrotik entelektüel, gelişme yolundaki uğraşlarında veya aslında gelişme yolundaymış gibi görünen uğraşlarında kendi hakikatinin derinliklerine erişemez. Onda, yüzeysel, kendilik köklerine bağlı duyarlılıklardan yoksun, kupkuru bir entelektüel söylemin insanlar arası ilişkilerin sahnesine egemen olduğunu görürüz.

Bunun dışında, nevrotik entelektüelin asli amacı, sosyal ortamda bir yıldız olarak parlamaktır. Edindiği tüm bilgi birikimi, tevazu içinde bir araştırmacılık tutumu olarak belirmez, kendisinin önemine vurgu amacıyla kullanılır.

Düşüncelerimizi daha netleştirmek için şöyle bir örnek verebiliriz: Bakar bir köre, pencereden görünen manzarayı bütün detaylarını anlatarak ezberletebilirim. Sonra şöyle bir durum gerçekleşir: Bakar kör, yanına gelen birine karşıdaki manzarayı öyle detaylı anlatır ki, yanına gelen kişi, körün yaptığı manzara tasvirine hayran kalır. Oysa bakar körümüz, hiçbir zaman gerçekten görmesinin mümkün

olamayacağı bir şeyi anlatmaktadır. Ziyaretçimiz, manzaraya ait küçük bir detay sorduğunda, bakar körümüzün vereceği bir yanıt yoktur. Tıpkı bunun gibi, nevrotik entelektüel, varoluşunun, ruhunun kıvrımlarına ait ve bilincine varılmış hiçbir derinlikli kavrayışı anlatmaz bize. Okuyup ezberlediklerinin geçit törenini sunar sadece.

nevrotik günah, nevrotik suçluluk:

Ödipal dönem suçluluğu üzerinden küçük çocukta yapılandırılan günah ve suçluluk duyguları. Bu duygular, nevrotik arazların üretici kaynağı olarak, geleceğin yetişkin öznesinin patolojik ruhsallığının şimdiden temellerini atar. Bunların, beşeri mistisizmin (bkz. sözlük: beşeri mistisizm) kaynağı olan insani suçluluk ve insani günah duyguları ile ilgileri yoktur.

nevrotik ihtiyaç ilişkisi:

Sevgilinin ya da ötekinin, nevrotik ihtiyaçların- çatışmaları giderilmesi için düşünülmesi, ilişkinin özne tarafından bu ihtiyaçlara göre yapılandırılmaya çalışılması. Süreç bilinçaltıdır.

nevrotik ihtiyaç nesnesi:

. Kastre-nevrotik öznenin, nevrotik çatışmalarının ürünü olan sanal ihtiyaçlarını karşılayacağını var saydığı nesne… Bu öznenin kendinde olup bitenlerden haberi yoktur.

nevrotik inat:

Ruh sağlığı yönündeki değişime direnç… İyileşmenin bilinmez bir süreç olarak algılanması nedeniyle öznenin kapıldığı korkunun,

iyileşmeye karşı yarattığı direnç. Bu, görünürdeki dirençtir. Asıl direnç ensest suçluluğuna bağlı kaygı ve korkular ile kastrasyona bağlı dehşetle yüz yüze gelmekten kaynaklanan bilinçaltı korkulardır. Ya da nevrotik savunma mekanizmalarının çökerek, geçmişte yaşadığı travmaları yeniden yaşayacağı önsezisinden dolayı, nevrozu üreten çatışmalarla bir daha karşılaşmamak üzere öznenin geliştirdiği direnç.

nevrotik kahraman:

Yenilmezliği, yaralanmazlığı, özel biçimde korunmakta olduğu inancıyla en mantıksız ve akıl almaz, en ürkütücü girişimlerde gözünü budaktan sakınmayan kişi. Kahramanlığını, insani amaçlar doğrultusunda ve korkularının farkında olarak eyleme koyan gerçek kahramanla ilgisi yoktur bu öznenin. Nevrotik kahramanın bu tutumu kastrasyon gerçeğini, onun dehşetini görmezden gelmeye, o korkuyu bastırmaya, onunla yüzleşmemeye hizmet eder. Oysa gerçek kahraman, üstlendiği insani sorumluluk bilinci ve inancıyla korkularını yenen kişidir. Yani önce kendi içinde, uğrunda savaşılacak bir değerin mücadelesini vermiştir.

nevrotik korkak:

Her insanın belli bir cesaret gerektiren eylemleri gerçekleştirebildiği ve gerçekçi bir cesaretin eşlik etmesi gereken girişimlerde ketlenen kişi.

nevrotik korunma ya da tutuculuk:

Nevrozu sürdürmek, nevrozun çatışmalı içerikleri ile karşılaşmanın kaotik çalkantısını yaşamamak için analistin yorumuna karşı geliştirilen direnç. Nevrotik inadın bir başka belirtisi.

nevrotik kötülük iradesi:

Öznenin kendi nevrozundan doğan kötülüklerini, inatçı bir irade ile değiştirmeme kararlılığı… Aslında özne nevrozunu yaratan asli çatışmalardan kaçma stratejisine sığınmaktadır. Suçlu olduklarına, kendisine kötülük yapmış olduklarına bilinçaltı olarak inandığı ötekilerden hınç almak üzere, daimi agresyonunun eşliğinde, nevrotik öznenin sürdürdüğü kararlılık hali. Özne hiçbir uyarıyı ciddiye almadan kötülükteki inadını kararlılıkla sürdürür.

Ama yeri gelmişken şu notu ilave edelim: İnsan iyi ile kötünün bir bütünüdür denir, denir ama burada iyi de kötü de kastre öznenin nevrozunun yansımasıdır. Orijininde varlığın (bkz. sözlük: orijininde varlık) iyi'liği ile kötü'lüğünün ne olduğu sorusu yanıtlanmamışken, nevrotik öznenin iyi ve kötü nitelikleri, iyi ve kötü kavramlarını netliğe kavuşturmak bakımından doğru bir tanımlama olabilir mi? Çünkü bu iki özellik de (iyi ve kötü) nevrotik özne söz konusu olduğunda, sahih bir zeminden yoksundur. Çünkü nevrotik öznenin iyiliği de kötülüğü de onun nevrozundan beslenir. Nevrotik özne ya sopa zoruyla (kültürün baskısı ile) iyi bir insan olur ya da kötü biri. Bunların hiçbirinde onu özgür seçim mevkiinde göremeyiz.

Egosintonik (benlik tarafından benimsenmiş) eğilimin hedefe erişmesini sağlamak üzere öznenin azmine "irade" diyebiliriz. İrade hem nevrotik kötülük iradesi olarak hem hayata hizmet hedefine yönelik irade olarak tecelli edebilir. Ancak OGP'nin giderek psişik yapıya yerleşmesiyle paralel olarak orijininde varlık aracılığıyla açığa çıkacak olan irade de billurlaşır ve zorlanmasız ve ek bir eğitim baskısına gerek olmadan yaşamın hizmetine tahsis edilir. O zaman irade, öznenin varlığından spontan olarak yükselen sevgi ve şefkatin denetimine girer. Yani nevrotik kötülük iradesini dışta bırakmak koşuluyla, varlık, yani orijininde varlık'ın yaşamın hizmetine programlanmış ve sunulmuş tüm imkânları, tüm baskılardan arındığında, onun insanda hayata geçerek kendini mümkün kılan gücü, en geniş anlamında iradenin tanımıdır.

Fruedyen anlayış, insanda verili olduğu kabul edilen "kötü niyet" üzerine inşa edilmiştir. Bunca kastrasyonlardan dolayı insanların kötü niyetin tutsağı olmaları, elbette kaçınılmazdır ve ancak bu çerçevede Frued doğruları dile getirmiştir, getirmiştir ama bunlar

sağlıklı insanlardan oluşacak bir dünyanın evrensel doğruları değildir. İnsan ruhunda her türlü açlık, kötü niyetin kaynağıdır. Bu nedenle, kastrasyonların makul hadlere çekilmesi gerektiği tezinde ısrar ediyoruz.

nevrotik mahremiyet:

Nevrotik samimiyetsizlik (bkz. sözlük: nevrotik samimiyetsizlik) üzerinden inşa edilen ve öznenin başkalarından sır olarak sakladığı nevrotik dünyasının gizliliği. Ancak nevrotik samimiyetsizlik gibi nevrotik mahremiyet de bir kültürün kendi nevrozunun yansıması olduğu için, bütün öznelerin nevrotik iç dünyaları, patolojileri bakımından eninde sonunda birbirine benzer. Bu nedenle nevrotik mahremiyet, özgün, ayrıcalıklı, kendiliğin sahih olanakları ile yapılanmış bir mahremiyeti ima etmez. Herkesin ortaklaşa paylaştığı ve muzdarip olduğu, herkes için genel, ama özne tarafından salt kendisine özgü sanılan bir mahremiyettir bu. Yoksa ruh sağlığı bilimi, bunca insanı ortak patoloji teşhislerinde kümelendirebilir miydi?

Özerk bir öznenin, kendi yaratıcı sezgisi ile yapılanmış, sahih yaşanmış bir hayatın içinden gelerek, onun salt kendine özgülüğü ile inşa edilmiş mahrem dünyasını, nevrotik öznelerin, içerikleri aşağı yukarı birbirinin benzeri olan nevrotik mahremiyeti ile karıştırmamak gerekir.

nevrotik öznellik:

Mâruz kaldıkları kastrasyonların sonucunda her insan, kendi yaşam öyküsüne bağlı olarak, farklı farklı nevrotik semptomlar geliştirir. Bu durumda her özne, sanki birbirinden çok farklı, eşsiz bir öznellik sergilermiş gibi görünebilir. Aslında patolojik çeşitlilik olan bir durum söz konusudur. İşte bu tablo, nevrotik öznelliktir, insanın bozulmamış ya da olabildiğince bozulmamış özgün doğasının o özneye has öznelliği değil.

nevrotik samimiyetsizlik:

Normal nevrotik özne, uygulanan bastırmalar sonucunda, eksiltilmiş ve sakatlanmış olan cinsel ve psişik potansiyeli nedeniyle, mümkün olduğunca ruhsal hastalıklara mâruz kalmamak için, kişiliğini bilinçaltı defans mekanizmaları üzerinden kurar. Ama kendisini kendisi karşısında yabancılaştıran defans mekanizmaları yüzünden, ruhsal bütünlüğü de yarılmaya uğrar. Onun insan ilişkilerine sunduğu psişik organizasyonu, defans mekanizmalarının yalanları üzerinden yapılanır. Bundan dolayı, kendisinin asla farkına varamadığı ve varamayacağı bir yalanla yaşamaya tutsak olur. Cinsel ve ruhsal potansiyelinin bastırılmış, kendisinden kastre edilmiş bölümünü, büyük olasılıkla ömür boyu tanımayacaktır. İşte bu nedenle özne kendi içinde ikiye bölünür.

Özne, kamusal alana nevrotik mahrem dünyasını yansıtamaz, onu kendine saklamak zorundadır. Çünkü kamusal alanın tabuları, düzenlemeleri, bunların uluorta sergilenmesine izin vermez. Yani özne, kamusal alanın zorunlu kıldığı toplumsal rolü oynamaya mecburdur. Bu durumda, öznenin kendine sakladığı nevrotik mahrem dünyası ile kamusal alana sunduğu görünür tutumu arasında bir yarılma gerçekleşir. İşte tam bu konumda özne, toplumsal ilişkilerinde içsel bir engelin onu sürekli olarak sahih bir samimiyetten yoksun kıldığını deneyimler. Sahih bir ilişkiye erişiminin daima kendi içinden engellendiği hissini yaşar. En yakınlarına, özellikle yakınlarına, çocuklarına, ebeveynlerine, kardeşlerine erişemezliği, acı çekerek hisseder. Hatta öyle ki birileriyle samimi, sahih bir ilişki kurma kararı verse bile eyleme geçme, nevrotik acılarını paylaşma kararlılığını kendi içinde iptal eden bir felç halini yaşayacaktır. Burada özneyi acı verici bir tutukluluğa, bir felç haline tutsak eden etmenin, bilinçaltındaki yapılandırılmış kastrasyon dehşeti, suçluluk duyguları ve ensest suçluluğu korkuları ile olan bağı kitabın ilerleyen sayfalarında açıklanacaktır. Yani özne acı verici bir sürgüne tutsak olmuştur. Bu, insanın uğrayabileceği büyük bir lanettir.

Özet olarak öznenin kamusal alana sunduğu görüntüsel tutumu ile kendisine sakladığı nevrotik-kastre varoluşu arasındaki yarılma ve

örtüşmezlik, nevrotik samimiyetsizliktir. Fakat daha acı olanı, asla erişemeyecek olduğu kendindeki eksiltilmiş hakikati ile, açıkçası cinsel ve ruhsal potansiyelinin ve orijininde varlık'ının tüm varlık imkânları ile, bir hastalık olarak üretilmiş nevrotik varlığı arasındaki temel yabancılık ya da temel samimiyetsizliktir ama yapılanmasından öznenin bilinçli olarak asla haberinin ve bir suçunun olmadığı zorunlu yabancılık…

nevrotik seçim:

Nevrozların bir sonucu olarak yapılanan, ama özerk bir duruşla ilgisi olmayan seçimler. Normal nevrotik öznelerin, kendi asli psişik zeminleri ile temaslarının kopuk olması nedeniyle, seçimlerindeki çoğu kararsızlıklar ve kafa karışıklıkları, nevrotik seçimin görünür özellikleridir.

nevrotik-kastre süblimasyon:

Süblimasyonun, kastrasyonların sonucu olarak öznede yapılanan şekli, NN öznenin süblimasyonu (bkz. sözlük: süblimasyon). Nevrotik süblimasyon, kastrasyonların libidinal füzyon üzerindeki engelleyici gücü nedeniyle, bu odaktan (libidinal füzyondan) ancak kısmî olarak çekip alabildiği enerjiyi (hayatiyeti) kullanır ve tüm gürlüğü ile psişik sahnede görünemez. OGP kısıtlılığını yaratan kastrasyonlar, aynı zamanda libidinal füzyonu da gölgeler, tüm netliği ile açığa çıkmasını engeller. Bu nedenle kastrasyonların aktifleştiği dönemlerde (ki çoğu kez aktiftir), libidinal füzyon gölgelendiği için, nevrotik süblimasyon, dalgalı seyreden, yani nöbetleşe açılıp kapanan, ama daha çok kapanan bir süreçtir. Daima nevrotik çatışmaların gölgeleri ile karartılmıştır.

Libidinal füzyonun nevrotik öznede tam açılımı hemen hemen mümkün değildir, ama bir aldanış olarak nevrotik özne, fantezilerin aldatıcı tuzağında onu eksiksiz olarak hayata geçirdiğini kurgulayabilir.

Nevrotik süblimasyon belki bir eseri yaratacak motivasyonu sanatçıya verebilir, ama sanatçıyı kalıcı bir ruhsal şifaya eriştiremez.

nevrotik tembellik:

Gerçek kapasitesini değerlendirme eksikliği nedeniyle, öznenin alt düzey bir performansa tutsak olması… Temelde işe yaramazlık hissi, kendini değerli hissetmemek, büyük ötekine boyun eğmek, yani onun kastratörlüğüne boyun eğmek şeklinde sürüp giden algı ve tutumlar dikkati çeker… Bilinçaltı bir güdülenme üzerinden öznenin babayla ya da anneyle yarışmakta olduğunu düşünüp kendi hayat projelerinden geri çekilmesi ana etkenlerdir.

nevrotik ve psikotik akıl:

Aklın, öznede yapılanmış nevroz ya da psikozun ruhsal verileri üzerinden işlevsellik göstermesi.

NNO: (normal nevrotik orgazmı)

Normal nevrotik (NN) kesimde eril özne için çeşitli kaynaklarda çoğunlukla 5-10 ya da 5-7 sn. sürdüğü belirtilen orgazm. Bu süre kadınlar için ama orgazm olabilen kadınlar için ortalama 15-20 sn olarak belirtilmiştir. Ancak öyle anlaşılıyor ki eril özneler için 10 sn. ve kadınlar için 20 sn. bu alanda ender rastlanan örnekler gibi duruyor. Şuna dikkat etmemiz gerekiyor: NNO'yu (Normal nevrotik orgazmı) asıl tanımlayacak olan temel özellik, bu orgazmın süresinden ziyade, özneye yeterli tatmin hissini veremeyişidir ki özne hazda tatminsizlik hissini zaten kendisi deneyimlemektedir.

normal nevrotik (NN):

Psikanaliz normal nevrotik (NN) özneyi şöyle tanımlamaktadır: Kişilik örgütlenmesi, savunma mekanizmalarından birkaçının çeşitli oranlarda sentezi üzerinden yapılanmış olan özne. Toplumun ortalama öznesi.

Kitap boyunca “nevrotik özne” ya da “nevrotik” sözcükleri, orijininde varlık ve libidinal füzyon olanakları ile teması büyük ölçüde kesilmiş, bu nedenle sahih emosyonlarından uzağa düşmüş ve kendine yabancılaşmış öznenin tanımı olarak kullanılmıştır.

OGP: (Orgazmın Genetik Programı)

60-120 sn arasında, çok şiddetli beden, kas hareketleri ve ruhsallıkta derinleşme, yoğunlaşma, libidinal füzyon ile bağlar kurma ve zaman dışılığı deneyimleme süreçleri ile seyreden, öznede hissiyat olarak tam bir doluluk ve tatmin duygusu ile belirgin orgazm. Özne bu orgazmı, artmaz eksilmez haz hissiyatı ile onun varlığından emin olarak algılar. Bu algı kesinliği ve ardından, ikinci orgazma kadar geçen sürenin uzunluğu pek o kadar da önemli olmamak üzere, ruhsal yapıda kendini hissettiren iyilik ve zindelik hali, bu orgazm için temel bir kanıttır.

Aşkta bağlanmanın, yani sonraki aşk ve erotik nesnelerimize bağlanmanın vazgeçilmez ilk kökeni, anne-bebek ilişkisinde yaşanan libidinal füzyon dönemidir. Bu köken, OGP’nin de füzyonel ekseni, onun hayata aktarılmasının olmazsa olmaz şartıdır. Bu nedenle OGP’nin (Orgazmın Genetik Programı), duygulanımsal boyutunun sahnede belirebilmesi için, libidinal füzyonun tüm derinliğinin, tarafımızdan her cinsel ilişkide tam kapasite yaşanması gerekir.

OGP’nin libidinal füzyon ekseni, uçurtmanın göklerde serbestçe uçmasını sağlayan ama bir ucu yere bağlı olan ip gibidir. Burada, uçurtma örneği, özgürlüğün bir aidiyete bağlanmakla mümkün olabileceğini savunan Kant tarafından verilmişti. Bu örnekten hareketle devam edelim: Eğer ip koparsa uçurtma yere düşer. Bu nedenle OGP, onun geçmişteki ruhsal aidiyet kökü olan libidinal füzyon ekseni olmadan düşünülemez.

Not: Orgazmın Genetik Programı’ında 60-120 saniye süren, ejekülasyona eşlik eden haz fırtınasıdır. OGP’de ejekülasyon süresi bilinen orgazmda olduğu gibi ortalama 5 saniye civarındadır. Ama NNO’da (Normal nevrotik orgazmı) hem ejekülasyon hem de kastre

haz refleksi 5-6 saniye arasındadır. Yani NNO (Normal nevrotik orgazmı) adına sınırlı bir orgazm kapasitesini konuşuyoruz.

OKCE (orgazmın kronik coşkusal eksikliği)

Yaşadığı orgazmın eksiksiz bir coşkusallıkla yaşandığı hissinin öznede hiç oluşmaması ya da çok eksik oluşması… Örneğin eril özne ejekülasyon (sperm boşalımı) yaşamıştır, ama orgazmını ikna edici tatmin hissi içinde yaşamamıştır, daha doğrusu bu alandaki hissiyatı bir boşluk duygusudur. Süreç paralel bir seyir halinde kadın cephesinde de geçerlidir.

Freud, eril öznenin sevdiği, âşık olduğu bir kadınla cinsel ilişkisinde ereksiyon sağlayamaması ama bir hayat kadını ile ereksiyon problemi yaşamaması durumuna eşiyle ilişkisi bakımından, ruhsal iktidarsızlık adını vermiştir. Bu kitapta ruhsal iktidarsızlığın anlamı, orgazmın kronik coşkusal eksikliği alanına doğru genişletilmiştir. Yani özne, bir ereksiyon problemi yaşamasa da haz üretmeyen bir orgazma tutsaksa, ruhsal iktidarsızlıktan mustarip demektir. Ayrıca kitabımızın önsözünde W. Reich'tan yaptığımız alıntılara bakılabilir. Freud'un verdiği örnek üzerinde ilerde durulacaktır.

orijininde bütünlük

Orijininde varlığın kastrasyon dışı, öncesi ve ötesi ideal varoluş bütünlüğü, ama varsayımsal değil.

Orijininde süblimasyon

Orijininde varlığıyla temas kurabilmiş öznenin, kendi varlık köklerindeki öz-idealizasyonunu, nesne idealizasyonunu, öz-sevgisini ve dünya-varlık'a sevgisini, hayatına anlam katmak üzere aktif kılarak açığa çıkarttığı ruhsal süreçler bütünü. Orijininde süblimasyon, orijininde varlığın varoluşunu bir ego şişkinliğine

kapılmadan onun nezdinde değerli ve anlamlı kılar; pek kolay kolay da cephe kaybetmez.

orijininde varlık:

1.Kastre edilmiş bütün ruhsal alanların toplam vital erkini kendinde temsil eden tasarımsal bütünsellik. Ancak hayata geçemediği için, ruhsallıktan gerçek bir kayba denk gelmesi nedeniyle patojen etkiye sahip olan ve bu nedenle de tasarımsal ya da varsayımsal olmayan… Orijininde varlık, kastrasyonlarla gasp edilen, eksiltilen her türlü vital erki ve olanağı kendinde toplar. Ama ne var ki orijininde varlık, kastrasyonların sonucunda gerçek bir varlıktan sembol bir varlığa dönüşmüştür. Bu nedenle özne, orijininde varlıkta toplanmış bütün vital alanlarındaki potansiyellerinin geri dönüşsüz kayıplarından dolayı, her arzusunun bir türlü tatmin edilemezliği gerçeğiyle yüz yüze gelir ve onları bir ikame arzu formuna dönüştürerek yaşar.

Orijininde varlık yaklaşımı, ister istemez insanda bir özü ön görüyor demektir. Bu özün de annenin sevgi ve şefkatle yüklü –eğer yüklüyse- libidinal füzyon kucağında yapılandığını, insan yavrusunu böylece şempanze bir çocuktan farklı kıldığını özellikle belirtelim. Öznenin inşasını, bir inşayı mümkün kılmak için sürdürülen ceht anlamında salt performatif bir süreç olarak kültürün etkisine bağlayan özcü karşıtı görüş, orijininde varlık tezini elbette reddedecektir. Kültürün, özneyi inşa eden etkisi elbette reddedilemez, ama özne salt kültürün inşa ettiği bir varlık olsaydı, yani özne hangi kültür olursa olsun plastik bir madde gibi onun kalıplarına girme kabiliyetinde olsaydı, kültürün kaldırılamayacak kadar ağır kastrasyonları nedeniyle hastalanmaması gerekirdi. Eğer nevrozlara duçar olmamış tek insana rastlayamıyorsak, bunun nedeni orijininde varlık gerçeğinin, kültürlerin donmuş, kalıplaşmış yapısı tarafından görmezden gelinmesidir. Yoksa ne diye insanlar nevrozlardan psikozlara kadar uzanan geniş bir yelpazede patlak veren ruhsal rahatsızlıklardan mustarip olsunlar ki?

Orijininde varlıktan esasi kayıplar şu tezahürlerde kendini belli eder:

"Hayatın, varoluşun anlamı nedir?" sorusu, öznenin orijininde varlıktan esasi kayıplarının baskısı altında ve sonucu olarak sorduğu bir sorudur ve kaybedilmiş olana yönelik sonu gelmez bir arayışın ifadesidir. Oysa annenin libidinal füzyon kucağında iken (buna eşit konumlanışlarda), hayatın anlamı sorgulanmaz, çünkü bu pozisyon zaten varoluşsal anlamın ta kendisidir. Devam edersek: Kastre özne varoluşun anlamı nedir diye sorarken aslında farkında olmadan "Kaybettiklerim nelerdir?" diye de sormaktadır. Özne bu sorgulama sürecini çoğu kez adını bir türlü koyamadığı bir iç sıkıntısı eşliğinde deneyimler. Çünkü bir iç sıkıntısı varsa, hayata aktarılmadan yitirilmiş bir potansiyel ve onun karşılanmamış ruhsal ihtiyaçları söz konusudur. Ama ruhsal imkânları olarak yitirdiklerinin neler olduğu ise, özne için asla açık değildir. Özne, yitirdiklerinin neler olduğunu asla bilemez, ama eninde sonunda içsel boşluğuna bir yanıt vermek üzere, varlığını bir anlam düzlemine yerleştirmek de ister. Çünkü maruz kaldığı ruhsal vakumu onarmak için, şöyle ya da böyle, varoluşuna bir anlam vermek zorundadır. Yorumlanmamış, tanımlanabilir ve bildik kılınmamış bir varoluş, kaos üretir; bundan dolayı yalanların zemininden de ürese, yalan üzerine de yapılansa, özne varoluşunun zorunlu kıldığı şu soruya, yani "Varoluşun anlamı nedir?" sorusuna zahiri de olsa yanıt vermek zorundadır. Böylece vereceği bu zahiri yanıtla özne, varoluş kaosunun üstünden atlamış ama temel problemini de çözememiş olur. Özne, orijininde varlığından kayıplara uğradıkça, geride kalan kısıtlı varlığının anlamına ilişkin sorgulamasını, daha doğrusu kendi nevrotik varlığının anlamı sorgulamasını, bu sefer bağımsız insani varoluşuna dair kaçınılmaz bir anlam araştırması sanma yanılsamasına düşer (birçok filozofun yaptığı gibi). Çıktığı bu yolu, (orijininde varlık) hedefine varmayı mümkün kılacak özgürleşme yolu sanmaktadır, ama gerçekte nevrozlarının kısır döngüsüne tutsak olduğu çıkışsız bir yoldadır. Aslında mahkûm edildiği bir tutsaklıktan kurtulmanın çaresiz aranışları içinde olduğunu göremez. Çünkü nevrozların içinden sorulan sorulara nevrozların içinden verilen yanıtlarla,

orijininde varlığın ve onun anlamının yeniden inşasının imkânsızlığını göremez.

2.Özne adına yüz güldürecek şu olanağı da kaydetmemiz gerekiyor: Orijininde varlıktan her ne kastre edilmişse, bunlar bilinçaltında birikerek, sonradan, derinlik ve yoğunluklarıyla zaman zaman ve kısmî biçimde, öznenin ruhsal varlığını besleyecek rezervler olarak kümelenirler. Bu durum, insanoğlu adına bir tarafa kaydetmemiz gereken ümit veren bir olanaktır. Ancak bu rezervler gündelik her insanda değil, çok sınırlı sayıdaki insanda, çok kısmî ve geçici süreçler halinde de olsa hayata doğabilmektedir. Peki, bu olanaklar neden bütünüyle değil de çok kısmî olarak hayata doğabilmektedir? Veya biraz olumlu düşünürsek, bazı insanlar neden şanslıdır? Sorumuza yanıt olarak Freud'un şu sözünü açıklayıcı bir sebep olarak kaydetmek zorundayız: "Bastırma her zaman tam bir bastırma değildir." Bastırmaların aralık kalan kapısından, bastırılan ruhsal içeriklerin bir kısmı, öznenin algı-bilinç sistemine firar edebilmektedir. Eğer bir kerelik de olsa, özne bu nadir firar anlarında kendi içsel derinlikleri ile temaslar kurabilmişse, özellikle bu aşamadan sonra, orijininde varlığın mekânı (hayata doğması engellenmek üzere, orijininde varlığın tutuklu bulunduğu ruhsal derinlik), öznenin sılası, ateşli özlemlerinin anayurdudur. Heiddegger'in, sezgisel olarak yaklaştığı, ama kökenini ve nasıllığını netleştiremediği alan burasıdır. İlave olarak buranın, Dasein'in mekânı olduğunu belirtelim. Sanırım Heiddigger'in özlem nesnesi.

Bu bağlamda aşk da orijininde varlıktan eksiltilmiş olanı, geçici ve yeniden kaybetmeye yazgılı olarak bir kere daha ele geçirme çabasıdır. Aşkın, öznede tamlık hissi yaratmasının sebebi, orijininde varlığın kadir-i mutlak bütünlüğüyle kurulan bu geçici ilişkidir.

Kadir-i mutlak bütünlükten, orijininde varlığın kendinde bütünlüğünü anlıyoruz: Yoksa elbette dış dünyada her şeyi gücünün denetiminde tuttuğunu sanma şeklindeki bir ruhsal patolojiyi kastetmiyoruz.

3.Orijininde varlık, kastrasyonlar nedeniyle ne kadar engellenmiş olursa olsun, varoluşunun sahnesine çıkacak, orada hayat bulacak potansiyeli bakımından aslında iptal edilemez. Hiç değilse, bilinçaltı özneyi vital zenginliklerle donatarak, kısmî bir biçimde rüyaların sahnesinde geri döner. Her fırsatta varlığını, kendisinin bir kalıntısı olan nevrotik özneye hissettirmeye, kendisine nevrotik öznenin kısıtlı varoluş alanında bir yer açmaya çalışır. Örneğin rüyaların, sanatsal yaratımların, aşkın veya dil öncesi ya da onu takip eden dönemlerin çeşitli duygulanımları aracılığıyla orijininde varlık, kendisini normal nevrotik (NN) öznenin algı-bilinç sisteminde ifşa etmeye çalışır, ama bu gayretlerinin hepsi geçicidir ve açılan ufuk yeniden kapanmaya yazgılıdır. Çünkü, varoluşta kısıtlı özne her seferinde yeniden kastrasyonların engelleyici gücüyle karşılaşır. Orijininde varlığın kalıcı olarak hayata doğmak isteyen ama doğamayan tüm olanakları, kaçınılmaz olarak ruhsal vakuma dönüştüğü zaman, normal nevrotik (NN) özne bu sonucu derin bir can sıkıntısı olarak deneyimler. Can sıkıntısının insanların yaşamında bu kadar hâkim olmasının sebebi budur. Bu nedenle çok iyi tercüme edildiğinde derin can sıkıntısının, varoluşumuzun anlamına ilişkin ruhsal işleyişin sırrına ait bir işaret olduğunu söyleyebiliriz.

4.Orijininde varlığın engellenen yaşam talebinin bedeli, engellenişinin derecesine göre ya nevrozlarla ya da ağır tablolarda psikozla ödenecektir. Bedelin psikozla ödenmesinin nedeni, kastrasyon tehditlerinin yol açtığı kaygının şiddetine bağlıdır. Görüşümüzü şu basit kıyaslama ile netleştirebiliriz: Açık bir tehlike ya da tehdit karşısındaki makul panik ve anksiyete reaksiyonu, kastrasyonlar söz konusu olduğunda bilinçaltı süreğen bir niteliğe ve aynı zamanda, şiddetinin oranına göre psişik yapıyı parçalayıcı bir etkiye sahiptir.

5.Yaşanmamışlıkların ani farkındalığı, ölümün kesinliği karşısında ürpertici bir titreyişe dönüşür. Bu titreyiş, aslında ölümün dehşetinden dolayı değildir, sahih kaynakları ihmal edilmiş bir varoluş karşısındaki sorumluluk ve suçluluk nedeniyle yaşanan bir

irkilmedir, özne irkilmesinin nedenlerinin açıkça farkında olmasa da. Kastre özne, bu dehşetle iliklerine kadar irkildiğinde, hiç değilse varlığının köklerine ilişkin –yanıtı asla bulamayacak olsa da- bir sorgulama yoluna çıkabilir.

Libidonun emosyonlara dönüşüm kapasitesi, cinsel baskılar ve iptal edilen OGP nedeniyle işlevlerinden kayıplara uğradığında insan, maruz kaldığı bu sonucu, ruhsallığının sahnesinde ölüm kaygıları olarak algılar. Çünkü yaşanmamışlıklar, özneye kendisini ölüm kaygılarında hissettirir. Ölüm kaygıları, bu kaygılardan insanları kurtaracak dengeleyici ve defansif düşünce sistemlerinin inşasını (nevrotik defansif inşaları) zorunlu kılar. Ama ne yazık ki hiç kimse, böyle defansif düşünce sistemlerinin yatıştırıcı mesajları ile de gerçekte sükûnete eremez. Çünkü insanın binlerce yıldan beri bozulan asli ruhsal dengesi bu kaygıları üretmektedir, ölüm gerçeğinin kendisi değil. İnsanlığın ruhsal tarihi, bu nedenle orijininde varlığın ruhsal tarihi değil, orijinine yabancılaşmış varlığın tarihidir. Ayrıca böyle varlıklar (orijininde varlıklar) yaşadı mı yaşamadı mı bunu da bilmiyoruz.

Kastrasyonlar nedeniyle ruhsallığında eksiltilmiş varlığını ölüm kaygılarına dönüşmüş olarak yaşayan insan, ölüm anksiyetesini aşmak için, ölümün felsefesini yapan, ölüm üzerine bir kültürel bakış geliştiren biricik varlıktır.

6.Özgürlük, orijininde varlığın (varoluşun) olanaklarının hayata doğması olarak tanımlandığında, insanda gizil olan (aktifleşmesi engellenmiş) bu potansiyelin hayata doğması, aktifleşmesi hangi psişik alt zeminleri zorunlu kılar? Şu basit değerlendirmeler işimizi epeyce kolaylaştırır. Aşağıda tespit ettiğimiz maddeler, orijininde varlığın olanaklarının hayata doğmakta oluşunun da kanıtıdır:

1.Anne-bebek ilişkisinde anneden alınmış sevgiyle yüklü olmak,

2.Sömürmemek (türdeşi koruma programına ters olduğu için) ve sömürülmemek (hınç ve öfke biriktirerek iç barışı tehlikeye sokar ve ayrıca kendindeki insanı korumama nedeniyle, türdeşini koruma programının dışına düşmek anlamına gelir),

3.OGP'nin (Orgazmın Genetik Programı) hayata doğmuş olması,

4.Libidinal füzyon yaşantılarının, doruk deneyim yaşantılarının hayata doğmuş olması,

5.Anda var olma kapasitesi,

6.Geçmişe hayıflanmamak,

7.Kastrasyonları aşmış olmak,

8.Sanatçı ise eserini, değilse kendi hayatını bir eser olarak ortaya koymak,

9.Sahih zamansallık ve sahih hafıza boyutlarında var olmak,

10. Mümkün olduğunca çelişkisizlik.

Not: Bu toplam süreçlerin ancak OGP öznelerinde layıkıyla hayat bulabileceğini belirtelim.

7.Şu iki notu da görüşlerimize ilave edebiliriz:

a. Orijininde varlık, anne kucağında yapılandırılmış libidinal füzyon gerçeğine ait potansiyellerin deposu olmanın yanında, algıda ve duyarlılıkta ketlenmemiş bir açıklığı ve berraklığı da ima eder. Bu açıklık ve berraklığı, doğrudan algı, dolayımsız algı kipi olarak tanımlayabiliriz. Tabii bu berraklık, varoluş süreçlerine sahih katılımın da güvencesidir.

b. Orijininde varlığın sesi ("varlığı dinlemek" şeklinde tanımlayabileceğimiz bu ruhsal süreç), en ham en tok haliyle libidinal füzyonun ve zehirli füzyonun (annenin geçici yoklukları) emosyonlarından yayınlanır. Sonraki tüm ruhsal gelişim aşamalarının renklerini de yüklenerek, algı-bilinçte dilsel ifadelerini, düşünceler, şiir, müzik, resim vb. şeklindeki yaratıcı etkinliklerde ortaya koyar. Yine bu süreçlerin eninde sonunda hep kapanmaya yazgılı olduklarını bir kere daha belirtelim.

8.Bebek, orijininde varlığın libidinal füzyonda yapılanan çoklu psişik olanakları ile hayata başlar. Bebek: Libidinal füzyonun ve kısmî olarak zehirli füzyonun (annenin geçici yoklukları), hatırlanmayan ama bilinçaltının asla unutamadığı içsel psişik mekan…Gizemli bir kaynaktan türediği sanılan emosyonel akımlar için düşünülen içsel psişik mekân…Bütün bunlar bebeğin ve dolayısı ile orijininde varlığın çoklu psişik varlık mekanıdır. Ama ne yazık ki bu çoklu olanaklar

topluluğu felsefe tarihinde yanlış adlandırmalarla çoğu kez gizemci sıfatlarla tanımlanmıştır. Oysa orijininde varlığın, kökü libidinal füzyona bağlı çoklu psişik olanaklarının hayata doğduğu kaynaktır söz konusu olan. Kısacası ortada gizem diye bir şey yoktur.

orijininde varlık ve tapılacak fetiş nesneleri

İnsan, varlıkta-olmak bütünlüğünü kastrasyonlarla yitirdiği zaman, kaybını, nedenlerini bilemediği temel bir eksiklik hissi olarak deneyimler. Bu durumda onarılması gereken bir boşlukla, bir dehşet hali ile yüz yüze gelir. Söz konusu olan çoğu kez bilinçaltı bir süreçtir; bazen de bilinçte yarı buçuk sezinlenen bir durumdur. O zaman insan, orijininde varlıktan eksiltilmiş olan bütünlük gücünü, kendi dışında yarattığı bir üst güç simgesine yansıtacak ve eksiltilmiş ruhsallığının dengesini bu inançla bütünleşerek korumaya çalışacaktır. Bu nedenle orijininde varlık nerede kastre edilmişse, orada bir üst güç simgesi olarak totemler ya da fetiş nesneleri boy gösterecektir. Ya da orijininde varlık bu simgelerin kılığında geri dönecektir. Şu eski mitsel Yunan inancı, insanları güçlü oldukları için ikiye bölen tanrı Zeus ile ilgili inanç, sanki bize bu tezin doğruluğu konusunda çok şeyler söylüyor gibi.

Bu mite göre insanlar, vaktiyle dört kollu, dört bacaklı ve ortak bir boyna bağlı, ama birbirlerine göre ters yönlere bakan iki yüze sahip yaratıklarmış. Bunların bir kısmı sadece erkek bir kısmı sadece kadın ve bir kısmı da hem erkek hem kadınmış. Ama önce ara bir not olarak şu yorumu iletelim: Hem erkek hem kadın birleşik yapının, hermafrodit bir yapı olarak heteroseksüel inşanın kurucu unsurlarından olan psişik biseksüelliğe bir göndermeyi de içerdiğini kaydedelim; mitteki bu göndermede modern psikolojinin ve psikanalizin yüz yıl önce yeni keşfettiği bir gerçeğin dile geldiğini görmekteyiz. Ara notumuzdan sonra devam edelim: Bu halleri ile kendilerine öylesine yeterli ve öylesine güçlü imişler ki sonunda tanrılara kafa tutmaya bile başlamışlar. Öykünün gerisini Platon'un Şölen adlı kitabından Aristophanes'in ağzından iletelim:

“Bunun üzerine Zeus ve öbür tanrılar görüşmüş, konuşmuşlar, ne yapacaklarını pek bilememişler. Bir yandan insanları yok etmek, Devler gibi soylarını yıldırımla yakıp kül etmek istemiyorlarmış, çünkü o zaman insanların kendilerine sundukları kurbanlar var, öbür yandan da küstahlığın bu derecesine göz yumamazlardı. Zeus uzun uzun düşündükten sonra, ‘Galiba bir çare buldum, insanlar hem kalsın hem de kuvvetten düşüp hadlerini bilsinler. İkiye böleceğim onları, böylece hem zayıf düşecekler hem sayıları artıp bizim için daha faydalı olacaklar. Üstelik iki bacak üstüne doğru dürüst yürüyecekler. Yine de hadlerini bilmez, uslu durmazlarsa yeniden ikiye bölerim, bu sefer tek bacak üzerinde atlaya atlaya giderler.’ ….

İnsanın yapısı böylece ikiye bölününce her yarı öbür yarısını özleyip üstüne atlıyor, kollarını birbirine sarıp yeniden bir bütün haline gelmek arzusu ile kucaklaşıyor, birbirinden ayrı hiçbir şey yapmak istemeyerek, açlıktan ve işsizlikten ölüp gidiyorlarmış. Yarılardan biri ölünce, sağ kalan bir başkasını arıyor, ona sarılıyormuş.” (Eflatun 1961: 43, 44)

Şölen’den alıntı ile sunduğumuz bu kısa öykü, orijininde varlığın kendine yeterli ruhsal bütünlüğü ve gücü hakkında, mitoloji üzerinden bir yanıt getiriyor. Bu mitolojik öykü, aynı zamanda orijininde varlığın kastrasyonuna dair de bir şeyler söylüyor. Sanki bu öykü kastrasyonun hem ilk uygulanışı hem de prototipi gibi görünüyor.

Eksiltilmiş orijininde varlık, yani mevcut hali ile ortalama kastre insan, bu eksikliğin ruhsal vakumunu kapamak için yollar arayacaktır: Eğer tanrı inancı ile barışık değilse, bunun yerine başka ikameler (arzunun kayıp nesnesinin yerine konulacak her şeyi) koyar, bunlar da olmazsa nevrozlarını, bunlar da olmazsa psikozunu koyar. Ancak ne yaparsa yapsın, orijininde varlıkta oluşan çatlak, bu operasyonların hiçbiri ile kapatılamayacak, yama, boşluğu tam örtemeyecektir. Örtülemeyen bu boşluk, nevrotik öznenin sürekli kanayan yarasıdır. Ancak bu boşluk, nevrotik öznenin zihninde sürekli üretilen metafor akışları ile üstleri örtülerek kamufle edilecektir. Ama metafor sanal bir yamadır, bu yüzden sonsuzca üretilmek zorundadır.

Arzunun kayıp nesnesinin ikameleri, aynı zamanda orijininde varlığın yitiklerinin de yetersiz ikameleridir ve orijininde varlığın elden çıkarılmış tüm güçlerinin yansımalarıyla sanal biçimde donatılır. Bu nedenle üst iktidarı temsil eden totemler ya da fetiş nesneleri, orijininde varlığın yitirdiği tüm güçlerin ikame nesneleridir. Aynı zamanda totemler ya da fetiş nesneleri, kendilerine yansıtılan bu güçle, eksiltilmiş orijininde varlığın (ortalama normal nevrotik özne) varoluşsal vakum karşısında kapıldığı korku ve kaygıları yatıştıran ve dengeleyen bir işleve de sahip olurlar. Ne de olsa kastre özne kendi orijininden kayıplarının orada bir yansımasını da görmektedir. Ama daha sonrasında bu totemler ve fetiş nesneleri toplumsal söylemin yaptırım gücüne dönüşürler, mutlak bir iktidar olarak. Kastrasyonların ürünü olan bu tasarımlar, kastrasyonları sürdüren düzenin bizzat dikte gücü haline gelir.

İnsan varoluşunun anlam zeminini sorgulayan varlık problemini netleştirmek bakımından şu küçük notu kaydedelim: Orijininde varlığın yitirdiği güçleri ve bütünlüğü telafiye yönelik tüm ikame girişimler, insanın kendi varoluşunun kendisi için taşıdığı anlamı araştıran varlık probleminin de temelidir. Bu nedenle orijininde varlıktan kayıplar, karşımıza varlığın (insani varoluşun) metafizik problemleri olarak çıkar.

Orijininde varlık kendi dışında kendisini tamamlayacak bir şey aramaz. Elbette o da ölümlü varlığının biyolojik ve ruhsal gereksinimleri için yaşayacaktır, ama zihni asla esasi kayıp duyguları ve kaygıları ile meşgul ve malûl değildir.

Ödipal dönem ve Ödipal kompleks:

Psikanalitik teoride, karşı cinsten ebeveynİ sahiplenmesi ve kendi cinsinden ebeveyni saf dışı etmesi konusunda çocuğun beslediği duygu, düşünce, dürtü ve fantezilerin toplamı. 3 ila 5 yaşları arasını kapsayan fallik evrede karşı cins ebeveyni sahiplenmeyi arzulayan çocuk, rakip olarak gördüğü kendi cinsinden ebeveyninden nefret eder. Genelde erkek çocuklar için kullanılsa da bu terim bazen kız

çocuklarda Elektra kompleksi için de kullanılır. Freud, kız ve erkek çocukların Ödip kompleksine farklı yollardan geçerek girdiklerini savunmuştur. Ona göre erkek çocuğun Ödip kompleksine girmesi, dolaysız bir süreçtir: Fallik dürtülerin baskısıyla annesini arzular, onunla evlenmek ister. Ama kız çocuklarda durum daha dolambaçlıdır; komplekse yol açan şey iğdiş kaygısıdır; yani bir penisi olmadığını gören, iğdiş edildiğine inanan kız çocuğu bu nedenle annesinden nefret eder. Ve ona bir penis (çocuk) vermesi için babasına yönelir. Aynı şekilde Ödip kompleksinin çözülmesi de farklıdır. Erkek çocuk, cezalandırılma (iğdiş) korkusuyla annesinden vazgeçmek zorunda kalır; bu vazgeçiş sırasında cinsel dürtülerini yoğun bir şekilde bastırarak gizlilik evresine girer. Kız çocuğu ise babasınI sahiplenmek için bir kadın olmaya, annesi gibi davranmaya çalışır; annesiyle özdeşleşir, yani bir anlamda bu kompleksten hiç kurtulmaz. Bu toplam komplekse pozitif Ödipal kompleks denildiği gibi Ödipal'in pozitif yamacı da denir. (Budak 2000)

Yukarıdaki açıklamalara şu yorumu eklemek zorundayız: Okuyucu özellikle "Erkek çocuk… bu vazgeçiş sırasında cinsel dürtülerini yoğun bir şekilde bastırarak gizlilik evresine girer." ifadesine dikkat etmeli. Çünkü bu yoğun bastırma, ergenlikte açığa çıkması gereken eksiksiz orgazm hazzının (OGP) iptalini, işin en başında, yani Ödipal dönemde gerçekleştirecektir. Kız çocuğunun durumu da daha farklı olmayacaktır. Yani orgazm sorunlu yetişkinliğin temelleri şimdiden atıldı.

Ödipal üçgen:

Ödipal dönemde anne-baba-çocuk üçlüsünün oluşturduğu ilişki üçgeni (psikanaliz literatüründen derlenmiştir).

önceden kastre ergenlik:

Ergenlikte açığa çıkacak OGP potansiyeli, daha Ödipal dönemde iptal edilmişti. OGP'nin güvencesinde ergenlikle birlikte açığa çıkacak

olan psişik boyutun ve olanakların, çok önceden ta Ödipal dönemde kastre edilişi “önceden kastre ergenlik”tir.

özerklik; özerklik programı:

Her öznenin, bir sonraki nesli üretmek ve yetiştirmek, ama bir önceki nesilden de bağımsızlaşmak üzere verili kapasitesi (özerklik). Bu kapasitenin işlevsellik durumu ise özerklik programıdır. Bu kapasite eğer tahrip edilmezse, işleyen bir program olarak özneyi özerk bir varoluşa taşıyacaktır.

özne:

1.Bir kültüre ve onun anadiline aidiyeti içinde var olan insan… Bir kültürün öznesi olarak insan, onun değerlerini özümseyerek deneyimlemeye zorunludur ve bu özümseme süreçlerinde kaçınılmaz kastrasyonlara maruz kalır. Bu nedenle özne özellikle kastratör kültürlerde, orijininde varlığına ve onun varoluş imkânlarına yabancılaşır. Özne, kültürünün kodlamalarına tutsak olması nedeniyle, orijininde varlığının olanaklarını sahih anlamda ancak çok kısıtlı bir ölçek içinde tanıyabilir. Bu nedenle bir kültürün öznesi olmak, (orijininde varlıktan) temel kayıplar karşılığında gerçekleşir. İlk esasi kayıp, kaçınılmaz olarak anadilin kastre ediciliğine maruz kalmak suretiyle gerçekleşir ve Ödipal öncesi, Ödipal dönem ve ergenlik dönemi kastrasyonlarının yol açtığı kayıplar ile tamamlanır. Ancak ne var ki insan, bir kültürün aidiyetine yerleşmeden de konuşan insan öznesine dönüşemez. Nasıl ki bir bilgisayar, kendisine bir program yüklenmedikçe çalışamazsa, insan da kendisine bir kültürün kodları kaydedilmedikçe bildiğimiz anlamda insana dönüşemez. Bu nedenle insanın önce bir kültürün öznesi olması gerekir. Orijininde varlıktan bir şeyleri geri alabilmesi, ancak sonradan çok zorlu ruhsal kazı çalışmaları sayesinde mümkün olabilecektir.

Şu notu da düşelim: İnsan bir kültürün öznesi olduğunda, bir başka kültürü içten deneyimleme olanaklarının dışında kalır. Ama

iki ya da üç dilli bir ortamda ve bu dillerin her birini birer anadil olarak öğrenip konuşabiliyorsa bu durumlarda özne bu dillerin her birinde özne konumlanış pozisyonlarına yerleşebilir. Öyleyse anadil bir kültürün öznesi olmanın zorunlu koşuludur.

2.Öznenin, orijininde varlıktan bir şeyleri, cüzi ve geçici süreçler halinde olsa da geri alabilmesi, bir yanıyla sanatsal yaratıcılığın (yaratıcı sanatçı ve yaratıcı izleyici olarak) sınırlı olanakları ile mümkündür. Orijininde varlığın sanatsal yaratıcılıkla bu şekilde ele geçirilişi, bir şeylerin ondan geri alınıp hayat sahnesine taşınması, öylesine kısmî olarak gerçekleşir ki, bugüne kadar hiçbir sanatçı, yapıtının, kendisinin varlık kökleri bakımından tam bir eksiksizliği dile getirdiğini söyleyememiştir. Sanatçılar, yaratılarında kendilerini tam olarak ifade etme anlamında her zaman bir şeylerin hep eksik kaldığını belirtmişlerdir. Hele şairler! İlk kastrasyonun kastratör aleti olan anadil aracılığıyla orijininde varlıktan bir şeyleri geri almaya çalışırlarken ne kadar da paradoks içindedirler. Ama şairdir bu, ne yapar eder, alacağının hiç değilse bir kısmını alır. Bu nedenle yaratıcılık Ödipal hırsızlıktır (kastrasyonların elinden bir şeyleri geri alma anlamında).

Anadilin kastratörlüğü şudur: Anadil, bir yandan emosyonel dirimselliğin vital seviyesini, sözcüklerin mekanik cansızlığı üzerinden iptal eder, diğer yandan ruhsallıkta, özellikle libidinal füzyondan gelecek emosyonlara yer bırakmamak üzere zihni aşırı biçimde istila eder. Öte yandan, özellikle Ödipal kastrasyonların yine anadile kaydedilmiş söylemleri üzerinden her an kastre edilen özne, “varlıkta-bütün olmak” olanaklarına, bu olanakları inşa edecek olan emosyonlarına yabancılaşır.

persona:

Jung’un terminolojisinde, dış dünyaya uyum sağlamak için taktığımız, toplumsal açıdan kabul edilebilir benlik “maskesi”; toplumun beklentilerine uygun olarak oynadığımız rol. Egonun (benliğin) persona ile özdeşleşmesi, kendini başkalarının gözüyle

tanımlayan, kendini öyle hisseden kronik bir uyumcu kişilik yaratır. (Budak 2000)

primat projesi:

Yavru primatlar, yetişkin primatların ortamından izole edilip onların cinsel ilişkilerine tanık olmaları engellenirse, ilerde cinsel hayatları olamıyor. (Kernberg 2000: 17, 18, 19) İnsanlar da bir primat türü olarak, aslında böyle bir programa bağlıymışlar gibi görünüyor. Bu tespitten hareketle adım adım kuramsal bir çerçeve geliştirmeye çalışacağız. Oluşturacağımız bu kuramsal çerçeve, bize yorum kolaylıkları sağlayacaktır: İnsan yavrusu, özellikle Ödipal döneme girişle birlikte, yetişkinlerin cinsel yaşamına tanık olma (öğrenme) arzusunu verili bir program olarak sanki talep ediyor. Çünkü küçük çocuk, bilinçaltı bir beklenti olarak kendi cinsel projesini hayata geçirmek için bu talebinin peşindedir. Bu talebin, ensest arzudan çok daha güçlü olduğunu, hatta öyle ki sadece çocuktaki bu ilgi ve merakın, çoğu kez ensest arzu sanıldığını düşünebiliriz. Ama toplumsal ahlak anlayışımız asla böyle bir tanıklığa izin vermez. Öte yandan bu insani özlem ve talepten de asla vazgeçilmez. Çünkü hayata geçmesi gereken "OGP -primat projesi" sentezi bir program olarak durdurulmuştur. Zaten gençlerin ve yetişkinlerin, hazda eksiksiz cinsel tatmini (OGP) (Orgazmın Genetik Programını), içten deneyimlenmiş süreçler olarak yaşamadıkları için, pusulalarını şaşırmış gibi maruz kaldıkları sıkıntılar, kaygılar, primat projesinin hayata geçemeyişinden kaynaklanır gibi görünüyor. Hatta öyle ki özne, cinsel eksende her türlü kuramsal ve akademik bilgiye sahip olsa da cinsel deneyimin asli gerçeğini bilemez. Özetle bu akademik cinsel bilgiler öznenin asli susuzluğunu gideremez. Çünkü çocuk ya da ergen, asli haz sürecini tüm derinliği ile deneyimlememiştir. Kendi başına, bu eksikliklerden doğan boşluğu aşamaz. Çocuk ya da ergenin ve sonrasında yetişkin öznenin asıl eksikliği kuramsal bilgiler değil, tüm duygusal derinliği ile eksiksiz orgazm hazzında tamamlanması gereken cinsel deneyimlerdir (bu onun cinsel projesidir). Öznenin, kendi asli haz kayıplarının neler olduğunu

bilinçaltı bir itilimle öğrenmek ve böylece eksiğini gidermek amacıyla, başkalarının cinselliğine ve cinsel hazlarına ve bunlarla ilgili deneyim sahnelerine yönelik sönümlenemeyen merakı ve özellikle hemcinslerininkine yönelik merakı, primat projesinin hayata geçmek isteyen baskısını kanıtlıyor. Bu nedenle primat projesi, OGP'nin hayata geçmek isteyen talebine bağlı zorlayıcı bir program olarak görünüyor. Aslında insanın röntgencilik eğilimi de başkalarının cinsel yaşamlarını öğrenmeye yönelik dedikoducu merakı da genital hazda tamamlanmamış cinselliğini, birilerinin, özellikle hemcinslerinin cinselliğine tanık olma yoluyla tamamlama şeklindeki bilinçaltı "primat projesi" talebiyle bağlantılıdır. Primat projesi, öznenin, eksiksiz orgazm hazlarına sahip olduğunu varsaydığı ötekiler aracılığıyla, bir öğrenme süreci üzerinden OGP'yi kendisine transfer etme şeklindeki asli talebinin ifşasıdır. Porno sanayii de bilinçaltındaki bu örtük talepten beslenmiyor mu?

Primat projesi, özellikle Ödipal dönem çocuğunu ergenliğe hazırlayacak gereksinim olarak düşünülmelidir. Çünkü Freud'un hastaları, çocukluklarında, anne-babalarının sanki tanık olmuşlar gibi, ama gerçekte ise tanık olmadıkları cinsel ilişkilerinden dolayı travmalara maruz kaldıklarından söz ederken, aslında cinselliğin özünü öğrenmeye yönelik bilinçaltı meraklarının baskısı altındaydılar. Bu hastaların, ürettikleri fanteziler ile yani tanık olmak istedikleri sahneyi, sanki tanık olmuşlar gibi fantezide üreterek Freud'u uzun yıllar yanıltmış olmaları, aslında primat projesini hayata geçirmek isteyen örtük taleplerinin sonucuydu. Daha sonraları Freud, bu hastaların, anne-babalarının cinsel ilişkilerine tanık olmuşlar gibi ürettikleri fantezilerine "ilk sahne" adını verecektir. Bu nedenle "ilk sahne" fantezisini, öznenin kendi primat projesinin hayata geçmek isteyen talebi ve ürünü olarak düşünebiliriz.

röntgencilik

Başkalarını soyunurken, sevişirken vb. gizlice seyretmenin, tercih edilen veya tek cinsel heyecan duyma yolu olduğu bir tür cinsel

sapma. Burada kritik nokta heyecan duymak için çıplaklıkları, cinsel etkinlikleri gözlenen insanların, bundan habersiz olmalarının gerekmesidir. (Budak 2000)

Şu notu düşmek zorundayız: Yukarıdaki açıklamada son cümleden anlaşılabileceği kadarıyla burada, belli ki eksiksiz orgazm hazzını üretmede sonuç vermeyecek olan Ödipal hırsızlık söz konusudur.

ruhsal akışkanlık veya emosyonel akışkanlık:

1.Dil öncesi çocuğunun ruhsal dünyası, sabit, devinimsiz bir yapı değildir. Bebekte emosyonlar sürekli akış, toplanma, dağılma, yayılma halinde seyreder. Bu emosyonel akışları belirleyen ruhsal yasa nedir? Büyük ihtimalle, yaşadığı anlar içinde bebeğin gereksinimleri ile anne-bebek ikilisinin ilişkileri ve bunların anılaşmış emosyonel dizileri, yani sevgi, aşk, idealizasyon aktarımları, kıvanç, haz, acı, hüsran, öfke, haset, şükran vb. gibi, bebeğin emosyonel hafızasında kayıtlara alınır. Şu noktaya dikkat edelim: Emosyonel hafızanın genellikle irade dışı işlediğini hep hatırda tutmamız gerekir; yetişkin bir özne bile onun dışa vurumlarını, hep maruz kalınan bir durum olarak deneyimler. Bu emosyonlar ya bebeğin ihtiyaçlarına bağlı olarak ya da hafıza kayıtları üzerinden hatırlanarak, yani maruz kalınan bir durum olarak ruhsal yapıda dolaşıma girer. Bu sürekli ruhsal (emosyonel) akış haline, ruhsal akışkanlık ya da emosyonel akışkanlık diyebiliriz. Tıpkı bir senfoninin melodik akışkanlığı gibi.

Ruhsal akışkanlığın veya emosyonel akışkanlığın, tüm zenginliğini libidinal füzyonun ruhsal akışkanlık kökeninden alan, rutinin donmuş yapısını aşan, bir kere yaşanmış olanı bir daha tekrarlamayan üst bir yaşantı ya da doruk deneyim örneğini ise Mevlana'nın şu ölümsüz dizelerinde izleyelim:

"Yeniliğe Doğru
Her gün bir yerden göçmek ne iyi.
Her gün bir yere konmak ne güzel.
Bulanmadan, donmadan akmak ne hoş.

Dünle beraber gitti cancağızım,
Düne dair söylenmiş ne varsa.
Şimdi yeni şeyler söylemek lazım. (Kadir 1993: 134)

2.Emosyonel akışkanlık ve dünya-varlık'a yapılan tüm ruhsal yatırımlar, anadilden önce gelir. "Kalem"in adının kalem olduğunu, "bardak"ın adının bardak olduğunu bilirim. Yaşadığım duygu özlemse adının "özlem" olduğunu bilirim. Her gördüğümde "kalem" adının aklıma gelmesi, her yaşadığımda "özlem" duygusunun adının aklıma gelmesi gerekmez. Ama zorunlu bir durumda ya da dıştan gelen bir talebe yanıt verilmesi gerektiğinde, "dil"i o zaman kullanırım. Dil, bu kullanımın aracıdır ama ne emosyonel akışkanlıktan ne de dünya-varlıktan önce gelir. Çünkü emosyonel akışkanlık ve dünya-varlık, dil öncesinin zeminidir ve konuşulan dil, bunların sağlam zeminleri üzerine, gerektiğinde onları ifade etmek amacıyla yapılanmıştır (yapılanması gerekirdi). Tam böyle olması durumunda hem emosyonel akışkanlığıma hem dünya-varlık'a yönelik libidinal yatırımım dopdolu bir yatırımdır ve bunlarla aramdaki yabancılaşma bütünüyle aşılmıştır. O zaman emosyonel akışkanlığım ve dünya-varlık'la ilişkim, dilin anestezik etkisinin dışında, yoğunluğundan kayıpsız bir canlılıkla hayata geçer. Özne-nesne ayrımı, böyle bir deneyimde aşılır. Emosyonel akışkanlık ve dünya-varlık, bu koşullarda gerçek olarak canlanır; isimlendirilmemiş nesnelerin eksik libidinal yatırımlardan dolayı açığa çıkan tekinsizliği, işte tam bu noktada, libidonun nesnelere capcanlı yatırımında aşılır, tabii anadili kullanma, anadile tutunma gereği olmadan...

Zihni geveze bir dile tutsak eden kastrasyonlar, OGP'nin garantörlüğünde aşıldığı zaman özne, uzun bir süreyi gerektirse de sonunda sakin bir limana demir atar, demir atar ama bu pasif bir duruş değildir, sahih ve etkin bir varoluşun gerçekleştiği bir duruştur. Çünkü varlık, emosyonel akışkanlık ve dünya-varlık'a yapılan canlı libidinal yatırımlar anlamında, yani yaşantısal süreçler olarak, bu duruşun içinde ele geçirilir. Burası tam da dil öncesi libidinal füzyonun tüm zenginliği ile hayata geri döndüğü yerdir.

Nevrotik öznenin gündelik dili, hem bu dili konuşanların sözel hitaplarına muhatap olduğumuzda hem de geçmişimizdeki nevrotik dilin kayıtlarını aktifleştirdiğinde, zihnimizi bir çöplüğe çevirir. O zaman özne kendisini (psişik boyutunda), tam bir anlamsızlığın sürüp gittiği anlamsız bir kavganın içinde bulur. Sıradanlık burada hükümranlığını kurar.

Özne en ideal, yani (orijininde varlık) pozisyonundayken (böyle bir konumlanışı var sayarsak) emosyonel akışkanlık, sözel çağrışımları düzenler, ancak buna rağmen nevrozların hüküm sürdüğü dış dünyadan gelen sözel uyaranlar (hitaplar, çağrılar anlamında), orijininde varlıkta emosyonel akışkanlığın yönünü değiştirir, çarpıtır ve orijininde varlığın gündelik sıradanlığa düşüşü bu süreçte gerçekleşir. Orijininde varlığın geride bırakılmış nevrotik yazılımları böyle tetiklenir. NN düzlemde ise nevrozlara bulaşmış ve zaten başından beri çarpıtılmış emosyonel akışkanlık, nevrotik düşünce çağrışımlarının esas failidir. Buradan şu sonuca varırız: Kastrasyonlarla çarpıtılarak hayatiyetinden koparılmış emosyonel akışkanlık, nevrotik zihinsel yapının temelidir. Bir başka deyişle ya da bu çıkarımın sonucu olarak, yabancılaşmış hafıza (bkz. sözlük: yabancılaşmış hafıza), nevrotik öznedeki emosyonel akışkanlığın sonucu olan nevrotik dile tutsaklığın tuzağında yapılanır.

Psikanaliz, kastrasyonların düşünme eylemini, düşünce akışlarını başlattığını söyler. Ama hangi düşünce akışlarını? Gerçekte düşünce akışları kastrasyonlarla başlamaz, düşünce akışlarının patolojik yoğunlaşması kastrasyonlarla başlar. Kastrasyonları kaldırın, nevrotik zihnin sonu gelmez sembolizasyonları azalır, çoğu kez de geçersiz olur. Çünkü kastrasyonlar ve cinsel tatminsizlikler, nevrotik öznede iç konuşma metninin itici gücüdür. Bu nedenle orijininde varlığın, kendi varlık derinlikleri ile bağlar kuran dili, kastrasyonlardan ivmesini almaz. Ya da en azından kastre özne bile, orijininde varlık kökleri ile temasa geçebildiği çok nadir anlarda bu dil, artık şiire ya da şiir benzeri bir derinliğe gebedir. Orijininde varlığın, kökleri, sahih hafızanın kayıt alanı olarak şiirde dile gelen hayatı böylece açığa çıkmış olur. Bu nedenle doyumlu bir libidinal füzyondan gelen nevrotik -kastre özne, kastrasyonların yatıştığı

nadir firar anlarında libidinal füzyonun sürekli senfonisine, oldukça yakın bir noktadadır.

Orijininde varlığın her an hayata doğabilecek özgür, esnek ruhsal akışkanlığı, kastre özne söz konusu olduğunda nevrotik tıkanıklıklarda tükenir gider.

ruhsal vakum:

Libidonun, vital doluluk anlamında duygulanımlara, ruhsal akışlara dönüşümünün çeşitli derecelerde engellenmesinin öznede yarattığı içsel boşluk. Bu hal özneye, ya şamamakta olduğu, ruhunun bir tahta duyarsızlığı şeklinde bir boşluk tarafından doldurulduğu algısını yaşatır.

siren çağrısı:

“Siren’ler: Bu habis ruhlar, gemiciler için büyük tehlikeydiler. Mezar taşlarında, vazolarda kuş vücutlu kızlar şeklinde resimleri görülür. Odysseus, Sirenlerle bir serüven geçirmişti: Sirenler bir adada oturuyorlar, söyledikleri tatlı şarkılarla büyüleyip gemilerini parçalamak için gemicileri yanlarına çağırıyorlarmış; şarkılara kapılmamak çok zormuş. Odysseus, arkadaşlarının kulaklarını balmumu ile tıkamış, kendisini de gemi direğine sımsıkı bağlatmış. Sirenlerin felaket getirici çağrılarına kapılmak tehlikesini böylece önledikten sonra, şarkılarını dinlemiş.” (Necatigil 1957)

Bu nedenle, davetkâr bir odağın özne üzerinde yarattığı reddedilemez çağrı gücü, bu kitapta “siren çağrısı” ifadesiyle belirtilmiştir.

İki tür siren çağrısını tanımlamamız gerekiyor:

a) OGP’nin libidinal füzyon boyutunu ve eksiksiz orgazm hazzını kendisine yaşatacağını var saydığı partner nedeniyle, öznenin, cinsel ilişki süresince partnerine ve cinsel ilişkinin kendisine yönelik olmak üzere kapıldığı reddedilemez çekim. Yaşandığı her seferinde, böyle bir cinsel ilişkinin, özne nezdinde reddedilemez çekim gücü. Özne olabildiğince özerkse, bu cinsel ilişki süreçlerini, kaynaşma-ayrışma

deneyimleri olarak son derece verimli yaşayacaktır. Bu süreç, partner, ruhsal yatırım yapılmış bir kişi, yani bir başka deyişle demlenmiş ilişkiler üzerinden ortak duygusal tarihin öteki kişisi olduğu için, kesinlikle sevgi üzerinden yapılanır.

b) Eksik yaşanmış, tamamlanmamış libidinal füzyon (anne-bebek ilişkisi) nedeniyle, öznenin tüm hayatı boyunca, sevgi sunduğunu, sunacağını sandığı ve ihtiyaç nesnesi haline getirdiği insanlarla simbiyotik bir ilişki kurma talebi… Karşısındaki nesnenin, bu anlamda özneyi kendisine çeken gücü… Böyle bir tablo, özne simbiyoza tutsaksa ortaya çıkar. Bu insanların aşk ilişkileri, bağımlılık ve saplantılı tutkular üzerinden yapılanır. Bu tür ilişkilerin çöküşe yazgılı olduklarını söylemeye bile gerek yok.

süblimasyon veya yüceltme:

Psikanalizde, kişi veya toplum için tehdit oluşturabilen ve bu nedenle kabul edilemez olarak değerlendirilen cinsellik ve saldırganlık dürtülerinin, toplumca kabul edilebilir, hatta arzu edilir kanallara yönlendirilerek yeniden şekillendirilmesi ve içgüdüsel olmayan, öğrenilmiş dışavurumlar biçimine dönüştürülmesi. Örneğin suçluluk yüklü cinsel arzular, romantik, şiirsel veya sanatsal yaratıcılığa, röntgencilik itkileri bilimsel araştırmalara, tehlikeli saldırganlık itkileri boks, futbol gibi spor alanlarındaki rekabete yönlendirilebilir. Bu tür yönlendirmeler hem kaygıya karşı etkili bir savunma oluşturur hem de kişiye yeni doyum alanları yaratır. (Budak 2000)

Yüceltmeye ek yorumumuz: Yüceltmenin, yukarıdaki tanımda dış müdahale ile yürürlüğe konulduğu çok açık biçimde ifade edilmiş. “Suçluluk yüklü cinsel arzular” ifadesine bakarak şunu da sormalıyız: Cinsel arzuların suçluluk duyguları ile yüklü oluşu doğuştan mıdır, ataerkil kültürün kastratör baskılarının sonucu mudur? Elbette burada terör kültürünün yarattığı bir sonuçla karşı karşıyayız.

Ataerkil kastratör kültür, insanlarda kronik cinsel açlık yarattığı için, doğal agresyonu patalojik agresyona dönüştürür. Bu yüzden saldırganlık itkileri (agresyon) tehlikeli bir eğilime dönüşür. Bu

nedenle insandaki kabul edilemez saldırganlık, baskı kültürünün yarattığı bir sonuçtur ve insanın doğal ve yaşamın hizmetindeki agresyonuna ait hiçbir şey söylemez. Okuyucunun, sözlüğümüzdeki "agresyon" maddesine tekrar bakması yararlı olacaktır.

Kastrasyon kültüründe geçerli olmak üzere süblimasyon ya da yüceltmeyi "nevrotik süblimasyon" adı altında kullanmayı öneriyoruz. Çünkü yukarıda sözü edilen yüceltme, nevrotik ruhsal bir örgütlenmenin telafi edici süreçleri olarak her zaman cephe kaybeder ve geçmiş kastrasyonların bilinçaltından müdahaleleri sonucunda çökme tehditleri altındadır. Doğal olarak, kurtarıcı işlevleri, özne için sürekli ve kalıcı değildir ve her zaman yaratıcı başka başka eylemlerle sürekli yenilenmeleri, güçlendirilmeleri gerekir. Bu nedenle sanatçılar ürettikleri hiçbir yapıtla ebedi bir süblimasyonu hayatlarına taşımış olamazlar, ayrıca tüm yaratma etkinliklerinde ruhsal gerçekliklerine son noktayı koymuş, kendilerine ait her şeyi söylemiş de olamazlar. Çünkü kendileri için nihai nokta olarak tanımladıkları mevkiden ister istemez kayacaklardır. Bu yüzden nevrotik süblimasyon, kökendeki nevrozu ortadan kaldıramaz, aksine o nevroz nedeniyle sürekli mevzi kaybeder. Şu noktaya geldik: Nevrozlarının nüfuz edilemez sert çekirdeği, sanatçının ebedi huzura erişmesine direnir. Zaten ebedi huzura erişememek kastrasyonların semptomudur.

temel agresyon ya da temel anksiyete:

Hayata geçemeyen OGP'nin, kastre edilmiş miktarıyla orantılı olarak biriken agresyon ve onun yanı başında, OGPboşalımının sağlanamamasının yol açtığı sıkıntı, anksiyete… Aslında bu durum bütün kastrasyonların toplam sonucu olarak ortaya çıkar… En sağlıklı NN özne bile bundan muaf değildir. İsterseniz bu temel agresyona ölüm dürtüsü de diyebilirsiniz. Çünkü katlanılabilir bir sınırı aştığında, hazda bu kısıtlanmışlığın dışa dönük yüzü sadizm, içe, öznenin kendisine dönük yüzü mazoşizmdir.

teşhircilik:

1) Sürekli ilginin odağı olmaya, dikkatleri kendi üzerine çekmeye yönelik genel bir eğilim. 2) Cinsel organlarını uygunsuz yerlerde çoğunlukla gönülsüz izleyicilere göstererek cinsel haz almayla tanımlanan bir rahatsızlık. Her iki tanımda da karşı konulmaz bir zorlanımlılık hissedilir. (Budak 2000)

türev:

Bütünden ayrışarak bağımsız bir yapı kazanmış olan ya da bütünün içinden, değişimlere uğrayarak kopup ayrışmış ama asli olarak kaynağı o bütüne bağlı olan. Bu nedenle asli kaynakta sağaltım, ona bağlı patolojik türevleri de iptal eder.

verili röntgencilik

Primat projesi, insan yavrusunun, tıpkı primatlarda olduğu gibi, fiili eylemlerini izleyerek cinselliği yetişkinlerden öğrenme zorunluluğunu dayatıyor. Bu nedenle primat projesi, verili röntgenciliğin itici gücüdür. Ancak geleneksel kültürün ahlaki değerleri, primat projesini hayata geçirmeye elbette izin veremez. Bu nedenle primat projesini hayata geçiremeyen küçük çocuk, geleceğin ortalama bir röntgencisine dönüşecektir. Yoksa hayvanların cinsel ilişkileri, türdeşlerinin ilgisini çekmezken, insanların kalabalık gruplar halinde bu hayvanları izlemeleri, onların başında toplanmaları başka hangi güdü ile açıklanabilir ki!

verili teşhircilik:

Çıplak bir hayvan olarak dünyaya gelen insan yavrusu, en geniş anlamında hem bedeninin hem ruhunun çıplaklığını yaşamayı seviyor. Özellikle ruhsal dünyasını doğrudan sergilemeyi, kendisini ifade etmeyi seviyor, en doğal hali olarak. Bunların üzerinde sansür uygulanmasından hoşlanmıyor. O zaman sansür otoritesi ile çatışmaya giriyor. Küçük çocuk, kendini sergileme arzusunda aşırı

baskı altına alınırsa, teşhircilik, hem bedensel hem ruhsal anlamda, çeşitli ama bu sefer patolojik kılıklara bürünmüş olarak geri gelecektir.

vital - emosyonel kayıp:

Duygu dünyasının, dirimsel gücünü, canlılığını çeşitli derecelerde kaybetmesi hali…

yabancılaşmış ya da nevrotik hafıza:

Öznenin, kendisine ait olmayan, orijininde varlık köklerinden kopartılarak yaşamaya zorlandığı kastre-nevrotik hayatını hatırlamaya tahsis edilmiş olan hafızası.

Hafıza, irademizin dışında işleyen bir yetidir. NN düzlemde insanın, sahih olmayan ilişkiler üzerinden yapılanan hafızası, onun köklerine yabancı ruhsal süreçleri kaydeden bir hafızadır. Bu hafıza kayıtlarının, sahih bir hayat yaşamış olduğuna dair hiçbir his uyandırmaması, hafızasını, ruhsal içerikleri bakımından insana yabancılaştırır. Sahih hafızayı sahih varoluşun kayıtlarında aramak gerekir. Sahih hafızanın kayıtları, her hatırlama anında özneyi yeniden yaşatma gücüne sahiptir.

Şizofrenlerde dış dünyaya yönelik sevgi bağlarının, duygu yatırımlarının yıkımına bağlı olarak, öte yandan normal insanlarda uykuya dalarken ya da zihnin yorgun veya karışık anlarında dış dünyaya, dünya-varlık'a yapılan tüm ruhsal yatırımlar askıya alınır. Dünya-varlık ile insanı ilişkiye geçiren, onunla bağlar kuran sözcükler, geri çekilen bu ruhsal yatırımlar nedeniyle emosyonel bileşenlerinden ayrıştıklarında, ruhsal akışkanlığın ahenginden kopuk, yüzergezer, dağınık, ruhsal köklerine (emosyonel köklerine) ve öznenin sahih anılarına bağlanamayan ve özneye yabancı nesnelere dönüşürler. O zaman, öznenin ruhsal dünyasının unsurlarını birleştiren çimento, yani nevrotik öznedeki kısmî libidinal yatırım çözülür, hafıza, dağınık ve bağlantısız sözcük akışları içinde dağılır. Öznenin kastratör hasta kültürüyle eğreti olarak bütünleşmiş

ruhsal yapısı, bu kültürel aidiyet köklerinden kopup ayrışır. O zaman, kastartör hasta kültürün söylemleri ya da öznenin geçmişinin sözel kayıtları, kılık değiştirerek, bu yapay bütünlükten kopmuş, bağlarını koparmış yüzergezer çağrışımlar veya sanrılar olarak geri gelir. Yani nevrotik kültür diyor ki: "Ölümlerden ölüm beğen! Ya ben ya psikoz!" Bu süreçler yabancılaşmış hafızanın uç örnekleridir. O zaman, özne nereye gitmiştir, nerede saklanır, sürekliliği nasıl garanti altına alınır?

İnsan, toplumsal verileri pasif biçimde kaydeden hafızası üzerinden, o topluma aidiyetini sürekli kılar. Toplumsal aidiyeti mümkün kılan bu pasif süreç (birçok olumsuzluklardan etkilenmemizin sebebi de hafızanın bu pasif niteliği değil midir?) insanı, insansızlaşma tehlikesine karşı koruyucu olarak, elbette önemli ve vazgeçilemezdir. Ama insan, bunun karşılığı olarak, kastratör bir kültürün aidiyetine yamandığında, gündelik hayatın uğultusunda kendini kaybeder. Kısacası yabancılaşmış hafıza, insana enikonu ruhsal çöpçülük yaptırır ya da ruhunun evini çöp evlere çevirir. Özetle denebilir ki, yabancılaşmış hafızanın kayıtları (aslında kastrasyonların yarattığı bir sonuç olarak), orijininde varlığın bütün vital olanaklarının üstünü örterek, insanı kendi asli köklerine yabancılaştırır.

Yabancılaşmış hafıza konusunu biraz daha genişletirsek, şu düşünceleri ilave edebiliriz: Kastre öznenin hafızası, her insanda olduğu gibi onun da mâruz kaldığı pasif bir süreçtir. Bu süreçte özne, kayda aldığı toplumsal kodlar üzerinden, kültürel yapıyla edilgen biçimde bütünleşir ve toplumsal özne olarak belirir. Ancak bu bütünleşme kastrasyon kültürlerinde, öznenin biyolojik ve psişik realitesi ile çelişecek şekilde gerçekleşir ve derin uyumsuzluklar yaratır. Uyumsuzluk, özne açısından taşınamayacak kadar aşırı boyutlara vardığında, bir defans olarak öznenin kültürel formatlarla bağı gevşer ve kültürel kodlar sisteminden kopmaya, toplumsal-kültürel özne anlamında insansızlaşmaya başlar (psikotik tehlikeyi anlatıyorum). Çünkü kültürel kodların, biyolojik ve psişik realitesini aşırı zorlaması nedeniyle özne, bu kültürel kodlara ve yapılara tam anlamında libidinal bir yatırım yapamamıştı. Bu zorlayıcı durum

şimdi, öznenin toplumsal-kültürel formatlarla bağının kopmasını kolaylaştırmaktadır. O zaman, hafızasında kayda alınmış tüm kültürel kodlar ve bunlarla bağlantılı çatışmalar, daha önceki zahiri bütünsel yapısından çözülür. Bu sefer, öznenin dıştan mâruz kalıyormuş gibi göründüğü kılık değiştirmiş sanrı ve hezeyanlar olarak geri döner. Bu yüzdendir ki psikotiğin gündüz yaşamı, rüyaların fantastik dünyasına, ama çoğu kez kâbus ve karabasanlarla yüklü fantastik dünyasına teslim olmuştur. Öznenin, kendi ruh sağlığı için, kültürün özneyi kendisine yabancılaştırıcı bu tuzağı iyi görmesi gerekir. Bu nedenle özne kendi yaratıcı kaynaklarından hareketle, özgün bir kimlik yapısı inşa etmelidir. Ama bu inşa ne kadar zordur!

Hafızanın, yabancılaşmış hafıza, sahih hafıza olarak yukarıda tanımladığımız şekilde kategorize edilmesi, konuya sadece netlik getirme amacını taşımaktadır. Elbette hafızayı bu şekilde bölümlere ayıramayız. Zaten ayıramadığımız, iyi ve kötü tüm anılar aynı hafızada depolandıkları için, nevrotik-kastre ruhsal geçmişimizden bir türlü kurtulamıyoruz.

yabancılaşmış zamansallık

Öznenin kendi sahih varoluşunun zaman boyutunu değil, kendi içinde yarılarak kendisine yabancılaştığı varoluşunun zamansallığını yaşaması.

Zaman dışı olarak ya da sabit şimdide var olan bilinçaltının tüm ruhsal içerikleri, algı-bilinç alanına yükselip, ruhsal akışkanlık halinde harekete geçerek, zamansal boyutta görünür hale gelir, özetle özne tarafından algı-bilinç alanında yaşanır hale gelir. Ancak NN öznede vital köklerinden kopmuş olarak, ama tam selamete ermiş OGP öznesinde ise, libidinal füzyonun vital – emosyonel yüklülüğü olarak hayata doğar. Şimdi temel soru şudur: Bilinçaltı alan ya da id'in gürbüz duyguları (ya da libidinal füzyonun emosyonel dirimselliği), kendi sahih varlığını, algı-bilinç alanında ne kadar kendisi olarak görünür hale getirip, öznenin sahih zamansal varoluşunu ifade etmektedir. Oysa geçmişinde bir yığın kastrasyonlara mâruz kalmış

olan özne, sahih varoluş hakikatinden uzak düştüğü için, kendi yabancılaşmış zamansallığına tutsaktır. İd alanını, çarpıtmalara mâruz bırakmadan bilinç alanına aktarabilen OGP öznesi, bu makûs talihi büyük ölçüde yener. Çünkü bu koşullarda, libidonun emosyonlara dönüşüm kapasitesi hayata doğmuştur. Bunun dışında NN özne, libidinal füzyondan bir şeyleri bilinç alanında yaşanabilir kıldığı geçici süreçlerde, yani bilinçaltı ve bilinç arasındaki engellerin az buçuk geçirgenleştiği ender durumlarda, sahih bir varoluşu ya da zamansallığı mümkün kılabilir. Sahih zamansallık, libidinal füzyondan çekilen sevgi, şefkat, emosyonel dirimsellik, idealizasyon ve süblimasyon akımları ile beslenir. O zaman sahih zamansallık, öznenin yaşamında gerçekten yaşanmış zamanları inşa eder.

Öznenin sınırlı da olsa sahih zamanı yaşayabilmesine, A. H. Tanpınar'ın şiirlerinden örnekler verebiliriz:

"Ne İçindeyim Zamanın" adlı şiirden bir alıntı,

"Ne içindeyim zamanın
Ne de büsbütün dışında
Yekpare geniş bir anın
Parçalanmaz akışında" (Tanpınar 1961: 7)

Ya da "Karışan Saatler İçinde" adlı şiirden bir alıntı,

"Karışan, saatler içinde hatırana
Bazı sabahlarla ikindiler yan yana,
Değişik gülleri sanki tek bir baharın;" (Tanpınar 1961: 54)

Ya da "Ayna" adlı şiirden bir alıntı,

"Hep burada, ömrün her merhalesinde,
Hapsolmuş bir şafak gibi derinde
Zamana gülecek hüznün ve neşen" (Tanpınar 1961: 50)

NN düzlemde öznenin, tok duygulanımlarının akışını, ruhsallığının sahih varoluşunu değil, daha ziyade hayata geçemeyen

emosyonlarının fantezilere yansıyan sembolik ikamelerini yaşadığını, hem bu sözlüğün önceki maddelerinde yeri geldikçe belirttik, hem de kitabımızın ilerleyen sayfalarında yeri geldikçe belirteceğiz. Aslında sanat aracılığı ile hayata geçirilen bu sembolik ikame yaşantıların (tok ve dolu emosyonların, öznenin ruhsallığında, hem yüksek gerilim seviyesinde yaşanmasının hem de kalıcı bir yaşantı kazanımı olarak güvenceye alınmasının olanaksızlığını belirterek konuşursak), ruhsal vakuma karşı, sanatın sihri ile çok kısa süreli bir defans bariyeri kurduğunu söyleyebiliriz. Bu görüşümüze bir kanıt olarak yine Tanpınar'ın "Başka Bir Yıldızda" adlı şiirinden şu dörtlükle yetinelim:

"Kim bilir hangi yıldızın
Kısır çöllerinde şimdi,
Beyhude hatırlıyoruz
Bu hiç olmamış şeyleri…" (Tanpınar 1961: 23)

"Bu hiç olmamış şeyler" elbette, yaşanmadan, sadece fantezilerde kurgulanmış düşsel bir hayatı bize anlatıyor. Öte yandan "kısır çöller" ifadesinde, alttan alta bir zemberek gibi işleyen ruhsal vakumun soğuk nefesini duyar gibi oluyoruz.

"Orijininde varlık"tan bir şeyler, sanatın yaratıcı süreçlerinde hayata doğacaktır. Tanpınar'ın da peşinde olduğu saf şiirin kaynağı, orijininde varlığın vital - emosyonel kökleridir. Sahih zamansallık, ancak "orijininde varlık"tan bir şeylerin hayata aktarılabildiği bu süreçlerde deneyimlenir.

yalnızlık:

Özgün bir varoluşun zorunlu koşulu olan yalnızlık, öznenin ruhsal bir bütünlük hali içinde, kendi ruhsal kaynakları ile kendisine yeterli olması halidir. "Yalnızlık" bu anlamı bakımından, çaresizlik içinde birilerine yapışma ihtiyacı ile beliren "kimsesizlik" halinden farklıdır. Ancak "yalnızlık", sahih dostluk ilişkilerini dışlamaz ve onlara öncelik tanır.

Başkaları karşısındaki benzersizliğimiz, yalnızlığımıza sahip çıkmamızı zorunlu kılar. Kastrasyonları oldukça aşabilmiş özne, yalnızlığına sahip çıkmak için kendini zorlamaz, süreç kendiliğinden işler.

yanlış ihbar:

Özne, çok çeşitli kodlar üzerinden tutsak edilebilir. Toplumun ve ailenin değer yargıları, yıllar boyunca özneye aşılanır. Özne, bir dünya görüşü olarak aldığı bu bilgilere göre hayatının yönünü, yaşam tarzını belirler. Ancak bu kodların pek çoğu bilimsel olarak doğru değildir. İşte bilimsel yönden yanlış oldukları halde, özneye doğru diye benimsetilmiş tüm kodlamalar birer yanlış ihbardır. Bilinçaltı, çok kolay bir şekilde yanlış ihbarların tuzaklarında kandırılarak, özneyi bunların dikteleri doğrultusunda yönlendirir. Yoksa abartılmış korkularla üretilmiş olan Ödipal dönem kompleksleri, ensest ve kastrasyon dehşetleri özneye nasıl benimsetilebilirdi, nasıl değişmez hakikatler olarak kabul ettirilebilirdi ki? Bu tür yanlış ihbarlar yanlış ihbarlardır, ama duygusal olarak dehşet bileşenleriyle hafıza kayıtlarına alındıkları için, öznenin bunlardan arınması da son derece zordur.

yineleme zorlanımı:

Bu semptomlar (yineleme zorlanımı olarak ortaya çıkan tüm belirtiler) ya “bastırılanın geri dönüşünün (Freud)” dışavurumudur, yani kişinin kendi imajına uymadığını düşünerek reddettiği, bastırdığı düşünce ve duygulara karşılık gelir ya da bu tür yasak düşünceleri bilinçaltında tutmanın bir yoludur. Kişi zorlanımının tam anlamıyla bilincinde olmasa da altta yatan neden her zaman bilinçsizdir ve zorlanılan davranış veya davranışlar gerçekleşmediği veya iradi olarak engellendiği zaman, akut kaygı ortaya çıkar. (Budak 2000)

zehirli füzyon:

Anne kendi ruhsal rahatsızlıkları nedeniyle bebeğine sevgi vermede yetersizdir. Bu nedenle bebekte bütünleşik varoluşsal algı tam yapılanamaz, ruhsal yapıda bütünleşme eksik kalır. Sonuçta bebekte libidinal füzyon odağı vücut bulamaz. Bebeğin maruz kaldığı bu tablonun adı zehirli füzyondur. Böyle bir süreçten bebek, tamamlanmış bir bütünsellik algısı ile çıkamaz. Sonraki yılların ağır nevrozlara, ağır vakalarda psikoza aday öznesi bu zehirli füzyonun etkisi altındadır.

Toplumun çok büyük bir çoğunluğunda, libidinal füzyonun sağlıklı inşası hayata geçebildiği içindir ki her insan, ruhsallığının başlangıç zemini olarak tam bir ruhsal bütünlüğü deneyimlemiş ve bu deneyimi ketum hafızanın dip katmanlarında kayda almıştır. Ancak Ödipal dönem kastrasyonları ne yazık ki aşağı yukarı tüm küçük çocuklarda libidinal füzyonun üzerini ölü toprağı gibi kaplar. Kastratör kültürlerde öznenin başına ne bela geliyorsa ya zehirli füzyon nedeniyle ya da Ödipal dönemin kastrasyonları yüzünden gelir.

Koşulları itibariyle cehenneme dönüşmüş bir dış dünya da uzun bir zaman sonra özne üzerinde zehirli füzyon etkisi yaratır. Buna örnek olarak Alman temerküz kamplarındaki insanların durumlarını gösterebiliriz.

IV. OKUYUCUNUN DİKKATİNE

Gasp Edilen Orgazm adlı kitabın bu üçüncü cildinde şöyle bir düzenlemeye gidilmiştir:

Kitap iki bölüm halinde düzenlenmiştir. Birinci bölümde yıllar içinde kayda alınmış notlar sıra numarasına göre dizilmiştir. Bunlarda herhangi bir tematik sınıflandırma yapılmamıştır. Bir önceki not bir sonraki notla genel olarak tematik anlamda bağlantılı değildir. Böyle bir rastgelelik içinde okuma, metni takip eden okuyucunun dikkatini

daima canlı tutacaktır. En azından böyle olacağını umuyorum. Bu birinci bölümün başlık adı “Notlar”dır.

İkinci bölümün başlık adı “Mesajlaşmalar”dır. Bu bölümde sanal danışanlar grubu oluşturdum. Bu hayali kişilere sembolik isimler verdim. Bu kişilerin bir kısmını “Sesten Yazıya” bölümünde de konuşturdum. Bu mesajlaşmalarda işlenen konular genelde birçok terapide konuşulan ya da üstü örtülerek geçiştirilen cinsellik temalarıdır ama ben hepsinin üstündeki örtüyü kaldırarak onları netleştirdim sadece. Ayrıca birçok psikanaliz kitabında yürekli analistlerin konuyu netlikle dile getirme cesaretleri de buradaki senaryoyu oluşturmam konusunda beni yüreklendirdi. Bu temalar okuyucunun da kolayca tahmin edebileceği gibi ağırlıklı olarak cinsel içeriklidir. Öte yandan yaygın psikoterapilerin orgazm konusuna bedensel bir refleks olarak baktıklarını, bu konunun ruhsal derinliklerine vakıf olmadıklarını da kesin olarak biliyorum. İstenildiği kadar görmezden gelinmeye çalışılsa da cinsellik, başat tema olarak tüm terapileri baştan sona kat eder. Ben “Mesajlaşmalar” bölümünde cinsellik temasının bir tabu alanı olarak kalmasının önündeki bariyerleri kaldırmaya çalıştım sadece. Çünkü bastırılan cinsellikten tarih boyunca kimseye hayır gelmemiştir. Ne kadar engellemeye çalışırsanız çalışın sarımsağın kokusu her yere yayılır. Öyleyse sağaltılmış cinsellik insanlığı ruhsal kurtuluşa ulaştıracaktır. Değerli okuyucularıma keyifli okumalar diliyorum.

V. SESTEN YAZIYA

1) Freud serbest araştırmacı bir yazardı. Psikolog değildi, psikiyatrist değildi, o sadece bir nörologdu. Psikoloji ve psikiyatri alanına dışardan girdi ve bu alanlarda büyük bir devrim yarattı. O günün

psikiyatrisinde imparator gibi kabul gören psikiyatrist Kraft Ebing'i bugün hiç kimse hatırlamıyor. Öte yandan Freud ile birlikte psikanalizin yapılanmasında emeği geçen Breuer ise sadece bir fizyoloji doktoruydu. Şimdi soru şu: Bir bilim alanında devrim yapmak için ille o alandan mı gelmek gerekiyor? Çoğu zaman alan içindeki kişiler genellikle o alanın kemikleşmiş bilgi yapısı içinde devrimci ve yenilikçi reflekslerini kaybederler. Bir bilgi alanında devrim yapan kişilerin önemli bir kısmı o alana dışarıdan katılmışlardır.

2) Freud yeni bir bilgi alanı yarattı. Bu bilgi alanı hazır bilgi kalıplarından üretilmedi. Bu bilgiler, Freud'un araştırmalarının ürünü olarak hayata geçti. O, bu yapıyı nasıl inşa etti? Freud, hastaları ile psikanaliz seanslarını sürdürürken canlı deneyimler üzerinden edinilmiş bilgilerle birçok kuram inşa etti. Örneğin "aktarım" gerçeği... "Oidupus kompleksi". Bu kuramların çoğu bugün eril kastrasyon kültürleri çerçevesinde hala geçerlidir. Freud şimdi ne yapacaktı? O yıllarda kuramlarının geçerliliğini onaylatmak için Kraft Ebing'ten izin mi alması gerekiyordu? Kraft Ebing'in Freud'un kuramlarından zaten haberi yoktu ve gelenekleşmiş kendi bilgi çerçevesinde bunlara akıl erdirmesi de mümkün değildi. Buradan şu sonuca da varabiliriz: Kemikleşmiş akademik yapı, devrimci ilerlemelerin önünde çok ciddi bir engeldir.

3) Freud şunu çok net söyledi: "Analist olmak için psikanalizden geçmiş olmak yeterlidir, bunun için tıptan ya da psikolojiden gelmek gerekli değildir."

4) Freud'un "Çarşamba Toplantıları"na katılan ilk analistlerin çoğu tıp kökenli yani doktor filan değildiler. Bu kadro ilk analistler olarak psikanaliz tarihinde önemli yapıtları ve kuramlarıyla yer aldı.

Onlardan sonra gelip de tıp çıkışlı olan birçok terapist ve analistin, bir kısmı hariç ortaya koydukları önemli kuramları ve katkıları yoktur.

5) Sekelsiz kastrasyon olmaz. Devam eden süreçte insanların hayatları maruz kaldıkları sekelleri örtbas etmek için oynadıkları rol ve oyunlarla geçer. Sekellerin ne olduğunu öğrenmek için de psikiyatri hastalık tanı kitaplarına bakmak yeterlidir.

6) Çözümlenmemiş ve geride bırakılamamış ensest suçluluk, özneyi ensest zinada tutsak kılar. Bu tutsaklığın sonucu olarak yaşanan çok yoğun bilinçaltı çatışmalar nedeniyle özne, orgazmik tatminde çok büyük potansiyel kayıplarına maruz kalır. Ketlenmiş orgazma sebep olan en temel içsel çatışma budur ve özneyi mutlak olarak bilinçaltı bu ensest zinadan kurtarmak gerekir. Ayrıca özne bu haz kayıplarının yanında çok ciddi nevrozlara da maruz kalır. Bu genel tablo öznenin ruhsal özgürlüğü pahasına ödenen çok yüksek bir bedeldir.

7) Danışanın analistle ya da terapistle yoldaşlığa çıkmadığı terapiden hayır gelmez. Buna terapinin aktarım aşkı da dahildir. Ama terapist ya da analistin de danışanla aynı yoldaşlığı paylaşması gerektiğini ilave edelim.

8) Erkek çocuk kastrasyonlar nedeniyle babanın kimliği ile özdeşleşmez, bu özdeşleşme eğilimi onda doğuştan gelen verili bir potansiyeldir. Kastrasyonlar olsa olsa bu verili programı bozabilir. Ama küçük erkek çocuk günün sonunda, gider o kastre baba ile özdeşleşir.

9) Aşk özdeşleşmelerin mayasıdır ve özdeşleşmeler, özdeşleşme nesnesiyle belli seviyede erotik tetiklenmeleri harekete geçirir. Özellikle “kastrasyon çökertme terapileri”nde danışanın da terapistin de bu gerçeklerden korkmaması gerekir. Danışan, bir özdeşleşme nesnesi olarak analiste kesinlikle belli bir seviyede cinsel

aktarım geliştirecektir ki çok iyi idare edilebildiğinde, bu aktarım terapinin şifa getirecek ana motor gücüdür.

10) Erkeğin bilinçaltı zihni, cinsel ilişki ya da mastürbasyon anında şu iki problemle meşguldür ve bu alanlarda erkek, bilinçaltı suçluluk duygularının basıncı altında, kaliteli bir orgazmı sabote etmek üzere farkına bile varamadan çok enerji harcar. Sonuçta orgazm noktalandığında erkek kendisini suçlu ve cinsel eylemini de tiksindirici bulur. Bu iki problem nedir? Birincisi ensest yasağından gelen suçluluk duyguları ve ikincisi homofobiden kaynaklanan suçluluk duyguları (Bu son şıkta özellikle homofobik eril kastrasyon kültürleri için konuşuyorum). Bu iki duygu erkeğin bilinçaltı zihninde büyük dehşet algısı yaratır ve cinsel eylemlerinin toptan tadını tuzunu kaçırarak onun orgazmik potansiyelini yüzde yüzlerden yüzde beşlere kadar düşürür. İşte "Gasp Edilen Orgazm" adlı kitabım böylesine dehşet verici bir problemi incelemektedir.

11) Tanrı inancının emosyonel kökleri insan ruhunun derinliklerinde -libidinal füzyonda- içerilmiştir. Ancak bu sonuç bizim dışımızda gerçekten de bir tanrının varlığını kanıtlamaz ve bizim de bir tanrı olduğumuzu hiç kanıtlamaz. Bu yaklaşım "libidinal füzyon" teorimi açıklayacağım sonraki paragraflarda yeniden dile getirilecektir. Ayrıca bu kavram kitabın "Sözlük" bölümünde detaylı olarak açıklanmıştır.

12) Danışanın geçmişinde ille de somut ensest, eşcinsel ya da cinsel taciz travmaları arayıp bulmak gerekmiyor. Çünkü kültürel kod yazılımlarında çok güçlü bir ensest ya da eşcinsellik yasağının olması zaten yeterli travmatik etkiyi her öznede yaratır. Bu nedenle terapi sürecine doğruca bu kültürel yazılımların öznede ifade ettiği anlamların sorgulanmasından da başlayabiliriz.

Eğer varsa, tüm bu alanlarda geçmişe ait yaşanmış travmatik anılar üzerinde durulur ya da fanteziler kurdurulur ve daha sonra şunlar yapılır: Burada danışan, kültürdeki kastrasyon kayıtları ile ilgili olarak serbest çağrışım üzerinden yüreklendirilmelidir. Uygulamaların nasıl olacağı, ilerleyen sayfalarda detaylandırılacaktır. Basit olarak: Örneğin bir ensest eylem fantezisi kurdurulur, burada kendini nasıl hissettiği sorulur, bu algılar normalleştirilene kadar üzerinde durulur. Aynı uygulama eşcinsel fanteziler, homofobi ve cinsel tacizler için de uygulanır, ta ki bunların özne üzerindeki dehşetengiz etkisi sıfırlanana kadar. Ayrıca Ödipal tehditlerle bağlantılı olarak ve penisinin kesilip atıldığına ilişkin dehşet fantezileri de dehşet algıları sönümlenene kadar kurdurulabilir. Yaşanmış olaylar söz konusu ise bunların özne üzerindeki etkileri ortadan kaldırılıncaya kadar çalışılır. Bu uygulamalarda EMDR çalışmaları da yapılabilir.

13) Bir danışanım rüyasında kendisini ve beni ve sarmaş dolaş bir halde görmüş. Bunu bana anlattıktan sonra utanıp süreci terk etti. Uzunca bir aradan sonra ısrarlı çağrılarım üzerine geri döndü ve kaldığımız yerden devam ettik. Tabii geliştirdiği erotik aktarım süreci işlendi. Kişi erotik aktarımının aslında anneye yönelik kendi çocuksu cinsel eğilimi olduğunu ve terapi ortamını istila ettiğini iyice anlayıp ensest zinadan bağımsızlaştıktan sonra o da OGP sürecine intikal etti. Ancak harici kalmayı tercih etti.

Şimdi sana gelince yeni arkadaş! Seni yıllar boyunca mutsuz ve hasta etmiş saçma sapan ahlaki yargıların nedeniyle başarısızlığa uğramak ve seni kaybetmek niyetinde değilim. Şimdi aşağıdaki yazıları dikkatli oku. Bu metni, korku ve kaygıları nedeniyle süreci gereğinden fazla uzatan danışanlara kesinlikle yolluyorum:

a) Terapilerde danışanın analiste yönelik gibi görünen cinsel yatırımları şu gerçeği dile getirir:

Daha önceden ebeveynlere yapılmış cinsel yatırımlar ve aktarımlar bu sefer onlardan geri alınarak (Danışan bunu bilinçli olarak yapmaz, bilinçaltı süreçler devrededir) analiste yönlendirilir ve böylece ebeveynler mutlak anlamda deseksüalize edilerek danışan ensest suçluluğu ve kastrasyonların dehşetlerinden arındırılarak özgür OGP sürecine intikal etmiş olur. Ancak şu bilgi eksik kalmasın: Bundan sonrası analist ve danışan arasındaki bir erotik yatırım sürecidir ki bu sürecin de başarıyla deseksüelize edilerek tamamlanmasıyla danışan hem OGP potansiyeline erişir hem de özgürleşir.

b) Danışanın analistle ya da terapistle yoldaşlığa çıkmadığı terapiden hayır gelmez. Buna terapinin aktarım aşkı da dahildir, yani danışan terapinin aktarım aşkına sahip çıkmalıdır.

c) Erkek çocuk kastrasyonlar nedeniyle babanın kimliği ile özdeşleşmez, bu özdeşleşme eğilimi onda doğuştan gelen verili bir potansiyeldir, kendiliğinden çalışır. Kastrasyonlar olsa olsa bu verili programı bozabilir. Şimdi ise bu program, danışanı şifaya eriştirmek üzere danışanla analist arasında işlemek üzere devrededir. Burada analistin bir OGP öznesi olmasını da şart koşuyoruz.

d) Ahlaki yasakla damgalanan organ işlevsiz hale gelir, özellikle genital alanlar ve tabii başta cinsel organlar olmak üzere (Tüm erkek cinsel iktidarsızlık örneklerine bu bilgi çerçevesinden bakabilirsiniz).

14) Irvin Yalom şunu söyler: “Yaşanmamış bir hayat ruhsal dünyada ölüm kaygılarına tercüme edilir.” Ben anlamı netleştirmek için şunu söylüyorum: “Ketlenmemiş orgazma geçememek kişilerin ruhsal dünyasında yaşanmamışlık algılarına ve ölüm kaygılarına dönüşür. Bu nedenle nevrozların altında her zaman kilit altına alınmış libido rezervlerini düşünmek gerekiyor.”

15) Ödipal dönem kastrasyonları ve yapılandırılmış ensest suçluluğu, bu dönemde aktifleşmeye başlayan genital cinselliği (fallik dönem)

ve oral döneme bağlı libidinal füzyon ve onun tutkulu aşk eksenini kastre eder ve bunların üzerine hayata aktarılması çok zor blokajlar koyar. Bu feci akıbet, özne ergenliğe geldiğinde ona ruh sağlığı üzerinden büyük bedeller ödetecektir.

Şu bilgiyi önemle not edelim: Bebeklerin çoğu oral dönemi sağlıklı yaşar. Ancak daha sonraki Ödipal dönem kastrasyonları (tehditleri) ve ensest kastrasyonlar (tehditleri) bir yandan genital cinselliği bastırırken öte yandan önceki oral dönemin cinsiyetlenmemiş libidosu üzerine de blokajlar koyar. Böylece insan cinselliğinin iki önemli temel odağı kastrasyon blokajı altına girer.

Not: Oral dönemin cinsiyetlenmemiş libidosu yetişkinlik döneminde, öznenin emosyonel dünyasının birçok renkli tezahürlerinde rol oynayabilirdi. Ayrıca hemcins derin dostluklarında özneler arasında romantik bir aşk bağı da yaratabilirdi. Bunun için kişilerin ille de gay olmaları gerekmiyor.

16) Yatakta tadınca patlamayan erkek orgazmı arabanın egzozundan öfkeyle patlar. Egzoz patlatarak araba süren çılgın sürücülere bir de bu gözle bakın. Onların bu çılgınlıklarının altında tatminde eksik cinselliklerinin çok güçlü agresyonlarını görüyorum (Siz de göreceksiniz).

17) Terapi seansında cinsel temalar konuşulurken genital alanları uyarılmayan danışanda kastrasyonların sinsi etkileri devam ediyor demektir. Terapinin kastre öznesi böyle bir cinsel, genital uyarılmayı ebeveyne kafa tutmak ve aynı zamanda büyük bir ensest suçluluk olarak yorumlar ve yoğun utanç duygularına kapılır ki bu da onun açmazıdır. Oysa kastrasyonlar bu türden zorlayıcı deneyimlerden geçerek seanslarda aşılır.

Yukarıda sözünü ettiğimiz türden dirençli ve tutucu danışanlar şunu dikkate almazlar: Seansta cinsel olarak uyarılmak ve tetiklenmek

bedenin ve ruhsal yapının doğal bir dışavurumudur ve bunun ahlaki davranışlarla en ufak bir alakası yoktur, yani bu durum iradi ahlakın ötesinde bir yapıyı anlatır.

18) Kastre erkeğin orgazm deneyimini, akabinde suçluluk, pişmanlık, boşluk, anlamsızlık duyguları ve derin bir yorgunluk hali izler. Yani bu kastre orgazm ne yazık ki özneyi canlandırıp diriltememiş ve onu enerji ile yükleyememiştir. Çünkü bu kastre özne cinsel eylem anında bilinçaltındaki tüm çatışma odakları ile boğuşmaktan yorgun düşmüştür. Oysa OGP öznesinde tablo buradakinin tam tersidir. Kastre özne bu çatışmaları altbilinç seviyesinde yaşar yoksa bilinç alanında bu derin çatışmaların farkında bile değildir, o sadece sözünü ettiğim yukarıdaki belirtileri yaşar. Sonra da tutup "Cinsel eylem yorucudur." der çıkar işin içinden. Bizim kültürümüzde erkeklik gücünü arttırmak için yaygın bir "kuvvet macunu" kültürü boşuna var olmamıştır.

19) Yarım yamalak işittiğimiz sözleri ya da tam anlayamadığımız başka türden mesajları beynimiz bir başka yorum kalıbına döker ve faklı bir anlam inşasına girişir. Buradaki süreç "zihnin papağan kayıtları" olarak hem serbest çağrışımları hem de rüyaların rastgelelik içindeki karmaşık yapısını oluşturur (Bir düşünce egzersizi sadece).

20) Kültürün cinselliğe ilişkin koyduğu tüm yasaklar, tam tersine kişinin o yasakları deldiğine dair ve suçluluk duygularını kışkırtan fanteziler ve arzular yaratarak bilinçaltı tansiyonu yükseltir. Bunlar kişilerin günlük dil sürçmelerinde, yaygın seks fıkralarında görünür hale gelir. Düşlerde ise ya sembolik düzeyde ya da açık olarak ifadelerini bulur. Bütün bu tablonun özneye maliyeti ise derin iç huzursuzlukları ve dinlenmeyle bile geçmeyen ruhsal yorgunluklardır.

21) Ensest tabusunun uygulamalardaki vahşeti, çocukluk yıllarından başlamak ve bütün bir ömür boyunca sürmek üzere eril kastrasyon kültürlerinde insanlığın en büyük tragedyasıdır.

22) OGP realitesi bize şunu gösteriyor: İnsanoğlunun ruhsal dünyası esas alındığında "tarih yanlış yaşanmıştır". Bu tarih zorunlu bir sonuç olarak, kastre nevrotik öznenin ruhsal dünyasının tarihidir, insanın orijininde varlık olarak yaşayabileceği özgün tarihi değildir.

23) Ergenlik çılgınlığı, cinselliği baskılayan kastrasyonlara son ve çaresiz bir isyandır. Çünkü ergenin güçlü libidosu, alttan iten basıncıyla beden ve psişede tam doyumlu bir karşılık bulamayınca kabına sığamayarak her türlü taşkınlığa eğilimli hale gelir.

24) Sevgi bağı olmadan kurulan her cinsel yakınlaşma perversiyon alanına girer.

25) Bebeklikte anneye yönelik idealizasyon ve süblimasyon akımları, sevişme ve özellikle orgazm anında ruhsal ve emosyonel içerik olarak bilinçaltı katmanlarda yeniden aktifleşir. Bu durum sevişme eylemini OGP öznesinde ibadete dönüştürür. Partner de bu eylemin değerli öznesi olur. Yalnız kastre öznenin berbat cinsel ilişkilerini elbette kastetmiyorum. Adam gibi adam olanların cinselliğini kastediyorum.

Tekrar belirteyim, OGP öznesi olanları kastediyorum, reklam olmasın diye açıkça künyenizi yazmadım ne olur ne olmaz kaparlar sizi.

26) Eril kastrasyon kültürlerinde kişilerin "karakterim" dedikleri şey, nevrotik özne yapılanmasından başka bir şey değildir. Yani bu insanlar hasta hallerini kendilerinin normal hali ve normalliğin ölçüsü sanırlar.

27) Ensestin imkansızlığı, arzunun kayıp nesnesini arayışın itici gücüdür. Bütün arayış şiirlerinin temelinde yitirilmiş ilk iki senelik bebeksi ensest cennetin (libidinal füzyonun) özlemi vardır. Birçok

sanat yapıtı aslında anneyle yaşanmış ve geri dönüşü imkansız ilk iki seneye yakılan ağıttır.

İyi bir OGP analisti, danışanı ilk iki senenin ensest sarhoşluk dünyasına taşıyabilen kişidir. Bunun ima ettiği cinsel sarhoşluk, danışanı ve acemi terapisti dehşetli korkutur ama yürekli analist korkmadan yürür ve işi sonuçlandırır. Özgürlüğü kazanan danışan da bu aşamadan sonra aynı yürekliliği devralır.

OGP terapisi, rövanşı almak üzere libidinal füzyona ya da ilk baş döndürücü ensest odağa bir geri dönüş hareketidir. Özet: Libidomuz baştan çıkarıcıdır ve kaygan zeminleri sever…

28) Hayat meme döneminden başlar, onun için terapilerde de oraya kadar gidip oradan başlamak gerekir. Çünkü nerden baksanız eril kastrasyon kültürlerinde özne hayatını baştan sona yanlış yaşamıştır.

29) İnsan, kültürünün kastrasyon düzeninde özünden (libidinal füzyon içeriklerinden) çok şeyler kaybeder, bu öze varlığımızın özgün nesnesi diyelim. Hayatınız boyunca bu özgün nesneyi değil, sadece onun teselli formlarından birini bulacaksınız, ancak onu da bulabilirseniz. İşte insanoğlu böylesine çileli bir hayatı yaşamaya tutsak edilmiştir.

Yeri gelmişken daha önce yayınladığım kitabımdaki bir paragrafı yeniden yazıyorum: “The Castrated Orgasm” adlı bu kitabın yazarı, insanoğlunun binlerce yıldır kastre edilmiş büyük orgazmik kapasitesinin üstündeki örtüyü kaldırmak gibi çok önemli bir misyonu üstlenmiştir. Bu kitapta size insanın ruh içi barışının, bu büyük orgazmik kapasite ile bağları gösterilmektedir. Şimdiden zevkli okumalar diliyorum... Ersin Aybars

30) “Hey, orada kimse yok mu?” Solipsizm… Bu ifadenin derinliği onun trajik anlamı ile yüz yüze gelindiğinde insanı derinden sarsar.

Bu dünya gerçekten var mı? Gerçek diye algıladığım tüm bu insanlar ve bütün bu dünya ve kainat bir aldatma oyunu mu? Böyle olmadığını bana kim kanıtlayacak? Benim dışımdaki insanların kesin varlığını son çözümlemede kanıtlayamıyorum. Karşımdaki insanı onun varlığının içine girerek kuşkuya yer bırakmayacak şekilde deneyimlemem mümkün değil, yani onu kendi iç varlığında deneyimleyemiyorum. Bu büyük açmaz nasıl aşılacak? Bu problemin aşılması ancak iki kişi arasındaki kaynaşma süreçlerinde, yüzde yüz olmasa da kısmi olarak mümkündür. Bu kaynaşma ilişkilerinde öznelerin her biri olabildiğince öbürünün iç dünya emosyonlarını ayna nöronları yansımalarıyla kendi içinde deneyimleyebilir. Bu ikili ilişkilerin aşk ilişkisi olduğunu önemseyerek belirtiyorum. Özellikle bebeklerin anne ile yaşadıkları libidinal füzyon süreçleri, iki ayrı varlığı bir varlıkta birleştirmesi nedeniyle Solipsizmin panzehri gibi gözüküyor. Kökeni libidinal füzyon süreçlerine dayanıyorsa güncel aşk ilişkilerinin de tekbenci algıyı oldukça geride bırakabileceğini düşünebiliriz.

Solipsizme panzehir olabilecek şu metni de kaydetmekte yarar var. Bir arkadaş Edmond Husserl'in "Başkalarının Beni Problemi"ni okuduktan sonra "Bu kitap beynimi yaktı" demişti. Onunla bu problem üzerine karşılıklı yazışmalarımızı aşağıya alıyorum. Bana geri bildiriminde bu yazışmalarımızdan sonra oldukça yatıştığını belirtmişti.

Ersin: Solipsizm katlanılmaz ve acı veren bir yalnızlıktır. Ben'den ben'e iletişim köprüleri yıkılınca ortaya dehşetli bir yalnızlık algısı çıkar.

C B: Evet evet!

Ersin: Seninle hangi dilde konuşuyoruz? Yani konuştuğumuz dilin adı nedir?

C B: Türkçe.

Ersin: Sen Türkçeyi kimden öğrendin?

C B: Etrafımdan.

Ersin: O zaman etrafındakiler, annen baban gerçek kişiler olarak var demektir. Bu dili kimlerden öğrendiysen, onlar senden ayrı ben'ler olarak mevcuttur. Sadece sen onların öznel ben deneyimlerini onların ben içi varlıklarına girerek deneyimleyemiyor, algılayamıyorsun.

C B: Artık takılmıyorum bu probleme pek. Bir ana dili öğrenmek, evet ilginç bir kurtarıcı çözüm olabilir bu probleme. Bunu biraz düşüneyim.

Ersin: Biliyorum. Bu kitap bende de var şöyle bir bakmıştım. Solipsizm felsefi bir problem değildir, ruhsal bir problemdir. Felsefecilerin temelde yanıldıkları nokta burasıdır. Olayı felsefi bir problem olarak algıladılar ve bu yüzden bir çıkış yolu bulamadılar.

C B: Evet katılıyorum ve hangi psikoloğa sorduysam hiçbirinin haberi yok solipsizmden.

Ersin: Ayna nöronlarının varlığı solipsizmin geçersizliği için yeterli bir kanıttır. Ayna nöronları… Doğru ifade bu… Solipsizmin aşırılığa götürülmesinde biraz şizofrenik diyebileceğim dirençler söz konusu. Artık orada akıl mantık işe yaramaz. Bu kişiler, tahmin ediyorum biraz da otistik yapıda olsalar gerek.

Bir de aynı duygu ve düşünceleri aynı anda yaşayan ikizlerin varlığı solipsizmin tezlerini oldukça geçersiz kılar.

31) "Kadın affetmez." sözünün arkasından çoğunlukla penis hasedi çıkar. Sevgilisi erkeğin penisi kadının bilinçaltında zaten kendisine ait bir nesnedir. Bir erkekle sevgili ilişkisi kurduğunda kadının altbilinç

okumasında artık erkeğin penisi, bir vakitler o henüz küçük bir kız çocuğu iken kendisinden çalınmış olan kendi penisine denk gelir. Ama şimdi erkek bir başka kadınla ilişki kurduğunda kendisine ait olan bu "nesne penis", onun sahipliğinden çıkmakla kadında tüm kin duygularını ayağa kaldırır.

32) Orgazmın, penisin vajina içindeki gel git hareketi haz üretemez hale gelinceye kadar sürme zorunluluğu ve bunun için geçen zaman, döllenmeyi mümkün kılmanın hizmetine adanmıştır. Doğa yanlış hesap yapmaz.

33) Cinsel bastırma sinsiliğin kapısını açar.

34) Erkek bedeninde gizlenmiş olan kadın (vajinalı erkek bedeni fantezisi) ya da kadında gizlenmiş olan erkek (penisli kadın bedeni fantezisi). Birincisi anne bedenini gizlemeye hizmet ederken ikincisi kastre edilmemiş penisli anneye denk gelir ve her ikisi de kastrasyon kaygılarını geçici bir süre yatıştırmaya hizmet eder ve bu bireylerle cinsel ilişki yaşayan erkekler o kısıtlı deneyimde ereksiyon sorunlarının ötesine geçebilirler. Birinci grup FTM'ler, ikinci grup ise travestilerdir.

35) Beden ve psişenin normal ve doğal tezahürlerini ahlaki normlarla ölçmeye kalkıştığımızda işimiz gerçekten çok zordur.

36) Farkındalık, bilinçaltının oyunlarını bozar (terapide kurtuluşun yolu olarak kayda alıyorum).

37) Kastrasyon dehşeti erkeklerde bir yandan ereksiyon bozukluğuna sebep olurken öte yandan vajinadan duyulan korkuların da nedenidir. Vajinadan duyulan korkuda erkek, kastrasyon kaygıları nedeniyle vajinanın içinde penisi kesecek sanal bir makasın varlığından korkmaktadır. Sonuç erkek açısından cinsel ilişkinin imkansızlığı noktasına gelir dayanır.

38) Erkeklerin bir kısmının vajinadan duydukları korku, bir seçenek olarak da bilinçaltında vajinanın muadili olma anlamında anal ilişkiyi körükleyebilir. Yani kadına anal yoldan yaklaşma seçimini kastediyorum… Öte yandan bozulan anüs-penis hattına sanki bir çözüm olabilirmiş gibi pek çok erkekte kendi anüsünü bir penise sunma şeklinde gizil bir arzu da vardır. Bütün bu saydıklarımı toparlarsak yan bir boşalım kanalı olarak erkeklerin bir kısmındaki anal ilişki düşkünlüğünün sebeplerinden birini anlamış oluruz.

39) Var olan erkeğin yokluğu ve var olan kadının yokluğu... Erkek vardır ama ilişkinin içinde yoktur, kadın vardır ama ilişkinin içinde yoktur. Yani iki cins arasında gerçek emosyonel bir ilişkinin yokluğunu kast ediyorum. Bu tablo kastre özneler arasında çok yaygındır. İngilizce'deki yaygın adıyla fuckbody ilişki biçimi…

40) Dilsiz düşünme formu, imgelerle, melodilerle, emosyonlarla sürüp giden apayrı bir düşünce akımı olarak sözel düşünceden çok hızlıdır.

41) Seansta erekte olamayan erkeklerin baba otoritesi karşısında boyunları büküktür.

42) Kastrasyonlardan arındırılmış ve engelsiz orgazmların yaşandığı cinsellik, insanı kirletmez. Kastrasyon kültürlerinin bin bir komplekse bulaşarak kirlenmiş cinselliği insanları kirletir. Bu cinsel baskı kültürlerinde cinsellik, her türlü formunda akıl almaz pisliklere bulaşmıştır. Kısacası özne cinsel deneyimini bir arınmışlık hissi içinde yaşayamamıştır.

43) Arkadaş! Gaylik dedikodularından duyduğun dehşet sonucunda bu kültürü dışta bırakarak onun hiçbir formu içinde yer almak istemiyorsun. Sıradan kültürleri elbette onaylamıyorum ama korku kökenli tepkileri de onaylamıyorum.

44) Meça'ya: En başta kendinle olmak üzere önce içinde yaşadığın toplumla, devamında dünyanın geneli ile belli bir ölçüde yabancılaşma halindesin. Ama şunu önemle belirtmem gerekir: Kişi kendine yabancılaştırılmadan ya da yabancılaşmadan dünyaya yabancılaşmaz.

45) Bozulan penis-anüs hattının geri dönüşü, anüs üzerinden olur (anüsle ilgili takıntılar ve fanteziler şeklinde). Bozulan bu denge, penisin orgazmik haz boyutuna büyük bir darbe de indirir.

46) Kayıp nesne ya da kayıp haz, kayıpları onarmak üzere tüm varlık ve ilişkiler dünyasına, asli kaybın gerçek adresinden uzak ikame anlamlar yüklemenin itici gücüdür. Örneğin Amerikan Süpermen çizgi romanı ya da benzerleri, çocuksu Amerikan kültüründen alınacak en basit örneklerdir.

47) Pasif gay ilişkilerde, öznenin kendi penisini ve eril kimliğini öne çıkarmaktan korkması ve utanması nedeniyle, penisin etkinliği anüse kaydırılmıştır ve anüse yeni bir genital alan fonksiyonelliği yüklenmiştir. Ama burada sonucun OGPyi ele geçirme bakımından kesin bir hüsranla sonuçlanacağını belirtmeye gerek bile yoktur. Bu ilişkilerden OGP gibi bir potansiyel hayata doğamaz.

48) Terapilerde danışanın analiste yönelik cinsel yatırımları şu gerçeği dile getirir: Daha önceden karşıt ebeveyne yapılmış cinsel yatırımlar ve aktarımlar bu sefer bilinçdışı bir refleksle analiste yönlendirilir ve böylece ebeveynler deseksüalize edilerek danışan ensest suçluluğu ve kastrasyonların dehşetlerinden arındırılır. Böylece özgür OGP sürecine intikalin yolu açılmış olur. Ancak şu bilgi eksik kalmasın: Bundan sonrası analist ve danışan arasındaki bir erotik yatırım sürecidir ki bu sürecin de başarıyla deseksüalize edilerek tamamlanmasıyla danışan hem OGP potansiyeline erişir hem de tutsağı olduğu yasaklı nesnelerden olabildiğince özgürleşir.

Terapinin başlarında bu güçlü libido henüz cinsiyetlenmemiş bir libidodur. Terapinin sonuna doğru danışan cinsel nesne seçimi yönünden netleşerek süreci tamamlar.

Terapide ortaya çıkan bu cinsiyetlenmemiş libido, oral dönem libidosudur; yani anlarız ki danışanın libidinal hayatı yeni baştan inşa edilmektedir.

49) Nesneler dünyasına libidinal yatırımlar yapamamak, varoluşsal anlamda çok ciddi krizlere yol açar. Bu ters talih özneye, içeriğinden boşaltılmış bir vakum dünyası olarak geri döner. George Brüchner'in Lenz adlı uzun öyküsünü aydınlatıcı bir metin olarak okuyabilirsiniz.

50) Kastrasyonlar kaldırıldığında onların baskıladığı tüm libido kaynakları da libidinal akıma katılarak OGP potansiyeli açığa çıkar.

51) Öznenin cezalandırılma beklentileri ve arzuları (cinsel bir suçlu olduğu için bilinçaltı olarak cezalandırılmak istemektedir), öncelikli olarak ensest suçluluğundan ve homoerotik yatırımlara bağlı suçluluk duygularından miras kalmıştır.

Eğer burada eşcinsel yatırım tutsaklığı değil de heteroseksüelliğin normal eşcinsel boyutu (Winnicout) kategorisindeki homoerotik yatırımlar söz konusuysa bunların temel fonksiyonu, hemcinsini en insani duygular ve sevecenlikle kucaklama arzusunun bir ifadesidir. Ama bu sağaltıcı yönelime bile kınanmanın, kastrasyonların zehirleri akıtılmıştır.

52) Sembol kastrasyonun semptomudur.

53) OGP'yi bastıran kastrasyonlar, serbest libidoyu ensest suçluluğuna, homofobik ve homoerotk yatırımlara kaydırır ve OGP'yi iptal eder. Özetle bu kastrasyon alanları özneyi kıskacına almıştır. Bu kastrasyonlar varken hiç kimse erkekçilik ve dişicilik oynamasın.

Kastrasyon kültürlerinde, küçük çocukların önce doğal yapıları baskılar üzerinden hasta edilir ve ondan sonra da sözüm ona bu çocuklar aynı kültürün baskıcı uygulamalarıyla terbiye edilir. Yeri gelmişken belirteyim: Akıl hastaneleri, baskıcı eril kastrasyon kültürlerinin bir semptomudur.

54) Homofobinin olduğu yerde ona eşit miktarda açık ya da örtük şekilde homoerotik yatırım ve yönelimler vardır.

55) Kastre öznede (nevrotik ya da psikotik öznede) ortaya dökülen hastalıklı ruhsal malzeme "id"in özgün doğasına ait değildir, onun hastalanmış formunun dışavurumlarıdır. Buradan "İd doğal yapısında tehlikelidir" şeklindeki klasik anlayışın ne kadar geçersiz olduğunu görürüz. Kastrasyon belasına maruz kalmamış özne için böyle bir tehlike ve dünyaya yönelik bir tehdit mevcut değildir ve böyle bir öznenin id'inden kimseye bir zarar gelmez. Çünkü OGP öznesinde id, üreme programının denetimi altındadır.

56) Homofobi kültür üzerinden insanlara aşılanır. Normalde doğal haline bırakılmış insan homofobik değildir.

57) Tehditlerle akla sokulan her şey komplekslere dönüşür.

58) Toplam kastrasyon çatışmalarına bilinçaltı alanda sürekli harcanan enerjilerden dolayı, libidoda sağlıklı bir cinsel etkinlik (OGP) için harcanacak enerji kalmaz. Bu nedenle kastrasyon kültürlerinde cinsel hayatlar son derece verimsiz ve kötü yaşanır.

59) Hayatta kalmak için çevreyi kontrol etmemiz kaçınılmaz bir mecburiyettir. Ancak kastrasyonların dehşetleriyle bu mekanizma abartılı bir biçimde ve sembolleştirmelere başvurulup çarpıtılarak çalıştırıldığında ortaya aşırı kontrolcü ve takıntılı OKB tabloları çıkar. Öyleyse OKB tablolarında insanın maruz kaldığı ve bilinçaltına yerleşmiş ciddi bir tehdidin (ölüm, öldürülme, cezalandırılma, yasak

arzu tehditleri ve benzerleri gibi) söz konusu olması lazım. Bu sonuç işin bir yanıdır ve burada kalarak devam edersek: Bu yaklaşım, OKB hastalarının tedavisinde önemli stratejileri tespitte çok işimize yarayacaktır. İşin öbür yanında ise şu gerçek vardır: OKB, takıntılı örneklerin pek çoğunda ise açma kapama musluğu gibi çalışmaktadır. Yani özne bir eliyle yasak olana yönelirken öbür eliyle kendisini bundan men etmektedir. Daha sonraki sayfalarda bu son örnek netleşecektir.

60) Biz cinsel dürtülerimizi yaratmayız, onlara maruz kalırız. Şimdi problem şu: Maruz kaldığımız cinsel dürtülerimiz o halleriyle, kastrasyon kültürümüzün bizde yarattığı nevrotik özne kimliğimizin tezahürleri midir yoksa sağlıklı orijininde varlık alanımızın doğal tezahürleri midir? “Gasp Edilen Orgazm” adlı kitabımız işte bu temel soru etrafında örgütlenmiştir.

61) Sembol kullanımının ardında çoğunlukla utanç duygularımız vardır. Kastrasyon kültürlerinde cinsel yasaklı nesneler her zaman sembollerin arkasına saklanmışlardır.

62) Çocuklukta kastre edilen cinsellik, ürettiği agresyon nedeniyle cinsel yakınlaşmayı ve kaynaşmayı, aşk bağlamından “becerme!” düzeysizliğine kaydırır. Bu ilişki formlarında erkeğin agresif cinselliği, eril performansın göstergesi sanılsa da aslında haz üretme yetersizliğinin agresyon formuna bürünmüş bir ifadesidir.

Kadını ve erkeği ömür boyu birbirine bağlayan sevişme tutkusu ve tatminin yoğunluğu üreme programının zorunlu koşuludur. Çünkü doğacak çocukların uzun süreli bakımı ikili arasındaki böyle doğal bir bağlılık sözleşmesi ile mümkün olur. Tersi durumlarda çiftleri zorla bir arada tutan sözüm ona yasal zorunluluklar uygulamaya konulur ki eril kastrasyon kültürlerinde de yapılan zaten budur.

63) Danışanda oral dönemin cinsiyetlenmemiş libidosunu uyandırmak için çoğu kez 13-14 ay sabretmem gerekir. Oral dönemin üstü örtük libidosu (libidinal füzyon) her insanda ve her zaman onu uyandıracak eli bekler. OGP terapilerini kastediyorum.

Çünkü Ödipal dönemin ve sonraki kültürel kastrasyonların-örneğin homofobi vb- cinsiyetlenmemiş libido üzerinde oynadıkları baskı rolü inanılmazdır. Bu nedenle onarım oral dönemden yani libidinal füzyondan başlamalıdır.

64) Anüs-penis hattının çökme sebebi kastrasyon kültürleri tarafından aşılanmış homofobidir.

65) Bilinçaltındaki suçluluk kayıtlarına bağlı kastrasyon dehşetleri, beynin enerjisini ve yaratma kapasitesini tüketir.

66) Geçmişin kastrasyon kayıtları ve bunların üzerinde kurulan yasaklayıcı düşünce kalıpları, zihnin geleceğe açılan yaratıcı kapasitesini bloke eder.

67) Ensest korkusu ve suçluluk duygusu ile beraberinde homofobi penisin el frenidir.

68) Üreme programı, beraberinde yaşamı koruma programını da harekete geçirir. Cinsel eksende ağır kastrasyonlara uğramış kişilerde yaşamı koruma programı, çeşitli derecelerde bozulur. Yani bu programın çeşitli alt kümeleri, fonksiyonlarında kayıplara uğrar. Yaşamı koruma programı ayrıca geniş çaplı bir açıklama ve yorumu da gerektirir.

69) Tehlikedeki kertenkele, kuyruğunu bırakarak ölmüş taklidi yapar ve düşmanından böylece kurtulur. Ağır ensest yasağı ve korkuları ile ürkütülmüş küçük erkek çocuk da bazı örneklerde penisinden vazgeçebilir. Çünkü penis suçlu organdır, kişinin başına belalar açabilir. Penisini aldıran birçok biyolojik erkek örneğinde ilkel bir

mantıkla çalışan bu bilinçaltı mekanizmanın sinsi çalışmalarını görürüz. Translar bu konu için en iyi örneklerdir.

70) Her çocuk yetişkinlerin kurallarına uyum kapasitesi ile dünyaya gelir. Bu nedenle zaten yapmayacağı eylemleri onun önüne yasaklar dizgesi olarak koymanın anlamı yoktur. İnsan doğasının dejenere edildiği kültürlerde çocuk, yetişkinlerin sahtekarlığını hemen anlar ve onların gizledikleri sahtekarlıkların içeriklerini fark eder ve benimser. Anne babalar ne kadar ahlaklı iseler çocukları da aşağı yukarı o düzeye gelirler. Ortalama seviye yaklaşık olarak budur.

71) OGP öznesinde haset bulunmaz. Haset, ağır cinsel kastrasyonlara maruz kalarak içsel bütünlüğünü yitirmiş kişilerde bulunur. Henüz ciddi genital kastrasyonlara maruz kalması mümkün olmayacak oral dönem bebeklerinde haset duygusunun varlığı olası gözükmüyor. Bu nedenle Melanie Klein'ın "Haset ve Şükran" adlı kitabındaki tezlere kuşkuyla yaklaşıyorum. Şundan dolayı: Bebeğin memeye özlemi hasede denk gelmez. Beslenme ihtiyacına denk gelir. Haset, çok ciddi ve etkileri kalıcı kastrasyonlara maruz kalmış olmanın semptomları olarak ortaya çıkar ve bütünlüklü oldukları farz edilen öznelere yönelir ve yıkıma uğratmak üzere onları hedef alır.

72) Bilinçaltı, akıl ve mantık dışı çalışan bir yazılım sistemidir ve onun kendine göre çalışma prensipleri ve kendine göre bir dili vardır ve bu dil emosyonların toplam dilidir. Bu nedenle akıl ve mantığın müdahaleleriyle oraya erişim ve oradaki yazılımları düzeltmek pek çok örnekte imkansızdır… Uzun ve sabırlı terapötik gayretlerle, örneğin oradaki korku ve çatışma odaklarına erişilebilirse öznenin şifası için bir umut besleriz. Öte yandan toplam başarı için terapistin özneyi libidinal füzyon odaklarına çekebilme becerisini de kastediyorum. Bu nedenle müdahalede bulunacak terapistin korkusuz ve kendi bilinçaltı odaklarına hâkim olması gerekir.

73) Eril kastrasyon kültürlerinde birçok örnekte erkek, cinsel ilişkiye sanki agresif eril bir performans sergilermiş gibi agresyon eşliğinde girişir. Ancak serbest orgazm (OGP) kapasitesine erişmiş erkek böyle bir agresif tutum içine girmez. Onda cinsel ilişkiyi aşk ve sevgi itilimleri yönlendirir.

74) Oral dönemde anneden bebeğe yönelen yoğun aşk, küçük çocuğun bilinçaltı emosyonel kayıtlarına aktarılır. Bu kayıtlar özne büyüdükçe onun güncel aşk ya da tanrı aşkı ve doğa aşkı gibi kimi mistik içerikli deneyimlerinin de besleyici kaynağı olur.

Ben, 2000 yılında psikanalize girdiğimde 36 yıllık OGP öznesiydim. Ama yukarıda yazdıklarımın kökenlerini o güne kadar netleştirememiştim. Bunu netleştirmem psikanaliz seanslarımın birinde gerçekleşti ve bütün sır avucuma düştü.

Şunu demiş oluyorum: OGP öznesi olmak psişik eksende çok problemi halleder ama her şeyi halletmez. Bu engeli aşmak için oral dönemin (ilk iki sene) de köşe bucak kolaçan edilmesi gerekiyor ki bunu da psikanalizin derinliklerine daldığımız oto hipnoz seanslarından birinde yakalarız ama böyle bir sonuç mümkün olmayabilir de.

75) Bütün ayin dualarında kayıp nesne ile kaynaşma arzusu dile gelmeliyken, bu ayinlere katılanlarda aslında bir trajedi çok yıllar öncesinde gerçekleşmiştir. Şöyle ki: Onlar bu insani özü yani kayıp nesneyi kendilerinden o kadar uzağa koyup ona öylesine yabancılaşmışlardır ki onu ele geçirmeleri artık imkân dahilinde değildir. Bu yozlaşma nasıl oluyor? Bu ayinlerde libidinal füzyonun emosyonları açığa çıkarılacakken, ta çocukluk yıllarında yoz ve tutucu dini prensiplerin ruhsallık üzerindeki kastre edici etkileri, dinin asli ruhsal kurtuluş vaadini çeşitli cezalandırıcı korkular üzerinden sabote eder. Böyle sahtekarca bir kastrasyon oyunundan

medet umuldukça ruhsal yapı kesinlikle kurtuluşa eremeyecektir. Çünkü gerçek ruhsal kurtuluşa bir kere erişilir ve ritüellerle sürekli pekiştirilmesine gerek yoktur.

Alışıldığı anlamda olmak üzere din gibi ideoloji gibi inanç sistemlerine bütün kalp ve ruhu ile bağlanmak yani tüm bir koşullanmışlıkla bağlanmak insanı güçlendirir mi? Evet, böyle bir yanılgıya kapılmak her zaman mümkün ve oradan alınan psişik destek (Haydi aslanlarım desteği!) sayesinde birtakım zorlu işlerin üstesinden gelmek anlamında özne güçlenir ama öznenin nevrozunu iyileştirmeden onu bypass ederek güçlendirir. Ancak şunu bilelim ki iyileşmemiş nevroz bir kere ya da birçok kere özneye bedel ödetmek üzere geri dönecektir.

Nevrozların bu ısrarlı geri dönüşleri karşısında inançlı kişiler şunu söyleyecektir: "Üç harfliler, kötü ruhlar adamı kuşattılar!" Yalanın sonu gelmez nasıl olsa.

76) Ensest yasağı ürkütücü karakteri nedeniyle öznenin çakılı kaldığı bir bataklık gibidir. Çünkü bilinçaltı, bu yasağı delinmesi gereken bir emir gibi algılar ve bu nedenle bütün bir ömür boyunca bu ensest arzunun gerçekleşmesi için de fırsat kollayıp durur. Orgazmik terapide danışan, bilinçaltındaki bu saklı ve ürkütücü arzu ile defalarca yüzleştirilir ve bu bataklıktan kurtarılarak, serbest orgazm düzlemine (bilinçaltı ensest zinadan kurtarılarak) intikali sağlanır. Böyle bir başarı ile aslında danışan, karşı cinsteki ebeveyne yönelik bilinçaltı hastalıklı ve tutkulu aşk saplantısından özgürleşerek o ebeveyne karşı ensest kompleksinden arındırılmış gerçek sevgiyi inşa etmiş olur. Çünkü üreme programı asli hedefinde özneyi dış dünyadan eş seçimleri yapmaya zorlar. Yani hiçbir çocuk verili ve doğal bir programa bağlı olarak ensest zinada çakılı kalmaz ve bunu

istemez de yeter ki kastrasyon korkuları üreterek onları bu tutsaklıkta esir almayalım.

77) Cinsel ilişki OGP öznesi iki kişi arasında, libidinal füzyon kayıtlarını tetikleyerek anne bebek bağlanma süreçlerini yeniden harekete geçirir (sevgililerin birbirlerine "bebeğim" demeleri boşuna değildir). Ama çocukluklarında kastrasyonlara maruz kalmış pek çok kişide, cinsel ketlenmeler çiftlerin arasında ilişkilerin kalitesini bozacak şekilde yeniden aktifleşir. Oysa OGP özneleri çocuksu ensest yasağından kurtuldukları için tutuklu bir bilinçaltının bu tür oyunlarından muaftırlar.

78) Emosyonel zenginlikler bastırılınca (kastrasyonların yaptığı da zaten budur) özne artık derin acılar yaşamaz ama derin mutluluklar da yaşamaz. Böylece defansif bir tepki olarak her emosyonel form, özne daha fazla acı yaşamasın diye mekanik bir seviyede yaşanır. Bu insanlar sözüm ona mutlu olduklarında kahkaha atmazlar, sırıtırlar sadece.

79) Penisli anne fantezisi kastre erkek çocukta ve onun yetişkin formunda kastrasyonların dehşetengiz algı ve yıkımını bir süreliğine ortadan kaldırır ve böylece kastre eril özne, bu fantezi anlarındaki cinsel uyanışlarında güçlü bir ereksiyon imkanına erişir. İyi de günün sonunda ne olur? Bu yetişkin erkek soluğu bir travestinin yanında alır.

80) Gay ilişkilerde bazen partnerin penisi, örtülüp gizlenmiş anne vajinasına (o da sonuçta genital organdır) gönderme içermesi nedeniyle çok güçlü bir arzu nesnesi olarak da okunabilir. Burada travestiler peşinde koşan erkeklerdekine benzer bir mekanizma aktiftir. Penisten yola çıkarak vajinaya ulaşmak şeklinde dolambaçlı bir yol… Çünkü bu erkekler de penisli anne fantezisine tutsaktırlar.

81) Libidinal aktarım, aşk ve cinselliğin itici gücüdür. Bir yerde genitalde algılanır bir yerde yürekte algılanır. Yeri gelmişken genital ve yürek alanlarının (emosyonel duyarlılık diyelim) birbirleriyle bağlantılı olduklarını da belirtelim.

82) Terapide ilerledikçe (OGP öznesi olma yolunda ilerledikçe) kişilere sevgi, şefkat ve merhametle bakacaksın. Sevgi, en başta kendimiz olmak üzere ilişki kurduğumuz dünyayı da iyileştirir.

83) Eğer yeni doğan insan yavrusu cinsel ve ruhsal gelişim hattında, eğitici değil, acımasız kastrasyon müdahalelerine maruz kalmasaydı nasıl bir geleceğe evrilirdi? Her aile ortamında insan yavrusu karşı cins ebeveyne cinsel yatırımlar yapar ya da uyarılmalar yaşar. Eğer anne babalar dehşetlere kapılarak cezalandırmazlarsa çocuğun gelişimi yüksek ihtimalle heteroseksüellik yönünde olur ve yine yüksek ihtimalle adres OGP'dir. Ama kastrasyonların kurbanı olan anne babalar ise, çocuklarında kendilerine yönelik çocuksu cinsel tezahürlerden dehşete kapılırlar ve onları suçlayarak engeller koyarlar. Bu andan itibaren böyle ailelerde çocuğun sağlıklı cinsel gelişim programları bozulmuş demektir. Çoğu örnekte küçük çocuk, korkutulduğu için ebeveyne yönelik cinsel aktarımlardan sakınır ve şu ya da bu derecelerde başka cinsel etkinlikleri benimser ve onları hayatına katar. Çünkü libido bastırılamaz, eninde sonunda ya kendi doğal kanalından kendine yol bulup akacaktır ya da doğal kanalların sağından solundan, yan akışlardan kendine bir yol bulup ilişkiler dünyasına akacaktır. Çocuk bu seçimi nasıl yapar? Tehdide maruz kaldığı o küçük yaşında çocuk bilinçaltı refleksle bir karar verir ve bir seçim yapar. Burada kendince zarar görmeyeceği bir yol seçer. Ama bu yol genelde cinsel sapmalar yönünde olur.

Cinsel suçlamalarla korkutulmamış olsalardı bütün bu çocuksu masum cinsel tezahürler çocuğun kendisi tarafından dehşetengiz bir

kriz olarak yaşanmazdı. Bu masum tezahürleri korkutucu krize çeviren, kastre anne babaların kendilerinin kastrasyonlarından üremiş panik ve korkularıdır. Oysa bu yaş döneminde çocuğun bilinçaltına kastrasyon dehşeti yerleştirilmeseydi geleceğin sağlıklı bireyleri yapılandırılmış olurdu.

Şu sonuca varıyoruz: Çocuğun psikoseksüel gelişiminde anne baba, günü geldiğinde terk edilecek bir ara konaktır. Bu durumda ensest arzunun geçici nesnesi olan anne babalar bir süre sonra, artık kendilerine hiçbir cinsel yatırımın yapılmadığı eski sevgililere dönüşürler. Yani paniklere kapılmanın bir gereği yoktur.

84) Anne bebek ikilisinde libidinal füzyonun emosyonel bağları tanrı inancının kaynağıdır demiştim.

85) Dinler, eski çağlar için geçerli olmak üzere üst akılların, insanları geniş bir ekonomik hinterlantta toplamak üzere kurguladıkları inanç sistemleridir. (Bir tahmin sadece)

86) Terapi, başarıya eriştiğinde, kişiyi ebeveyne bağlayan sağlıksız ve yapışkan bağımlılıklardan kurtarır.

87) Tüm libido OGP aracılığı ile psişeye yerleştiğinde solipsizm de depersonalizasyon gibi yanılsamalar da sona erer.

88) Kastrasyonlar kitlenin bilinci üzerinde uyuşturucu, onun serbest düşünme etkinliğini baskılayıcı bir sonuç yaratırken aynı zamanda bu kitleyi siyasi pasifizme de mahkûm eder. Kastrasyonlardan köken alan bu kültürel ve siyasi tuzaklar üzerinden zenginliklerinin korunması garantilendiği için soygun düzeninin kitleleri pasivize eden tüm yaptırım ve sözüm ona ahlaki değerleri, soygun düzeninin siyasileri tarafından ulusal değerler olarak alkışlanır.

89) Zihnin papağan kayıtları, bağlı oldukları hangi yasalar çerçevesinde bilinçli zihinden bağımsız olarak cümleler ya da

cümlecikler üretiyorlar? Bu kayıtların fonksiyonları nedir? Araştırılması gerekli…

90) Dünya nimetlerine duyduğumuz şükran duygusu bebekken anne memesine, dolayısı ile anneye duyduğumuz minnet ve şükrandan beslenir. Bu apaçık gerçeğin devamı şöyledir: Dinlerde, bebeğin memeye duyduğu minnet ve şükran, yetişkin öznenin ibadet formunda yaratan rabbin bonkörlüğü dile getirilerek ona edilen şükür dualarıyla sürer gider.

Burada olan biten her şeyin bilinçaltı süreçler üzerinden harekete geçtiğini söylemeye gerek bile yok.

91) Ötekinin emosyonel dünyasından da bir şeyler kopyalama eğilimimiz (çoklu ilişkiler üzerinden toplumsal yapıları tanıma yönündeki doğal eğilimlerimizin bir sonucu olarak) birçok insandan alınan modellemeleri bilinçaltında depolar.

92) OGP düzlemine geçemedikçe kişinin ruhsal gelişim bakımından bir yetişkin olması mümkün değildir. Bunun anlamı dünya popülasyonu çok yüksek oranda yetişkin özne konumuna gelememiş demektir.

93) Kişi OGP düzlemine intikal edemediği sürece ruhsal ve bedensel yapısı sürekli bir gerilim halindedir. Çünkü bu durumda altbilinç aktif kastrasyon çatışmalarının fokurdama alanıdır.

94) En çok yasaklanmış olan tema en çok arzu kışkırtıcı etkiye sahiptir. Çünkü altbilinç konulmuş yasakları, delinmesi gereken bir emir gibi algılar da ondan. Bu nedenle birçok erkeğin orgazma erişmek için, sembollere bürünmüş karşıt ebeveyn imgelerini ya da doğruca eşcinsel temaları bir fantezi etkinliği olarak kullanmalarına şaşmamak gerekir. Yani anlıyoruz ki eşcinsel temalar da ensest

arzuyu gizlemenin bir örtüsü olarak kullanılabilmektedir. Ne yapalım, dolandırıcı beynin hikayeleri bitmez.

95) İkame nesne, özgün nesnenin yerini alabildiği kadarıyla, OGP seviyesinde olamasa da özne ortalamaya göre yine iyi bir orgazm tatmini yaşayabilir. Çünkü böyle biri kastrasyonları geride bırakamasa da sureta aşmış gibi bir pozisyona yerleşir.

96) OGP'de boşalma anına eşlik eden ağlama hissi ve bu hissin derinlik duyguları, bir ucundan, oral dönemin anne bebek ilişkisinde bebeğin yaşadığı aşk ve özlem duygularına göndermeler içerir. Ağlama reaksiyonuna örnek olarak Colin Farrel'in "Dünyanın Öbür Ucundaki Ev" filmine bakılabilir.

97) Ensest suçluluğu ve ensest olasılığı karşısında duyulan dehşet bakımından öznenin hayatında ille de travmatik bir başlangıç anının olması gerekmiyor. Anne babaların bu konulardaki genelde suçlayıcı ya da suskun duruşları küçük çocuk üzerinde kendiliğinden bir travma etkisi zaten yaratır. Terapide anne babaların bu kastre edici rolü ile terapistin özgür yaklaşımları yer değiştirmelidir, yani danışan kendi ruh sağlığı için terapistini (terapistin OGP öznesi olmasını şart koşuyoruz) ebeveyn konumlanışına yerleştirebilmelidir.

98) Aşırı nezaket kastrasyona dahildir ve onun bir semptomudur.

99) Orijininde varlık köklerinden beslenen varlık, artık can sıkıntısı ve tüm anlamsızlık duygularından bağımsız bir noktada konumlanmıştır. Hayvanları kastediyorum. Ama OGP üzerinden kendi özgün kökleri ile bağlantı kurabilmiş insanlar da bu kategorinin en başta gelen örnekleridir.

100) OGP'nin hayata geçişi ile birlikte nevrotik öznenin, yapay olarak üretilmiş sözüm ona insani tragedyası (aslında komedyası) sona erer. Bu tezimin eski Yunan tragedyalarında örneklerini görebiliriz.

101) Meça merhaba! Senin terapinle ilgili olarak bizzat senin tarafından yaratılan ciddi engellerle karşı karşıyayız. Evvela ben, senin hayali hayran dinleyicilerinden biri değilim. Ayrıca kendinle ilgili süreçleri anlatırken birçok yerde de anlattıkların birbiriyle örtüşmüyor. Bir de orgazm raporu verirken abartılmış ifadeler üzerinden tanımlamalar yapıyorsun ki hiç inandırıcı olamıyorsun. Burada terapi yapıyoruz, senin geleceğe yönelik şöhret arzuların doğrultusunda şöhretçilik oynamıyoruz. Eğer bu tutumunda bir ısrarın varsa bu problemi de terapi çerçevesinde halletmemiz gerekiyor. Çünkü dile getirdiğim bu pürüzler öncelikle senin terapi sürecine zarar veriyor. Ben seni sarsmasam senin kendi başına durumun farkına varman olası gözükmüyor. Sana emek ve zaman harcıyorum ama terapide başarıya ulaşarak da bunun karşılığını görmek istiyorum. Özetle terapi sürecine doğru dürüst sahip çık, oyun oynama.

102) Özgürleşme ve özerkleşmedeki sorunlar, orgazmik terapi sonuca erdiğinde temelden çözülür. Çünkü özgür cinsellik ve OGP özerkleşme programını harekete geçirir. Örnekler üzerinden gidelim: Mesela, öznenin kendisi için bir şey harcayamamak şeklindeki saplantısının arkasında yüksek ihtimalle kendi kendisine kesilmiş bir ceza bileti söz konusudur. Özne kendine neden böyle bir ceza bileti keser? Çünkü o, dünyada iyi şeylere layık değildir. Bu saplantısının arkasında dünyaya suçlu gelmiş özne kompleksi vardır, yani kişi kendini böyle algılıyordur. Ama bunun da arkasından yüksek ihtimalle unutulmuş ensest suçluluk duygu ve korkuları, homofobi ya da suçluluk duyguları eşliğinde seyreden homoerotik yatırımlar çıkabilir. Bütün bu tablo öznenin gözünde kendi değerini düşürmektedir. Başka gerekçeler de olabilir, özneden geribildirimler almak lazım. Freud şunu der analize girecekler için: Cesaret cesaret

cesaret. Yukarıda saydığım analitik temaları konuşmak da gerçekten cesaret gerektirir.

Dünyaya suçlu gelmiş özne algısı, toplumdaki her bireyin bir hastalık halinde kendisinde yaşadığı suçluluk duygularının yine her öznede bir tekrarıdır.

Şunu da ilave edeyim: Dünyaya suçlu gelmiş özne algısı şu eksende ayrıca büyük tahribat yaratır: Orgazmdan sonra erkek boşluk, anlamsızlık ve suçluluk duygularının pençesine düşer. Bu durumda toplumsal nevroz iş başında demektir. Oysa "Orgazmik Terapi"nin sonunda öznenin orgazm deneyimlerinde ruhsal dünyasına zindelik ve bir içsel ışıma duygusu eşlik eder ve ereksiyon, ejekülasyona rağmen kolay kolay sona ermez. Bu da başarılı bir Orgazmik Terapi'nin özneye bir hediyesidir.

Okuyucunun da fark edeceği gibi Hrıstiyanlık'taki "dünyaya suçlu gelmiş özne" tezinin temelinde de kastrasyonlara bağlı olarak cinsel suçluluk duyguları ile yüklü bu arızalı ruhsal gerçeklik bulunmaktadır.

103) Yasak ensest arzunun bir kere farkına varılıp (yani yasak arzu ile ilgili bir anıyı net hatırlayarak) belli bir süre üzerinde çalışılınca, ensest arzu geride bırakılarak libido tam serbestliğe kavuşur ve OGP düzlemine geçilir.

104) Terapide terapistle mahremiyet paylaşımları, ruhsal dünyasını yeniden yapılandırmak üzere danışanın libidosunu devindirir. Bu libido danışanın dil öncesi ya da oral dönemine ait cinsiyetlenmemiş libidosudur. İşte bu imkan terapide yüz güldürecek şifanın lokomotif gücüdür. Ya da diyelim ki öznenin yıllarca yanlış yaşanmış hayatını bu sefer en sağlıklı biçimde yaşamaya başlamasının başlangıç imkanlarını sunar.

105) Bilinçaltı kayıtlar, akılcı yaklaşımlar ve telkinlerle dönüşüme uğramaz. Terapide oral döneme inilerek oradan başlatılan anne bebek ilişkisindeki bağlantılar, bu sefer danışan ve analist arasında yeniden terapi ortamında aktifleştirilirse analist yeni bir anaç bağlanma figürü olarak kişide sorunlu bilinçaltı kayıtları olumlu yönde dönüşüme uğratır. İş kaldı doğru dürüst bir analist bulmaya.

106) Kastre öznenin, sevgiliyle yatağa girdiği zaman orgazmik tatmin bakımından bilinçaltı beklenti olarak umduğu ile bulduğu arasında kapanmaz bir büyük boşluk vardır. Bu tablo kastrasyon gerçeğinin özneye bir dayatmasıdır ve bundan kimse kaçamaz. Oysa OGP öznesi, arzulamak koşuluyla kimle yatağa girerse girsin veya sadece mastürbasyon yapsın, orgazmik tatmininin gerçekleşmesi bakımından umduğu ile bulduğu her zaman örtüşür.

Yukarıda belirttiğimiz birinci modelde özne, cinsel ilişkinin ejekülasyonla sonlandığı andan başlayarak suçluluk, boşluk, değersizlik ve anlamsızlık duyguları ile yüklenir. Özne maruz kaldığı bu durumu, giderilmesi imkansız bir uyumsuzluk deneyimi olarak yaşar. Bütün bunlar öznenin, çözümlenmemiş kastrasyonları nedeniyle ödediği çok yüksek bedellerdir.

107) Narsist kişi kendi ideal ego imgesi ile büyülenmiş ve bu büyüden kendini kurtaramamış kişidir. Bu sapkın tutkunun ardında koca ile özgür özne olarak ilişki kuramamış ve bu yüzden tüm hayranlık ve idealizasyon yatırımlarını bebeğine aktarmış bir annenin saplantılı tutkusunu görüyoruz. Bu hasta anne bebeğinden kopamadığı için çocuk da ömür boyunca narsisizm cenderesinden kurtulamaz ve anne bağımlısı olarak kalır. Çünkü o çocuk tüm var oluş enerjisini annesinin bu saplantılı tutkusundan almaktadır da ondan dolayı.

Bu yüzden şu yorumu yapmakta haklıyızdır: Bir resimde yakışıklı genç bir erkek, aynadaki görüntüsüne cinsel bir arzuyla bakmaktadır.

Bu resimde biri yansıma olmak üzere iki kişi görünse de görünmeyen bir varlık olarak, oğluna cinsel arzu ile bakan annenin kendisi de vardır. Oğul bu görünmeyen annenin arzu yüklü bakışları altında kendisine âşık olarak bir ömür tüketecek ve yapayalnız yaşayacaktır. Bir ilave not olarak şunu da belirtelim: Yoğun penis hasedi yaşayan kadınlar da oğullarına geliştirdikleri aşk saplantıları ile onlarda patolojik narsisizmin temellerini atarlar.

Şu sonuca kesin olarak varıyoruz: Anlamlı ve sevgi yüklü ilişkiler kurmak için narsisizm saplantısından kurtulmak ve kendi dışına çıkmak gerekiyor. Bu zorunluluk üreme programının evrensel bir yasa olarak dayatmasıdır. Bu nedenle şu zorunlu sonuca da varıyoruz: Patolojik narsisizm insan soyunu tüketme tehlikesi taşıyan bir günahtır.

108) Özne güncel partnerle fiili cinsel ilişkiye girdiğinde partnerin ve kendisinin dışında ensest yasaklı yakınları da bilinçaltı düzlemde eylemin içindedir. İşte libidonun partnere odaklanmadaki bu bölünmesi, öznenin cinsel eylemdeki haz kapasitesini inanılmaz derecede tahrip eder. Çözüm OGP'dir.

109) Dış dünyanın öyle olmaklığını dönüştürüp değiştirmek bizim elimizde değildir. Zihnin dile dayalı papağan kayıtlarında olduğu gibi dış dünyanın görüntülerle yüklü papağan kayıtları da irade dışıdır ve yasalarını bilemeyeceğimiz bir şekilde hem rüyalarımızda hem dilsel çağrışım sistemlerimizde hakimdirler.

110) Tüm memeli hayvanlar, kediler, köpekler ve diğerleri her türlü oral davranışı, yakınlaşmayı sergilerler ve bunlardan erotize olmazlar. Peki de insanlara ne oluyor! Çünkü bilinçaltındaki kastrasyonların varlığı gerekli gereksiz cinsel uyarılmaların kök nedenidir. Özetle gizildeki kastrasyonlar bir başka erotik kışkırtıcı ajandır.

111) OGP öznesi olsa bile kişide süreğen ruhsal ve bedensel yorgunluklar, ruhsal gerilemeler ya da ciddi karamsarlıklar veya umutsuzluklar varsa, bu durumda öznenin ruhsal dünyasında hala çözümlenmemiş anksiyete odakları var demektir. Bunlara nesne ilişkileri ekseninden bir kere daha bakmak gerekir.

112) Zihnin görüntüsel ve dilsel papağan kayıtları... (Şu gizemi bir çözebilsem!)

113) Kastrasyonlar nedeniyle anüs-penis hattında yitirilen anal algı ve haz yansımaları (penisteki orgazmik darbelerin bu bölgelere yansımaları), bu sefer bir geri dönüşle erkeğin başına homofobik içerikli belalar açar. Bu sorun eril özne OGPye intikal ettiğinde çözüme ulaşır. Yani anüs – penis hattında yitirilen anal algı ve haz yansımaları bir kazanım olarak geri döner, homofobi de sona erer.

114) Dokuz yaşındayken annemi çıplak yıkanırken gördüğümde hem çok hoşuma gitmişti hem de cinsel arzu duymuştum ama bu arzuyu duyarken utanç duygularına kapılmıştım. Kastre edilmemiş bir çocuk bu erotik algılarından dolayı utanç ve suçluluk duygularına kapılmaz (aşağıda not 1 ve not 2'ye bakınız) çünkü utanması gerektiğine dair bir uyarı almamıştır ya da anne babada onların cinsel utanç duygularına tanık olmamıştır.... O halde benim bu utanç duygumun geçmiş bir kökü olmalıydı. Üç buçuk yaşındayken annemin alaturka tuvalette vajinasını ilk gördüğümde yaşadığım cinsel haz fırtınası sırasında babamın anneme uyarıda bulunması, kaynağını utançtan ve suçluluk duygularından alan ilk kastrasyon deneyimim idi. Bunun faturasını yıllar yılı ta 19 yaşıma kadar kadınlara cinsel anlamda yakınlaşmada suçluluk ve utanç duyguları şeklinde ödedim. Burada şu olasılığı hiç ihmal etmiyoruz. Bu utanç duygusu seksüel algıyı kadına tamamen kapatıp erkeklere veya diğer alternatif cinsel tercihlere de yöneltebilir. Bu olasılıklardan biri olarak gelelim

eşcinselliğin temel psikodinamiğine. Eşcinsel özne hemcinsinin bedenine arzu duyarken alttan alta anne bedenine yönelik yasaklanmış erotik arzusunun da etkisi altında olabilir. Yani eşcinsel öznenin anneye yönelik üstü kapatılmış erotik arzusu aslında bilinçaltında faal haldedir ama öznenin algısında nesnel olarak onun tarafından hissedilmez. O sadece hemcinsine duyduğu ve nesne değiştirmiş cinsel arzuyu deneyimler.

Not 1) Oral dönemde meme emerken yaşadığı yoğun cinsel hazlardan bebeğin utanç duymaması örneğinde olduğu gibi… Kaldı ki aynı bebek yıllar sonra, önceden konulmuş ensest yasağı nedeniyle annesinin memesini emme olasılığından büyük utanç duyacaktır. Buradan şu sonuca da varırız: Anne memesinden ve onun dünyasından doğal şekilde koparak dış dünyaya açılmak gerekirken, bu kopma kuralı sağlıksız bir biçimde vahşi ensest yasağı üzerinden gerçekleşmektedir ki bu son durum seksüel kökenli ciddi nevrozların ve sapmaların nedenidir.

Not 2) Öznenin, oral dönemde anne ve anne memesi üzerinden anneyle kurduğu aşk ilişkisi ve erotik ilişki, sürecini doğal biçimde kapatmış bir aşk ilişkisine ve erotik bir ilişkiye dönüşebilirse, ancak o zaman özne anneden özgürleşebilir. Çünkü yasak, yasaklanan odağa hastalıklı saplantının sebebidir.

115) Göyü, merhaba, dün akşam zihnimin biraz uykulu ve yorgun bir anında çok sonraları gündeme gelmesi gereken ana bir izleği ifade etmiş bulundum. O zaman konuyu bütün halinde netleştirmem daha doğru olacak. İşte yanıtım:

Terapide oral dönemin başlaması (ki terapinin ana motorudur) danışanın tüm yaşamı boyunca anne babaya yönelik sorunlu libidinal yatırımlarından kopup, bu sefer iyileşmek üzere terapötik ilişki ortamına libidinal yatırımlarını yeniden yönlendirmesi anlamına

gelir. Bu sürecin bilinçaltı olarak işlediğini belirtmeye gerek yok. Gelinen bu nokta, OGP sürecine intikalin kesin başlangıç garantisidir ama sonlanıp bitmesinin değil.

Danışan bebekliğinde ve küçük çocukluğunda anne ve babaya nasıl ve ne türden ne içerikte libidinal bir yatırım yapmışsa aynısını ama bu sefer iyileşme şansı yüzde yüz olmak üzere terapistine yöneltir. Aslında orgazmik terapi bu an itibari ile başlamıştır. Şunu unutmuyoruz: Analiste terapi ortamında yöneltilen bilinçaltı cinsel yatırımlar çok önemlidir ve terapinin ana motorudur. Tabii başarı için danışanın terapiden kaçmayacağını da varsayarak konuşuyorum. Bir şartımız daha var, analistin kendisi de bir OGP öznesi olacak.

116) Yetişkin kastre öznede libido, bilinç öncesi pozisyonda nötr bir cinsel enerjidir ama bilinç alanına çıkarken kendi kastrasyonlarının yapılandırdığı yönde nesne ve eğilim seçimlerini de yapar. Ama her şeye rağmen sonradan yine birçok kere nesne ve eğilim değiştirme olasılıkları saklı tutularak yeni seçimlere de gidilebilir. Yani sürekli nesne ve eğilim değiştirme ile sonuçlanan bu seçimlerin her birinin kendi psikodinamikleri vardır. Yani ne anladık? Bakarsınız bir gün yılların gay öznesi heteroseksüel yönde bir seçime kaymıştır ya da bu oluşumun tam tersi bir tablo ile de karşılaşabiliriz.

117) Zihnin cinsel papağan fantezi kayıtlarını korkulara kapılarak bastırmayın, çünkü böyle yaparak onları üreten kökensel problem odaklarını ortadan kaldırmış olamazsınız, daha önemlisi onları tanımakla sizi özgürleştirecek imkanları ortadan kaldırmış olursunuz. Bu nedenle her zaman için ruhsal şifanın adresi cüretli yüzleşmelerdir.

118) Tek başına terapi olmaz yani oto terapi olmaz ya da bibliyoterapi olmaz. Çünkü terapinin sağlıklı olabilmesi için sürecin usta bir terapistin denetiminde oral dönemden başlaması gerekir.

Çünkü her bebek özellikle anneyle ikili bir ilişki içinde olmak üzere oral dönemde hayata başlar. Sağlıklı bir terapide, danışanın kişisel tarihi yeni baştan yazılmak zorundadır ve bunun için de danışan terapistle ikili ilişkiye girerek süreci oral dönemden yeniden başlatmak zorundadır. İşte bu yüzden tek başına terapi olmaz. Bu arada terapist bir OGP öznesi olmak zorundadır. Çünkü orgazmik terapiyi konuşuyoruz. Yoksa günümüzün verimsiz terapileri gibi bir terapi yapılmış olur.

Oral dönemde her bebeğin anneyle ilişkisi aslında yoğun bir cinsiyetlenmemiş bir aşk ilişkisidir. Bunu anlamak için bebeğin anne memesini emişindeki yoğun cinsel iştaha bakmak yeterli bir kanıttır. Bu cinsel arzu kipi özne yetişkin bir yaşa geldiğinde partneriyle arasındaki cinsel ilişkide tekrarlanacaktır. Danışanın kadın ya da erkek olması veya heteroseksüel ya da eşcinsel olması bu temel İlişki formunu iptal edemez. Hatta oral seks bile bu oral dönemdeki memeyle kaynaşma arzusunun günceldeki bir tekrarıdır.

Oral dönem, bebeğin anneyle ilişkisi bakımından yoğun bir cinsellik içerdiği içindir ki danışanın terapistle analiz ortamında yaşadığı ilişkide, danışan istediği kadar bu görünür gerçeklerden kaçsın, terapi ortamına cinsel aktarımlarını getirmekten kaçınamaz. Kaldı ki danışanın terapi ortamına farkında olmadan getirdiği bu yoğun cinsel aktarımlar başarılı bir terapinin, gerçek bir şifanın itici motor gücüdür. Bir de şunu ilave edelim: Özneye rağmen aktarım süreci işler, çünkü aktarımlar irade dışıdır.

Analist, danışanın terapi ortamına cinsel aktarımları getirip getirmediğini hemen anlar. Eğer danışanda bastırmalar çok güçlüyse analist uygun tekniklerle danışanı terapi ortamına cinsel aktarımları getirmesi için kışkırtır. (Bu da olmuyorsa danışana tekmeyi basar… Bu sözleri şaka gibi söylesem de aslında terapiyi bitirmek gerekir.)

119) Orgazmik terapide danışan, terapinin getireceği kazanımları hazırlop beklerse bu süreçten terapötik sonuç olarak hiçbir hayır gelmez. Danışan her zaman sürece aktif olarak katılmalıdır. Yani en azından aklına gelenleri sansürlemeden terapi ortamında paylaşmalıdır.

120) Terapist ve danışan arasındaki yoldaşlık danışanı ana baba odağına bağımlılıktan özgürleştirir.

121) Var oluşsal suçluluk nedir: En başta OGP'yi de içermek üzere üreme programından ve tabii onun türevlerinden kopmuş bir hayat sürmektir. Var oluşsal suçluluğun çözümü için felsefeye umut bağlamayın. Çünkü en başta filozofların kendileri bir çözüm bulamadılar.

122) Oral dönem annesinin kutsallığı, onun yoksul ya da bir kraliçe olması ile hiç alakalı değildir. Her bebek ve her küçük çocuk için anneye yüklenen bu değer, her kültürdeki ve her sosyal sınıftaki çocukta aynıdır. Buna "ANNELİĞİN ORAL DÖNEM SABİTESİ" diyelim.

123) Psikanaliz ve terapilerin OGP sonucu vermeden uzun yıllar sürme sebebi, OGP öznesi olamayan analist ya da terapistlerin danışanı gerçekten de oral döneme (libidinal füzyona) transfer edemeyişleri nedeniyledir.

124) Oral dönemde anne ile yaşanmış sağlıklı füzyon ve seperasyon süreçleri, geleceğin öznesinde sağlıklı aşk kapasitesinin yani insanlara, ilişkilere ve dünya varlık'a aşkla bağlanma kapasitesinin ve devamında ilişki kurulacak insanlara güvenli bağlanmanın ve kişideki özgüven duygusunun temelidir. Ama ne yazık ki bu bereketli olanak sonraki yılların kastrasyonları tarafından çoğu kez işlevsiz hale getirilir.

125) Anüste gümlemeyen orgazmın kıymeti harbiyesi yoktur.

126) Gericilik: Kafa orta çağın bağnaz kafası ama kullandığı teknoloji modern. Bunlar bilim dışı her türlü saçma sapan saplantılarını yaygınlaştırmak ve etki alanlarını genişletmek için en modern teknolojileri ve modern üretim araçlarının teknolojilerini kullanırlar. Örneğin Trump'ın inanç bakanı gibi.

127) Doğurduğu her çocuktan geride annede cinsel bir şeyler kalır. Eğer anne bağımsızlaşamamış bir kişilik örüntüsüne sahipse çocuklarına da bağımlılığı, bağlılığı değil bağımlılığı, bilinçdışı cinsel bir saplantı içermek üzere patolojik bir seviyede gerçekleşecektir. İleride çocukları evlendiğinde damadı ve gelini ile kökeni bilinçdışında gizli, cinsel içerikli ve ifşa edilemeyen çatışmalar yaşayacaktır. Örneğin kızı ile çözümlenmeden kalmış cinsel içerikli bir şeyler bu sefer damada yönelik bilinçdışı cinsel arzuları körükleyecektir. Ama bu arzu menhus bir şey olduğu için bilinç düzeyinde reddedilerek görünürde damada yönelik bir düşmanlığa dönüşecektir. Böylece bu kadın bilinç seviyesinde, bilinçaltı ahlaksızlığını görünmez hale getirecektir. Bu söylediğim tablo karı-koca ilişkisini sabote eden ve boşanmalara da yol açan çok ciddi bir problemi içerir.

128) Narsistik kimlik örgütlenmesi olan kişiler kendileri ile ilgili abartılmış bir hayranlık ve bir dokunulmazlık algısı içindedirler ve bu stratejileri ile içte zayıf olan kendilik organizasyonlarını koruma altına alırlar. Kendileriyle ilgili erişilmez kimlik algı yanılsaması nedeniyle dışarıya karşı çok kibirli ve gururludurlar ama içte de o kadar zayıf ve kırılgandırlar. Bu yapılanmış kusurları nedeniyle hatalarından dolayı özür dilemezler ve özür dilemeyi onurlarının zedelenmesi şeklinde algılarlar. Aşırı inatçı bir tutum sergilerler ve bu gibi durumlarda, barışmak için bir girişimde bulunmayı da bu şişirilmiş kibirli kimlik organizasyonları nedeniyle göze alamazlar, çünkü böyle bir ihtimal Narsistik öznenin başına gelecek büyük bir felaket olur. O kendi

inancına göre hiçbir hata yapmayacağı için de hatalarından ders almayı bir türlü beceremez.

Şimdi gelelim Narsistik öznenin terapi sürecine ve terapisti ile olan ilişkisine... Böyle bir terapi sürecine girmeyi kendi üstünlük algıları nedeniyle kendisine yönelik bir saldırı ve onur kırıcı bir tutum olarak algılar. Ayrıca Narsistik egosu nedeniyle de terapiye girmez çünkü her durumda terapistinden üstün bir konumdadır. Diyelim ki terapiye girdi, bu durumda terapisti kendisine bir rakip ve alt edilecek bir düşman gibi görür. Böyle bir süreçte terapisti mat etmek için sürekli sinsilikler peşindedir. Bu nedenle samimi olmadığı için kendi terapisinden yararlanamaz ve anlaşılır ki bu uzun süren terapiler hep boşa gitmiştir. Ancak terapist dirençli ve güçlü bir kimlik organizasyonuna sahipse terapinin başarılı olma ihtimali vardır. Çünkü terapistin üstün kimlik organizasyonu Narsistik öznenin öz beğeni algısına denk gelmiştir.

Yani Narsistik özne şöyle düşünmektedir: “Benim gibi olağan üstü bir insan için gerekli terapist de işte böyle çok müstesna olmalı...”

129) Öznenin ensest suçluluğu üzerinden yaşadığı suçluluk duyguları ile homo erotizm üzerinden yaşadığı suçluluk duyguları ya da diğer temalar ile ilgili suçluluk duyguları birbirine eşittir. Yani suçluluk duyguları tek bir odaktan çıkarak birçok temaların içini doldurur ve onları yasaklı olarak damgalar. Bu nedenle toplumsal düzenleyici olarak sabit ve rezerv bir suçluluk duygusundan söz edebiliriz. Böylece suçluluk duygularının birçok temanın içini doldurduğunu görmüş olduk. Toplum düzenini belli sınırlar içinde tuttuğu sürece suçluluk duygularının bu dozu yararlı olabilir. Ama kişiye aşılanan bu suçluluk duyguları özellikle cinsel alanda olanlar, kişileri hasta ediyorsa bu suçluluk duyguları ne işe yarıyor diye çok temel bir soru sorulabilir. Çünkü dozda çok aşırıya kaçılmıştır.

130) OGP'yi mümkün kılan sırrın içinde, huşû halindeki yürekten inancın sırrı da içerilmiştir. OGP öznesi, varlığın sırrında içerilmiş derin senfoniyi yürekten duyma kapasitesine sahiptir.

131) "Bir gönülde iki sevda olamaz, Biri Şirin biri Leylâ olamaz."

Neden böyledir? Çünkü doğacak bebeklerin hayatta kalma güvenceleri erkek ve kadın arasında bir çift oluşturan kopmaz ve sürekli sevgi ve sevda bağlarına ihtiyaç duyar. Bu doğasal gerekçe nedeniyle kadın ve erkek sadece birbirlerine odaklanırlar ve üçüncü kişiler dışta bırakılır. Bu durum OGP öznelerinde "İLİŞKİSEL SABİTE"dir. Buraya kadar sadece OGP özneleri için geçerli ideal ve doğal bir durumu anlattım. Eril kastrasyon kültürlerinde durum elbette böyle olmuyor. Bu kültürlerin kastre öznelerinin birbirlerine bağı son derece zayıf olduğu için bu sefer eşleri bir arada tutan yasal zorunluluklar gündeme geliyor.

132) İki kişi arasındaki mahremiyet paylaşımı, anne bebek arasında geçmişte yapılanmış erotik bağı yeniden harekete geçirerek bu sefer muhatap alınan kişiye yönelir ve eğer terapi ortamı söz konusuysa bu kişi genel olarak terapisttir.

Yukarıdaki açıklamaların bir devamı olarak, mahremiyet paylaşımları çoğu kez paylaşımcıların cinsiyetleri fark etmeksizin paylaşımcılar arasında erotik arzu uyanışlarının tetikleyicisi olabilir.

133) Bir penis sahibi olmadığı için eksik etek olarak tanımlanan birçok kadın (bir zamanların küçük kız çocuğu) bu nedenle büyük bir aşağılanmaya maruz kalmıştır ve bunun sonucu olarak da penis hasedi geliştirmiştir. Eğer bir penis sahibi olursa zedelenen onurunu kurtaracaktır. Bu tablonun toplam sonucu olarak kadınlar aşağılanmaya ve ego zedelenmelerine karşı son derece hassastırlar ve bu durumlarda dinmeyen ve bitmeyen intikamcı bir davranış örüntüsü geliştirirler.

Peki kadın neler yaparak bu intikam projesini uygulamaya koyar? Kadın şunu yapar: Çocukluğundan itibaren eril kültürün dehşetengiz baskısı altında olduğu için intikam planını açıkça uygulamaya koyamaz ve bu nedenle planlarını sinsice uygular. Peki burada kadına düşen suçluluk payı nedir? O sadece kurban bir küçük kız çocuğudur. Küçük bir kız çocuğu şunu demiştir: "Şimdi pipim yok ama çıkacak." Peki erkekler eril kastrasyon kültürünün bu tuzaklarından kendilerini kurtarabilmişler midir? Elbette hayır! Penisini aldırıp yerine vajina yaptıran birçok erkek örneği var. Özetle eril kastrasyon kültürü insana cinsiyetini şaşırtır. Çünkü Ödipal ve ensest kastrasyonlar daha işin başında küçük çocukta, derecesine göre kendi genitalinden vazgeçme kompleksini yapılandırmıştır.

134) Altbilinçten bakıldığında ensest arzu ya da eylem hem serbesttir hem de kültürün kodları bakımından şiddetle yasaktır. Yani bu yasak arzu bilinçaltı seviyesinde hem yasak hem serbesttir ve psişik bir yarılma olarak nevrotik öznenin inşasından sorumludur. Bilinçaltında serbest olan bu arzu, bilinç seviyesine bir farkındalık halinde taşınabilirse nevroz üreten çatışmalı bilinçaltı odak onarılmaya başlanır.

Terapi ortamında danışan kişiye sık sık şu sorular sorularak bilinçaltı seviyedeki ensest arzu ve çatışmalar bilinç seviyesine getirilmeye çalışılır: "Şu an annen ya da diğer yakınlarınla ilgili olarak cinsel arzuların ya da tasarımların, fantezi ve arzuların neler, korkmadan ve utanmadan dile getir." Bu egzersizler, özne bilinçaltı seviyedeki ensest bataklığından kurtulana kadar defalarca tekrarlanmalıdır. İyi de öznenin bu bilinçaltı ensest arzu bataklığından kurtulduğunu nasıl anlayacağız? Eğer uygulamada başarıya erişmişsek özne OGP seviyesine kesinlikle ulaşır, işte bu sonuç uygulamanın bize başarılı olduğunu kanıtlar. Aksi takdirde kişinin bu uygulamalarda ciddi olarak emosyonel bir derinliğe inemediği, geçmişi emosyonel olarak

geri getiremediği ve cezalandırılmaya bağlı korku ve utançlar nedeniyle işi yüzeysel yürüttüğü anlaşılır.

135) Aktarımın gözü kördür tuttuğunu penetre eder...

136) Mevcut terapilerde en azından eril öznelerde OGP potansiyeli aktifleştirilemiyorsa o terapinin bir değeri yoktur. Böyle terapiler sadece bir danışmanlık hizmetedir o kadar. Kimse kimseyi kandırmasın. Öte yandan bu terapileri yürüten terapistin kendisi de kastrasyon bataklığından kurtulamamıştır.

137) Rıpi, farkında değilsin ama sen beni erotik arzu nesnesi kategorin içine aldın. Şu doggy stil penetrasyon rüyasını hatırla. Orada net olarak gözükmeyen ikinci figür bendim. Ahlaki sansür mekanizman beni görünmez hale getirmişti.

138) "Terapide sır olmaz". Bu nedenle danışan aklından geçen her şeyi her düşünceyi ve tasarımı analistiyle paylaşmak zorundadır. Terapinin selameti ve sağlıklı bir sonuca ulaşabilmesi için danışanın terapistle yapacağı bu iş birliği kesinlikle şarttır. Yani danışan şunları söyleyeyim ama bunları söylemeyeyim şeklinde bir kurnazlığa sapamaz, aksi taktirde terapötik süreç sağlıklı bir sonuç vermez. Çünkü danışanın ifşa etmekten çekindiği temalar onun bilinçaltı çatışma odaklarına bir göndermedir ve onarım oradan başlayacaktır da ondan dolayı böyledir. Yürütmekte olduğumuz orgazmik terapinin nihai amacı danışanın en üst seviyede özgürleşmesidir. Aklından geçen her tasarım ve fantezi paylaşıldıkça danışan bastırma bariyerlerini aşarak ruhsal özgürlüğe kavuşacaktır ve temel amacımız olan OGP potansiyeli hayata geçecektir. Danışanın sakıncalı bularak terapi ortamına getirmekten çekindiği temalar neler olabilir? Öncelik sırasına göre aşağıya alıyorum:

Bir: Cinsel suçluluk duyguları, cinsel yasaklar, Ödipal dönemdeki ensest arzu yasakları, homofobi, homoerotizm ve danışanın bütün bu temalarla ilişkileri ve ilişki biçimleri

İki: Yasaklı kişilere yönelik cinsel arzu kaymaları ve bu konuda zihinde aniden beliren ve elde olmayan cinsel fanteziler. Bu kişiler kimlerdir? Yasaklı kişiler anne, baba ve cinsiyeti fark etmemek üzere terapist (terapist merkezi kişi olarak ensest yasaklı yakın akrabaların, anne, baba ve diğerlerinin temsilcisidir), ensest yasaklı yakın akrabalar ve benzerleri…

Üç: Ciddi onur zedelenmeleri, bu konularda mobbinglere uğramış olmak, değersizlik algısının kimliğin derin katmanlarına kadar işlemiş olması.

Uyarı: Terapinin sağlıklı sonuç vermesi için danışana sürekli şu soru sorulmalıdır: Şu an aklında fantezinde ne var, şu an zihninden kayıp geçen hangi düşünce ve arzular var? Şu an aniden beliren hangi bedensel duygular içindesin?... Bütün bunlardan alınan yanıtlar üzerinden danışanın geçmiş hayatının profili ve yaşadığı çatışmaların kökenleri tespit edilebilir. Bu nedenle danışanla itiraf dürüstlüğü sözleşmesi yapılır.

Danışanın aklından geçen fantezi, arzu, duygu ve niyetlerin tespiti ile birlikte bunlar üzerinde kendisinin ne düşündüğü sorulur ve bunların geçmişi ile bağlantıları konusunda cevapları alınır. Bütün bu uygulamalarla danışanın çeşitli nedenlerden kaynaklanan ruh içi basıncı sönümlenir.

Şu nokta da çok önemlidir: Danışan aynada gördüğü kendi görüntüsünde biriyle seks ilişkisi kurabilir mi? Yani danışanın kendine yönelik cinsel aktarımı var mı? Çünkü böyle bir aktarım son derece sağlıklıdır. Sağlıklı bir şekilde işleyen terapi sürecinde böyle bir aktarım bulgusunun pozitif olması gerekir. Çünkü bu durum

kendimize libidinal yatırım yapabildiğimiz anlamına gelir ki kendimizle ilişkimizin sağlıklı olduğunu kanıtlar. Böylece karşı cins ile heteroseksüel bir ilişki geliştirirken kendimizle ilişkimizde bir tür gay ilişkisi geliştirmiş oluruz ama bu pozisyon sağlıklı bir duruşu yani özgüveni sergiler ve her zaman için karşı cinsle sağlıklı bir cinsel birlikteliği destekler.

139) İnsanda biseksüelliğin varlığı, doyumlu bir cinsel etkinliğin (heteroseksüel ya da eşcinsel eksende) zorunlu koşuludur. İnsan doğasının normal bir organizasyon olarak biseksüel yapıda olduğunu biliyoruz. Psikanalizin de psikiyatrinin de görüşü bu yöndedir. Ayrıca bu anlamda tarihin tüm devirlerine, dünyanın tüm coğrafyalarına bakmak zaten yeterlidir. Bu dengeye dokunulmadığı zaman heteroseksüel cinsellik, tatmin ekseninde verimli çalışır. Bu dengenin korunması dünyaya, insanlara sevgiyle bağlanma ön koşulunu içerir. Aksi halde ruhsal yapıdaki doğal denge bozulur, ruhsal yapı nevrozlar eksenine kayar. Yani nevroz kültürlerinin güdük cinsellikleri üzerinden kurulan fuckbuddy cinselliğinden de doyumlu ve verimli ilişkiler yaşama anlamında bir sonuç alınamaz.

140) OGP, kastrasyon kültürlerinin verimsiz cinsel etkinlik sınırlarını aşar. Bu potansiyel, OGP öznesinde bir ömür boyu, gasp edilemeden sürüp giden orgazmik haz ve tatminlerin güvencesidir.

141) Ben sizin bir türlü aşılamaz saçma sapan ve sahtekar ahlakçılığınızdan bıktım. Çünkü bu bilinçdışı tutumunuz sizin ruhsal enerjinizi tükettiği gibi cinsel hayatınızı da mahvediyor. Bu nedenle terapi ilişkilerinin en mahrem eksenini apaçık önünüze koyma kararı aldım. Terapide iyileşenler aşağıda açıkladığım tabloya korkusuzca bakabilenler oldu. Açık ve net olmanızı öneriyorum yoksa hayatınız elinizden kayıp gidiyor. Bazı insanlar iyileşmek için zehir içiyorlar ama iyileşiyorlar. Öykü aşağıda…

Bir danışanım şunu söylemişti:

“Seni gördüğüm zaman erekte oluyorum.” Bu ifade ne anlama gelir? Çünkü terapist, danışanın bilinçdışında bir libido tetikleyicisi durumuna gelmiştir ve bu da terapistin bir başarısıdır. Bir başka danışanım da şunu söylemişti: “Seninle yatağa girmekten çok korkmuştum.” Acaba yatağa girmedik diye hayıflanıyor muydu (?!) Daha başka bir sürü örnek var ama bu kadarı yeterli. Kısacası terapide bu noktaya gelmek, yani cinsel aktarımın terapisti de kapsayacak şekilde genişlemesi OGP’ye giden kapıyı aralar daha doğrusu artık aralamıştır. Aslında olan şudur: Danışanın Ödipal öncesi yani oral dönemin cinsiyetlenmemiş libidosu harekete geçmiştir ve terapi ortamına egemen olmaya başlamıştır. (Bu hareketlenme orgazmik terapide şifanın garantörüdür, aslında her terapide) Aynı zamanda danışanın libidosu anne, baba, çocuk üçgenindeki Ödipal dönem kastrasyonlarından ve tuzaklarından da kurtulup bağımsızlaşmaya adım atmıştır. Danışan onlardan kurtulmaya başladığı için serbest kalan libidosu da farkında olmadan bu sefer ortamdaki terapistine yönelir, çünkü libido nesnesiz var olamaz ve görünürdeki terapist bu aktarımın hedef nesnesi olur (bunlar bilinçaltı işleyen aktarım yasaları çerçevesinde gerçekleşir). Bu çerçeveden bakarsak terapist burada ister istemez bir libido tetikleyicisi işlevi görür, bu nedenle danışanın cinsel aktarımları ona yönelir. Terapistin danışanla aynı cinsiyette olması aktarım yasasını değiştirmez. Devam edelim, yani film, bebeklikten başlamak ve yeniden yapılandırılmak üzere başa sarılmıştır. Terapinin bundan sonra devam edecek süreçlerinde öznenin cinsel nesne seçimi netleşecektir ki üreme programı gereğince bu seçim genellikle heteroseksüel yönde olacaktır. Orgazmik terapiden eşcinsel nesne seçimi yaparak çıkan bir kişiye de rastlamadım. Önceden gay yaşamını seçmiş olanlar da OGP düzlemine geçtiler ama gay

ilişkilerini kendilerine daha çok doyum veren bir rotada yaşamaya başladılar.

Özetin özeti: Tutucu bir kültür çevresinde yapılanmış katı ahlak yapısı çökertilmeden danışan iyileşemez ve OGP programı onun varlığında hayata geçemez. Peki, terapi ortamında ve danışanın kendisi ile terapisti işaret eden bir cinsel aktarımdan hiç söz etmediği halde OGP öznesi olabilenler ne oluyor? Onlar bu aktarımları yaşadılar ama terapi seanslarında itiraf etmediler. Bu aktarımı geliştirdiklerini fark etmiştim ama kendilerine bir şey söylememiştim. Bu ara dokunuştan sonra devam edersem: Dediğim gibi terapi ortamında terapisti de kapsayan cinsel aktarımlar yani her türden ve içerikten cinsel aktarımlar olmadan, bunlar süreç içinde dile getirilmeden, devamında bunların ötesine geçilmeden OGP potansiyeli danışanda aktifleşemez. Çünkü cinsel dürtülerinizi iptal edemezsiniz, onları bir kapıdan kovarsanız bir başka kapıdan bedel ödetmek üzere geri dönerler. Yüzleşme cesareti bu nedenle ruh sağaltımının ana eksenidir.

Bu tespitlerden yola çıkarak kendim için de şu kararı aldım: Bundan böyle cinsel aktarımları açık açık konuşmayı, ürküntüler yaratmamaya çalışarak ve danışanı itiraflarda bulunması konusunda yüreklendirerek daha erkene alacağım. Çünkü birçok danışan homofobileri (her ikimiz de erkek olduğumuz için… acaba kadın bir analist, danışanı OGP'ye taşıyabilir miydi diye düşündüğüm oluyor… Ama biliyorum ki orgazmik terapi, danışan ve terapist olmak üzere hemcinsler arasında bir özdeşleşme terapisidir) ve Ödipal dönem suçlulukları, maruz kalmış oldukları kastrasyon tehditleri nedeniyle bu temayı işleme cesareti gösteremezler ve terapötik süreç uzadıkça uzar.

Not1: Terapi ortamındaki cinsel aktarımın netleşmiş bir cinsel yönelim nesnesi yoktur. Bu seçim süreci dalgalı seyreder. Yukarıda da söylediğim gibi netleşme, terapinin bitimine doğru gerçekleşir (korkmayın korkmayın seçim her zaman heteroseksüel yönde oluyor, bana da biraz şaka yapma hakkı tanıyın). Ancak yine de tek zevk formunda kalmaktansa çeşitli zevkleri yani cinsel zevk ve tercihleri de hayatıma katarım derseniz hiçbir engel yok. Ama ne olursa olsun hedefiniz OGP olsun.

Not 2: Erkekler arasında yaygın şu küfürleri ben üretmedim ama bu küfürler yasaklı cinsel arzu ve isteklere çok ciddi göndermeler içeriyor:

“Ulan bunu sana ödetmezsem anam avradım olsun!” Burada kişinin anneye yönelik bilinçaltı cinsel arzusu artık hiç de bilinçaltı değildir.

“Ulan senin canına sı..mazsam anamı penetre etsinler!“ burada kişi bilinçaltı örtük arzusunu bundan daha güzel ifade edemezdi.

“Ulan bunu sana ödetmezsem anüsümü penetre etsinler.” “Paralarımı çalsınlar!” demiyor.

Bu örneklerler, bilinçaltında kümelenmiş yasak arzu ve talepleri çok güzel anlatıyor. Bu keşiflerden sonra insan kahkaha krizlerine boğuluyor. OGP öznesi olmadan sağlıklı kahkahalarınız olamaz.

Not 3: Bu yazıyı düzenlerken saatlerimi verdim. Bir iki kişiye göndermeyeceğim çünkü katı ahlakçılıkları beni de yıldırdı.

142) Sevgili Meça tembellik etmeden yazıyı sonuna kadar oku. Kendi ayağına kurşun sıktığının herhalde farkındasın. Sözünü ettiğim aktarımları sen daha ilk bir iki seansta geliştirmiştin. Daha doğrusu terapiye başlamadan az önce bunlar geliştirilmişti. Ben de içimden bu herifte iş var herhalde başarırız diye geçirmiştim ama

gözlemlerimi, vakit henüz çok erken olduğu için senin önüne koymamıştım.

Terapi ortamına erotik aktarımları getirmekten şiddetle kaçınmanın tabii ki sebepleri var:

1. Buluğ çağlarının başlarında halisane şekilde gönülden sevdiğin arkadaşını gaylik korkusu nedeniyle kendinden uzaklaştırma öyküsünün terapi ortamında bir tekrarının yaşanmasından korktun. Ayrıca orta birde iken "O ……. çocuğu grubu"nun sana yönelik yakıştırmalarının panik yüklü baskısı altındaydın ve bundan dolayı benden kaçıyordun yani süreçteki erotik aktarımdan.

2. Baban, ailen gaylik yakıştırması yapar diye benimle girdiğin terapiyi bir süre onlardan sakladın.

3. S…n'ı evine çağırdın ama birinci ve ikinci maddede belirttiğim nedenlerden dolayı bana böyle bir davette bulunmaktan şiddetle kaçındın.

4. Burada bir film sahnesi izler gibi izlediğim bir tablodan da söz edeceğim ama karşılaşınca konuşuruz.

5. Buluğ çağında, arkadaşınla aranızdaki romantik ilişkiyi tamamlamadan kapattın. Bugün bile, tamamlanmadan kapatılmış romantik sürecin negatif yansımaları, yani bu temalarda genel bir hoşgörü kazanamamış olma şeklindeki problem sende hala devam ediyor. Kendi olgunlaşması içinde gelişip tamamlanamadan kapatılmış her süreç, kişiden sürekli hesap sorar ta ki hakkını alıp kapatılıncaya kadar.

143) Bazı insanların bakışlarında yoğunlaşan erotik tutku o kadar kapsayıcı olabiliyor ki cinsiyet farklarının ötesine geçerek izleyen insanları erotik seviyede etkileyebiliyor.

144) Erkeksin, aslanlar gibi erkeksin, seni bir gören bir daha bakıyor ve çok çok yakışıklısın... Bütün bu dıştan görünüşünle erkek cinsiyetinin en mükemmel örneğisin... Ama genital organın aracılığıyla en dolu ve en tam orgazmları yaşayamıyorsan, erkekliğini böyle bir orgazmla taçlandıramıyorsan sergilediğin erkeklik maalesef kağıttan bir kaplandır... Özetle durum çok vahim! Erkekleri izlediğimde içimi sızlatan acının sebebi budur. Onların ziyan olup giden ruhsal hayatları ve bunu belli etmemek için oynadıkları erkekçilik oyunları, palavraları gerçekten insanın içini çok acıtıyor.

Bu nedenle orgazmik terapi, sonul amaçta OGP'yi hayata geçirmeyi hedef alan ve erkeklerin maruz kaldıkları bu talihsiz durumu tersine çevirmeye çalışan psikolojik bir misyondur.

Eril kastrasyon kültürünün harcadığı tüm erkekler, artık uyanın, çünkü özgün hayatınız elinizden kayıp gidiyor.

Yeri değil, münasip de düşmüyor ama söyleyeyim: İnanç sahiplerine cennette sayısız kadın vadedenlerin kendi altbilinçlerinde, bir üst paragrafta tespitini yaptığım esasî ruhsal kayıpları, bilinçdışı seviyede sezmiş olmaları gerçeği bulunmaktadır. Bu örnekte, dindar kişilerin tüm aşırı fantezileri, cinsel eksende maruz kaldıkları büyük ruhsal kayıpları telafi etmek için çaresizce başvurdukları hayalci bir girişimden başka bir şey değildir.

145) Terapi ortamında analistle paylaşılan mahremiyet, kastrasyonlarla kilit altına alınmış ilk üç senenin cinselliğini yeniden canlandırarak hayata geçirir. Çünkü mahremiyet paylaşımı paylaşımcılar arasında ilk üç senenin cinsel içeriklerini ve potansiyelini yeniden aktifleştirir. Bu nedenle öznenin kastre ve kilitli libidosu, bağlanmış olduğu geçmişteki yasaklı nesnelerden ve temalardan kopar. Libido bir nesneye ve temaya bağlanmadan da yapamaz. Çünkü libido tüm dünya ile kurulacak çok geniş irtibatların

ana motorudur. O zaman libido şaşılacak bir hızla ortamdaki terapiste yönelir, buna da terapide “aktarım” adını veriyoruz ve bu yüzden tüm bir libido taşıyıcısı olarak aktarım, yoğun cinsel duygular içerir. Ancak bu sefer, uyanarak atağa geçmiş olan libidonun yolu artık kesilmemeli, ona akabileceği kanallar gösterilmelidir ama tekrar kastre etmeden. Bu aktarımda danışan ve terapistlerin cinsiyeti, aktarım yasasını değiştirmez ve etkilemez. Ancak aynı cinsiyettekiler (özellikle erkek erkeğe) arasındaki bir terapide, homofobik reaksiyonlar aktarımı engellemek üzere devreye girer ama bu durum işi biraz uzatsa bile aktarım kendi yasasını icra eder.

Takip eden süreçte danışan yavaş yavaş, analistin kendisi ile paylaştığı değer ve görüşlere bağlanmaya başlar ki bu da libidonun tema ve kodlara bağlanması süreci olarak danışanın kastrasyonlardan arındırılmış yeni bir dünya algısını benimsemesini mümkün kılar. Tıpkı bebeğin anne ile özdeşleşmesinde olduğu gibi. Ama bu sefer vahşi kastrasyonlar artık tamamen iptal edilmiştir.

Ancak çok önemli bir tehlikeye dikkati çekmek istiyorum: Sözünü ettiğim aktarım süreçleri dünya geneli itibariyle tarikatlarda şeyh ve mürit arasındaki ilişkilerde de ortaya çıkar, ancak bu kişiler aktarım yasalarını bilmedikleri için uyanan cinselliğin anaforlarına hemen kapılırlar. Ne mürşit ne de mürit aktarım konularında bilgi sahibi olmadıkları için, aniden beliriveren bu süreci yönetemezler ve sonuçta da tarikat skandalları ortaya çıkar.

146) Kadınların önemli bir kısmında penis hasedine ve bu hasedi yapılandıran ve kadının onurunu kırmış olan geçmiş travmalara bağlı kompleks yapı, onların terapiye dürüstçe katılmalarını ciddi biçimde engeller (tecrübelerimden gelen kanaatlerim bu yönde).

147) Kastre eril özne, bastırılan libidinal imkânları ve bastırılan orgazmik kapasitesi nedeniyle yoğun bir agresyon biriktirir. Bu

biriken agresyonun, dışarıya, kamusala yansıyan vurdulu kırdılı görünür şiddeti, eril öznenin maçoluk iktidarıymış gibi bir yanılsamaya yol açar. Aslında olan biten, eril öznenin öfke kılığına bürünmüş ciddi libidinal iktidarsızlığıdır. Yani libidonun çeşitli emosyonel zenginliklere dönüşebilme şeklindeki toplam kapasitesini kastediyorum.

148) Cinsiyeti ve cinsel nesne seçimi fark etmemek üzere öznenin aşk ve sevgi ekseninde yapılanmış erotik tutkusu, doğal ahlakı da yapısında barındırır. Üreme programının alt kümelerinden biri olarak, türdeşini ve hayatı koruma şeklindeki evrensel sevgi programını kastediyorum. Böyle ilişkilerde öznenin içinden gelen davranış itkileri kendiliğinden ahlaklıdır ve hiçbir biçimde böyle bir özna sahtekarca kurnazlıklara sapmaz.

Oysa eril kastrasyon kültürlerinde sıkı ahlak kurallarının varlığı (kendi dürüstlüklerine inanmadıkları için), bu cinsel bastırma kültürlerinin nasıl bir dejenerasyona maruz kaldığını, insan ruhsallıklarının nasıl menhus tuzaklarda kıstırıldığını bize gösterir.

149) Aşk geçmişi çağırır, geçmişi tekrarlar… (0-3,5 yaş arasını)

150) Cinsiyetlenmemiş libido üzerinden bakışlarda dile gelen erotizm, söz konusu iki kişinin cinsiyetleri fark etmemek üzere muhatapları ciddi biçimde etkisi altına alır ve aralarında ciddi duygusal ve erotik bağlar oluşturur.

Burada daimi bakışın büyüleyici gücüne tanık oluruz (oral dönemde anne bebek ikilisi arasında en yoğun yaşanan ve cinsiyetlenmemiş sevda bakışması, cinsiyetlenmemiş libido olarak). Bu nedenle insanlar arasında uzun süreli daimi bakışmalar bir zaman sonra erotik tetikleyici olarak işlev görür. Özellikle hem cinsler- bilhassa erkekler- uzun süreli karşılıklı bakışmalardan her zaman kaçınırlar. (Kadınların gözünü seveyim.)

151) Bilinçaltı, akıl ve mantık dışı kurallarla çalışır. Onun dili duygu ve duyumların dilidir.

152) Penis hasedini yaşayan kadınlarda bu hasedin tezahürleri:

1. Sadece erkeğin insan olarak kabul edildiği ve kadının ise insan olmaklık kategorisinden dışlandığı eril kültürlerde insan-kadın hınç ve öfke yüklüdür.

2. Kadın taşıdığı bu hınç ve öfke yükü nedeniyle bilinçaltında erkek (erkeğinden) ve erkeklerden intikam almak için sinsi planlar peşindedir. Kadına güven olmaz sözünün arkasında eril kültürün kadına yaptığı bu haksızlık yatmaktadır.

3. Kadın sadece, erkeklerle ilişkisinde sinsilikleri kapsayan düşmanca planlar peşinde değildir. Ayrıca erkeklerin dünyasında (yani bütün dünyada) tüm gücüyle ortaya çıkmak için hemcinsleriyle de çoğu kez acımasızca rekabet savaşı halindedir.

4. Kadına insan statüsü vermeyen eril kültürlerde kadın, bağımsızlaşamadığı için çaresizce kendi çocuklarına tutkuyla bağlanır ve onların da bağımsızlaşmasına engel olur. O zaman çocuklarıyla simbiyozun bir türlü sona eremediği bir ilişki içinde çakılı kalır.

5. Bütün bu tablo içinde erkeğin statüsü daha doğrusu gerçek durumu nedir? Kadının insan olarak gelişmesinin engellendiği böyle toplumsal yapılarda ne yazık ki gelişimsel yönde erkeğin de önü tıkanmıştır. O da ejeküle olan ama orgazm (engelsiz orgazm) olamayan biri olarak kalır.

153)“Oğlum Jack, sana bir milyon $ verseler Brad Pitt ile yatar mısın?” Cevap: “Yatarım babacığım sana da bir araba alırım.” Orijinal fıkradan alınan bu parçada sözü edilen Jack’in, Brad Pitt ile defalarca yatsa da bir gay’e dönüşümü ihtimal dahilinde mi? Jack için asla

böyle bir dönüşüm olmaz çünkü o, homofobinin ötesinde konumlanmıştır, bu nedenle örtük eşcinsel arzulardan oldukça uzaktır. Şunu biliyoruz: Homofobinin dehşet düzeyi ne kadarsa öznenin sakladığı eşcinsel arzu da o kadar güçlüdür. Hatta terapilerde erkek danışan, erkek terapiste rahatça ve korkularını aşmış olarak eşcinsel imalarda ve açık tasarım imalarında ne kadar bulunursa homofobisi de o oranda sönümlenir ve heteroseksüel zemine o kadar rahatça yerleşir. Öyleyse şunu anlıyoruz: Gay ilişkilerde ya da gay imalarda bulunmak ile gay olmak aynı şeyler değil. Hatta çok yüksek ihtimalle hemcins ilişkisi yaşamasalar da psikolojik konumlanış bakımından gay olan birçok erkek var.

Jack'in durumunu heteroseksüelliğin normal eşcinsel boyutu olarak görürsek şu sonuca varırız: Homofobiden uzak sadece hemcins sempatisi ve belli oranda erotik arzu ve tetiklenmeyi de içeren arzu kaymaları sağlıklı bir heteroseksüel ruhsal yapılanmanın temel şartıdır (Winnicott gibi bunu heteroseksüelliğin normal eşcinsel boyutu olarak tanımlayabiliriz). Yani bu anlamda hemcinsimi tanımam, homofobi yüklerinden arınmış olarak karşı cinse güçlü cinsel aktarımlar yapabilmemin koşuludur. Ergenliğe girerken hemcinsler arasında çok sık rastlanan eşcinsel yakınlaşmaları, doğanın bir ayarlaması olarak görmemiz gerekiyor.

154) Stockholm sendromunun arka planında oral dönemin aşk veren güçlü annesinden yapılan transferler vardır. Bu dönemin kadir-i mutlak annesinin yerini şimdi kendisine âşık olunan kadir-i mutlak terörist almıştır. Oral dönemin bebeği annesine nasıl bağlı idiyse şimdi geçmişin bu bağlılığı güncelde teröriste devredilmiştir.

İyi de kişiler kendilerini esir almış teröristlere neden âşık oluyorlar? Çünkü teröristin bu kişiler üzerinde kontrolcü bir egemenliği vardır. Rehin alınma durumunda kişi, kendi geçmişindeki kadir'i mutlak

anne ve aciz bebek ilişkisine geriler. Sonuçta rehine, geçmişte annesine yönelik aşk ve bağlılığını teröriste aktarmış olur.

155) Psişik düzlemdeki kayıpların biyolojik ve bedensel seviyede bir karşılıkları olmalı. Örneğin psişik seviyede cinsel kastrasyonların bedensel seviyede karşılığı gasp edilen orgazmdır ve bu kayıp uygun bir terapiyle bütünsel potansiyel olarak geriye alınır.

156) Şifaya erişmiş terapistin şifalı sözleri danışanı iyileştirir. Çünkü terapistin sözünün iyileştirici olabilmesi için kendisinin iyileşmiş olması gerekir. Çünkü o, iyileşmiş olmaklığın tüm adreslerini bilir de ondan. Burada terapistin, oral dönemin şifa veren annesinin yerine geçtiğini tekrar belirtelim.

157) OGP seni kendi zaman koordinatlarına taşır ve sen bu aşamadan sonra tüm geçmiş hayatını hep böyle dolu dolu yaşanmış sanırsın. OGP'nin tüm ruhsal doluluğu sadece geleceği iyileştirmez geçmişi de iyileştirir.

158) Babamın bir ortamdaki şu sözü, üzerimde kastrasyondan kurtarıcı bir etki yaratmıştı: "Ulan insan icabında anasına bile sulanır da birilerine iftira atmaz." Babam kaçınılmaz durumlarda ensest arzuyu değil iftirayı suç olarak görüyormuş ve ben de bir büyük insanlık suçlusu değilmişim meğerse (Bu son ifadeye özellikle dikkat edin!). Yani babadan anamıza izin çıktı... Bu durum, bende bastırılmış bir anıyı açığa çıkarttı ve bu hatırlamanın devamı OGP oldu.

159) Yüksek standartlı kolejlerden, çok iyi üniversitelerden mezun olabiliriz, ölçülebilir zekâ testlerinden çok yüksek puanlar alabiliriz. Bütün bu donanımlarımız, var oluşsal anlamdaki doğal köklerimizi keşfedebilme becerilerinden yoksunluklarımızı, bu alandaki tüm cehalet boşluklarımızı başkalarının gözünde görünmez hale getirebilir. Ama biz bilinçaltı seviyede kendi olmamışlığımızı, adını

net koyamasak da sezinleriz. Özetle şunu da söylemiş olayım: Zeki olmak, bilge olmakla kıyaslandığında aptal kalmaya engel değildir.

160) Homofobi, homoerotik ilgiler, ensest suçluluğu dehşeti, olabilecek ensest eğilimlerden duyulan korku ve Ödipal dönem tehditleri ile ne kadar yüzleşir ve onları geride bırakırsak, saydığım bu alanlara yapılmış enerji tüketici libidinal yatırımlar da yüklerinden arınarak o oranda OGP alanına aktarılır. Adres her zaman yüksek olasılıkla heteroseksüalitedir.

Yukarıda saydığım alanlara, korkular ve panik eşliğinde yapılmış tüm ruhsal yatırımlar çok büyük enerji tüketirler ve libidinal kapasiteyi verimsiz hale getirirler. Bunlar sonuçta ruhsal dünyamızda ciddi rahatsızlıklara, iç huzursuzluklarına ve özgüven duygusunda kayıplara yol açarlar. Yani özgün doğanız bozulmuş bir halde, ciddi nevrotik bir hasta olup çıkarsınız.

Bu nedenle, OGP'ye erişmek şifanın kalıcı adresidir.

161) Eril kastrasyon kültürlerinde erkeklik gerçek bir erkeklik nosyonu üzerinden değil, erkekçilik oyunları üzerinden inşa edilir. Bu tespitten daha önemlisi kastratör eril kültürlerde erkeklik inşası, ağırlıklı olarak homoseksüelliğin anti tezi olarak yapılanır. Ama ne yazıktır ki bu refleksin arkasında çözümlenmemiş homoerotik bileşenler sırıtır durur.

162) OGP'den kastre edilmiş bir analist (ki hemen hemen hepsi öyledir) danışanını OGP düzlemine taşıyamaz. Bu tespit bize terapi ve analizlerin nasıl bir çıkmaza saplandığını gösterir.

163) Haz veren her şeye cinsellikten yani libidodan bir şeyler karışır. Bu nedenle ruhsal dünyamıza haz yüküyle katılan her şey, uzak ya da yakın çağrışımlarla daima cinsel bir şeyler içerir.

Karşı cinsler arasında değil sadece, hemcinsler arasında dahi ortak haz temalarını paylaşmak daima belli oranlarda cinselliğe bir kapı açar. Hemcinsler arasında yaşanan böyle elektriklenmelerin eşcinsel seçimle ya da yönelimle bir ilgisi yoktur. Olsa olsa heteroseksüelliğin kaçınılmaz normal eşcinsel boyutuyla bir ilgisi olabilir.

164) Sözcükler geçer gider onları üreten emosyonlar kalır geride. Geride kalanlar çoğu kez de kastrasyonların emosyonel içerikleridir. Onlar çoğu kez belirsiz engellenme duyguları olarak içimizde yankılanır ve bunlar, kastratörlerin çocuklarına aktardıkları kendi emosyonel saplantılarıdır. Tablo her zaman böyle olumsuz değildir. Bir gün içinizi cıvıl cıvıl coşkulu hissedersiniz. Ya annenizden ya babanızdan transfer edilmiş bir mutluluğu yaşamaktasınızdır. Dikkat ederseniz her durumda, durumları anlatan, tanımlayan ya da üreten sözcükler gitmiş geride sadece yaşanmış emosyonlar kalmıştır.

165) İnsan nevrotik hasta olarak doğmaz, eril kastrasyon kültürü onu hasta eder.

166) OGP öznesi dünyaya ve insanlara her zaman en dolu libidinal yatırımları yaptığı için genel ruh hali sürekli barış duygularıyla tanımlanabilir. Ve böylece dünyanın nasıl kurnaz ve hilekâr, nevrotik ve sahtekâr insanlarla dolu olduğunu unutur. Bu nedenle OGP öznesi her zaman hasta bir dünya ile karşı karşıya olduğunu hiçbir zaman unutmamalı ve ona göre tedbirli olmalıdır. Çünkü hayata geçmemiş OGP, öznede sürekli agresyonun, hilekarlığın, hınç ve sahtekarlığın ürediği kaynaktır.

167) Toplam emosyonel ve zihinsel özgürlük, orgazm hazzı bastırılmış olan genital üzerinden kilit altına alınır.

168) Yarılmış öznenin kurulumu ergenlikle birlikte eksik bir kurulum olarak sonuçlanır. Çünkü oral dönemin yoğun duygularla yüklü meme hazlarının ve Ödipal dönemin genital erotizminin orgazm

anında deneyimlenmeleri çok küçük yaşlarda kastrasyonlarla engellendiği için bu kayıpların ileriye doğru yansımasının bir sonucu olarak ergenin cinsel yaşamı cinsel haz üretmede tıkanır ve bu onu ciddi nevrozlara sürükler. İşte bu noktada öznenin gerçek anlamda yarılmışlık tablosuyla karşı karşıya geliriz. Özetle bastırılan libido ruhsal düzlemde daima bir yarılmaya neden olur.

169) Kastrasyonlar gönül evinin canına okur ve onu darmadağın eder. Bu operasyon çocuk üç buçuk yaşındayken tamamlanır ve yıkıcı etkileri ergenlikte açığa çıkar (Neden ergenlikte, sebepleri ayrı bir konu olarak önceki ciltlerde açıklandı). Ondan sonrası sürekli olarak, yarılmış öznenin öyküsüdür. Bu sorunun (yarılmış özne sorunsalının) çözümünün OGP'nin fiiliyata aktarılmasıyla gerçekleşeceğini tereddütsüzce belirtebilirim. Yani bütünleşik özne, tamamlanmış cinsel programla hayata doğar.

170) Allah korkusu büyük ölçüde, öznede yapılandırılmış ensest suçluluk dehşetinden ve bu dehşet nedeniyle büyük cezalar görme korkularından beslenir. Bu korkular ve dehşetler Allah'tan duyulacak korku ve dehşetlere aktarılır. Özetle Allah korkusunun temelinde ensest korkusu ve dehşeti vardır, ardından bunları izleyen dehşetli korkular olarak homofobiyi ve homoerotik yatırımlarda bulunmanın karşılığında bilinçaltı olarak ceza görme korkularını da sayabiliriz. Bütün bu korkuların, mevzilenmiş bilinçaltı kastrasyon dehşetlerinden beslendiğini bir kere daha belirtelim. Bunların zemininde de hayatta kalma refleksimizin başat rol oynadığını elbette unutmuyoruz.

Ruhsal dehşet, kastrasyonlar üzerinden böylece yapılandığında artık yöneticiler istedikleri yasakları Allah korkusuna bağlayarak toplumu parmaklarında oynatırlar. Ancak ne var ki yöneticiler de hangi bilinçaltı mekanizmalardan destek aldıklarını kendileri de bilmez.

171) Bilinçaltı kayıtlar üst bilinç kayıtlarından defalarca güçlüdür, özellikle kastrasyonlar üzerinden yapılanmış olanlar. Bu nedenle üst bilince hitap eden paket programlar üzerinden bilinçaltını dönüştürecek şekilde sonuç elde etmek kolay gözükmüyor. Yani bu türden psişik destek programlarını kast ediyorum.

172) Libido nesnelere bağlanmak zorundadır yoksa özne kendini, uçurumlara atıldığı korkunç bir boşlukta hisseder. Son derece güçlü bir psişik yasa ile karşı karşıya olduğumuzu bilmeliyiz. Bu nedenle OGP açılmaya başlamışsa öznede bir nesneyle (bir öteki kişi ile) kaynaşma ve ona bağlanma isteği çok güçlüdür ve bu nesne, aktarımların yöneldiği ve göz önündeki kişi olarak analisttir. Ama analist burada çok önemli bir kişiyi maskeler, o da öznenin oral dönem annesidir.

Yukarıdaki verilerden hareket edersek öznenin toplumsal yaşamda insanlarla kaynaşma ve birlikte olma şeklindeki çok güçlü motivasyonunun arkasındaki itici gücü bulmuş oluruz. Yani libidinal fıtratımız bizi içtenlikli insan ilişkilerine doğru fırlatır. Ama halihazırdaki hasta dünya bize bu güçlü arzumuzun seviyesinde yanıt vermez, veremez… Çünkü kastre nevrotik insanlarla yüz yüze geldiğimizde karşılaşacağımız sahtekarlıklar hayli gönül kırıcı olacaktır. Bu nedenle analist, güven veren önemli kişi görevini layıkıyla yerine getirirse danışan artık bundan böyle kolay kolay yıkılmaz.

173) Orgazmik terapi ortamında danışanda açığa çıkan oral ve Ödipal dönem libidosunda akıl, mantık ve etik değerler olmaz, o sadece sevgi ve aşktan beslenir ve cinsiyeti ne olursa olsun libidinal aktarım, ortamdaki analiste yönelir. Burada ahlaki yargı işe karışmaz daha doğrusu karışmamalıdır. Bir bakıma burası iyi ve kötünün ötesinde

konuşlanılan yerdir. İşte bu aktarım imkânı, terapötik başarıyı sağlayan eşsiz fırsattır.

Terapiye en çok zarar veren, danışanın, koşullanmış olduğu kendi akıl, mantık ve bağlı olduğu etik çerçeve üzerinden hareket ederek, yapılanmakta olan aktarım sürecine bozucu şekilde müdahale etmesidir. Ya da narsistik bir danışan özellikle terapisti başarısızlığa uğratmak için kasıtlı sabotaj girişimlerinde bulunur.

Terapiye zarar veren bu türden danışanların ortak özellikleri şunlardır:

1. Bu kişilerin bir kısmında kastrasyonlar çok katı biçimde yapılanmıştır. Ensest korkusu ve suçluluğu, bunlardan dolayı bilinçdışı olarak ceza görme beklentileri çok yoğundur. Analisti cezalandırıcı otorite figürü olarak algılarlar ve terapi ortamında ruhsal içeriklerini paylaşmazlar. Bu yüzden terapide sır olmaz prensibini uygulayamadıkları için terapistle iş birliği de yapamazlar.

2. Bir kısım danışan ise ciddi Narsistik kişilik örgütlenmelerine sahiptir. Bunların çok büyük bir çoğunluğu zaten terapiye girmez, çünkü kendilerince her şeyleri tamamdır, terapiye niye girsinler ki! Terapiye girenlerin de önemli bir kısmı terapisti başarısız kılmak için gizli planlar sürdürür. Büyüklenmeci düşüncelerinden dolayı aslında terapisti küçük de görürler. Şimdi bu değersiz adam mı kendisini iyileştirecek. İçten içe analiste kin beslerler.

3.Bir çok kadında penis hasedini yaratan örselenmeler, onların onurlarını o kadar çok rencide etmiştir ki terapinin bu güçlü engelini cesurca aşamazlar ve onurları yeniden kırılmasın ve geçmişteki travmaları güncelde tekrarlanmasın diye ve kınanma korkuları nedeniyle dürüstlük sözleşmesi gereğince uymaları gereken protokollere uyamazlar.

4.Erkeklerin önemli kısmında homofobi ve homoerotik aktarım ve yatırımlar, terapi ortamında kolay kolay dile getirilemez utançlarından dolayı. Oysa bu eğilimlerin işlenip onlara bağlanmış libido yatırımlarının serbestleşerek OGP potansiyeline aktarılması gerekir. Danışanın, bilinçaltı ceza görme korkusu ve utancından ya da yoğun narsisizminden dolayı (çünkü analistin karşısında küçük düşeceğini sanmaktadır) sakladığı bu eğilimleri, onu çok güçlü libidinal potansiyellerinin kendi ruhsal örgütlenmesine katılmasından yoksun bırakır. Not her zaman olduğu gibi burada da analistin bir OGP öznesi olmasını şarttır.

174) İnsanın olduğundan başka bir şey olmak istemesinin arkasındaki motivasyon nedir? Örneğin insan uzak mesafeleri aşmak için bir kuş olmak ister. Ya da düşmanlarını alt etmek için yırtıcı bir hayvana dönüşmek ister. Veya sihirli ve olağan üstü güçlerle donanmak ister. Ya da piyangodan en büyük ikramiye ona çıkacaktır. İnsanın varoluş realitesi ile örtüşmeyen bu fantezilerin arkasında kayıp nesneyi bulma düşü vardır. Kayıp nesne gerçeğinden dolayı, kaçınılmaz bir sonuç olarak tüm psişik güçlerimizi kaybetmiş durumdayız. Yani reddedilemez bir kastrasyon gerçeği ile karşı karşıyayız. Bu olanaksız düşler gerçekleşirse, sembolik olarak, kayıplarımızı geri almış oluruz. Buradan şu önemli sonuç çıkar: Ancak kastre özneler bu fantezileri kurarlar. İyi de herkes kastre edilmiş. Şimdi ne olacak peki? Piyango piyasası, kumar piyasası hareketlenecek elbette…

175) Erkekçilik oynamak hiçbir erkeği kurtaramamıştır. Test etmek isterseniz içkili ve efkarlı zamanlarında bunu erkeklerin kendilerine sorun.

176) Eril kastrasyon kültürlerinde, psikiyatrinin sözüm ona bilimsel abuk sabuk özne tanımları:

Normal nevrotik özne: Libidosu sözüm ona makul düzeyde bastırılmış ortalama özne…Yani hastayı normal kategorisine aldılar, bu sonuç hasta bir kültürün dayatmasıdır diyemediler.

Nevrotik özne: Libidosu güçlü biçimde bastırılmış özne… Yani psikiyatri kitaplarının ciddi hasta kategorisindeki kişiler… Örneğin OKB hastaları…

Psikotik özne: Libidosu çok aşırı bastırılmış özne… Anlayın artık.

177) Ejekülasyon ile orgazm asla aynı şeyler değildir. Ejekülasyon bedensel bir refleks iken orgazm bu sürecin ruhsal ifadesidir. Kastre öznenin beden ve ruhsallıktaki geriliminin boşalması ne ejekülasyonla ne de kendisinin sıfır düzeydeki orgazmıyla mümkün olmaz. Ancak OGP seviyesinde bir orgazm bedensel ve ruhsal gerilimi tahliye edebilir. Bu nedenle OGP ruh sağlığının mutlak güvencesidir.

178) Kastre öznenin sağlam temeller üzerine oturmuş ruhsal bir hayatı olamaz. Bu nedenle kastre insanların ruhsal dünyalarının bilimsel anlamda doğru bir yapısı da olamaz. Çünkü yanlış bir temelin üzerine sağlam bir bina kurulamaz da ondan dolayı.

Yanlışın bilimi yapılamaz ama ne olduğunun tanımı yapılabilir.

179) Kendini kuramsal bilgilere göre yapılandırmaya çalışma, başaramazsın. Çünkü otantiklik kurguya karşı direnir. Sürecimizde içinden hangi duygular ve hangi eğilim ve yönelimler geliyorsa kendini onlara teslim et. Çünkü onların akışlarında adlarını daha rahat koyar ve rotamızı belirleyebiliriz. Bu nedenle deneyimi hayatının içine al ve sonra kuram üret. Oysa tersini yapıyorsun. Şu nokta çok önemli: Burada erişeceğin bulgular bilinçaltı doğasal kayıtlardır ve bunlar bilinçli aklın müdahale ve yönlendirmelerine göre şekillenmezler. Çünkü akılcı ve kurgusal yol ve yöntemlerden

yola çıkarak bilinçaltı alana hakim olamıyoruz. Çıktığımız bu terapi sürecinde senin özne olarak yapılanmanın yolu analist ve danışan olarak ikimizin arasındaki bilinçaltı özdeşleşmelerden geçecektir.

Danışanın temkinli adımlar atmasının ve ürkekliklerinin, yani kendince kuramlar üreterek onlara göre temkinli davranmasının arkasında bilinmezin korkuları vardır. Yani "Süreç denetimimden çıkarsa başıma neler gelir?" şeklindeki abes korku. Süreçleri denetlemeye çalışan hiçbir danışan bugüne kadar başarıya ulaşamamıştır.

Şimdi gelelim işin özüne: Libidinal füzyonu aktarım ilişkilerimizde deneyimleyeceksin, çünkü benim bebeği-çocuğum ve sembolik anlamda da sevgilim olacaksın. Başka türlü imkânı yok. Çünkü iyileşmenin yolu anne ve oral dönem bebeğinin ilişki kipini yeniden doğru biçimde yapılandırmaktan geçer.

180) Cinsiyetleri fark etmemek üzere insanların birbirine sevdalanmalarının arkasında her öznedeki libidinal füzyonun cinsiyetlenmemiş libidosu aktiftir.

181) Sevgi, şefkat ve erotizm aynı libido kaynaklarımızdan beslenirler. Çoğu kez bu odakların birbirine karışması çok mümkündür, beklenmedik zamanlarda ve beklenmedik kişilerle ilgili olarak...

182) Seks için kayganlaştırıcıların bilinmediği en eski çağlarda muhakkak ki anal ilişkiler gerçekleşmiyordu. İnsanın biseksüel bir varlık olduğunu da biliyoruz. O eski çağlarda bile homoerotik geçişlilik muhakkak ki aktifti. Bu durumda homoerotizm nasıl hayata geçiyordu? Yukarıda yaptığım açıklamalar bir anal ilişkinin mümkün olamayacağını da gösteriyor. Öyleyse geriye anal ilişkinin müdahil olmadığı diğer eşcinsel ilişki formları kalıyor. Bütün bu tabloyu heteroseksüelliğin normal eşcinsel boyutuna dahil edebilir miyiz?

183) Eril kastrasyon kültürlerinde bütün erkekler, bütün kadınlar cinsellik konusunda her zaman yalan söylediler. Çünkü yaşadıkları cinselliğin bir şeye benzemediğini her şeyden önce kendileri biliyordu. Durumu kurtarmanın en iyi yolu yalan söylemekti. Yalandan kim ölmüş ki! Bu kitap sizin için yazıldı oturun okuyun.

184) Ensest yasası özneyi aile dışından eş seçimi yapmaya zorlar. Ancak bu yasa suçluluk duyguları üzerinden o kadar acımasızca uygulanır ki kadın ya da erkek herkesin cinsel hayatını mahveder. Bu nedenle evliliklerin hemen hemen hepsi cinsel eksende bir sene içinde çöküş sürecine girer. Bundan sonra da kanunların müdahil olduğu mecburi evlilik sözleşmeleri gündeme gelir.

185) Bastırılmamış ve engelsiz orgazm kapasitesini etkinleştirmek, genç kalmanın güvencesidir. Yaş alırsınız ama yavaş yaşlanırsınız.

Yaşlanmayı kimyasallar ile ortadan kaldırmayı düşünmeyin. Çünkü bunlar sonuçta insanı garip bir yaratığa dönüştürür.

Hele bebek kanları ile gençleşmek gibi iğrenç projeler akıl alır gibi değil.

186) Tutucu dini coğrafyalarda şiddetli kadın yasağı, bu coğrafyaların her insanında kayıtlı dehşetengiz ensest tabusundan beslenir ve doğal cinsel dengenin bozulduğu coğrafyalarda, kişilerin birçoğunda şu ya da bu dozlarda her türlü cinsel kaymaları görebiliriz.

187) “Orgazmik özgürleşme programı”, bu kitabın ana misyonudur.

188) Güncel travmatik bir olay geçmişin zorlayıcı kastrasyon odaklarından birini tetiklediğinde ortaya çıkan ruhsal arıza, bir kısım örneklerde panik atak ya da anksiyete bozukluğudur.

189) Danışan terapide mahremiyetini paylaştığı zaman, onun mahremiyet temalarına bağlanarak kilit altına alınmış libidosu

serbestleşir. Bu tutsak libido bağlı olduğu zincirlerden kurtulur. Libido nesnesiz yapamaz ve eski bağlarından koparak nesnesiz kalan libido bu sefer terapi ortamında analiste aktarılır, böylece danışanın aktarım aşkı terapi ortamına hâkim olur. O zaman anlamamız gereken şudur: Aktarım aşkı danışanın iyileşmesi ve hayatının yeni baştan ve olabildiğince doğru düzenlenmesi bakımından terapinin ana motorudur.

190) İnsan hazır dil kalıpları ile dünyaya gelmez (Chomskye karşıyım). İnsan dünya varlık'ın gramatikal yapısını (dört ilişki kipini) kavrayacak sezgisel bir donanımla dünyaya gelir. Düz ifade edersek dünyada olup biten her şeyi görür ve onları birbirleriyle irtibatlandırır. Yani aralarındaki mantıksal ve zorunlu bağlantıları net biçimde görüp kavrayacak sezgisel bir donanıma sahiptir. Ana diller de bu mantıksal irtibatları ifade etmek üzere yapılanır. Öte yandan dünya varlık'ın grameri her coğrafyada aynıdır. Konuşulan bütün diller dünya varlık'ın grameri üzerine yapılandığı içindir ki bütün diller, kendilerine özgü özel kültürel konumlanışları hariç olmak üzere birbirlerine kolayca çevrilebilir.

191) 12 yaşın travması 40 yaşındaki adamın güncel travmasıdır. Bilinçaltında zaman geçmez çünkü.

192) Eşcinsel ilginin bir türünde de erkek, arzu nesnesi olan öbür erkekte gizlenmiş olan kadını arar. Ama tablo erkeğin öbür erkeğe ve onun bedenine duyduğu ilginin resmine dönüşür.

Yine birçok eşcinsel ilginin alt zeminde arzu duyulan görünür erkek resminin altında saklanmış bir anne resmi vardır. Özetle anneye duyulan ensest arzu, eşcinsel ilginin arkasına da saklanır.

193) Danışan ve terapistin cinsiyetleri hiç fark etmemek üzere arada oluşan cinsel aktarım (yoğun ve gerçek anlamda cinsiyetlenmemiş bir cinselliktir) şu anlama gelir: Danışanın libidosu bu sefer sağlıklı

biçimde kurulmak, yeniden inşa edilmek üzere analiste bağlanmaktadır. Ancak danışan, analistin üstlendiği çoklu kimlik fonksiyonlarını normal olarak bilemez. Bu süreçte cinsiyetlenmemiş libido artık iş başındadır.

Danışan, cinsiyetlenmemiş libido realitesini bilemediği için, ikilinin tümden erkek olması durumunda terapi sürecine, derin bir okyanusa dalar gibi derin bir korku duyarak başlar. Oysa cinsiyetlenmemiş libidonun terapi sürecindeki fonksiyonu şudur: Terapinin bitiminde danışanın cinsel nesne seçimi ancak o zaman netleşecektir. Bu nedenle cinsiyetlenmemiş libido terapinin ana motorudur. O noktaya kadar libido belli bir cinsel nesneye yönelmede kesinlikle kararsızdır. Danışan nerede karar kılacaktır? Heteroseksüel mi olacaktır ya da eşcinsel mi olacaktır yoksa biseksüel mi olacaktır ya da cinsel nesne seçimlerinin hangi noktasında yer alacaktır? Bunlar terapinin sonunda netleşecektir. Ama üreme programının dayatması ile burada da karşı karşıyayız. Danışan bu sürecin sonunda heteroseksülliğin ağırlıklı olduğu bir cinsel tercihle süreci tamamlar. Ama şu var ki eninde sonunda heteroseksüelliğin normal eşcinsel boyutu iptal edilemez.

194) Cinsel kastrasyonların ardındaki en büyük yaptırım gücü, mutlak anlamda aforoz edilme tehdidini ima etmelerinden dolayıdır.

195) İnsan kendi oral dönemini (ilk iki sene), büyük bir şans eseri olarak hatırlayıp, o bebeklik sürecinde annesiyle aralarındaki kastrasyonsuz aşkı apaçık yeniden deneyimlediğinde insan olmaklığın birçok sırrına erer. Çok şükür kendi psikanaliz sürecimde böyle müstesna bir deneyimi yaşama şansına mazhar oldum.

196) İki kişi arasında OGPyi açığa çıkaran ayna nöronlarının etkileşimleri (yani terapi ortamındaki iki kişiyi anlıyoruz fakat terapistin bir OGP öznesi olmasını da şart koşuyoruz), aynı zamanda

bu iki kişi arasında cinsel elektriklenmeleri de aktifleştirir. Terapide cinsel aktarım dediğimiz de zaten budur. Terapi ortamında değil sadece, gündelik hayatta da aynı cins kişiler arasında sıklıkla yaşanan ama üstü aceleyle örtülen cinsel tetiklenmelerin arkasında da aynı ayna nöronları mekanizmasını buluruz. Şunu da diyeceğim: İki kişi arasında eşcinsel bir bakışmaya ya da temas düzeyinde bir yakınlaşmaya tanık olan heteroseksüel bir erkek de bu tablodan cinsel olarak etkilenir. Burada etkilenmenin taşıyıcı faili yine ayna nöronlarıdır.

197) Yakın mesafede uzun süre bir arada bulunan hemcinsler arasında bir süre sonra erotik tetiklenmeler başlayabilir. Çünkü ayna nöronları nedeniyle iki hemcins birbirinin ruhsal içeriklerine nüfuz ettikçe erotik tetiklenmeler de bir sonuç olarak ortaya çıkabilir.

198) Ayna nöronları, izleyici kişinin kaynaklarını uyandıran, harekete geçiren bir etki yaratır.

199) Bazı tanımlardaki karmaşaları veya doğrulamaları yeniden gözden geçirelim:

1 “Kuantum” gibi fizikten ödünç alınmış sözcükleri kullanmayın. Sözüm ona bir tür modern gizemcilik yaratmış oluyorsunuz.

2 Sorunları anne karnına kadar indirgemek inandırıcı değil. Bu da bir tür gizemcilik oluyor.

3 Dramatizasyon çalışmaları ve diğer kök inanç ve düşünceler… Bunlar çok kabul edilebilir şeyler.

4 “Hücre seviyesinde kanıtlıyoruz.” lafı çok tartışma götürür.

5 İd, ego, süperego tanımları zaten bilinen yaklaşımlar.

200) OGP’nin anlamı nedir? On binlerce yıldır ruhsal eksende yanlış yaşanmış insanlık tarihinin kökten değişim ve dönüşüme uğrayıp

yeniden ama bu sefer doğru olarak yazılmasıdır. OGP bu tarihsel dönüşümün ruhsal seviyede dönüştürücü motoru olacaktır.

201) Nevrotik kader: Öznenin bölünmüşlüğü onun nevrotik insan kaderidir.

202) Öznenin OGP'ye geçmiş olması onun alternatif cinsellikleri de denemesine engel değildir ve bu denemeler OGP potansiyelini ortadan kaldırmaz ve onda orgazmik bir kapasite düşüşüne yol açmaz. Ama özne bu ilişkilerde sevgi ve aşk garantisi veriyor mu? Ölçü budur.

Ayrıca şunu da anlıyoruz: Özne başarılı bir terapi ile OGP'iyi hayatına dahil etse bile ilk cinsel yol ve yolakları da kullanmaya devam edebilir. Terapide faşizan uygulama olamaz.

203) Orgazmik terapi A. ensest suçluluk ve bağlı olarak dehşetli cezalar görme kaygıları ekseninde B. örtük homoerotik talepler ve bunlardan dolayı sosyal izolasyonlara ve ayıplanmalara maruz kalma kaygıları ekseninde C. homofobi ekseninde (B'de sözü edilen kaygılar burada da geçerlidir) D. Ödipal dönem tehdit ve baskıları ekseninde olmak üzere dört eksende ilerler. E. Anüs- penis eksenini şifaya kavuşturmak da olmazsa olmaz temel hedef olarak bu terapinin nihai amaçlarından biridir.

204) İnsan psikoz ve nevrozlara yakalanan tek canlı türüdür. Burada sorumlu etken nedir? Bunun sebebi ensest yasağını tanımayan biyolojik yapı ile ensest yasasına boyun eğen ahlaki yapı arasında bilinçaltında acımasızca sürüp giden derin çatışmalardır. Eril kastrasyon kültürlerinde hiç kimse bu yasanın dışında değildir ve bu nedenle örselenme derecelerine bağlı olarak herkes farklı farklı seviyelerde olmak üzere ruhsal patoloji yelpazesinin bir yerinde konumlanır.

Şunu çok rahatça söyleyebiliriz: Hayvanlar için hayvan hastaneleri vardır ama akıl hastaneleri yoktur. Çünkü hayvanlar akıl ve ruh hastası olmazlar. Ama insanlar için ruh ve akıl hastalıkları hastaneleri vardır.

205) Olayların akışkanlığının, akıp gitmekte oluşlarının bizde bıraktığı yanıltıcı izlenime "geçip gitmekte olan zaman" adını veriyoruz. Yani zaman, aslında var olmayan, izafi olarak var olduğu düşünülen sanal bir olguya verilen isim. Hal böyle olunca "zamanda yolculuk" tezleri bir safsatadan öteye geçemez.

206) Narsist bir danışanın terapide iyileşmesi şöyle bir süreçle hayata geçer: Danışan, içi boş, şişkin ve güvensiz egosundan özgüvenli bir yapıya doğru evrilir. Bütün bu gelişim giderek açılan OGP sürecinin danışanı rahatlatarak huzura kavuşturması ile paralel ilerler. Aslında süreç gelgitli bir yapı içerir. Danışan cinsel kompleks ve kastrasyonlardan arındıkça OGP potansiyeli aktifleşir ve bu potansiyel aktifleştikçe danışanın içsel huzuru yoluna girer.

207) Dinlerin cinsel merkezli cennet projelerinin ardındaki psişik mekanizma: Bu dünyada doyumlu yaşanması kastrasyonlarla içten engellenmiş cinsellik, haz tatmininde bastırılmamış cinselliklerin yaşanabileceği bir cennet projesi üretir.

208) Bir kültürde dehşetengiz cinsel yasaklar varsa o kültürün insanları önce sağlıklı cinsel dürtülerini, sonra bu yasaklardan kaynaklanarak ortaya çıkmış ve rayından sapmış cinsel eğilimlerini de bastırırlar. Bu ikili bastırma operasyonlarının sonucunda hem bilinçaltı denen bir yapı hem de ciddi nevrozlar ve psikozlar ortaya çıkar.

209) Geçmişte cinsel yasaklar üzerinden kastre edilmiş bugünün eril ergeni, çaresizlikten dolayı erkekçilik oyununa sardıracaktır. Böyle bir

oyunun arkasındaki itici güç, kayıp libidinal potansiyelin (OGP) ergen tarafından bilinçaltı seviyede sezilmesidir.

210) Bilinçaltı, sözel mesajları, içerdikleri emosyonel ifadeler üzerinden kayda alır. Yani mesajı iletenin emosyonel içeriğini kayda alır. Babanın, annenin sözüne değil özüne bakar.

211) Bilinçaltı, ölüm tehdidi içeren mesajları öncelikle kayda alır ve özne bu kayıtların emosyonel tehditleri üzerinden kastre edilir.

212) Biz öteki ile tamamlanırız. OGP özneleri arasındaki iletişimi kastediyorum. Kastre normal nevrotik özne ise henüz kendisiyle bile tamamlanamamıştır. Aşağı yukarı herkesi kastediyorum.

213) Kadın ve erkekte oral seks arzusu, oral dönemimizde anne memesinden güncel seks ilişkilerimize bir transferdir.

214) İki OGP öznesi yatakta bir araya gelip en yoğun engelsiz orgazmlarını yaşadıklarında oluşan füzyon bağı, kendiliğinden bir sadakat sözü yerine geçer ve ayrıca bu sadakatin sözel olarak dile getirilmesine gerek kalmaz.

Özetin özeti: Çiftler arasında yaşanmış OGP kendiliğinden bir sadakat sözüdür.

215) Hiperaktivite, bastırılmış ve sıkıştırılmış libidonun bir sonucu olarak eril kastrasyon kültürlerinin küçük çocuklarda ifadesini bulan semptomlardan biridir. En önemli semptom ise akıl hastaneleridir.

216) Ödipal kompleks doğuştan gelmez, eril kastrasyon kültürlerinde yetişkinlerin panik ve dehşetleri üzerinden küçük çocuğa, o üç, üç buçuk yaşındayken aktarılır ve böylece çocuk latent döneme sokularak hastalıklı bir bilinçaltının onda yapılanmasının önü açılır. Hikâyenin özeti bu kadar basittir. Ondan sonra ben geleceğim 14 -15

ay boyunca, kültürünün yarattığı bu açmazları danışanlarla birlikte temizleyeceğiz.

217) Cinsel ilişkilerdeki öpüşme ve emme refleksleri bebeğin anne memesini emerken sergilediği reflekslerle çok örtüşüyor. O zaman ister istemez şunu düşünüyoruz: Bebekliğimizden çok mu uzağız, her gün çeşitli nedenlerle o küçük bebeğin emosyonel içerikli davranış kalıplarını mı tekrarlıyoruz?

218) Terapilerde analist, danışanın en sorunlu ilişkiler yaşadığı kişinin, kişilerin yerini de alır. Geçmişin sorunları güncel terapinin fırtınalı, çatışmalı ortamında ama giderek analist ve danışanın iyileşecek ve barışa doğru evrilecek ilişkileri eşliğinde çözülecektir. Bu başarılırsa o zaman danışan için analist her zaman en sevgili dost olarak hatırlanacaktır.

219) Analizde analist genel tutumuyla ama özellikle bilgi donanımıyla otorite figürü olmalıdır. Çünkü anne baba çocuk üçgeni çocuk üzerinde bir otorite süreci olarak işlemişti. Şimdi geçmişin anne babalarındaki otorite yetkisi artık analiste devredilmiştir. Danışanın iyileşmek için bir ana baba figürüne ihtiyacı olması nedeniyle analist elindeki otorite olanaklarını danışanın iyileşmesi yönünde ustalıkla kullanmalıdır. Burada önemli bir nokta olarak şunu vurgulayalım: Bu süreçte danışan ya da analistin cinsel kimlikleri ve yönelimleri hiç önem taşımaz. Fakat bir şartla: Analistin kendisi dört dörtlük iyileşmiş bir OGP öznesi olmalı.

220) Örneklerin pek çoğunda, orgazmda tatmin yetersizliği, çok sayıda partnere yönelme, onları ele geçirme girişimlerine yol açar. Burada işleyen bilinçaltı mekanizma şudur: “Beklediğim en yoğun cinsel tatmin bununla olmadı ama ötekinde muhakkak olur”. Bu şekilde işleyen bilinçaltı bir tasarım söz konusudur. İşin garip yönü satyriasis ya da nemfoman olan bu kişilerin, toplumsal algıda cinsel

yönden güçlü sanılmalarıdır. Aslında ortada, kaliteli orgazmik bir tatmin yaşama anlamında ciddi bir yetersizlik vardır. Sonradan bu kişiler hakkında eğer erkekse örneğin şu da söylenir: 40 erkek gücünde cinsel bir gücü vardı.

Şunu biliyoruz: Sevgilisi ile dopdolu orgazmik tatmin yaşayan bir erkek bu tatmin ile yetinir başka arayışlara girme gereğini duymaz.

Şunu öğrenmiş olduk: Abartılı cinsel eylemler sergilemek, her zaman, tam doyumlu cinsel hazların yaşanması anlamında cinsel bir yetersizliğe denk gelir.

221) Daha önce libidinal füzyondan ve fallik dönemden söz etmiştim. Şunu da söylemiştim: Libidinal füzyon dönemi, pek çok örnekte bebek açısından kastrasyon engellerine takılmadan kapanır ve tamamlanır. Kastrasyonların yıkıcı etkisi fallik dönemde yani Ödipal dönemde başlar, bu nedenle Ödipal dönem bir kastrasyon dönemidir. Bu dönemin kastratör etkileri libidinal füzyonun emosyonel olarak öznenin hayatında deneyimlenmesinin yolunu da çoğu kez kapatır. Fakat libidinal füzyon döneminde genital cinsel kastrasyon süreçleri yaşanmamış olduğu için bu dönemin isimsiz yoğun emosyonel yaşantıları az sayıdaki örneklerde Ödipal dönemin genital kastrasyonlarını es geçer ve bazı öznelerde bilinç düzeyine yükselerek orada mistik bir deneyim olarak tezahür eder. Kendisindeki bu kökenin bilinçli olarak farkında olmayan böyle bir özne kendisini ilahi lütuflara mazhar olmuş gibi algılar ve megalomanik bir algıya kapılarak kendisini peygamber de ilan edebilir.

222) Orgazma giden yolda bilinçaltı, tehdit, korku ve utanç duymayacağı ya da bunları en az duyacağı alternatif yolları seçer. Ama bu seçim öznenin bilinçli farkındalık alanında gerçekleşmez ve tamamen bilinçaltı ve refleks düzeyinde bir seçimdir. Bu tespit bize

neyi gösterir? Erkekler için konuşursak: Eğer eril özne bilinçaltında, bir kadınla yatmayı anneyle yatmaya eşdeğer algılıyorsa, bu durumda yaşayacağı utanç ve korkulardan kendini korumak için bilinçaltı bir seçimin itilimiyle nispeten utanç ve korku duymadan yaşayabileceği başka boşalım yollarını seçer. Örneğin eşcinsel nesne seçimi, bilinçaltında anneyle ilgili olarak yaşanacak suçluluk duygularından nispeten kurtulmanın yollarından biridir. Bunun gibi, birçok alternatif cinsel etkinlik seçimlerinde bu bilinçaltı mekanizma rol oynar. Daha şaşırtıcı olanı kendi biyolojik cinsel yapısını reddedip karşı cinsin biyolojik yapısına dönüşmeyi arzulayan erkeklerde yine bu mekanizma etkindir.

Yukarıdaki tespitleri klinik düzlemde nasıl izleriz?

Terapist bir süre sonra danışanın üzerinden bu bilinçaltı korkuları yavaş yavaş alır. Devamında erkek danışan, anneyle ilgili bilinçaltı cinsel korku ve utançlarından giderek arındıkça bu sefer serbestleşen libidosu, karşısında somut bir varlık olarak bulunan terapiste kilitlenir (Anlayacağınız danışanın libidosu, orgazm kapasitesini serbestçe yaşaması bakımında annenin bilinçaltı varlığında kilit altına almıştı). Çünkü libido nesnesiz yapamaz. Ayrıca libido, nesneleri birbirinden ayırt edici akıl ve mantık yetilerine sahip olmadığı için eril özne, bilinçaltı algı düzeyinde analisti ile annesi arasındaki farkı da göremez. Yani libidosunun anneye bağlanmış olduğunun da bilinçli olarak farkında değildir. O sadece kendi itilimlerinin buyruğu altındadır… Karşısındaki analist, yeni oluşan bu libido aktarımında danışanın bilinçaltında cinsel ilgisinin asıl nesnesi gibi algılanır ve cinsel aktarımlar çok hızlı biçimde analiste kilitlenir (Yani ensest yasası frontal lob alanında geçerli ahlaki bir dayatmadır, oysa terapi süreci emosyonel eksende bilinçaltı kanallarda ilerlemektedir). Ancak danışan, analiste, anneden alınmış ensest arzu aktarımı yaptığını fark edemez. Bu durum terapötik anlamda

erotik aktarımın ta kendisidir ama bu yoldan geçilmeden de OGP'ye ulaşma anlamında öznenin tedavisi mümkün olamaz.

Ödipal üçgende anneye bağlanmış libido, geçmişte neden işlevsiz kalmıştı? Çünkü danışan en küçük yaşlarından itibaren abartılmış kastrasyon korkuları üzerinden kastre edilmişti. Bu nedenle libido etkin değildi. Şimdi ise danışanın kilitlenmiş libidosu anneyle bağlantılarından koparak serbestleşmek ve bir daha kastre edilmemek üzere terapiste bağlanmaktadır ki bu tablo şifa için büyük bir umuttur. Ancak danışan "Ben şimdi anneme bağlanmış cinsel arzularımdan kopup terapistime bağlanıyorum" demez. Bu aktarımın farkında bile değildir. İyi bir terapist bu süreci, danışanın iyileşmesi yönünde ustaca kullanır.

223) Penis... Erkeğin en kalleş organı. Adamı arkadan vurur.

224) Eril kastrasyon kültürlerinde, çocukluğunda maruz kaldığı kastrasyonlar nedeniyle yapılanmış nevrotik takılma ve saplantıları ile bağlantılı ve kullandığı defans mekanizmalarıyla da açıklanabilecek şekilde her özne, psikopatolojik yelpazede bir yerlere konumlanır.

225) Kumar tutkusunun işleyen bilinçaltı psikodinamiği şudur: Kumar tutkusu ensest yasağı ile kaybedilmiş olanı (yüksek heyecanı) başka bir yoldan geri alma şeklinde hırs ve tutku düzeyi çok yüksek olan bilinçaltı sembolik bir projedir. Kumar tutkusundaki yüksek hırs ve heyecan düzeyi başka bir açıklamayı imkânsız kılıyor.

226) Bütün memeli hayvanların oral bir dönem yaşadıkları, sevdikleri her canlıyı örneğin onları besleyen insanları dilleri ile yalamalarında görünür hale gelir.

227) Bilinçaltı: Gizlenmiş ensest korku ve gizlenmiş ensest yasakların alanı… Bilinç düzeyinde özne bu gizil alan tarafından yönetildiğini

asla fark edemez. Peki bu mekanizmanın özneye faydası nedir? Bilinçaltı rasyonalitenin alanı değildir ve onu özellikle enseste bağlı korkuların ve yasakların alanından bir an evvel kaçıp, çocuğa otorite figürlerinden gelebilecek tehlikeleri savuşturmak ilgilendirir. Devamında tehlikesiz, uslu, itaatkar çocuk rolünü üstlenmesi için çocuğu yönlendirir. Böylece özne ilkel seviyede tehlikeleri atlatmış ama bu kaçış stratejisi ile ensest batağından kaçarken beraberinde doğal cinsel itilimlerini de genellikle bastırmış ve devamında nevrozlara yakalanmış olur. Ayrıca çocuk, bilinçaltı seviyede ensest batağından da çıkamamıştır.

İlkel seviyede alttan alta şu düşünce çalışır: Bilinçaltı, özellikle ensest yasakları çiğnemeyi öznenin hayatına yönelik bir ölüm tehdidi olarak algılar. Bu durumda geriye bir seçenek kalır: Nevrozlara yakalanmayı göze alarak (bilinçli özne nevrozlara yakalanacağı gibi bir sonucun ortaya çıkabileceğinin farkında değildir) yasaklara harfiyen uymak…

228) Bu akşam kişisel ve ruhsal tarihinle ilgili çok önemli bir söz ettin. Dedin ki: “11 yaşındayken beğendiğim futbolcular olurdu ama ‘bunlar iyi futbolcular’ derdim. Böylece onlara duyduğum bir cinsel uyarılmayı maskelemiş olurdum.” Aslında onlarla eril bir özdeşleşme talebindeydin. Eril özdeşleşmeler belli cinsel uyarılmalarla seyreder. Bunun eşcinsellikle ilgisi yoktur ve bu bir özdeşleşme sürecidir. Terapide de bu süreç işlemiyorsa ortada bir hata var demektir. Terapi sürecinde OGP öznesi bir terapistle danışanın, bilinçaltı seviyede işleyen orgazmik özdeşleşmesini kastediyorum.

229) Anüs-penis hattı homofobi nedeniyle erkeklerde işlevsiz hale gelirse şu tablo ortaya çıkar: Orgazmın penisteki hareket ve haz akımlarına katılamayan anal bölge büyük bir alacakla kişinin karşısına dikilir. Peki ne yapar? Psikanalizden biliyoruz ki ruhsal aygıta ait kovulan her şey daha da güçlenmiş olarak aynı yere geri döner.

Orgazm anında iptal edilmiş olan heteroseksüel anal bölge hazları bu sefer anal ilişki kurma fantezi ve taleplerine dönüşerek geri döner. Burada anüs-penis hattının iptaliyle yıkıma uğratılmış OGP kapasitesinin bedeli ödenmektedir. Ancak ne var ki bu fantezi ve uygulama türlerinin bilinen anlamda gaylikle alakası yoktur.

230) Sudan ve saçma sapan nedenlerle anne baba dışındaki kişilerle uzun yıllar süren bazı küskünlüklerin altında kişilerin, çocuksu ensest aşklarına karşılık bulamadıkları için yaşadıkları derin kırgınlıklar mevcuttur. Yani ceza bileti ilgisiz kişilere kesilmektedir.

Arkadaş! Bu tablonun annen için oldukça geçerli olduğunu düşünüyorum. Küstüğü her insanla, sert mizaçlı, sevgi sunmamış kendi nevrotik babasına bir kere daha küsüyor. Onun bilinçaltı mekanizması böyle çalışıyor sanırım

231) İnsan, kastrasyonların, bilinçaltında yapılandırdığı yoğun anksiyete nedeniyle huzursuz ve tedirgin bir varlıktır. Ayrıca öznenin nesne ilişkileri de çeşitli derecelerde bu tedirginliklerden payını alır. Özne sürekli olarak geçmişin pişmanlıkları geleceğin tedirginlikleri içinde yaşar. Öte yandan kastrasyonlardan dolayı otantik varoluş kapasitesi de darbelere maruz kalmıştır. Bu nedenle insan, bilinçaltı anksiyete, çatışma ve kayıp problemleri çözülmedikçe içsel bir huzura kavuşamaz. Şimdi kalkıp da insana anda var olmayı öğütleyen felsefi yaklaşımlar, bu nedenle işin en başında başarısızlığa mahkumdur.

Eril egemen kastratör kültürlerde insanın doğal ruhsal dengesi baştan yıkıma uğratılmıştır. Bu bozulan ruhsal yapı sağaltıma kavuşturulmadıkça insan huzurlu ve kendi kendisi gibi bir varlık olamaz. Binlerce yıldır dinler, felsefeler ve mistik ekoller anda var olmayı bir öneri olarak ileri sürüp duruyorlar. Ama onların bu

konudaki önerileri, kurucu filozoflarının ve dini liderlerinin kendileri dahil tek bir insanda dahi hayata geçememiştir.

Şu sonuca varıyoruz: İnsana anda var olmayı, böylece içsel barışa ulaşmayı vadeden tüm felsefi ve dini ekoller tam bir komedidir.

Şu sorulabilir: İnsanda kastrasyon odakları iyileştirildiğinde, sürekli olarak anda var oluş gerçekleşecek midir? Böyle bir şey olmayacaktır elbette. Çünkü yaşamın getirdiği birçok güncel problemle uğraşmak zorundayız. Ama burada sorun artık içsel bir sorun değil tamamen dışsaldır. Dış sorunlar çözümlendiğinde ruhsal denge yeniden kendi odağına geri döner ve içsel barış dünyasına yeniden kavuşulmuş olur.

232) İnsan zihninde durmaksızın akıp giden düşüncelerin arkasında toplam kastrasyonların basıncı vardır. Burada bilinçaltı kurnazlık, özneyi bastırılmış ensest çatışmalardan korumak için sürekli bir kaçış operasyonu düzenlemiştir. Böylece çağrışımdan çağrışıma sürekli akıp giden üretilmiş düşünce seli, bastırılmış ve rahatsız edici tüm suçluluk duygularının açığa çıkmasını engeller. Yani bir tür hedef şaşırtma taktiği olarak. Ama karşılığında öznenin zihni bir arı kovanına döner.

Bütün bunlar yukarıda anlatıldığı gibi sürüp giderken felsefeciler, meditasyoncular ve tarikat ehli olduklarını söyleyen birtakım kişiler insana anda var olma gibi bir saçmalığı önerip dururlar. İnsanın zihni neden böyle arı kovanı gibidir, buna bir çözüm bulmayı akıl edemezler.

233) Kastrasyonların eril öznede yol açtığı sonuçlardan en önemlisi erektil disfonksiyondur. Kadınlarda ise anorgazmi bazen de vajinismustur.

234) Bilinçaltı, emosyonların dilinden anlar, oraya sözel kanallardan ulaşmak mümkün değildir. Ancak şöyle olabilir: Sözel imaların işaret

ettiği emosyonlar tetiklendiğinde bilinçaltına ulaşılabilir ve orada dönüştürücü etkiler ancak bu yolla mümkün olabilir.

Şimdi yukarıdaki açıklamalar doğrultusunda eril kastrasyon kültürlerinde küçük çocukların (üç ya da dört yaş grubunda olanların) nasıl kastre edilebildiklerini görelim: Bütün hayvanlarda bir tehlike karşısında alt beyinlerindeki korku odakları tetiklenir ve saklanma ya da kaçma tepkileri gösterirler. Buradaki strateji ölüm tehlikesinden kaçarak hayatı garantiye almaktır. Bundan böyle hayvanlar aynı tehlike karşısında öğrenilmiş bilinçdışı korku ve kaçma reflekslerini tekrarlayacaklardır.

Şimdi bu bilgilerden yola çıkarak küçük çocukların kastrasyon süreçlerine gelelim: Bütün hayvanlarda korku karşısında gösterilen toplam tepkiler insanlar için de geçerlidir. Eril kastrasyon kültürlerinde çocuk ensest konusundaki yasak ve tehditleri bir ölüm tehdidi olarak algılar ve kayda geçirir. Burada kastrasyon yasakları ve tehditleri üzerinden küçük çocuğun yaşadığı korku ve panik, yırtıcı ve vahşi bir hayvanın dişleri arasında öldürülme dehşetine eşittir. Bu küçük çocuk artık ensest yasağını çiğneyemeyecek ve cinselliğin bütün alanlarından kaçacaktır. İşte vahşi kastrasyon budur.

Daha önce de anlatmıştım: Kastrasyon dehşetlerinin vahşi bir hayvanın dişleri arasında öldürülme korkusuna eşit olduğunu söylemiştim. Birçok insan rüyasında ya da hayallerinde birdenbire beliriveren yırtıcı hayvan figürleri görür ve ürker. Bu tablonun altında maruz kalınmış kastrasyonların bilinçaltı etkileri apaçıktır. Bilinçaltı, otomatik olarak kastrasyon dehşetini yırtıcı hayvan figürlerine tercüme etmiştir. Eğer eril özne, terapiler üzerinden kastrasyon dehşetlerini aşarak OGP pozisyonuna erişirse o zaman bu yırtıcı hayvanlar uysallaşırlar ve öznenin hayatına libidinal bir güç olarak

katılırlar. O zaman hayvansı canlı doğamız içsel bir barış eşliğinde geri döner.

Bu tespitlerden yola çıkarak şu sonuçlara da varalım: Eril kastrasyon kültürlerinde insanların hayaletlerden, zombilerden, hortlaklardan korkma sebeplerinin altından hep ensest kastrasyonu ve onun dehşetleri çıkar. Yani bunlar sözünü ettiğim korkuların, fantezilerde resimleşmiş figürleridir.

235) Çok tehlikeli sporları gözünü kırpmadan yapanların bu cesur girişimlerinin altından çoğu kez bastırılmış yoğun kastrasyon korkuları çıkabilir. Özne bu gözü pek girişimlerinde kendi bilinçaltı kastrasyon korkularına sanki meydan okuyarak onları aşmak ister gibidir. İsterseniz çok tehlikeli dağcılık sporlarının altında işleyen psişik mekanizmalara bu açıdan da bakabiliriz.

236) İnsanın cinsel doğasının inkârı üzerine yaşanmış hayatların gerçek bir tarihi olamaz. Delfi Tapınağı'ndan binlerce yıl öncesine kadar uzanan eril kastrasyon kültürlerinde insanlar daima yalan (cinselliğin inkârı) üzerine kurgulanmış ve kendilerine yabancı hayatlar yaşadılar. Buradan yola çıkarsak şunu söyleyeceğiz: İnsanın cinsel doğasının inkârı üzerine kurulmuş eril kastrasyon kültürlerinin yıkıma uğratılıp insanlık tarihinin yeni baştan ve doğru olarak yazılması (inşası) gerekir.

Şöyle özet bir formülasyona ulaşıyoruz: Yalan üzerine kurgulanıp yaşanmış hayatların kendi gerçek tarihleri olamaz.

237) Anal bölge her zaman penisin ya da vajinanın eşlikçisi cinsel bir bölge değildir. Çoğu kez de bir boşaltım organıdır. Ama boşaltım esnasında düşük bir dozda cinsel haz algıları da deneyimlenir. Penis ve vajinaya dıştan bir temas nasıl haz duygusu uyandırıyorsa bu organların öbür ucu olan anal bölge de böyle bir haz algısından doğal olarak muaf değildir. Özetle bir biyolojik gerçek ve dayatma ile karşı

karşıyayız. Bu biyolojik gerçeğe karşı çıkmanın ahlaklı olmakla hiçbir ilgisi yoktur ama salak olmakla ilgisi çoktur.

238) Zihnin papağan kayıtları herhalde serbest çağrışımları başlatan bir etki odağı olsa gerek.

239) Sen, haz algısında kastre edilmiş genital organlarının mekanik uyarımsal tetiklemesi üzerinden içeriksiz cinsel ilişkilere geçiyorsun. Oysa yoğun sevgi ve aşk, organları denetim altına alır. Birinci ilişki kipinde aksi gibi de organlar güçlü biçimde aktifleşemezken ikincisinde organların aşırı aktifleşmesi, örneğin erkekte ereksiyon engellenemez.

240) Deme merhaba. Son teleseans görüşmemizde çok önemli bir söz söyledin. Orgazmik terapide neden %90 gibi çok yüksek bir oranda başarılı olduğumun sebebini açıklamış oldun.

Seans içinde şunu dedin: “Hocam o kadar rahatladım ki neredeyse olduğum yerde otuz bir çekeceğim”. Sanırım kendimdeki rahatlık ve cinsel komplekssizlik üzerinden danışanda yarattığım bu rahatlık onlardaki kastrasyon basınçlarını ortadan kaldırıyor yavaş yavaş. Başarımın arkasındaki en büyük etkenin bu olduğunu düşünüyorum.

Şu sonuca geliyoruz: Analist cinsel komplekslerden ne kadar uzaksa danışan da orgazmik kazanım yönünde o kadar iyileşiyor.

241) Birçok kız ve erkek çocuk için şu tespiti yapalım: Aşırı cinsel kıskançlıkların arkasında eril kastrasyon kültürünün, erkek çocuğu anneden zorla koparan acımasızlığı ve kız çocuğa ise zorla yaşatılan penis hasedi vardır, çünkü kız çocuk, penisin aşırı yüceltilmesi nedeniyle safça vaktiyle bir penisi olduğuna inan(dırıl)mıştır. Her iki cinsiyetten çocuklar ellerinden alınmış olanın yoksunluğu içindedir. Uğradıkları bu sanal ama ciddi kayıplar nedeniyle, bu kayıp nesnelere

sahip olduğunu varsaydıkları öteki insanları aşırı şekilde kıskanırlar. Böyle bir kültürde her özne ruhsal yönden yıkıma uğratılmıştır.

242) Penis, kaygan vajinal ortama göre var edilmiş bir organdır. Eril öznenin randımanlı orgazm yaşaması ancak böyle bir ortamda mümkündür. Bu nedenle kuru mastürbasyon anlamsız bir avuntudur. Böyle bir uygulama orgazmı değil aslında ejakülasyonu mümkün kılar. Mastürbasyonda bile erkeklerde vajinal ortamın kayganlığı sağlanmalıdır. Gay ilişkilerde aynı şekilde pasif pozisyonda olanın da penisi, orgazma erişmek için aynı şekilde kaygan ortam içine alınmalı ve orgazma böyle ulaşılmalıdır. Çünkü eninde sonunda gay ilişkilerde bile boşalımın merkezi ve biricik organı penistir. Bu nedenle olabildiğince kaliteli bir orgazma erişmek için kaygan ortam, orgazmik sabitedir. Bir kere daha tekrarlayalım: Çünkü burada biyolojik bir dayatma vardır ve onu aşamayız.

Orgazmik sabite koşullarına uyulduğunda OGP açığa çıkar demiyorum ama ortalama kastre öznenin, yaşayabileceği en iyi orgazmı bu koşullarda yaşayacağını söylüyorum.

243) Eril kastrasyon kültürlerinde her erkek bilinçaltının basıncıyla, özdeşleşebileceği bir üst penis (OGP penisi) imagosunun peşindedir Bu kültürlerde OGP hayata geçemediği için, yaşanılan iç boşluğun ve yetersizlik algısının, bu üst penis imagosuyla özdeşleşerek kapatılacağı varsayılır. Bu beklenti elbette boş bir hayaldir.

Bu kültürlerde öteki erkeğin penisi, yukarıda bahsettiğimiz nedenlerden dolayı pornografide, izleyenin algısında her zaman bir üst penis olarak algılanır ve izleyen için bir imrenme ve özdeşleşme nesnesidir. Örneğin porno filmlerine bu açıdan bakabiliriz. Oysa porno filmlerindeki bu üst örneğin kendisi de kastre edilmiş bir özneye denk gelir. Bütün bu yaygın tablolarda fail olarak gasp edilmiş orgazmı ve onun öznede yarattığı eksiklik algısını görürüz.

Örneğimizdeki özne açısından kendisi hariç öbür erkeklerin penisleri haz kapasitesinde tamlığı simgelemektedir. Özellikle ergen erkeklerin birbirlerinin penislerini görmeye yönelik güçlü merakın arkasında böyle fanteziler vardır. “O hazzını benden farklı olarak nasıl yaşıyor?” merakı…

244) OGP’nin hayata geçmesini engelleyen kastrasyonlar, öznenin çok yönlü emosyonel kapasitesinin de hayata doğmasını engeller. Bu nedenle diyoruz ki OGP hayata doğmadıkça kişi kendisi olamaz. Şimdi geldik felsefecileri en çok meşgul eden varoluşsal probleme: Kişinin kendi olmaklığının imkanları ve sınırları felsefede daima karanlık bir alan olarak varlığını dayatmıştır. Peki felsefe bu asli problemi çözebilmiş midir yoksa sadece laflama düzeyinde mi kalmıştır? Ben problemi çözebildiklerini ve çözebileceklerini hiç sanmıyorum. Çünkü bu problem zihinsel akıl yürütmelerle ilgili değildir ve psişik derinliklere inen temelleri vardır.

245) Anüs-penis hattında penis merkezi organdır. Anüs ise bir yansıma alanıdır. İkisinin uyumlu çalışması sonucunda son derece kaliteli orgazmlar yaşanır.

246) Meça merhaba, burnundan kıl aldırmayan o ağır nevrotik ve narsistik dededen aldığın ruhsal bir miras var. Önümüze çok büyük engeller çıkartıyor.

247) Nevrotik kökenli iç çatışmalarla ve dış dünya kavgalarıyla OGP öznesinin işi olmaz. Çünkü onun kendisiyle içteki çatışması ve kavgası sona ermiştir.

248) Nevrozun yarattığı iç basınç, öznede bazı araştırma alanlarına kayar ve bunlarla nevroz kompanse edilmeye çalışılır. Nedir bunlar? Örneğin özne kendi iç dünyasının bilinmezliğinin gizlediği gerçekleri bilinçaltı bir refleksle açığa çıkartmak isterken bu arayışın sembolik ikamesi olarak herhangi bir alanda değerli bir araştırmacı olup

çıkabilir. Peki bu arayış süreçlerinde özne ruhsal denge anlamında kalıcı bir sonuca ulaşabilir mi? Çok kuşkulu…Ama yöneldiği araştırma konularında bir devrimci olabilir, tıpkı Freud gibi.

249) Dostoyevski kastre insanın nevrotik dünyasındaki karmaşaların son derece başarılı tasvirlerini yaptı. Ancak bu tasvirlerde insanın karanlıkta kalan ve kastrasyon öncesi asli iç dünyasını tanımış olmuyoruz, sadece onun kastre ruhsallığının nevrotik semptomlarını tanımış oluyoruz. Özetle insanın ruh dünyasının, eğer özne kastrasyonlara maruz kalmamış olsaydı nasıl bir ruh dünyasının sahibi olurdu sorusunun gerçek bir yanıtını Dostoyevski'de de bulamıyoruz. Nevrotik öznenin en başarılı iç dünya tasviri için onun "Yer Altından Notlar" adlı olağanüstü kısa romanına bakabilirsiniz.

Anlayacağımız, Dostoyevski'de karakterler kendi nevrotik yapılarının birer semptomudur. Böylece şu formülasyona erişmiş olduk: Nevrotik özne, kendi nevrozunun bir semptomudur.

250) Hemen hemen bütün evlilikler erkek ve kadının geçmiş kastrasyon tehditleri altındadır. Burada kastrasyon sözcüğünü hem nesne ilişkisel anlamında hem de ensest eksende ifadesini bulan toplam kompleksler anlamında kullanıyorum.

251) Sahih yaşanmayan hayatların özneleri yaşanmamışlıklarının semptomlarına dönüşürler. Artık özne kendi kastre varlığının semptomuna dönüşmüştür bizzat o görünürlükteki kendisi olarak.

252) Badeleşme ya da badelenmede terapötik ya da psikoanalitik bir aktarım süreci işliyor. Bu temayı ikinci ciltte detaylı biçimde incelemiştim… Tabii bu kişiler psikoanalitik anlamda alttan alta işleyen süreçleri bilmedikleri için maruz kaldıkları aktarım içerikli ruhsal durumları sözüm ona ilahi gerekçelerle açıklıyorlar.

Oral dönemde anne bebek simbiyozu, idealizasyon, süblimasyon gibi dinsel yorumlara da açık yaşantıların emosyonlarını içerir. Daha doğrusu bunların dini temaların içine boşalması dinsel kutsallığı yaratır. Anlayacağınız burada her şey dünyalıdır ve dünya malıdır. Ama bu kişiler bu uzak geçmiş kayıtlarını bilinçli hafızada unutmuştur. Bu içerikler psikanalizde geri gelir ve adı analiste yönelik aktarım aşkı olur. Tarikatlarda ise müritten şeyhe yönelir ilahi aşk adını alır. Güncel hayatta sevgiliye yönelir aşk adını alır. Özne bebekliğini net hatırlayamadığı için altbilinçten gelen bu ruhsal malzemeler konusunda yorum hatasına düşer.

253) Ensest yasası etrafında kümelenen ürkütücü yasaklar, öznenin nesne ilişkisel kastrasyonlarına da eklemlenerek onları da dehşetengiz bir hale dönüştürür. Örneğin sınıfta öğretmenin sert uyarıları pekala bir kastrasyon terörü de yaratabilir çocuğun ilk kastrasyonlarından köken alarak.

254) Penis hasedi, organın kendisine değil erkeğin toplumsal statüsüne yönelik bir hasettir. Ama bu haset erkeğin organı olan peniste simgelenir. Bu nedenle pek çok kadında penis hasedi maskelenmiş biçimde sosyal statü tutkusuna da dönüşebilir.

255) Danışan terapiye, birkaç seans sonra terapisti de kapsama alanına almak üzere zihnindeki bin bir cinsel tasarım ve niyetlerle gelir ve bu konularda çok büyük tedirginlikleri vardır. Ama bunların hiçbirini de söylemez, oyalayıcı temalarla seansları boşuna harcar. Bu durum aylarca sürebilir. Birileri şunu söyleyecektir: Her şey cinsellik mi? Her şey cinsellik değilse de terapinin ana eksen teması cinselliktir.

256) Dürtüler ve emosyonlar, akıl ve bilinç bileşenlerine sahip değildirler. Ama bastırılmazlarsa yanlış işler de yapmazlar. Freud'un dediği gibi "akıl denetiminden kopuk dürtü ve emosyonlar zararlı

yönlere saparlar" tezi OGP özneleri için geçerli değildir. Bu tez, dürtü ve emosyonların baskı altına alınarak doğal yapılarının bozulduğu ve bu nedenle kişilerde agresyon ve sinsiliğin ön plana çıktığı eril kastrasyon kültürlerinde geçerlidir.

257) İnsanlar kökenlerindeki derin çatışmaların farkında değildirler ve bu körlükleri yüzünden kendilerini sorunsuz sanabilirler. Bu iyi hal algısı elbette bir yanılsamadır. Aslında derinden derine iç barışa ulaşamadıklarının farkındadırlar ama bu yönde bir türlü çözüme de kavuşamazlar. Oysa terapi ortamında sorunlar dile geldiğinde problemler yavaş yavaş çözüme erişir. Çünkü terapi ortamındaki ikili ilişki bir kamusal alan yaratır ve böyle bir kamusal alana intikal eden sorunların ağırlıkları da ortadan kalkar. Yani problemi büyüten öznenin yaşadığı izolasyondur.

Akla şimdi şöyle bir soru geliyor: O zaman iç dünyamızı kamusal alana açalım iyileşelim. Suç ve Ceza romanında Raskolnikov'un pazar yerinde yaptığı gibi... O büyüleyici ama aslında aldatıcı sahnede olduğu gibi...Ancak şunu unutmayalım: Kamusal alan öteden beri zaten yargılayıcı bir yapı idi ve öznenin hastalanma sebebi de onun bu kamusal alan tarafından maruz kaldığı kastrasyonlardı. Unutmayalım öznenin küçük bir çocukken maruz kaldığı tüm kastrasyonlar zaten bir kamusal alanın öznedeki yankılarıydı. Ancak terapi ortamı da kamusal bir alandır ama yargılayıcı değil sağaltıcıdır. Burada yine en temel şartımızı muhafaza ediyoruz: Terapistin kendisinin iyileşmiş olması vazgeçilmez temel kuraldır.

Yukarıdaki son cümleden bir sonuç daha çıkıyor. Bütün terapistler iyileşmiş midir? Elbette hayır! O zaman bir sonuç daha çıkıyor ortaya: Terapilerde hastaların iyileşme şansı var mı? Çok az.

258) Terapist tarafından değerli bir insan olduğu kendisine hissettirilen danışan, OGP'ye daha kolay intikal eder. Öz değersizlik

algısı içinde olan ve böyle kalmada direnen bir insanda OGP kolay kolay vücut bulamaz. Orgazmik terapiyi konuşuyorum.

259) OGP öznesinde tam kapasite orgazm, mastürbasyon anında bile hayata geçer. Çünkü en derin ve en yoğu orgazmik tatmin kapasitesi, ilk aşk nesnesiyle (anne) birlikte öznenin bilinçaltı kayıtlarında zaten yazılıdır. Bu nedenle mastürbasyonda olsun ya da sevilen bir başka nesne ile yaşanan cinsel ilişkide olsun yaşanan orgazmlar, öznenin ruh dünyasının derinliklerinde kayıtlı bilinçaltı ilk aşk nesnesine sürekli bir ithaftır ve enerjisini oradan alır.

Özetle, cinsel yönelimimiz ne olursa olsun OGP öznesi olarak her orgazmımız bilinçaltımızdaki ilk aşk nesnesi ile yaşanır ve her zaman ona bir ithaftır. Görünürdeki nesne sadece bir ikamedir. Bu duruma şaşırmayalım. Çünkü oral dönem anne için de bebek için de yoğun bir cinsel dönemdir. OGP öznesi her cinsel ilişkide bu köklerden beslenir. Burada güncel nesnenin cinsiyeti önem taşımaz.

Peki kastre öznede olan nedir? Orada olan mekanik uyarı seviyesinde içeriksiz bir orgazmdır. Böyle bir orgazm organların irade dışı bir tepkisidir ve bir kıymeti yoktur. Yani ruhsal bir yaşantı olarak oral dönem köklerinden beslenemez. Böylece kastrasyonların ortalama kastre insan ruhunda yol açtığı büyük tahribatı görmüş oluruz. Peki bu ruhsal faciaya ne sebep olmuştur? Ödipal dönem kastrasyonları ve ensest suçluluk dehşeti aynı zamanda oral dönemin cinsel potansiyelinin de (cinsiyetlenmemiş libidonun ve libidinal füzyonun) yolunu kapatarak bu sonuca sebep olmuştur.

Şu notu da ilave edelim: Kastre orgazmın yol açtığı genel tatminsizlik mastürbasyon sayısının artmasında temel etkendir. Çünkü özne hiçbir mastürbasyonunun tatmin kalitesinden asla hoşnut değildir. Daima bir sonraki orgazmının tam tatminle sonuçlanacağı şeklinde bilinçaltı ama sonuçsuz kalmaya mahkum gizli bir proje peşindedir.

260) Her sevgi tezahüründe kesinlikle cinsel bir şeyler vardır. Çünkü libido sevgi ilişkilerinin besleyici ve destekleyici rezerv kaynağıdır. Bu nedenle libidonun çoklu erotik potansiyeli sevgi ilişkilerine kendinden bir şeyler yansıtır. Ancak kişinin bir başka hemcinsine sevgi ve libido aktarımı belli miktarlarda cinsel tonlar taşısa da eşcinsel bir yönelim değildir.

Sevgi, şefkat ve cinsellik ya da cinsel uyarılma ortak libido kökünden doğar. Bu da yukarıda tanımını yaptığım kaçınılmaz libido kaymalarına yol açar.

261) İnsanın çoklu cinsel kapasitesi doğamızın bir dayatmasıdır ve bir fonksiyonu vardır. Cevap şudur: Bir şey varsa fonksiyonuyla birlikte vardır. Dünya ile çoklu bağlar kurmanın arkasında her zaman libidonun bu çoklu esnek kapasitesi mevcuttur. Libidonun bu çoklu esnek kapasitesi ile dünyayı kendimize aşina bir mekâna dönüştürürüz. Aynı mekanizma insanlarla ilişkilerimizde de onlarla özdeşleşme süreçlerimizi etkinleştirmek üzere aktiftir. Libido insan ilişki biçimlerine, değişen dozlarda cinsel uyarımlar halinde aktarımlar yapar ve bu ilişki biçimlerine bir özdeşleşme rezervi olarak eşlik eder. Sevgi ve aşk özdeşleşmenin mayasıdır ve bu doğal sürece şu ya da bu dozlarda cinsel algılar da zorunlu olarak katılacaktır. Doğasal denklem budur.

262) Daha önce şunu söylemiştim: “Penis erkeğin en kalleş organıdır.” Şunu da söylemiştim: “Penis onurlu bir organdır”. Şimdi bu iki tezi birleştirip yeni bir tez üreteceğiz: Biz üreme programına mutlak olarak bağlıyız. Bunun anlamı yeni nesilleri üretme mecburiyetidir. Kadın olsun erkek olsun bu programın kapsamındadır ve programın ana eksen motivasyonu yeni nesillerin uzun süreli bakımını garantiye alma zorunluluğu nedeniyle sevgidir. Özetle üreme programı nedeniyle insan cinselliği uzun ömürlü

sevgiye programlanmıştır. Sağlıklı bir insanın ruhsal dünyası sevgisiz bir cinselliğe izin vermez. Eğer çıkarcı bir zihniyetle cinsel ilişki kurmaya kalkarsak (ki eril kastrasyon kültürlerinde durum çoğunlukla böyle gözüküyor) erkekte erektil disfonksiyon sorunları kadında orgazm güçlükleri gibi problemler ortaya çıkar. Eğer sevgi, aşk ve arzu devrede ise erkek, ereksiyonu engelleyemez ve kadın da rahatça orgazma erişebilir.

Şöyle bir soru da var ortada: Kaçamaklar hiç mi olmaz? İnsan libidosunun çoklu uyarılma kapasitesi böyle bir sonuca kapı aralıyor.

Devam edelim: Yirmili yaşlardaki gençler de dahil olmak üzere erkekler arasında viagra ve sialis muhabbetleri gırla gidiyor. Bunun anlamı erkeklerde erektil bozuklukların sanılandan çok fazla olduğudur.

Şimdi Aydemir Akbaş'ın o kepaze videosunda söylediği gibi " sikeceeeeksin" demekle kimse kaliteli bir cinselliğe geçmiş olmuyor. Kısacası eril kastrasyon kültürleri, erkek palavraları ve erkekçilik oyunları üzerinden sürüp gitmektedir.

Özetle penis, sevgi ve sevda ilişkilerinde erekte olan onurlu bir organdır ama öte yandan da kastre erkeğin cinsel kurnazlıklarına alet olmaz ve ereksiyon moduna geçmeyerek onu ortada bırakır. O zaman da penis, erkeğin en kalleş organıdır.

263) A: Libido nesnesiz yapamaz, yani aşk ve sevgi nesneleri olmadan yapamaz. Ama libido fikir ve ideallere, toplumsal ideallere ve onların değişik formlarına bağlanmadan da yapamaz. Ama libido sadece fikir, inanç ve yaratıcılık gibi alanlara kaydığında, kastre öznede OGP yoluyla yatakta boşaltamadıklarını, bu süblimasyon alanlarına kaydırır ve belli bir libidinal doyum da yaşanmış olur. Buradan da şöyle önemli bir sonuca varırız: Cinsel hayatlarında tam kapasite ve doyumlu orgazmları hiç yaşamamış kişilerin içinden

sanatçı ve düşünce adamları çıkabiliyor ama tabii ki bunların sayıları çok azdır. Peki nasıl oluyor da böyle bir sonuçla karşılaşabiliyoruz? Burada işleyen mekanizma yukarıda tanımını yaptığım yasaya dayanıyor. Yani OGP'nin merkezinde bulunan süblimasyon, idealizasyon ve aşk, sevda aktarımları bu sefer cinsellik dışı gibi görünen bu alanlara kaydırılır. Yani normal OGP etkinliği yoluyla boşalamayan libidinal basınç, sanatsal üretim yollarıyla boşalabilir. Böylece yaratıcı özne, nevrozlarının basıncını düşürmek üzere kendisine ruhsal bir çıkış kapısı yaratmış olur. Ama bu kaçış yolunun yaratıcılarda libidinal basıncı tamamıyla boşaltamayacağını ve nevrozları ortadan kaldıramayacağını bir kere daha belirtelim. Yani sanatçının ruhsal dünyası şöyle ya da böyle nispi bir rahatlığa erişir, o kadar!

B: Kastre özne normal olarak kendi özgün iç dünyasına yabancıdır ve oradan dışlanmıştır. Bu yüzden kendini tanımaz. Kastre özne OGP düzlemine geçtiğinde bu psişik yarılma sona erer ve özne kendisiyle ve ruhsal kökleri ile bütünleşik bir varlık olarak belirir. İşte kastre özne bu bereketli varoluş pozisyonundan çok uzaktır. Yaratıcı sanatçılar ve fikir adamları da bu ruhsal tutsaklık akıbetinden kaçamazlar. Ancak onlar için bu makus talihten yaratıcılık yoluyla kısmen sıyrılabilecekleri bir kaçış yolu da vardır. İşte bu sonuç, libidonun fikir ve inançlara ve yaratıcı sanat etkinliklerine bağlanabilme yeteneği ile ilgilidir. Libido orada kendi hayatiyet alanını bulur. Bu insanlarda nevrozlar ve yoğun içsel çatışmalar yine olduğu yerde durur ve onların canını çok acıtır ama her şeye rağmen bütün bunların üstüne çıkabilecekleri bir libidinal yatırım kapasitesini aktifleştirebilmişlerdir. Yani ruhsal acıları dindirilememiş olsa da kendilerine bir teselli yolu bulmuşlardır.

264) Kastre öznenin her orgazm deneyimi ruhsal özgürlük yönünden son derece eksik bir deneyimdir.

265) Freud şunu demişti: “Çocuklara ne kadar sevgi verirseniz verin doymazlar.” Şimdi biz soralım: Sevgiye bu doymazlığın altında işleyen mekanizma nedir? Libidinal füzyondan çıkmış olan çocuk yeniden yeniden oraya dönmek, oranın güvenli dünyasında kendini yeniden güçlü ve güvende görmek istemektedir. Yani dozu yüksek bu büyük sevgiyi yeniden alırsa libidinal füzyondaki yerini kaybetme riskini ortadan kaldırmış olacaktır. Ne kadar verilirse verilsin sevgiye doymazlığın altında yatan mekanizmalardan biri budur.

Bir başka sebep de şudur: Sevgi onlara güven duygusu vermektedir. Yani dünyanın görünmez tehlikelerinden onları koruyacak birileri vardır. Sürekli olarak korunma teyidi almak isterler.

266) Çocukken öğrenilmiş anadil, kendiliğimin doğal bir parçası olarak (şarkı söylediğim zamanki sesim gibi) beni ifade eder ve kendi yansımamızı içinde bulduğumuz, öğrenme yoluyla olsa da içselleştirilerek selfimiz haline getirilmiş bir yapıdır. Aynı şekilde çocukken öğrenilmiş yazı dili de selfimizin en doğal bir parçası haline gelir. Sonradan öğrenilmiş yabancı dil ve alfabelerde bu aşinalığı, bu bütünleşme ve kaynaşmayı bulamayız. Onlar sonradan öğrenilmiş şifre sistemler olarak kalırlar. Bu nedenle kendiliğimizin en doğal ifade aracı değildirler. Organlarımdan ya da emosyonlarımdan gelen sinyaller nasıl en doğal halimde beni anlatıyorsa anadilim ve onun yazı dili de aynı doğallık içinde benim ifade araçlarımdır yani “ben”dirler. Ben neysem onlar da odur. Bu nedenle en derin duygularımı bir yabancı dil ile anlatmaya kalkıştığımda sadece bir komedi üretmiş olurum. O yabancı dil benim doğal ifade aracım değildir ama kendimi o yabancı dile tercüme ederek bir yabancıya anlatabilirim. Bu başka bir şeydir.

267) Sen her neysen dünyaya yansıtıp sana geri dönen bildirim de odur.

268) Aşkın emosyonel içeriği cinsel nesneden, cinsel bir nesneye bağlanmadan önce gelir. Bu realitede sevgide evrenselliğin yasasını bulmuş oluruz. Önce libido aşkla doludur, nesne ve onun kimliği ve onun seçilmesi sonra gelir. Ama anne bebek ilişkisinde bu yapısal kurulumun tersi söz konusudur. Çünkü annenin sevgi veren varlığı bebekte sevme kapasitesini yapılandırır. Bebeğin varlığını aşkla doldurur. Bu koşullar yerine geldikten sonra paragrafın başındaki ilk tezimiz yürürlüğe girer.

269) Erkek danışanın oral dönemde anneyle yaşadığı ama güncelde iptal edilmiş ensest erotizm, terapi ortamında erkek analistle erkek danışan arasında yeniden inşa edilemezse erkek danışan geçmişte anneyle arasındaki ensest batağından çıkıp özgürleşerek OGP bandına yerleşemez. Burada analist, danışanda OGP'yi açığa çıkaran bir turnosol kağıdıdır.

270) Psikoterapilerde danışanların genellikle analistle ilgili cinsel gündem ve projeleri vardır. Bunlar elbette maske projelerdir ve ebeveynleri maskeler.

271) Terapi seansında danışanın gevşeyerek rahatça bir cinsel ilişki kurma ya da mastürbasyon yapma durumuna erişmesi, orgazmik terapinin geleceği bakımından son derece umut vericidir. Çünkü özne ebeveyn figürlerinin kastratör iktidarlarını geride bırakmaya başlamış demektir ve ayrıca bu durum, oral dönem bebeğinin anne kucağında ve meme emerken yaşadığı rahatlığa ve oral cinselliğe de denk gelir ki terapinin sonucu bakımından hayırlıdır.

272) Cinsel tabu alanına giren ve aklınıza gelen ne varsa (parantezin içini siz doldurun), molekül seviyesinde bile olsa çağrışım ve algı sisteminizde hiç birisinin varlığını kabul edemiyorsanız, bu durumda ciddi olarak ruhsal hastalıklardan birine yakalanırsınız. Daha önemlisi

bu takıntı OGP kısıtlılığının baş sorumlusudur. Böylece orgazmik terapi bu basit formülasyona indirgenmiş oldu.

273) Terapide uyanan libido cinsiyet ayrımı yapmaz (analiste yönelik olarak).

274) Etkili nağmeler hangi kültürden gelirse gelsin bizi doğrudan doğruya libidinal füzyon kaynaklarımıza indirir, her kültürden insanı bu asli kaynaklara ulaştırır. Öyleyse şunu anlıyoruz: LİBİDİNAL FÜZYON kültürel ayrılıklar fark etmeden insanların ortak paydasıdır ya da İNSAN OLMAKLIĞIN EVRENSEL SABİTESİDİR.

275) Kalp, bağırsaklar, mide ve onlarca iç sistemimiz bizim bilinçli müdahalemizin ötesinde çalışır. Tıpkı bunun gibi zihnin rastgele çağrışımsal çalışması da bir denetimci bilinçten yoksundur. Bu malzeme sonradan bilincin müdahalesi ile insan zihni için anlaşılır bir form kazanır. Zihnin bu rastgele çağrışımsal çalışmaları birçok örnekte yakayı ele verir. Bu rastgele çağrışımsal süreçlere "zihnin papağan kayıtları" demiştim ama bu malzemeyi nereye bağlayacağımı hala bilemiyorum.

276) Nasıl başarılıyor bilemiyorum ama fuckbody ilişkiler libidinal füzyondan beslenemezler.

277) Bazı yabancı psikoloji kuruluşlarına ve kişilerine yolladığım metnin kısaltılmış ifadesini aşağıya aldım:

"Ben nasıl bir tezi savunuyorum? Kitabımda savunduğum ana tez, mevcut eril kültürlerin dünyasında eril öznelerin orgazmik haz kapasitelerinin kısıtlılık altında olduğudur. 2001 yılında psikanaliz sürecimi tamamlamamdan itibaren bu tema üzerinde çalışıyorum.

Şu tespiti yapmış bulunuyorum: Bilinen ölçeklerde, eril öznelerde orgazmik kapasite süre olarak 6-7 saniye içinde cereyan ederken haz kapasitesi de bir kısıtlılık altındadır. Cinsel hazların orgazmik tatmin

düzeyinde önemli ölçüde kısıtlılık altında olduğu zaten psikanalizin temel bir bulgusudur.

Ben şu gerçeği keşfetmiş ve bazı erkeklerde OGP potansiyelini hayata geçirmiş bulunuyorum: Eğer orgazmik haz kapasitesi onun üstüne konulmuş kastrasyonların ağırlığından kurtarılabilirse inanılmaz bir orgazmik haz potansiyeli hayata doğmaktadır. Bu örtük orgazmik haz 60-120 saniye arasında sürerken inanılmaz bir haz yoğunluğunu da açığa çıkartmaktadır. Bu başarı o kişilerin ruhsal hayatında son derece sağaltıcı bir sonuç yaratmaktadır. Çünkü o kişiler böylece kendi "orijininde varlık" kökleriyle temas kurabilmekte ve hayatlarının akışı kökten dönüşüme uğrayarak çok anlamlı ruhsal süreçlere evrilmektedir. Terapilerini üstlendiğim kişilere uyguladığım "Kastrasyon Çökertme Terapisi", bir ya da bir buçuk sene kadar sürmektedir. Bu sürecin sonunda sözünü ettiğim bu başarılı sonuç ortaya çıkmaktadır. Bu terapi uygulaması ile başarılı sonuçlar aldığım kişilerin sayısı sadece on ikidir. Şunu diyebilirsiniz: Yirmi senede neden bu kadar az kişi? Çünkü insanlar böyle bir terapiye girmekten dehşetli ürküyorlar. Onların bu ürküntülerinin nedenlerini siz benden daha iyi takdir edersiniz zaten muhakkak biliyorsunuz.

Size kısaca sözünü ettiğim bu çalışmayı bir ön klinik çalışma olarak kabul edebilirsiniz. Sözünü ettiğim bu değerli bilgiyi hayata geçirebilmek için sizin desteğinize şiddetle ihtiyacım var. Yoksa bu önemli bilgi yok olup gidecek ve onu yaygınlaştırmak için ben yeterli organizasyon gücüne sahip değilim. Öte yandan bu terapi yöntemi yaygın olarak uygulamaya geçirilebilirse önemli bir sektöre de evrilebilme potansiyeline sahip. Şimdiden size teşekkürler ediyorum. Hoşça kalın.

Ersin Aybars"

278) Erkekte ve kadında OGP hayata geçemediğinde anüs, bütünlükten kopmuş ikinci bir cinsel organdır. Eğer OGP hayata geçebilirse anüs genital organların tamamlayıcısıdır ve onlarla bir bütün oluşturur.

279) Sevgili arkadaşlar başından beri hiçbir biçimde kuşku duymadığım bir tespitim vardı. O da şuydu: Yürüttüğümüz orgazmik terapinin dünyada tek olduğu ve bir örneğinin daha bulunmadığı yönündeki tespitimdi. Bu sadece benim tespitimdi ve doğruluğu geniş bir araştırma ile saptanmış değildi.

Arkadaşım Merez, dürüstlüğüne yüzde yüz güvendiğim bir dostumdur. Ender rastlanan bir entelektüel birikime de sahiptir. Eksik olmasın kitabımı da iki kere okumuş (birinci cilt). Bana şunu dedi: “Bu kitabın muhakkak tanınması gerekiyor.” Bu arada dört beş doktor arkadaşından geniş çaplı bir literatür araştırması yapmalarını istemiş. Onların bir zaman sonra Merez’e ilettikleri özet bilgi şu: “Arkadaşınızın uyguladığı orgazmik terapi şu an dünyada örneği olan bir uygulama değil, literatürde de mevcut değil.” Ne diyeyim sevindim tabi. Merez’e de teşekkürlerimi ilettim.

Hadi gene iyisiniz yeni bir neslin ilk öncüleri…

280) Tüm memeli hayvanlar, sadece bir örnek olarak söylüyorum, doğalarına ters ve bu nedenle de dejenere davranışlarda bulunmazlar. Bu tabloyu onların bir tür doğal ahlakı olarak da görebiliriz. Bu tespitten yola çıkarak nereye varabilirim? Eğer eril kültürlerin acımasız kastrasyonlarına maruz kalmasalar insanlar da üreme programına bağlı doğal bir ahlaki donanıma zaten sahiptirler. Sağ duyu denilen ruhsal kabiliyetimizi de işte bu köklerde arayalım.

Şimdi yukarıdaki tezimizi kanıtlayalım: Birinci argüman şu: İnsan kendinde kökü olmayan hiçbir ruhsal uygulamayı yürürlüğe koymaz, koyamaz. Açıklamaya geçelim: Kastratör eril kültür kendi acımasız

ahlaki normlarını despotik bir uygulama halinde insanlara dikte eder. Peki bu kültür şöyle ya da böyle ahlaki bir düzen kurmayı ona ilham edecek motivasyonu nereden buluyor? Önce toplumsal bir varlık olması insanları uyulması gereken normlarda yaşamaya zaten zorluyor. Ayrıca insanın, kastrasyonsuz cinsellikte içerilmiş ve doğuştan getirdiği doğal bir ahlaki yönelimi zaten var. Sağlıksız kastrasyon kültürü kendi dejenere ahlakını kitlelere hâkim kılma motivasyonunu, form değiştirerek yapısal bozulmaya uğramış ve doğuştan getirdiği bu doğal ahlaki yönelimden alıyor ama bu doğal ahlaki yapıyı dejenere de ederek. Öte yandan toplum halinde yaşamanın getirdiği dayatmalar da var. Sözünü ettiğimiz bu doğal denge tarihin hangi döneminde ve hangi koşullarda nasıl bozuldu ben tam bilemiyorum. Ama tarihin bir döneminde eril kültüre geçişle insanlığın doğal ruhsal dengesi ve doğal ahlakı ciddi bir travmaya maruz kaldı. Bugün bile bozulan bu doğal dengenin yarattığı vahim sonuçlarla mücadele ediyoruz ve aksi gibi bu dejenere ahlaka uyum sağlamak uğruna hem nevrozlara yakalanıyoruz hem de onun taleplerine uymayı ahlaki bir norm sanıyoruz.

Şu formülasyona erişiyoruz: Eril kültürlerin acımasız ve mantık dışı kastrasyonlarını üreten terör ahlakı, doğal insani ahlakı dejenere eder.

Dinlerle ilgili olarak da şunları söyleyelim: Kastrasyon kültürlerinde doğal insan potansiyellerinin bastırılması, insanlarda yoğun agresyonları açığa çıkarır. Bu agresyonları kontrol altında tutmak için yine insan doğasında zaten mevcut olan ahlaki refleksler, bu sefer terör ahlakına aktarılarak hınç ve acımasızlıklarla yüklü dini doktrinler ya da sosyal kurumlar olarak sahnede belirir. Geçmişte insanlara insafsızca uygulanmış engizisyon cezalarına bakmak bile tezimizi kanıtlamak açısından bize yeterli bir fikir verecektir.

Arkadaşlar Matrix filmine bu perspektiften de bakabilirsiniz.

281) Çözümlenememiş ensest travma ya da diğerleri (aslında bilinçaltı öznece sebebi malum olan) bazen mutlu tesadüflerin sonucunda, öznenin farkına bile varamayacağı şekilde çözülebilir ve o zaman onun üzerine inşa edilmiş bütün nevrotik yapı çöker ve özne sağaltılmış olur. Binde bir oranında olsa da kendiliğinden hayata geçen OGP örneklerinde böyle bir tabloya rastlarız (herhalde).

282) Eril kastrasyon kültürlerinde ensest ve Ödipal travmalar ilk ve en dehşetli travmalar olarak sonraki bütün travmaların besleyici ve tetikleyici odağıdır. Eril kastrasyon kültürünün her öznesi dört yaşına kadar bu ilk kastrasyonlara maruz kalır. En önemli eşlikçi travmalar ise şunlardır: Homofobi ve yanı başında homoerotik taleplere uygulanan acımasız ve dışlayıcı yasak ve cezalar en başta gelir. Kastrasyonun bu kültürlerin söylemindeki dehşetengiz güncel baskıları (güncel hayat söyleminde sürekli tekrarlanarak) zaten her özne üzerinde ayrıca kastratör bir fail olarak etkindir.

Ana erkil kültürlerde bile Malinovski'nin anlattığı kadarıyla OGP öznelerine rastlamıyoruz. Öyleyse onlarda da belli dozlarda kastrasyonlar olmalı diyoruz. Buradan her iki kültür tipi için şu sonuca varıyoruz: Her kültürün kurucu yasakları üzerinden öznenin yaşadığı ilk travma, sonraki travmaların başlangıç noktasıdır ve sonraki travmalar bu ilk travmaya bağlanır. Kültürün her öznesi dört yaşına kadar bu ilk kastrasyonlara maruz kalır. Ancak anaerkil kültürler için şu rahatlatıcı yorumu yapabiliriz: Anaerkil kültürlerin söyleminde ensest kastrasyonlar herhalde eril kültürlerdeki dehşetleri ima etmiyor olsa gerek.

283) Ensest ve Ödipal kastrasyonlar:

Ödipal kastrasyon, fallik dönemde küçük çocukların fallik tezahürlerine karşı uygulanan yasaklar ve cezalandırıcı uygulamalar üzerinden yapılanır.

Ensest kastrasyonlar, Ödipal dönem çocuklarının ebeveynlerine yönelik cinsel yönelim ve belirtilerini yasaklama ve cezalandırma uygulamalarından doğar ve son derece dehşetengizdir.

284) OGP kilidi çözülmeden özne ruhsal anlamda özgürleşemez.

285) Otoerotizm: Şu sözden yola çıkıyoruz: "Kurbağa kendini beğenmese çatlarmış." Bu sözde ilk olarak sağlıklı bir ruhsal yapı için öznenin kendisini beğenmesinin ve kendisi ile uyum içinde olmasının zorunluluğunu görüyoruz. Bu sözde aynı zamanda öznenin kendisi ile ilişkisinde belli bir düzeyde de olsa otoerotik bir ilişki içinde bulunduğunu görüyoruz. Bu iki yönelimimiz ruh sağlığımız için elzemdir ve ruhsal bir patoloji ile ilişkili değildir. Bu iki yönelim ekseninde insan libidosunun dünya ile ilişki kurmadaki çoklu kapasitesi bulunur. Ancak şu sonuca da varmış oluyoruz: Otoerotizm homoerotik talebi yapılandıran bir başlangıç odağı olarak da görünüyor. Buradan bir sonuca daha varıyoruz: Otoerotizm aynı zamanda biseksüelliğin başlangıç itilimlerinin kurucu unsurudur. Ancak eylemsel homoerotizme daha epeyce yol vardır.

Bu ifademi Cerrahpaşa Fakültesi son sınıf tıp öğrencileri ayakta alkışlamışlardı. Hissettiğim kadarıyla üstlerinden bir yükü almıştım.

286) Mesa'dan notlar: 1) Kadınlarda aşağılanmışlık hissinin sebebi tam olarak yüzeyde gözükmez. Bu güçlü bastırmanın sebeplerini hemen görmek imkansızdır. İlk aşağılanmada şunu tespit ederiz: Küçük kız çocuğu babanın penisini arzuladığında ret tepkisi ile karşılaşırsa ki karşılaşacaktır o zaman bu kompleks başlar. Kadınlar bunu: "Arzulanan şey yücedir, arzunun nesnesinin kendisine

verilmediği kişi aşağıdadır.” gibi algılar. Kadınların erkeklere duydukları nefretin ve hıncın sebebi budur.

Geçenlerde çok yoğun bir sinir harbi yaşadım o kadar yoğundu ki beynimdeki her hücre acıdı ve bu yaklaşık iki gün sürdü. Daha sonrasında bir anda çocuk benliğime gittim ve hayali bir görüntü anımsadım. Sanki bir cüceydim ve babam bir devdi ve bu öfke onun varlığıyla bağdaştı. Babama bakarken ki babam çok büyüktü ve ben küçüktüm, dediğim gibi ona karşı duyduğum yoğun arzuyu anımsadım. Peki arzu nerede öfkeye dönüşmüştü? Bir şeyi çok istediğinizi düşünün, dünyadaki en çok istediğiniz nesne size verilmiyor… Bu da bastırılmış öfkenin temelini oluşturuyor diyebiliriz. Hayattan kopukluğumun sebebi şuydu: Eğer ona ulaşsaydım, babamla birleşebilseydim, tanıdığım ilk erkekle olabilseydim, annem olabilseydim hayata bağlanacaktım. İçten içe hayattan kopuk, depresif ve öldürülmüşlük hissi ile yüklü hissetmeyecektim kendimi. Ama babam benimle olmayarak beni cezalandırdı (çok büyük aşağılanma duygusu) gibi düşündüm ve bundan dolayı tüm sistemi, hiyerarşi ve otoriteyi, cezalandırıcı ve gaddar, arzumun karşılığını vermeyen bir yapı ve güç olarak değerlendirdim. Tüm hayatımı da bu öfke ve hınçları yüklenerek böylelikle sabote ettim.

Bunun yanında küçükken hayal evrenimde hayvanlarla ilişkiye girdiğimi hatırlıyorum (Mesacığım bu fantezide babaya duyulan arzu maskelenip bir başka nesneyle yer değiştirmiş!). Çocukluk hayal alemimde oyunlar oynarken kendimi bir ormanda hayal ediyorum ve bu ormanda kaçırılıp bir mağarada tecavüze uğruyordum. Bu tecavüzden inanılmaz zevk alırken aynı zamanda bu birleşmeden rahatsızlık duymuyordum, çünkü adı üzerinde kaçırılan ve tecavüze uğrayan kişi bendim, bunu ben istemedim ki diyordum. Ama bunun bana verdiği hazzı da seve seve kabul ediyordum.

Her ne bastırıldıysa hatırlamıyordum. Aslında bu, bilinç dışı seviyede bir şekilde babayı arzulamaydı ama anında güçlü bir refleksle engelleniyordu. Bu anlattıklarımı ne yazık ki bilinçli olarak hatırlamıyorum. En net hatırladığım, bu engellenmişlikten ötürü aileme (?) duyduğum derin öfke. Bu duygu sanki kendimi bir hiçmişim gibi hissettiriyordu.

Babam da beni arzulasaydı her şey iyi olabilirdi yani… Şunu düşündüm içten içe hep: Babam beni arzulamıyorsa asla sevmiyordur ve bu yüzden hiçbir erkek beni sevemez…

Bu denklemi çözmek asla kolay olmadı.

Erkeklere değil beni arzulamayan babama duyduğum hınç nefrete dönüştü

Peki neden bu kadar kuvvetli negatif bir duygu? (Bunu netleştiremedim)

Arzu babaya ulaşamazsa (onun tarafından onaylanmazsa!) tüm hıncıyla kişinin kendisine geri döner ve selfe yönelik bu hınç bireyde hapsolduğunda o kişinin tüm hayatını mahveder. Yani yaşam enerjisi artık doğru yönde akmıyor demektir.

2) Kadınlarda seks değil direkt arzu kastre edilir. Aslında iki cinsiyette de ortak kastrasyon vardır lakin kadında buna ek olarak eylem yasaklıdır.

O noktalara utanç yüklendiğinden cinselliklerindeki problemi göremezler. Şimdi hemen örnek verelim:

Bir erkeğin arzusunu gören kadın bu ilgiye en içeride yabancıdır ve o erkeğe direkt sapık diyecektir. Oysa sapıklık ve arzu tamamen farklı şeylerdir. Kadın, içindeki arzudan duyduğu utancı erkeğe yansıtır ve damgalanma erkeğe gider, tıpkı yıllar önce kendi arzusundan dolayı

damgalandığı gibi. Aslında “sapık ve orospu” damgası iki cinsiyet için de kastrasyonların yansımalarıdır diye düşünüyorum.

Veya kadın bilinçdışı yasaklarından dolayı erkekleri arzulayamadığı için yine erkek düşmanı da olabilir. Başka bir ihtimal daha var o da şudur: Erkek onun içsel dünyasında bastırılmış arzuyu harekete geçirdiği için erkeklerden nefret edebilir. O nefretin sebebi ise tabi ki erkeğin onu çektiği ceza alanıdır.

Erkekler o kadar iğrençlerdir ki benim onlarla işim olmaz da denilebilir. Bu ifade ve düşüncelerin hepsi bu karmaşanın içerilerde bir yerlerde açıklanamamasından kaynaklanır.

Bu çatışmalardan kurtulabilmek için önce arzunun kabul edilmesi gerekir. Oysa “arzu kastrasyonu”nun da görülmesi zordur, çünkü somutta bir şey belirmez.

Mesela bir erkek arzusunu takip eder ve işi bittiğinde, eğer varsa kendisinde bir sorun olduğunu anlayabilir. Ama kadınlarda o evreye henüz gelinememiştir. Bu arada kadınların seks yapması roldür. Yani gerçek anlamda kendi benlikleriyle yapamazlar. Ve hiçbir kadın bunu da itiraf edemez. Aldığı hazzı da saklayabilir. Yani kadınlar için bu sorunları yaşamada başlıca sebep kayıp haz değil de kayıp arzu diyebilir miyiz?

Yüzük fantezisi;

Bu konu yıllarca benim dikkatimi çekmişti ve kendimde de böyle bir çekim olduğunu fark etmiştim. Biz kadınlar neden evli erkeklere karşı çekim duymaktaydık? Aradaki engel olarak erkeğin partneri olan o kadın bizde neyi çağrıştırıyordu, bunları hep kendime sordum. Tabii

ki de evli erkek babamızı çağrıştırıyordu ve o erkeğin partneri ise bizi anneye götürüyordu.

Bundan yıllar önce yakın bir arkadaşım evli bir erkekle çok yoğun bir aşk yaşamıştı. Günün sonunda ikisi de birleşerek adamın karısından kurtulmaya çalışıyorlardı ve ona nefret kusuyorlardı ama garip olansa hikayedeki adamın eşine kopmaz bağlılığıydı. Arkadaşım aslında o alana annesine karşı duyduğu hınçtan dolayı çekilmiş olabilir miydi? Buna cevap olarak 'tabi ki evet' diyebiliriz. Bilinçdışının yarattığı illüzyon ve hesaplaşma isteği küçük bir çocukken anneyle girdiği rekabetin savaşını yetişkinlikte de tekrar ve tekrar sürdürüyordu. Ne yazık ki burada nesne olarak yasak aşkının eşini seçmişti. Aslında anne onu hayatı boyunca engellediği için içindeki eski kayıtlardan yola çıkarak intikam alıyordu ondan. Yoksa geçmişteki yasaklayıcı anneden dolayı ulaşılamayan erkeği mi istiyordu?

O zaman şunu diyebilir miyiz? Bilinçaltı mantık tanımıyor, bu yüzden işler gerçek hayatta pembe dizilere dönüşüyordu. Daha sonradan olaylar durulduğunda taraflar ne yaptıklarını kendi kendilerine sorgulamışlardı ama yine ve yine bilinçaltının yazdığı senaryo oynanmıştı. Bu insanlarsa bilinçaltındaki ilkel mantıklarının kuklaları olmuşlardı.

287) Üreme programı erkeği iki eksende boşalmaya zorlar. Bunlar fiziki anlamda ejekülasyon ve emosyonel coşku anlamında olmak üzere orgazmdır. Orgazm ile OGP anlamındaki engelsiz orgazmı kastediyorum. Engelsiz orgazm talebinin basıncı erkekte cinsel ilişkiyi başlatıcı temel itici güçtür. Orgazm bu emosyonel seviyede yaşandığında ruhsal yapıda biriken bütün gerilimler tamamen boşalır ve erkek derin bir huzura kavuşurken kendi kendisi ile mutlak

bir uyum halini yaşar. Eğer orgazm OGP seviyesinde yaşanamıyorsa ruhsal yapıda ciddi gerilimlerin birikmesi kaçınılmazdır.

288) Eril kastrasyon kültürü insanları cinsel baskılarla, ruhsal yoksunluklarla hasta eder ve öte yandan onların ahlakını da bozar. Yani doğala müdahale bir dejenerasyonla sonuçlanır. Ama insanın doğal yapısında içerilmiş ahlaki yargı, sadistik yönde dönüşüme uğramış haliyle atağa geçer ve baskıcı eril kültürün kendi kastrasyonlarının sonucu olarak yapılandırılmış bu ahlaksızlıkları cezalandırır. Sistemin baskısı ahlaksızlığı yaratırken aynı sistem bu sefer acımasız bir cezalandırma uygulaması geliştirir. Örneğin ensest tabusunun bazı erkeklerde sebep olduğu fiili eşcinsellik, tarihin birçok döneminde ölümle cezalandırılmıştır.

289) Dil öncesinin bebeği konuşmayı, iç dünyasını bir ana dile kodlamayı bilemez. Bu nedenle onun duygu dünyası ana dilin kastrasyonlarına maruz kalmamıştır. Çok yoğun duygular okyanusunda yüzen bir varlıktır o. Oral dönem bebeğinin içinde bulunduğu bu yoğun akışkan emosyonel durum, ana dilin ona yetişme olanaklarının imkansızlığını anlatır. Hayatımızın sonraki yıllarında duygusal yoğunluklar yaşayıp kendimizi dil ile ifadeden aciz kaldığımızda, dil öncesi insan yavrusunun o yoğun emosyonel varlık dünyasına yaklaşırız.

Özetle şunu söyleyebiliriz: Oral dönem bebeği dilin ifadelerini anlamaz ama sevgiyi ya da duygusal şiddeti ya da konulmuş duygusal mesafeyi çok iyi anlar. Yani emosyonların dilini anlar.

290) Bebeğin giderek ana dilini öğrenmesi, onun serbest gezinen yoğun duygu dünyasını ana dilin kısıtlı kod sistemine kaydeder ve bu çerçevede sınırlandırır da. (Yani dil ile ifade edilemeyen zengin bir emosyon dünyası unutuluşa terk edilir. Bu emosyonlar sayıca çok az örnekte de olsa yetişkin öznelerin bir kısmında mistik yaşantılar

olarak geri gelecektir) Ne var ki bebeğin zorunlu olarak bir anadile girmesi insanoğlunun ilk ve kaçınılmaz kastrasyonudur. Çünkü bir ana dile girmek ve kültürün öznesine dönüşerek bir insan haline gelmek ancak bu yolla mümkün olur ve bu tablo tabii ki zorunlu ve kaçınılmaz bir durumdur (Allah sonraki kastrasyonlardan insanı korusun).

291) Üst insanla ilgili olarak ortaya konulan düşüncelerin tümü, buna Nietzsche de dahil, kastre öznenin üretimleridir. Üst insanı anlatan bu düşünceleri izlemek, hayatın rotası yapmak özneyi içten özgürleştiremez. Şöyle bir kanıt ileri sürebiliriz: Nietzsche hayatı boyunca öfkeli bir insan olarak kaldı yani iyileşemedi. Çünkü kastrasyonlarının baskısından kurtulamamıştı. Üst insan onun sadece özlem nesnesiydi. Demek ki zihinsel tasarımlar üst insanın öznede vücut bulmasına yetmiyor ve ölü doğmuş böyle bir proje de hayata geçemiyor. Çünkü bu tasarımları üretenler kendilerindeki ciddi kastrasyon engellerini göremiyorlar.

292) Terapiye gelenlerin çoğu fallik dönem ve öncesini pek hatırlamazlar. Ancak bu dönemin hatırlanması, kastrasyonların çözümlenip danışanın şifaya kavuşması için de şarttır. O zaman ne yapacağız? Aslında bir şey yapmamız da gerekmiyor. Terapi sürecinde danışan ile analist arasında, danışanın unuttuğu o çocukluk dönemi, tüm emosyonel yapısı, korku ve kompleksleriyle, cinsel yönelimleri ve dürtüleri ile terapi ortamında zaten yeniden canlanır ve devamında danışan tüm ensest arzu ve niyetlerini analiste aktarır. Daha doğrusu bu toplam niyetleri analistle fiili bir cinsel yakınlaşma içinde eyleme koymak da ister. Bu noktada danışan, analistini kendisiyle cinsel bir yakınlaşmaya çekerek farkında olmadan geçmişindeki ensest kastrasyonuna karşı adeta onarıcı bir girişimde bulunmak istemektedir. Küçük çocuğun, anadilin kaçınılmaz kastrasyonundan sonra ikinci önemli kastrasyon

ekseni ensest yasasının koyduğu yasaklar ise hemen ardından gelen üçüncü kastrasyon da Ödipal kastrasyon eksenidir. Ödipal kastrasyonda vaktiyle neler olmuştu? Üç buçuk dört yaşlarında genital organlarının farkına varan küçük çocuk mastürbasyon denemelerine başlar. Eli sürekli cinsel organındadır. Ama tam da bu noktada büyüklerinden azar işitir ve ceza görür. Çocukluğun bu travması terapi ortamına Ödipal bir teşhircilik niyeti olarak yansır. Analist bütün bu tepki ve niyetleri çok iyi değerlendirmelidir çünkü terapiye sağaltıcı eşsiz fırsatı sunan işte bu olanaklardır. İyi bir analist, danışan tarafından bilinçsizce ortaya dökülen bu ruhsal malzemeyi işleyerek danışanı, geçmişinin problemlerinden kurtarır. Danışan bu terapötik ilişki süresince kendi Ödipal dönemindeki ensest ve Ödipal arzu tezahürlerini analiste kesinlikle yansıtacaktır. Bu tezahürlerin pek çoğunda, analiste yönelikmiş gibi görünen cinsel içerikler öne çıkar. Bu süreci danışan için yeni bir kastrasyon odağına dönüştürmeden götürmek terapistin ustalığına kalmıştır.

Özetle şunu anlıyoruz: Danışan geçmişi tam hatırlamasa da analistine karşı geliştirdiği aktarımlar üzerinden, hatırlanmayan geçmişin etrafından dolanarak ve danışanın geçmişi by-pass edilerek, analist sadece danışanla kendisi arasında geçen bir süreç halinde terapiyi başarıya ulaştırabilir. Yani rövanş danışanla analist arasında alınır.

293) Şimdi şunu söyleyeceğim: Libido nesnesiz yapamaz derken ne kastettim? Libido sadece insanla değil tüm dünya ile emosyonel bağlar kurar. Bu onun ilişkisellik fonksiyonudur. Eğer bunu yapması engellenirse kara bir kuyu gibi kendi içine çöker ve bu tablonun en ağır ruhsal versiyonu şizofrenidir. Şizofren olmaktansa ki özne onu bilinçaltında farkında olmadan sezer ve kurtuluş tercihlerinden biri olarak örneğin erkekse gayliğe kayar. Ya da takıntı hastası olur ya da panikatak hastası olur. Yani libidoyu sıfırlamamak için bu yollardan

birini seçer. Özetle nevrozlar libidonun ilişkisellik kapasitesinin sıfırlanması tehlikesine karşı bedeli yine nevrozlarla ödenen nevrotik bir çözümdür. Özne bu seçimleri kendisinin mevcut defans sistemine göre farkında olmadan yapar.

294) Üretken çekirdek travma(lar) yani birçok travmanın kendisine bağlandığı ilk travma(lar): Libidinal füzyon kastrasyonu (olmayan anne, yok anne), ensest ve Ödipal kastrasyonlardır.

295) 1.Bebeğin ana rahmine düşmesi başlı başına cinsel bir olaydır.

2. Hamilelik dönemi başlı başına cinsel bir olaydır.

3. Bebeğin ana rahminden geçerek dünyaya gelmesi başlı başına cinsel bir olaydır.

4. Oral dönemin kendisi romantik aşkın mekânı olarak başlı başına cinsel bir süreçtir.

5. Bu nedenle doğan her bebek anne ruhsallığında cinsel izler bırakır.

6. Bu nedenle de cinsellik terapi sürecini baştan sona kat eder.

296) Anne baba gibi birinci dereceden yakınlarımızla ilgili olarak içimizden cinsel fanteziler ya da arzular geçebilir. Kompleksiz bir insan bu durumu hiçbir suçluluk duygusuna kapılmadan içine sindirebilir ya da güler geçer. Çünkü ortada fiilen gerçekleşmiş bir eylem yoktur. Böyle bir ruhsal tabloyu suçluluk duygularına kapılmadan içine sindirebilen bir kişi için OGP'ye giden yol açılmış demektir. Orgazmik terapide danışanın bu düzeye gelmesi için çabalarım.

Şunu çok iyi bilmemiz gerekiyor: Biyolojik organizmamız (buna biyolojik bilinçdışı yapı ya da dürtüsel seviye de diyebilirsiniz. Bilinçdışı demiyorum.) üreme programının yapısal özelliği nedeniyle ensest tabusunu bilmiyor. Bu nedenle oradan kaynaklanan cinsel

fantezi ve arzulara maruz kalabiliriz. Ama bu durumu ahlaki üst bilinçte aşırı ciddiye alır da krizlere girersek travmatize oluruz ve ruh hastasına yani nevrotik birine dönüşürüz. Fanteziye kapılmak ya da ona maruz kalmak ahlak dışılık değildir, bu fantezileri eyleme dökmek ahlaksızlıktır.

Ensest kastrasyonların yarattığı ağır suçluluk duyguları ömür boyu sürer ve sonraki bütün suçluluk duygularını besleyip durur.

Daha vahimi şudur: Birçok suçlu bu ilk suçu bastırmak ya da unutmak amacıyla başka suçlar işler. Böylece güya ilk günahın yükünden ve vebalinden arınmış olur. Sanki işlenen her yeni suç o kişi için adeta ilk günahtan arınma ya da ondan uzaklaşma, onu unutma anlamına gelir…

Kültürün öznesi hayata ensest suçluluğu ile başlar.

297) Danışanda ortaya çıkan aktarımların ağırlıklı olarak cinsel içerikli olması, Ödipal dönemde anne-çocuk-baba üçgeninde yaşananların cinsel içerikli olduğunu kanıtlar. Buradan yola çıkılarak Ödipal dönem sonrasının, ensest içeriklerden arındığı, bu çatışmaları geride bıraktığı zannedilebilir. Hayır öyle bir şey olmaz, sadece ensest yönelimler bastırılıp sureta görünmez kılınmıştır ama aşılamamıştır o kadar... Ancak bu sonucun geri dönüşü kişilik tiplerine göre yapılanmış nevrotik semptomlardır.

Şu sonuca varıyoruz: Sağlıklı olan, Ödipal dönemdeki ensest eğilimlerin bastırılması değil aşılarak geride bırakılmasıdır. Böylece özerklik programı hayata geçmiş olur. Bu hayırlı sonuca ancak OGP hedefine ulaşılarak varılabilir. Böyle bir sonuca da eril kastrasyon kültürlerinde ancak orgazmik terapi ile ulaşabiliriz.

298) Libidinal füzyon realitesi ikili ilişkinin dışındaki dünyayı iptal eder. Anne bebek ilişkisine bu açıdan da bakabiliriz. Derin aşklarda da tüm dünyayı dışta bırakan aynı süreçler geçerlidir.

299) Aşırı kastre çocuklarda, bastırılmış libidonun bir isyanı olarak kontrolsüz agresyonlar açığa çıkar ve bu agresyonların, libidoyu serbest bırakma yoluyla muhakkak denetim altına alınması gerekir. Hiperaktif çocuklara bu açıdan bakmak yararlı olacaktır.

300) Eril OGP öznesi sevgi programlarına açılabildiği içindir ki kaçınılmaz olarak bir anaç babadır. Çünkü OGP, erkekte olsun kadında olsun libidinal füzyonu hayata aktarır, devamında sevgi, üreme ve özerklik programlarını en yüksek düzeyde harekete geçirir. Bizi en insani olanın ufuklarına taşır. Şunu unutmayalım: Libidinal füzyon erkekte de anaç sevgiyi öne çıkarır.

Şunu anlamış oluyoruz: OGP'nin insan organizmasında ve ruhsallığında son derece sağlam kökleri vardır. Bu yüzden OGP bir ütopya değildir. Ayakları yere son derece sağlam basar. Dünya genelinde kastre özneler kendilerinden çok uzaktaki bu programı asla anlayamazlar ve onu ufuktaki metafizik bir tasarım gibi görürler.

301) Yaşanmışlıkların kayıt altına alındığı ketum hafızaya altbilinç veya bilinçaltı diyelim. Bir de onun yanında id dünyası var, ona da bilinçdışı diyelim. Bunların üstünde üst bilinç alanı ve ayrı bir yapı olarak süperego bulunur.

Şöyle de diyebiliriz: Yaşanmışlık ve etkilenmişlik kayıtlarından oluşan örtük zihinsel ve ruhsal yapıya altbilinç veya bilinçaltı denir. Organizmanın temel dürtü ve isterlerinin kayıtlı olduğu yapı ise bilinçdışıdır.

302) OGP ensest batağından çıkışın kapısıdır.

303) Ensest tabusunun dehşetengiz düzeyde uygulanması, her insanda şu ya da bu seviyede kesinlikle ruhsal bir arıza bırakır.

304) Orgazmik terapinin ilk seansı danışanın ana rahmine ilk düşme ânıdır.

305) Gay ilişkiler bana artık ensest tabusunu gizlemenin, o tabunun dehşetinden kaçmanın hizmetinde gibi görünüyor. Gay'in partnerinin görüntüsünün altından ağırlıklı olarak kendi annesi ya da biraz daha uzak ihtimalle kız kardeşi çıkacaktır.

306) Ensest tabusunun yarattığı dehşetengiz etki, bilinçaltında bir dönüşüm geçirerek üst bilince ürkütücü hayalet, zombi ya da hortlak figürleri olarak da yansır. Birçok kültürde bu temaların işlendiğini görürüz. Bu dönüşümün yarattığı öteki ciddi nevrotik belirtileri saymıyorum bile. Burada yaşanmamış bir hayatın özneden adeta hınç alışını da görür gibi oluruz.

307) Ödipal dönemde maruz kalınmış ensest arzu, cezalandırılma korkusu ve utanç nedeniyle bastırılmış olsa da yerinden bir milim kımıldamaz. Yani bastırılmış olması onu ortadan kaldırmaz ve o, olduğu yerde nevrotik hastalıklar üretmeye devam eder. Ergenlik krizleri ile ömür boyu süren nevrozların kökeni burasıdır. Orgazmik terapide ben danışanı, kendisinin üstü örtük bu arzusu ile yüzleştirir, bu arzu ve heyecanı ona yeniden yaşatarak boşaltımını sağlarım. Ancak danışanın ruhsal derinliklerinde kayıtlı en yoğun ve en sarsıcı ensest arzu ve heyecanlarının sağaltım sürecinde açığa çıkarılmasının şart olduğunu bir kere daha söylemeliyim. Böylece çocuksu ensest arzu ve tutkularından kurtularak bağımsızlaşan danışan artık OGP'ye doğru yol alır. Buradan bir sonuç çıkar: OGP, LİBİDONUN EVRENSEL SABİTESİDİR. Libido en yoğun ve en sağlıklı biçimde kendisini orada ifade eder ve bu nedenle OGP ruh sağlığımızın garantörüdür.

308) OGP'nin derin emosyonel şoklarından bilinçaltı olarak duyulan şiddetli korkular, öznenin bilinç alanına okyanus derinliklerinden, uzayın sonsuz boşluğundan duyulan korkulara tercüme edilerek de yansır. Hayatın deneyimlenmemiş pek çok alanına girme korkusu da OGP'nin bu bilinçaltı derinlik korkularıyla bağlantılıdır. Doğamızdan gelen kendini koruma refleksimizi bu bağlamdan uzak tutuyorum. Hangi tutumlarımız kendini koruma refleksimize bağlıdır ya da orgazmik derinliklerden duyulan korkulara bağlıdır? Bunun yanıtı analizin içinden verilir.

309) Güncel sevgiliye aktarılan aşkta, oral dönem annesine duyulan aşkın tekrarı yaşanır. Anne güncel sevgilide yeniden inşa edilir

310) Meça, orta bir ve iki'de arkadaşları tarafından alay edilip kendisine gay yaftası yapıştırılınca bu aşağılanmaya karşı defans olarak büyük yazar olma ya da büyük işler yapma şeklinde bir tutuma, dengeleyici bir defansa yöneldi. Onun bu arzusu gerçek bir yeteneğe karşılık gelir mi? Bunu ha deyince bilemeyiz. Meça'nın asıl gelişim ve dönüşümü, terapinin bitimini takip eden süreçlerde netleşecek.

Onun birçok cinsel fantezisi gaylik temasının yarattığı dehşetten kaçmak üzerine yapılanmış. Terapi ortamına getirdiği cinsel fantezi ve temalar onun gerçek cinsel yönelimini ne kadar doğru ifade ediyor? Bunda kuşkularım var.

Gaylik korkularından dolayı terapi ortamına, aramızdaki aktarım tezahürlerini getirmekten şiddetle kaçınıyor ve kendi sağaltımının yolunu kapatıyor.

Ey terapinin beyefendi çocuğu! Şimdi bu söz ile ne söylemiş oldum? Senin bir terapi zararlısı olduğunu, değişmez kalıplar içinde sıkışıp kaldığını söylemiş oldum. Değişmez kalıplar içinde terapinin getireceği değişimlere direnmiş olduğunu söylemiş oldum. Ağırlıklı

olarak da bir ödlek olduğunu söylemiş oldum. Terapiye girmenin bir meydan okuma, yani nereye, geçmişe meydan okuma olduğunu anlamadın.

Terapinin, utançları kırma, onlara bir meydan okuma savaşı olduğunu anlamadın. Korkaklıktan dolayı eme harcamadan iyileşmeyi bekliyorsun. Oldu canım prens hazretleri!

Ey terapinin aristokrat çocuğu... Bütün bu sözlerimde son görüşmemizde sana duyduğum öfkenin yankıları var.

Beyefendi ve aristokrat kimlikler vestiyere bırakılmadan terapi odasına girilmez.

Şimdi izleyeceğin bir yol var: Kendine göre zekice sandığın defanslarınla yeniden kendini siper arkasında bana karşı korumaya alabilirsin ama bu siper sana kötülük edecek. Dışarıdaki kişi olarak beni düşmanın sanıyorsun ama düşman senin içinde. Bana şunu demeye getiriyorsun: “Bak hoca, işte yapamadın, beceremedin.” Çok merak ediyorum beni mat etmenin sana getireceği kazanç ne? Seni sağaltmaya yaramayacak olan Narsistik saçma sapan bir gurur tatmini, o kadar

311) Sevdiğimiz varlıklara verdiğimiz oral tepki yani öpme, öpüşme tepkisi, oral dönemden bize miras kalmış birleştirici, kaynaştırıcı sosyal bir tepkidir.

312) Şiddetli ensest tutku ve arzu önce bastırılır ve ardından kılık değiştirir, sonrasında bilinç yüzeyine yüksek tutkulu proje ve misyonlar olarak yansır. Tablolardan biri de budur.

313) İnsanlar onlara yansıttığımız idealizasyon ve süblimasyon aktarımlarını ne kadar hak ediyorlar? Bu türden ani aktarımlar muhakeme yetilerini ortadan kaldırır. Her gördüğüne âşık ve hayran

olanlar için söyledim. Arka fonda libidinal füzyon annesinin, kendisine hayranlıkla bağlı olduğumuz portresini görür gibiyim.

314) Ruhsallığın kendini kendisine en derindeki ruhsal katmanlar (libidinal füzyon) içinden ifşası engellendiğinde (bilinçte deneyimlenerek hayata geçmesi engellendiğinde) ortaya çıkan ruhsal tablonun adı can sıkıntısıdır. Tanrılar bile bu belaya duçar olmasın.

315) Özne ben'e ve dış dünyaya (dünya varlık'a) yapılan libidinal yatırımlar ve aktarımlar kesildiğinde özne tam bir ruhsal vakum ve tekinsizlik algılarıyla yüklenir.

Libidinal yatırımdan ne anlamamız gerekir? En genel anlamda öznenin sahih ilgi gösterme kapasitesini anlayacağız. Bu yatırım kapasitesine sahip bir özne için dünya anlamla yüklü bir var oluş sahnesine dönüşür. Yani ruhsal patolojilerin tamamıyla ötesinde ve dışında olmayı kastediyorum. Böyle bir pozisyonun ancak OGP özneleri için geçerli olabileceğini ilave edeyim. Ancak onlar da bir kastrasyon kültüründen geldikleri için zaman zaman hayalet organ semptomlarına benzeyen tepkiler olarak geçici nevrotik arazlar sergileyebileceklerdir.

Bu sabah yazdığım son paragraf: Filozoflar istedikleri kadar varoluşsal anlam problemini felsefi zeminde arayıp dursunlar hiçbir şey bulamayacaklar. Libido yatırım kapasitesi bir realite olarak ihmal edildiğinde hiçbir varoluşsal problem hallolamaz.

316) Bir buçuk yaş civarı çocukların bulunduğu bir ortamda şöyle bir deney yapılıyor: Bu çocukların oyun alanına bir yetişkin tarafından bir anakonda yılanı bırakılıyor. Ancak dikkat çeken husus şu: Yılanı getiren yetişkin adam, yılanın varlığından dolayı bir panik reaksiyonu göstermiyor. Çocuklarda da yılandan dolayı bir panik tepkisi

gözlemlemiyoruz. Şimdi bu tablodan bir sonuç çıkartmamız gerekiyor.

Demek ki doğuştan gelen kastrasyon korkularımız yok. Ana babalarımızın bir durum karşısında yaşadıkları panik ve korkular bize yansıdığında onların panik ve korkuları bizde de kopyalanıyor. Bu nedenle kastrasyonlar ve onların temaları anne babalarımız tarafından bize aktarılmıştır. Bir kültürün öznesi olmak için o kültürün formlarına girmek zorundayız. Bu zorunluluk elbette bir kastrasyondur. Ancak onu nevrozların sebebi haline getiren etken, dozdaki aşırılıktır. Fransua Dolto'nun belirttiği gibi ılımlı kastrasyonlar bu türden ciddi nevrotik oluşumlara yol açmaz. Demek ki kastrasyonlar anne babalarımızın yasaklarının ve bunlara bağlı kendi korkularının bize aktarılmış yansımalarıdır. Bu nedenle eril kastrasyon kültürlerinin savunduğu "kastrasyonların evrenselliği" tezi baştan aşağı bir saçmalıktır. Çünkü kastrasyonları ılımlı düzeyde ve küçük çocuğu travmatize etmeden uygulayan kültürler de var. Şunu anlamış oluyoruz: Kastrasyonlardan olabildiğince muaf anne babaların çocuklarında da nevrotik hastalıklar ve semptomlar ortaya çıkmayacaktır.

317) Eril kastrasyon kültürlerinde çocuklukta maruz kalınmış çok ağır cinsel kastrasyonlar, bilinçaltında yarattıkları basınç ve görünmez anksiyete nedeniyle kadın ya da erkek birçok insanın erken yaşlarda ölmesinden sorumlu gibi gözüküyor (bir tahmin sadece).

318) Deneyimlerime dayanarak şu tespiti rahatça yapabilirim: Bağnazlığın her türlüsüne (sadece dinsel bağnazlığı kastetmiyorum) sarsılmaz biçimde saplanıp kalmış kişilerin orgazmik terapiden yararlanma ihtimalleri sınırlı gözüküyor ya da terapi sürecini terk etme ihtimalleri son derece yüksektir. Çünkü orgazmik terapi, böyle bağnaz kimlik organizasyonlarında çok ciddi antropolojik yani inanç

sistemsel krizlere yol açacaktır. Orgazmik terapinin danışan kişide neden olduğu tepeden tırnağa köklü değişimlerin, yeni kimlik yazılımlarını ve yapılanmalarını gündeme getirmesi kaçınılmazdır. Bu nedenle böyle kişilere analistin çok ciddi biçimde uyarıda bulunması ve bu dirençlerini sürdürmeleri halinde (terapistle iş birliğine yanaşmamaları halinde) sürecin sona erdirilebileceği kendilerine hatırlatılmalıdır.

319) Sindirilememiş travmaların tedavisinde EMDR, etkili bir yöntem olarak gözüküyor. İlkokul dörtte okurken Berrin Hoca'nın beni dövmesinin öfke yaratan travması böyle bir müdahale ile geçmişti. Ancak bu şifa verici müdahalenin mümkün olması için olayların net hatırlanması gerekiyor. Şimdi sorun şu: Ensest, Ödipal, homoerotik ve homofobik travmalar, ilk oluştukları andaki emosyonel şokları net olarak hatırlandığında EMDR müdahalesi ile iptal edilebilir mi?

Yani Prof. Doğan Şahin'in bana uyguladığı parmak parmağa tempolu ve sürekli temas yöntemi ile çağrışımları hızlandırarak uygulanan EMDR müdahalesini kastediyorum. Yalnız bunun için danışan kişinin aklına gelenleri dürüstçe dile getirmesi, son derece yürekli ve samimi olması gerekiyor. Çünkü bu dürüstlük, çağrışımların hızını arttırarak gizli ve unutulmuş anıları da bilinç düzeyine çıkartıyor (çıkartacaktır). Böylece hatırlanarak yüzeye çıkan travmatik anılar işlendikçe bilinçaltındaki etki güçleri de sıfırlanıyor.

320) Arzu var tatmin yok, haz ilkesinin ötesi OGP'dir.

Haz ilkesinin temeli OGP'yi ele geçirme hedefidir.

Serbest orgazma geçiş çekirdek travmanın çözümüyle mümkündür.

Kastrasyon kültüründe kalındıkça öznenin hiçbir sorunu çözülemez.

Mazoşizm ve sadizm, serbest orgazmik hazzın (OGP) ters ifadesi olarak bir dengeleme mekanizmasıdır. Ama elbette özneyi kurtarması mümkün olmayan bir proje...

Bastırılan OGP hazzının tepkisel dönüşümü ölüm dürtüsü ve intikam projeleridir.

Kayıp nesne, hayata aktarılan OGP'de ele geçirilir

Kastrasyon kültürü, gerçekliği kendine göre çarpıtıp yeniden başka bir formatta inşa eden sahtekâr bir bilinçaltının oluşumundan sorumludur.

321) Libidinal kastrasyon baskısı altındaki kişilerin, ki hemen hemen bütün dünya böyledir, emosyonel yatırım kapasiteleri de zihinsel esneklik kapasiteleri de kesinlikle büyük bir baskı altındadır. Ne demek istiyorum? Bu insanların kendileriyle ve dünya varlıkla ilişki kurma ve bütün bunlara güçlü ruhsal yatırımlar yapabilme kapasiteleri çok sınırlıdır.

Daha trajik olanı kastre özne kendinden kendini yaratma yetisini kaybetmiştir. Bunların içinden elbette yaratıcılar çıkacaktır. Ancak burada şöyle bir örnekle karşı karşıya kalırız: Bazı ötücü kuşların, daha güzel ve sürekli ötsünler diye gözlerini kör ederler ve kuş sürekli öter durur. İşte kastrasyonların da bazı yaratıcı karakterlerde icra ettiği fonksiyon budur. Sanırım burada Halikarnas Balıkçısı'nın "Gündüzünü Kaybeden Kuş" adlı öyküsünü tezimize trajik bir örnek olarak gösterebiliriz.

322) Kasratör eril kültür her yeni doğanı potansiyel bir cinsel suçlu olarak damgalar ve buna göre bir kastrasyon süreci başlatır. Hiçbir bebek dünyaya potansiyel bir suçlu olarak gelmez. Bu nedenle kastratör eril kültürün almış olduğu ıslah edici önlemlerin hepsi yeni doğanın ruhsal yapısını sakatlar. O zaman diyoruz ki dünyamızdaki

tüm ruhsal rahatsızlıkların ve hastalıkların çok büyük yüzdesinden kastratör eril kültürün bilinçaltında yarattığı tahribat sorumludur.

323) Engelsiz orgazm (OGP) tam anlamıyla içsel bir deneyimdir. Bu deneyimin dışında kalan kişiler, orada yaşanan ruhsal içerikleri ve zenginlikleri, engelsiz orgazm deneyimi üzerinden öznenin kendisiyle tam bir bütünleşme halini hiçbir şekilde anlayamazlar. Engelsiz orgazm deneyiminde özne ruhsal varlığının en dip katmanlarına kadar inebilir (libidinal füzyonu kastediyorum). Bu alanlar kastre öznelere, kendi içlerinde kendilerine kesinlikle kapalıdır.

324) EMDR, çekirdek travmayı çözer mi? Biraz aşağıda dört madde halinde belirtilmiş emosyonel problem odakları ve asli temel çekirdek travmalar üzerinde nasıl olumlu bir rol oynayabilir? Önce sözü edilen bu çekirdek travmaları sayalım: 1. Ensest suçluluğu ve karşılığında ceza beklentisi, 2. Ödipal dönem kastrasyonları ve karşılığında ceza beklentisi, 3. Homoerotik ve homofobik tepkilerle bağlantılı dehşet algıları ve yine karşılığında ceza beklentileri ya da bunlardan dolayı insanlık suçlusu olarak damgalanma dehşeti şeklinde bilinçaltı korkular…

Böyle bir araştırmada, aşağıdaki bilgileri adeta bir laboratuvar ortamındaymış gibi mercek altına almak gerekir: İnsanın, kültürün öznesine dönüşmesinde rol oynayan ve doğuştan getirdiği çok temel defansif duygu ve tepkileri şunlardır: 1.öğrenilmiş suçluluk duygusu 2.öğrenilmiş utanç duygusu 3. elde olan ya da olmayan bütün sınır ihlallerinden dolayı ceza görme beklentisi 4. öğrenilmiş değersizlik duygusu. 5. öğrenilmiş küçük düşme anksiyetesi... Bunlar verili ruhsal yazılımlarımızdır ve tetiklendiklerinde harekete geçerler. Temel fonksiyonları yeni doğanı kültürün kodlarına kaydedip orada sınırlandırarak onu kültürel bir özneye dönüştürmektir. Bunun için

de küçük çocuğa birtakım sınırlar getirilir. Bu kayıtların sosyokültürel fonksiyonları, kültürel özne yapılanmalarını sağlamaktır. Sorun, kastrasyon kültürünün bu verili yapılar üzerinden özneyi abartılı biçimde ne kadar tahrip ve kastre ettiği ile ilgilidir. Eril kültürün bir kastrasyon-nevroz kültürü olmasının sonuçları son derece vahimdir. Ama diyelim ki ılımlı kastrasyonların hâkim olduğu bir toplumsal düzende birileri yukarıda beş madde halinde sayılan kategorilerdeki durumlarla bağlantılı sorunlara maruz kalabilir mi? Kalabilir ama bu durumda sorunlar nevrotik semptomlar düzeyinde yaşanmaz.

EMDR bu alanlarda nasıl uygulanabilir? Bu sorunun yanıtı da yine bu cildin içinde ayrıca verilecektir.

325) Birçok dost gizli düşmandır.

326) Anne bebek arasında hissediş yoluyla yaşanan iletişim, danışanla analist arasındaki terapi süreçlerinde de aynen geçerlidir ve özellikle Orgazmik Terapi'de... Bu iletişim şekli danışanın analistle özdeşleşmesinin yolunu açar. Böyle bir aktarımın devreye girmesiyle danışan, analistin sağlıklı ruhsal yapılarını kendine transfer etmiş olur. Bu nedenle analist kesinlikle engelsiz orgazm sahibi (OGP) olmalıdır.

327) Zihnin papağan kayıtlarının her zaman bilinçaltı yazılımlarımızla ilgisi yoktur. Yani bu kayıtlardan herhangi bir cümlenin veya kelimenin kökünü ille de bilinçaltı kayıtlarda aramamız ve bilinçaltı bir sebebe dayandırmamız bir anlam da taşımaz ve bir sonuç da vermez. Bunlar beynin rastgele çalışmalarıdır ve bilinçaltı niyetlerle hiçbir ilgisi yoktur. Yani zihnin her faaliyetini de bilinçaltına bağlayarak açıklamak gerekmiyor. (Bu konuya kafayı taktım)

328) Ağır kastrasyonlar ruhsal yapının güçlü bir fren tertibatıdır. Aşırı yüklenildiğinde ruhsal hayatı tamamen felç eder.

329) Yeni doğanın ruhsal dünyası kesintisiz emosyonel akışa göre ayarlanmıştır. Bu doğal yapı ilk kastrasyonlara kadar yani anadili öğrenme mecburiyetini bir kenara bırakalım, ensest yasağı ve buna bağlı kastrasyonlar ile Ödipal kastrasyonlara kadar tam kapasite devam eder ama dozu biraz azalsa da yine yoğun bir biçimde ergenliğe kadar sürer. Bu nedenle ergenliğe kadar olan dönemde bütün çocuklar, anda yaşayabilme anlamında libidinal kapasitelerini olabildiğince hayatlarına aktarabilecek yetiye sahiptirler. Ergenlikle birlikte insani tragedya başlar. Çünkü üreme programı, bir cinsel proje olarak ergeni OGP düzlemine geçmeye davet eder. Ancak ilk çocukluk yıllarında cinsel yönden kastre edilmiş olan ergen, bu çok önemli cinsel göreve uyum sağlayamaz. İlk çocuklukta bilinçaltında yapılanmış olan cinsel kastrasyonlar, şimdi ergenin OGP'nı ve anda var olma yetisini yerle bir etmektedir. Artık ergenlik öncesinin mutlu çocuğundan geriye ruhsal bir enkaz kalmıştır. Bu vahim tablo ne kadar sürer? Ne yazık ki bütün bir ömür boyu sürer. Bu tabloya bağlı travmalar ne kadar bastırılır ve terapi ortamına alınıp tedavi edilmezlerse kişinin ruhsal hayatı da o kadar donuklaşır.

330) Oytun Erbaş diyor ki "Korku ve panik kişiye heyecan ve zevk verir.". Bunu kendince beynin mekanizmaları ile açıklıyor. Ben korku ve panikten zevk alan hiçbir hayvan görmedim çünkü doğal yaratıklar oldukları için böyle bir patolojileri yok. İnsanda durum niye böyle? Çünkü korku ve panik bilinçaltının alt katmanlarında içerilmiş olan yasak arzu, zevk ve hazları (çünkü bunlar korku, panik ve anksiyete duygularıyla kodlanmışlardır), tetikleyip görünmez bir kılıkta yüzeye çıkarıyor da ondan. Yani korku ve panik durumunda kişi, bilinçaltındaki yasak yazılımların farkına varamasa da onlarda içerilmiş heyecan ve zevkleri yaşayarak bir nebze olsun yasak alanı ele geçirebilmektedir.

331) Psikozu ve psikotik mantığı, derin kastrasyon korkuları (dört eksendeki korkular) yönetir. Kastrasyon korkuları çok derinlere kök salmamışsa hiçbir travma insanlarda psikotik reaksiyonlara yol açmaz.

Öznenin kendisindeki kastrasyon dehşet ve korkularıyla yüzleşmekten ölesiye kaçması psikotik yapılanmaları süreğen hale getirir. Aslında öznenin kaçtığı kastrasyon korkuları güncel özneye de ait değildir, bu korkular öznenin çocukluk yıllarının kastrasyon korkularıdır ve ebeveynden küçük çocuğa aktarılmış olarak onların kendi korkularıdır. Bu nedenle öznenin çocukluktaki kastrasyon dehşetleriyle yüzleştirilmesi ve kastrasyon basıncının bu şekilde ortadan kaldırılması gerekir.

332) OGP'nin varlığını kesin biçimde kanıtlayarak insan ruhsallığının derin bir katmanını açığa çıkarttım. İnsanlar bu keşfi ya anlarlar ve ruh sağlıklarına kavuşurlar ya da nevrozlarının bataklığında anlamsız bir ömür tüketirler. Bana gelince: Ben, misyonumu tamamlamış oldum.

333) Yetişkin özne neden kastrasyonlarını aşamaz? Çünkü yoğun korkularından dolayı çocukluğunda tutsak edildiği kastrasyonlarının ötesine geçmesi mümkün değildir de ondan. Yani o kastre çocukluğunda tutsak edilmiştir. Bu nedenle kendi yetişkin özne konumlanışına asla erişemez.

334) Bastırılmış kastrasyon anksiyetesinin (dört ekseninin) bilinçaltı seviyede tetiklenmesi ani panik ataklar ve yoğun anksiyete krizleri kılığına girerek de insanı yerle bir edebilir. Bu yoğun kastrasyon odakları her insanda vardır ama şiddetle bastırıldıkları için ruhsallığın yüzeyinde sanki her şey güllük gülistanlıkmış gibi bir izlenim edinilebilir. Ama bu insanlara dikkatle baktığımızda onlarda aşırı bastırılmış kastrasyon odaklarını çok net görürüz ve buradan

hareketle alt zeminde çok yoğun içsel çatışmaların olduğunu anlarız. Eğer bastırılmış kastrasyon anksiyetesi kapalı kutudan dışarı fırlarsa özne ciddi krizlere maruz kalır ama özne terapide şayet kökensel çatışmalarının farkındalığına erişebilirse ya da erdirilebilirse o zaman iç dünyasına sağlıklı bir ruh hali egemen olur.

Şu sonuca varıyoruz: Derinlerdeki ruhsal krizler ne kadar bastırılırsa kişinin ruhsal hayatı da o kadar donuklaşır.

335) Ünlü İngiliz soğukkanlılığı çok ciddi bir nevrotik semptomdur (sanıyorum). Öznenin kendi iç varlık realitesine yabancılaşma pahasına edinilmiştir de ondan dolayı. Heyecanların maskelendiği ya da donuklaştırıldığı tüm insani tepkiler çok ciddi nevrotik semptomlardır. Bu sonuçtan, böyle insan modellerini üreten kültürün kendisindeki nevroz sorumludur.

336) Adamın biri 2 metre ötede bir dikiş iğnesine attığı ipliği geçiriyor. Hünerini padişaha gösteriyor. Padişah da diyor ki! “Buna 100 altın verin, ardından da 100 sopa.” Adam soruyor “Niye padişahım?”. Padişah: “Yaptığın iş çok zor 100 altını hak eder ama boş işle uğraşıyorsun o da 100 sopa eder.”

Kastrasyonlara rıza gibi zor işleri üstlenenler maalesef 100 sopayı (maruz kalacakları nevroz ya da psikozları kast ediyorum) hak ederler.

337) Tanrı’yı kendi içlerinde bulduklarını söyleyerek evrensel insani yalnızlığı aşan mistiklerden söz edilmiştir hep (bu tezler her ne şekilde kanıtlanabiliyorsa?). Onların anlattığı gibi, OGP özneleri de insani içsel yalnızlığın ötesinde kendileriyle tam bir bütünleşmeyi gerçekten hayata geçirirler ama OGP örneğinde kanıtlanabilir kesin bulgular mevcuttur.

Şimdi gelelim evrensel “İnsani yalnızlık nedir?” sorusunun cevabına: Oral dönem bebeği libidinal füzyonda anneyle kaynaşmış haldeyken yalnızlıkların mutlak anlamda ötesinde konumlanmıştır. Ancak birkaç sene sonra ciddi kastrasyonlara maruz kalacak ve bu ruhsal konumlanıştan, ergenlik yıllarına geldiğinde kesinlikle sürgüne gönderilecektir. Oysa Orgazmik Terapi ile libidinal füzyon odağı hayata geri döndüğünde özne yeniden, tıpkı bebekliğinde olduğu gibi ama bu sefer yetişkin bir özne olarak yalnızlığın ötesinde konumlanacaktır. Ergenlik ve sonrasının erişkin kastre öznesi ise ebedi yalnızlığından kurtulamayacaktır.

338) Bebeğin anneye yönelik kadir-i mutlaklık kapsamındaki idealizasyon ve süblimasyon aktarımları, bunların kökenlerini bilemeyen yetişkin özne tarafından dış dünyada görünür bir figüre aktarıldığında ona tanrı denir (Pagan putperestliği buna güzel bir örnektir). Burada metafizikten söz etmiyoruz çünkü metafiziğe inanmak gibi bir saf dillilik içinde değiliz.

339) Beden bedene temas ile cinsel uyarılma ve sevgi ile cinsel tetiklenme birbirlerine komşudur. Çoğu kez birbirlerini tetiklerler. Bu kaçınılmaz bedensel ve psişik gerçeklik erkekler arasında gayliğe, kadınlar arasında lezbiyenliğe bir kanıt mıdır? Hayır böyle bir tez ileri süremeyiz. Ancak beden bedene teması bilinçaltı, cinsel bir davet olarak da okur, o kadar! Ama bu uyarılmalardan heteroseksüelliğin normal eşcinsel boyutu diyebileceğimiz bir organizasyon uç verebilir. Karşı cinsin hiç bulunmadığı yatılı okullar, hapishaneler ve askeri kışlalarda örnekleri görülen hemcins cinsel yakınlaşmaları bu duruma tipik örneklerdir. Yukarıda yazdıklarımı bir kere daha ifade edersem: Bilinçaltı, beden bedene teması ve yoğun sevgi aktarımlarını, cinsel bir davet olarak da algılar, o kadar. Buradan şu sonuca varıyoruz: Eşcinsellik, kalıcı hemcins nesne seçimlerinde söz konusudur. Geçici durumlarda yaşanan eşcinsel yakınlaşmalar

libidonun nesnesiz yapamayışı ile bağlantılı bir tablo olarak gözüküyor.

340) Kastrasyonların yol açtığı yetersizlik ve doyumsuzlukların öznede açığa çıkan semptomları nelerdir? Bu özneler:

1.Kendi özgür ve özgün düşüncelerini geliştiremezler.

2.Komplekslerden köken almayan girişimlerde bulunamazlar. Anhedonik bir iş makinası olarak çalışır ama özgür yaratım kapasitesinden yoksundurlar.

3.Cinsel hayatları mekanik uyarımsal bir seviyede ve organizma reflekslerinin dışa vurumu düzeyinde yaşanır. Bunlar için yüzdeki herhangi bir tik ile genital alan refleks ve kasılmaları aynı kategoridedir, yani cinsel ve bedensel dışa vurumları, ruhsallığın derin katmanlarından gelen tepki ve emosyonları yansıtmaz, onlardan beslenmez.

4.Zekâları çok güçlü blokajlar altındadır. Başarılı bir terapi sonrasında OGP düzlemine geçtiklerinde zekâları yine aynı seviyededir ama geçmişte onların yaratıcılığını engelleyen blokajlar ortadan kalktığı için artık zekâlarını daha verimli kullanırlar.

341) Lacan, kültürünün dünyasına konuşmayı öğrenerek giren insan yavrusunda ilk büyük uyumun (herhalde anneyle yaşanan birlik halini kastediyor) iptal edilerek küçük çocuğun ciddi bir kastrasyona maruz kaldığını ve bu durumun onda “arzunun kayıp nesnesi” algısına yol açtığını söyler. Benim anlayabildiğim kadarıyla Lacan, aslında “ilk büyük uyumun iptali” ile “libidinal füzyonun” kastre edilip üstünün kapatıldığını ve devamında öznenin daha sonraki tüm ruhsal potansiyellerinin blokaj altına alındığını söylemek istiyor. Lacan’ın söylediklerini kendi terminolojime tercüme edersem şunları söyleyebilirim: Kayıp nesne sendromu şeklindeki eksiklik algısı,

kastratör eril kültürlerde Ödipal döneme girişte yaşanan ensest ve Ödipal kökenli kastrasyonlarla ve bunların uygulanışındaki dehşet düzeyi ile bağlantılı bir yoksunluk algısıdır. Aslında olan şudur: Libidinal füzyon dönemi, bebeklerin çoğunda son derece doyumlu yaşanmış bir süreç olarak kapanır ve öznede temel bir eksilik algısına yol açmaz. Ancak sonraki Ödipal ve ensest yasakların kastrasyonlarıyla yolu kesildiği için özne üreme çağına geldiğinde orgazm deneyimleri yaşarken bir geri dönüş hareketi ile libidinal füzyondan beslenemez ve bu nedenle orgazmlarını eksiklik algısı içinden deneyimler. Bu tablo "arzunun kayıp nesnesi"nin ta kendisidir. Şunu bilmemiz gerekiyor: OGP özneleri bu kötü talihten kurtulmuşlardır. Çünkü ensest ve Ödipal kastrasyonları aştıkları için OGP'nin deneyimlenme anlarında onlara libidinal füzyondan beslenmenin yolları yeniden açılmıştır. Böyle olduğu içindir ki OGP özneleri "arzunun kayıp nesnesi" sendromunun ötesine geçip onu geride bırakabilmektedirler. Ben burada klinik düzeyde kesin bir kanıttan söz ediyorum, bir kurgudan değil...

342) Kurban, pagan kültür geleneğinde, bilinçaltı ensest zina suçluluğu nedeniyle, bu günahtan arınmak üzere tanrılara toplumca ödenen bir bedeldir.

343) İnsanlara ve tüm dünya varlığa yapılan bütün idealizasyon ve süblimasyon akımları, libidinal füzyon döneminde anneyle yaşanmış idealizasyon ve süblimasyon deneyimlerinin güncel hayatta yeniden aktifleşmesinin bir sonucudur. Buradaki portre sağlıklı bir ruhsallığın tasviridir ama insan kardeşleriniz bu yürekten ilgilerinizin en kısa zamanda canına okuyacaktır. Soru şu: Bu kalleşliklerle karşılaşacağız diye en içtenlikli yanımızdan vaz mı geçeceğiz?

344) Yaptırımcı ve dayatmacı eril kültürün insanı ruh hastasıdır. Bu kültürün yaptırım yasaları onun ruhuna hatalı bir yaşam pusulası

olarak kaydedilmiştir. Bu yönergelerle hareket ederse doğru bir hayat yaşayacağı kendisine telkin edilmiştir. Kayda geçen yanlış yönergeler nedeniyle o ruhsal yönden arızalı bir insan olarak hayatını sürdürür ve sonunda tükenip gider. Bu derin içsel yıkım, kastrasyon kültürünün insanlarında şu önemli soruyu gündeme getirir: "Hayatın anlamı nedir?" Çünkü önüne konulan hayatın kendi hayatı olmadığının bilinçaltı seviyede farkındadır. Bir insan bu soruyu soruyorsa zaten hayatın anlamından kopmuş ve anlamsızlık hastalığına yakalanmış demektir. Ruhsal sağlık sözüm ona iyi niyetli diktelerle, yönergelerle de sağlanamıyor.

Şunu iyi bilmemiz gerekiyor: Aslında insan dünyaya sağlıklı ruhsal bir donanımla gelir. Bütün mesele bu dengeyi bozmamakla ilgilidir. Sağlıklı ve örselemeyen koşullar yerine getirildiğinde, "Hayatın anlamı doğrultusunda yaşamak için ne yapacağız?" sorusunun yanıtı artık çok basittir: "Kendini, libidinal füzyonun ruhsallığına ve üreme programı ile onun tüm alt küme programlarının akışına bırakacaksın."

345) Orgazm kalitesi ruh sağlığının en önemli eksenidir. Orgazmda kalite yükseldikçe ruh sağlığınız daha iyiye gider ya da ruh sağlığınız düzeldikçe orgazm kalitenizin seviyesi artar.

346) Ensest tabusu özne üzerinde başlı başına en büyük travmayla sonuçlanır. Bu travmadan bir kaçış tepkisi olarak dozu artan homoerotizm tablosu da ortaya çıkabilir. Özne bu tabloya karşı da bilinçdışı bir refleksle homofobik reaksiyonlar geliştirir. Çünkü homoerotizmden de korkutulmuştur. Bu nedenle homofobi ve homoerotik yatırımlardan duyulan korkular da ensest tabusunun yanına hemen hemen aynı seviyede olmak üzere kayda alınır. Listede önemli bir baskılayıcı ajan olarak Ödipal tehditten (erkek çocuğa yönelik: pipini keserim tehdidinden) kaynaklanan kompleksleri de

önemle dikkate alıyoruz (translar bu kompleksin somut örnekleridir).

347) Hainler, merhametsizler, sevgi yoksunları ve benzerleri… Bunlar libidinal yatırım kapasiteleri sıfıra doğru gerilemiş olduğu için yukarıda saydığım karakter patolojilerine maruz kalmış çaresiz kişilerdir. Bu kapasite yoksunlukları nedeniyle sevgi yatırımı yapma kabiliyetleri sıfıra yaklaştığı için onları acımasızlıklarında frenleyecek hiçbir içsel güçleri artık yoktur. Çünkü aşk ve sevdanın besleyici kaynağı libidinal füzyon, üreme programına bağlı olarak hayatı korumanın hizmetindedir. Bu kaynaklarla bağlantıları zaten kesilmiş olan böyle kişilerden sevgi ve merhamet gibi duyguları artık bekleyemeyiz. Bütün bu bulgulardan yola çıkarak kesin bir yasa düzeyinde olan şu tespiti artık çok rahatça yapabilirim: Bu insanlarda karmaşasız cinsel hayat ve etkinlikler sıfıra yaklaştığı için bir karşı tepki olarak biraz yukarıda sözünü ettiğim sağlıksız tablolar ortaya çıkmaktadır. Çünkü kastrasyonların tahribatını geride bırakarak açığa çıkmış olan haz yüklü cinsel etkinlikler, üreme programını da aktifleştirerek sevgi ve şefkati öznenin hayatında birincil itilim haline getirir. İşte onlar bu itilimlerden nasiplerini alamamışlardır.

348) Soy ve kültür ırkçılığının kökenleri: Üreme programı bireyde türün devamını öne alır. Birey yabancı olarak algıladığı bir başka soy ile neslini devam ettirmek istemez. Yapılmış basit bir deney ile şu durum kesinlikle saptanmış: Emekleyen küçük bebeklerin bakımlarının sağlandığı bir yuvada beyaz bebeklerin arasına emekleyen zenci bir bebek konuluyor ve öbür beyaz bebekler bu zenci bebeği aralarına dahil etmek istemiyorlar. Bu örnekte soy ırkçılığının ilk işaretlerini görüyoruz. Fakat biz kültürel sosyal varlıklarız ve bir kültürel sosyal çevreye bağlıyız. Bilinçaltımız bağlı olduğumuz kültürü ve konuştuğumuz dili de yanlış bir yorumla bizim genetik dokumuzun bir parçası sanıyor. Bu durum bilinçaltımızın

yanlış bir okuması ve yorumudur ama ne dersek diyelim bizim dilimizi konuşmayanlar ve bizim kültürümüzden olmayanlar bilinçaltının bu yanlış okuması nedeniyle bize uzak ve itici gelirler. Bu saptama kültür ırkçılığının köklerinin ne olduğu hakkında çok net bir fikir verir.

349) Bastırılmış libidonun ruhsal dünyamızda karşılık geldiği algı, derin bir vakum hissiyatıdır.

350) Narsisizm, bir yanıyla da kastre öznenin kendisindeki değersizlik algısı için bulduğu yapay bir destektir.

351) OGP öznesi üreme programının bütün türevleri doğrultusunda bir hayat sürer. Şimdi bu türevlerin ne olduğunu görelim: Sevgi, türdeşini ve gelecek nesilleri koruma, hayatı koruma, yaşam kaynaklarını koruma, özerklik programı, iç dürüstlük vb…

352) Kastre öznenin orgazmı mekanik uyarım seviyesinde yaşanır. Bunun, vibratör uygulamasının sonucunda kaçınılmaz olarak yaşanan mekanik uyarımsal orgazmdan hiçbir farkı yoktur. Bu sonuca bakarak kişinin gerçekten orgazm olabildiği yargısına varılamaz, çünkü ortada engelsiz orgazmın çok yoğun ve dopdolu emosyonel boyutu yoktur. Yani böyle kastre bir orgazm döllenmemiş yumurta gibidir.

Özet olarak şunu söyleyelim: Erkeklerin çok çok büyük bir kısmı orgazm olmazlar boşalırlar, kadınlar ise hemen hemen hiç orgazm olmazlar. Bu durumda erkeklerinkine ancak vibratör orgazmı diyebiliriz.

353) Mekanik orgazmın ya da anorgazminin yaratığı iç boşluk, dengeleyici bir defansla öznenin yüksek insani ideallere nevrotik bir saplantı düzeyinde bağlanmasıyla da sonuçlanabilir. Örneğin bu özne bir misyon savaşçısı haline de gelebilir. Öznenin vardığı bu

sonuca aldanmayalım. Bu aldatıcı tablo öznenin ruh sağlığının düzeldiği anlamına hiç gelmez. Çünkü bu tablonun altında içten içe ciddi nevrotik rahatsızlıklar sürüp gider.

354) Hacı hariç (?) diğer OGP'ler, bu yetiyi kazandıktan sonraki süreçlerde sevgilileri ile ilişkileri çöktüğünde haftalarca zırıl zırıl ağladılar. Çünkü kendileri iyileşse de libidolarına karşılık gelecek bir dış nesneyi bulamayacaklarını ve dünyanın hasta olduğunu onlara anlatmıştım ama bu acıyı yaşamaktan da onları koruyamamıştım. Sana gelince sen de diğer OGP'lerle aynı kaderi paylaşıyorsun.

355) Bu dünyanın insan ilişkileri libido yatırımsız ve aşksız dönmez. Ne yapalım ruhsal dünyamızın yasaları böyle…

356) 1) Tür oluştan gelen yazılımlar (örneğin: üreme programı ve onun türevleri: cinsellik, açlık, sevgi, türdeşini koruma, soy ve kültür ırkçılığı gibi itilimler), bilinçdışı…

2) Yaşanmış olayların depolandığı ketum hafıza katmanı olarak bilinçaltı ya da altbilinç,

3) Kolayca ya da biraz zorlamayla hatırlanan malzemelerin depolandığını varsaydığımız ön bilinç… (bir deneme çalışması olarak yazdım)

357) Ölüm korkusu, yaşanmamış bir hayatın tercümesi olarak öznenin ruhsal dünyasında ortaya çıkar (Yalom). Peki burada derinden derine işleyen ruhsal mekanizmalar nelerdir? Çünkü kastrasyonlarla baskı altına alınmış ruhsal hayat böyle bir baskı karşısında derin kayıp ve boşluk duygularıyla yüklenir. Bu sonuç dopdolu bir hayatı yaşamanın en büyük engelidir. Devamında yaşanmamış hayatının bir sorgulaması olarak özne, hayatın anlamı nedir şeklinde felsefi soruşturmalara da kalkışır. Ama sorunun felsefi tartışmalarla çözümü zaten imkansızdır. İçten içe kayıp giden ruhsal

hayatın bir semptomu olarak maruz kalınan yaşanmamışlık duyguları, karşımıza bu sefer ölüm korkuları olarak çıkar. Hayat ve ölüm ikilemi şeklinde beliren bu çatışmaların kökeni tamamen ruhsaldır, çözüm asla felsefi bir sorgulama sonucunda elde edilemeyecektir. Yani 3000 sene önce Delphi tapınağının girişine yazılmış olan şu ünlü söz: "Kendini tanı!", felsefi bir problem değildir, ruhsal bir kayıp problemidir. Felsefi argümanlarla da bu asli sorunun yanıtını bulamayız. Şu noktayı çok önemli olarak ilave ediyoruz: Beş eksendeki kastrasyondan muaf bir özne, bu türden saçma sapan sorular sormaz. Yalom ise "yaşanmamış hayat" diyor sadece ama bu ifadenin hangi içerikleri kapsadığını netleştirmiyor.

358) Daha önce sürekli olarak dört eksendeki kastrasyonlardan söz etmiştim. Ama bir tanesi hepsini öncelemek bakımından çok önemli, onu yazmamışım: "Libidinal füzyon'un kastrasyonu". Böylece temel kastrasyonlar beş tanedir (Bu tespitlerim eril kastrasyon kültürleri için geçerlidir).

359) Aşırı bastırılmış libidonun ani bir patlayışla gideceği adreslerden biri manik epizottur. Bastırmanın şiddetli biçimde içe çöküşü ise yoğun bir depresyondur. Bu tablo bize vaktiyle küçük çocuk üzerinde uygulanmış aşırı kastrasyon operasyonlarını düşündürmüyor mu? Manik epizot, libidonun dizginlerinden boşalmış bir fazı iken depresif mod ruhsal yapının tam kıstırılmış halidir.

Öyle sanıyorum ki manik depresif hastada bilinçaltı bir yazılım olarak kastrasyon dehşeti tüm güçleriyle aktiftir. Böyle birini iyileştirmek için ustalıklı bir terapi ile o kişiyi, bilinçaltında yoğun biçimde aktif olan kastrasyon işkencesinden kurtarmak gerekir. Aynı uygulama depresif hastalar için de bir çıkış yoludur.

360) Aşırı kastrasyonlarla kontrol altına alınmış insanlar ruhsal anlamda tam bir anestezi etkisi altındadırlar ve gerçek kişilik ve potansiyelleri uykuya yatırılarak kendilerinden koparılmıştır.

361) OGP özgüvenin temelidir. Ancak buna rağmen hemen aldanmayalım. Çünkü OGP öznesi bile bir kastrasyon kültüründen gelmektedir ve bu kültürün baskılayıcı etkileri ile özgüvenini yıllar öncesinde çoktan kaybetmiştir. Bu nedenle kazanılmış orgazmik özgürlükten verimli bir sonuç alabilmek için oldukça uzun bir zaman geçer. OGP öznesinin gerçek ruhsal özgürlüğe ulaşması bu nedenle zaman alır ama uzun vadede ufuk açıktır.

362) OGP özneleri, erkek egemen kastrasyon kültürlerindeki insanların yakalandığı nevroz ve psikozlara yakalanmazlar. Ancak OGP öznesi olan kişiler de geçmişte bir kastrasyon kültürünün özneleri idiler. Bu nedenle geçmişteki kastrasyonlarına bağlı nevrozlarının hayalet organ sendromu şeklindeki geri dönüşlerine zaman zaman maruz kalabilirler ama uzun vadede ufuk açıktır.

363) Ödipal tutsaklığı, bir yanıyla da anne babaların çocuklarına saplantılı ve tutkulu bağımlılıkları yaratmaktadır.

364) Nevrotik özne, hemen hemen herkes öyledir, kendi nevrozunun ürettiği zihinsel çıkarımları kendi aklının kanıtları olarak ileri sürer.

365) Orgazmik terapiden kaçanların bir kısmının, kendilerindeki homoerotik eğilimlerle ve homofobiyle yüzleşmekten korktukları için süreci terk ettiklerini düşünüyorum. Şunu unutmamak gerekiyor: Heteroseksüelliğin normal eşcinsel boyutu (Winnicott) kaçınılmaz ve psişik doğamız tarafından bize dayatılmış bir durum iken yani bizde mevcut bir yazılım iken homofobi kastratör eril kültürün dayatmasıdır. Yani homofobiyi doğuştan getirmeyiz.

366) Libidinal füzyon, yalnızlığın ve kimsesizliğin panzehridir. Bu nedenle sevdiğimiz birine bütün gönül sıcaklığımızla sarıldığımızda iki taraf da yalnızlığın ötesine geçer. Yani libidinal füzyon her zaman da cinsel değildir.

367) İNSANİ ONUR İNSANİ SABİTEDİR. Bunun da kökeni, bebeğin libidinal füzyonda anne tarafından onurlandırılmış varlığıdır. Bu realite inkâr edilerek terapilerde başarı elde edilemez. LİBİDİNAL FÜZYON İNSANİ ONURUN SABİTESİDİR.

368) Agorafobi, benim anlamlandırma çerçevemde ciddi bir Raskolnikov sendromudur (literatürdeki anlamıyla bilinen Raskolnikov sendromunu kastetmiyorum). Çünkü bu korku, öznenin itiraf etmesi beklenen bir yığın suç ve günahla yüklüdür (özne bilinçaltında böyle varsaymaktadır ama hangi suçu itiraf edecektir? Bunu kendisi de bilmemektedir). Devam edelim: Özne kalabalık yerlere çıkmaktan korkar, çünkü gerçekte tüm bilinçaltına itilmiş asli suçlarını bağıra bağıra itiraf etmekten korkar. Bu itiraf güncel bir suçu ima eder gibi görünse de aslında güncel suçların altında kalan asli suçlar söz konusudur. Bunlar da saydığım beş eksendeki temel suçlardır eninde sonunda. Yani öznenin görünürdeki güncel suçu bu asli beş suçu maskelemektedir. Onun kaygısının ana noktası tam da burasıdır. Yani bu asli suçları itiraftan korkar, hepimiz gibi.

Sonya “Suç ve Ceza” romanında Raskolnikov’a şunları söyler: “Pazar yerine git, orada en kalabalık yere git, toprağa diz çök ve bağırarak tüm günahlarını itiraf et.” Raskolnikov Sonya’nın dediklerini yapar ve içsel barışa erişir. Gerçekten sahne çok etkileyicidir. Ama biz kanmadık, çünkü asıl suçlar yine de itiraf edilmemişti… Bir iki yerde daha bu temayı, ilave açıklamalarla işledim.

369) Öznede, heteroseksüelliğin normal eşcinsel boyutu anlamında eşcinsel yazılımların sıfıra inmesi heteroseksüel doğayı çökertir.

Ayrıca böyle bir sıfırlanma da mümkün değildir. Çünkü bunlar doğal ruhsal yazılımlar olarak birlikte mevcutturlar. Bu doğal yazılımlar üzerinden diyelim ki erkek kendisini bir kadının gözüyle görebilir ve bu bakış onda partnerine karşı eril arzuyu tutuşturur. Yani heteroseksüelliğin eşcinsel boyutu öznede heteroseksüel arzuyu güçlendirerek erektil disfonksiyonu ortadan kaldırır.

370) Eril kastrasyon kültürlerinde insanlar son derece verimsiz ve kısır bir cinsellik yaşarlar ve bu durum onların ruhlarını köreltir elbette ya da bunun tersi de aynı derecede doğrudur... OGP öznesi işte bu sıkışmışlığın ötesinde seksüel tatminin tüm özgürlüğünü en dolu seviyede yaşar, bu yüzden nevrotik semptomlar onda hayat bulamaz.

371) Anadil bebekte, libidinal füzyonun emosyonel içeriklerini ve onun akışkanlığını, çok aşırı olmasa da belli bir seviyede kastre eder, kısacası emosyonel akışkanlığı sözcüklere bağlayarak minimal seviyede kısıtlar. Ancak buradaki kastrasyonun düzeyi, eril kastrasyon kültürlerinin Ödipal ya da fallik dönem ve ensest kastrasyonları kadar yıkıcı değildir. Ama eril kastrasyon kültürlerinde asıl en yıkıcı kastrasyonlar ergenlik dönemine girildiğinde gelecektir. Bu kültürlerde ergenlik dönemine gelindiğinde tüm güçleriyle yeniden aktifleşen geçmiş kastrasyonlar, ciddi nevroz potansiyellerini bünyesinde taşır. Ancak şunu tekrar belirtelim: Ergenlik dönemine özgü bir kastrasyon türü yoktur. Ergenlik dönemine gelindiğinde üreme programı ergenden OGP programına geçmesini talep eder. Ancak daha önceden ensest ve Ödipal kastrasyonlarla yolu kapatılmış olan ergen, bu kısıtlılığı nedeniyle şimdiki davete yanıt veremez. Bu durum ergenlik kastrasyonu şeklinde de yorumlanabilir, ancak burada geçmiş kastrasyonların bir geri dönüşü söz konusudur. Öyleyse şu sonuca varıyoruz: Ana dilin kastre ediciliği bütün kültürlerde kaçınılmaz iken, sonraki

dönemlerle ilgili kastrasyonlar, eril kastrasyon kültürlerinde tam bir dehşet travmasıdır. Yine de şunu unutmuyoruz: Ana dilin kastre ediciliği bütün kültürlerde bir kader iken öbür kastrasyonlar kader değildir.

372) Erkekte de kadında da hem anima arketipi hem animus arketipi vardır. Erkekten yola çıkalım: Küçük erkek çocuk anneyle ilişkide anaç kayıtları içe taşır ve onun ruhsal dünyasında anima arketipi böyle yapılanır. O, bu ruhsal yatırım ve kayıtları karşı cins ilişkilerinde kışkırtıcı bir rezerv olarak kullanır. Babayla ilişkisinde ise küçük erkek çocuk babasal kayıtları içselleştirerek kendisinde animus arketipini yapılandırır ve babanın bakış açısından bir kadını arzulamayı öğrenir. Şunu da ilave edelim: Küçük erkek çocuğunun her iki ebeveynle özdeşleşmeleri belli erotik tetiklenmeleri de içerir. Çünkü her özdeşleşmede belli dozlarda erotik tetiklenmeler vardır. Ancak kişinin cinsiyetine göre bu arketip yatırımlarından biri daha güçlüdür. Erkek çocuktan devam edersek: Her erkek çocukta bu ilgi yatırımları belli dozlarda erotik bileşenler de içerir dedik. Ancak erkek çocukta anaç kayıtlar güçlü bir arzu akımı olarak karşı cinse yönelir. Animus arketipi ise babasal kayıtlar üzerinden ve baba perspektifinden karşı cinsi arzulamanın ön provalarını içerir. Biraz yukarıda animus arketipi hemcins ilişkilerde belli bir erotik arzuyu tetikleyebilir de demiştim. Bu durum Winnicott'ın belirttiği gibi heteroseksüelliğin normal eşcinsel boyutunu kapsar. Özetle erkek çocuk ağırlıklı olarak anneye kısmi olarak babaya erotik tetiklenmeleri içeren yatırımlar yaptığında heteroseksüel bir özne olarak belirir ama bu ruhsal yapı kısmi olarak da eşcinsel bir içerik taşır. İşte buna, tekrar belirtirsek heteroseksüelliğin normal eşcinsel boyutu denir. Bu yapı sağlıklı heteroseksüellik ve OGP'nin hayata geçmesi bakımından son derece elzemdir

373) Bilinçaltı ensest suçluluk, kurulacak bir ensest ilişki ile iptal edilemez. Tıpkı bunun gibi bilinçaltı homofobik yapı, homoseksüel ilişkiler kurarak da çözümlenemez. Çözümün adresi Orgazmik Terapi'dir.

374) Ruhsal iyileşmede adreslerin bilinmezliği ve bu nedenle taşıdığı ürkütücülük üzerinden terapist, danışanın gözünde her türlü kötülüğün kendisinden geleceği bir figür olarak da algılanır. Yeri gelir onun Deccal olduğunu zannedebilir. Daha doğrusu bastırılmış cinselliğinin yapılandırdığı içsel agresyonunu ve intikam duygularını terapistine yansıtarak onun sıfatları gibi algılar ve bu nedenle onun bir Deccal olduğunu düşünür. Burada arka planda öznenin bilinçaltında saklı intikamcı kastratör faillerini (anne- baba) görmek çok kolaydır.

O zaman şu formülasyona varıyoruz: Terapi sürecinde iyileşmenin en büyük muhalif gücü ve engeli bizzat danışanın kendisidir. Ceza beklentisi ve korkusu nedeniyle kendi iyileşme sürecini sabote etmekte ve terapistini cezalandırıcı bir ajan olarak görmektedir.

375) Mastürbasyonda herhangi bir fotoğraf ya da bir porno filmi ile OGP öznesi olarak çok dolu ve rahat orgazmlar yaşayabiliriz. Ancak tanımadığımız biriyle reel bir ilişkide bu şekilde rahat orgazm yaşayamayız. Oysa iki durumda da cinsel nesne eşlikçileri, tanıdığımız kişiler değildir. Peki o zaman neler oluyor bir bakalım: Mastürbasyondaki figürler benim özgün nesneme ya da onların ikamelerine denk gelirler daha doğrusu onlara özgün nesnelerimin anlamlarını yüklerim, böylece onlarla aramdaki yabancılaşma aşılmış olur. Oysa gerçek cinsel nesne çoğu kez bizim hiçbir cinsel projemize denk gelmez, o yüzden eril kastrasyon kültürlerinde reel ilişkiler çok sorunlu yaşanır. Öte yandan makul bir evcilleşme sürecinden sonra gerçek cinsel nesne OGP öznesi için aşina bir nesneye dönüşür. Bu

örneklerde OGP öznesinin güncel aşk nesnesini kendi özgün nesnesi gibi kendine aşina kılma kapasitesi oldukça yüksektir.

376) Sıkı tesettür son derece bastırılmış bir cinselliği ve cinsel görünürlük arzusunu örtük biçimde ifade ederken cinsel teşhircilik onun kendini görünürlük alanında dile getiren zıt bir formudur. Bu aşırı uçlar birbirlerinin terse dönmüş ifadeleridir.

377) Bir türküde geçer: "Yar elinden zehir olsa içilir." Neden böyledir? Çünkü buradaki ikram, örtük alt bilinçte besleyici anne sütüne denk gelir ve onu ima eder de ondan… Şu sonuca varıyoruz: Erkeğin âşık olduğu kadın ketum hafıza katmanlarında besleyici anne ikamesidir. Bu mantık kadını merkeze aldığımızda da doğrudur. Bu sefer âşık olduğu erkek kadının oral döneminin besleyici ve sevgi sunan annesinin vasıflarını taşımalıdır ya da bir erkeğe âşık olan kadın kendi ketum hafıza katmanları üzerinden böyle bir umut ve beklenti içindedir. Kısaca sevgili, erkek ya da kadın olmak fark etmemek üzere besleyici anneye denk gelir daima, çünkü sevdalanmanın bir ucu libidinal füzyona dayanır ve bütün aşklar emosyonel olarak o pınardan beslenir. Bir de şunu unutmayalım: Libidinal füzyon her zaman anaçtır ve dişidir.

378) Anda yaşamak veya anda var olmak şeklinde bir varsayım ortalarda dolaşıp duruyor. Bunun için eğitimler veriliyor, kurslar açılıyor. Baştan aşağı bir büyük komedi oynanıyor. Bu saçmalıkları gündeme getirenler şu basit gerçeklere de hiç dikkat etmiyorlar: Bütün hayvanlar ve ergenlik öncesi bütün çocuklar zaten anda yaşıyorlar. Şimdi soru şu: Ne oldu de ergenlik sonrasında bu doğal denge ve yapı bozuldu ya da sadece insana özgü olarak bozuldu? Cevabı zaten biliyoruz daha önceden açıklamıştım.

379) Bastırılmış orgazm Devil'ın anavatanıdır. Devil en korkunç agresyon ve intikam duygularıyla yüklüdür. Buradan şu sonuca varıyorum: Serbestleştirilmiş OGP bütün ruhsal patolojilerin şifasıdır.

Şunu iyi anlayalım: İktidarsız erkeğin kıvrık penisi seri katilin öldürücü intikam kancasıdır. Bu açıdan "Kanca" filmini izleyebilirsiniz.

380) İnsan kendisi ve dış dünya ile libidinal aktarımlar üzerinden ilişki kurar. Libidinal aktarımların en güçlü olduğu dönem ise çocukluk dönemidir (çünkü libidinal füzyon rezervleri hala çok aktiftir) ve bu nedenle çocuklukta yaşanan yurt, kasaba, köy tam bir sıla ve özlem nesnesidir. Çünkü onlara çok güçlü emosyonel yatırımlar yapılmıştır. Vatan sevgisi ve özleminin sebebini açıklamış oldum. Çocukluk insanın sılasıdır.

381) Kastrasyon sadece orgazmik potansiyeli gasp etmekle kalmaz, insanın zihnini de abluka altına alarak onu ebedi bir aptala dönüştürür. Dünyada insani kalitenin bu kadar düşük olma sebebini açıklamış oldum. Kastre özneler içinde, yetişmiş kaliteli ve düzeyli insan yok mu? Elbette var ama bu sonuç, çok sıkı ve zorlayıcı eğitimlerle gerçekleşiyor, yani doğal bir akış içinde ortaya çıkmıyor. Dehalarda çok ayrı süblimasyon süreçleri işliyor.

382) Ensest yasasının tahribatı tam olarak aşılamamışsa özne dışarıdan bir eş bulur ama gönlünün bir yanı geçmişte kalır. Bilinçaltında hala anneleriyle evli kalanlar için yazdım.

383) Organizma seviyesinde ensest yasağının tanınmıyor olması ensest yasasının özne üzerindeki kastrasyon tahribatını ve bundan doğan ensest suçluluğunu ortadan kaldırmaz. Çünkü bu yasa bilinç seviyesinde tanınıyor. Bu büyük problemin çözümü, özünde bağışlayıcı ve hoşgörülü terapi yaklaşımıdır (sahtekâr din adamı rolüne çıkmadan) ve kişi böylece ensest suçluluğundan arınır, gasp edilen libidinal potansiyelini kastrasyonların elinden kurtararak

özgürleşebilir. Bu ideal sonuca erişmiş olmanın tek klinik ölçütü OGP'nin açığa çıkmış olmasıdır.

384) Bastırılmış libido varoluşsal anlamsızlığın temel nedenidir.

385) Sevgili OGPliler, aşağıya terapisini yürüttüğüm iki elemanla yazışmalarımızı aldım. Bu arkadaşlar hakkında sizin kanaatinize ihtiyacım var. Bana kesinlikle yanıt ve yorum gönderin.

1. Kişi

"-Hocam az önce müthiş bir haz yaşadım

-Penis patlayacak sandım.

Ersin: Anlamadım, mastürbasyon yapıp yaşadığın orgazmı mı anlatıyorsun bana?

-Aynen hocam. Çok iyiydi."

2-Kişi

"Mastürbasyonumu o kadar güzel yaşadım ve mutluluk duydum ki kendi kendime şunu dedim: Şimdi yaşım 47… Yirmi sene daha böyle yaşasam bir insan başka ne isteyebilir ki." Bu arkadaş orgazmik sürenin 30 saniyeden epeyce fazla olduğunu ifade etti.

Not: Bu arkadaşlar için ayrı bir WhatsApp grubu oluşturmayı düşünüyorum.

386) Unba merhaba, son gönderdiğim yazıya birkaç cümle daha ekledim onu gönderiyorum. Senin için de geçerli olur diye yazıyı yolluyorum:

"Annem karşısında yaşadığım ensest suçluluğu ve ensest korkusu nedeniyle en başta ona karşı yakınlaşmayı hep askıya almışım. Daha sonrasında cinsel içerik taşısın ya da taşımasın, ön yaklaşım olarak hoşlandığım ve seveceğim insanlarla da olası ilişkileri garip bir

çekingenlikle hep askıya almışım ya da onlara yakınlaşmaktan uzak durmuşum. Yani tek bir ensest suçluluğu duygusu bütün ilişki biçimlerine buluşarak hepsini zehirlemiş ve aslında çoğu kez cinsellikle alakası olmayan ilişki biçimlerini de cinselleştirmiş. Yani her insani ilişkimin içine bir cinsellik ihtimali kaygısı bulaşmış."

387) Libidinal füzyon derken onun akışkan ve bir anı öbüründen farklı emosyonel süreçlerini kastediyorum.

388) OGP öznesi ister heteroseksüel ister eşcinsel olsun orgazmını en yoğun ve en dolu kapasitede yaşar. Buna OGP sabitesi diyelim.

389) Küçük çocukken ciddi ensest ve Ödipal kastrasyonlara maruz kalan özne ki kastratör eril kültürlerde her zaman böyledir, ergenliğe geldiği zaman ciddi bir libidinal sıkışmaya maruz kalır. Çünkü ergenin açılıp serpilen gelişmiş hormonal alt zemini geçmişin baskılayıcı kastrasyonlarından dolayı şimdi kendini ifade edecek kaliteli bir orgazm imkanını (OGP) asla bulamamaktadır. Talihsiz ergenimiz bu sonucu tüm hayatı boyunca ağır nevrotik semptomlarla ödemeye artık mahkumdur.

390) Cinsel taciz üzerinden yaşanan travmalar da engelsiz orgazmı bloke eden en önemli etkenlerden biridir ve bu travmatik etkinin EMDR çalışması ile sıfırlanması da düşünülebilir.

391) Erkek olsun kadın olsun insanlar evlilik hayatına çok ciddi kastrasyon yükleri ile girmektedirler. Bu önemli gerçeğin evliliklerin temelindeki dinamit olduğunu söylemeye gerek bile yok.

392) Varoluşun tüm yazılım programlarının öznede kendini serbestçe ifade edişi öznenin tam özgürlüğüdür (Bu anlamda öz, var oluştan önce gelir). Zorunlu koşullarda kendini frenleme kapasitesi de bu özgürlüğün kapsamı içindedir. Kendini serbestçe ifade ediş ötekinin haklarını gasp pahasına olamaz. Çünkü türdeşini koruma

programımıza terstir. Bu son programın üreme programımızın bir türevi olduğunu zaten biliyoruz.

393) Kastre öznenin orgazmı ortalama beş-yedi saniyedir. O, orgazmını kısıtlı bir seviyede yaşadığı için nevrozlara yakalanmaz, nevrotik bir hasta olduğu için orgazmı son derece kısıtlıdır. Orgazmik terapide öznenin kastrasyonları iptal edildikçe orgazm kapasitesi de artar ve nevrozlar geride bırakılarak öznenin sağaltımı gerçekleşir ve özne orgazm süresinde ortalama 90 saniye bandına yerleşir.

394) Sağlıklı bir annenin kucağında bebek, onurlandırılmış bir varlıktır. Bu ruhsal organizasyon aynı zamanda bebeğin gelecekteki cinsel sağlığının da temelidir. Bütün bu şanslı başlangıçlara rağmen fallik dönem kastrasyonları ve ağırlaştırılmış ensest tabusu insan yavrusunun engelsiz orgazm düzeyindeki cinsel potansiyellerini yani tam tatmin olma anlamındaki orgazmik kapasitesini, yolun başında tepeden tırnağa sabote eder.

Kaçınılmaz sonuçlar olarak şu notları da ilave edelim:

-Bir insan hem ahlaksız ve aynı zamanda hem OGP öznesi olamaz. OGP öznesi olmak zorunlu olarak içsel dürüstlüğü insana dayatır.

-Hem narsist olup hem OGP öznesi olmak aynı zamanda mümkün değildir, bunlar bağdaşamaz zıt kutuplardır.

-Mekanik uyarım seviyesinde orgazm ya da vibratör orgazmı… Bunlar kastre öznenin makus talihine yazılmıştır.

-Kaba saba adamların OGP düzeyinde sağlıklı bir cinsel yaşamları olamaz. Çünkü OGP öznesi derin şükran, aşk ve bağlanma duygularıyla kuşatılmıştır. Kaba saba adamlar tam da bu potansiyelden yoksundurlar ya da maruz kaldıkları ağır kastrasyonlar sonucunda bu ilkel kimlik yapısına mahkûm olmuşlardır.

395) Şizofrenlerde olsun, borderlinelarda olsun ya da diğer bazı psikoz gruplarında olsun, Otto Kernberg'ün demesine göre bu insanlar ensest arzularının farkındadırlar. Bu tez, gerçekten doğru olsaydı bu hasta gruplarının engelsiz orgazma yani OGP'ye intikal etmeleri ve iyileşmeleri gerekirdi, çünkü farkındalık iyileştirir. Ama böyle bir sonuç ortada yok. O zaman bu tabloyu nasıl açıklayacağız? Bu hasta popülasyonunda görüntüsel tasarım olarak ya da daha ziyade bir öfke tepkisi olarak ensest arzuya dair içsel söylemler, tasarımlar bulunabilir. Ama şu kesindir ki alt bilinçleri hala ensest yasağının baskısı altındadır ve bu nedenle kastrasyonları aşma anlamında hala tutukludurlar. Yani farkındalık alt bilinçteki çatışmaların bilincine vararak gerçekleşmemiştir.

396) Orijininde varlık insana baştan verilmiş dopdolu bir rezervi ifade etmez. İnsan yavrusunun bütün gelişim basamaklarında zamanı geldikçe bir bir açılacak olan tüm potansiyellere izin verme refleksi olarak doğal bir yapıyı anlatır.

397) İlk çekirdek travmalara bağlı kastrasyonlar (şu dört beş kastrasyon) ne kadar yoğunsa kişilerin yaratıcılık potansiyelleri o kadar baskı altındadır. Yani şunu anlayacağız: Öznede içsel özgürlüğün hayata geçme kapıları kapatılmıştır.

398) Fallik dönem çocuğu, cinsel organları ile oynarken, mastürbasyon yaparken ya da karşıt ebeveyne ya da yaşıtlarına cinsel bir arzu ile yönelirken bir tehdide maruz kalırsa, suçluluk duyguları, utanç duyguları ve ceza beklentisi korkuları topluca onun bilinçaltına kaydolur ve bu büyük travma bu tarihten itibaren çok ciddi bir baskı unsuru olarak onun cinsel yaşamını, içinden çıkılmaz bir probleme dönüştürür. Aslında burada küçük çocuğun maruz kaldığı kastrasyon, ebeveynlerinin kendi kastrasyon travmalarındaki dehşet algılarının, suçluluk duygularının ve utanç duygularının küçük

çocuğa aktarılmış bir tekrarıdır. Peki ne olmuştur? Bu şaşkın anne babalar kendileri gibi ağır nevrotik bir özne üretmeyi başarmışlardır.

399) Kastre öznenin ahlakı, sahtekarlık üzerine sergilenen bir sirk soytarılığıdır.

400) OGP seviyesine gelemeyen birçok insanda muhakkak ki korkular eşliğinde yapılanmış eşcinsel bir bileşen, üstü örtük bir eşcinsel yatırım olarak kesinlikle vardır. Çünkü engelsiz orgazmı engelleyen bileşenlerden biri de homoerotik yatırımları maskeleyen homofobilerdir. Homofobinin arkasında, baskılanmış homoerotik yatırımlar sürekli sırıtır durur.

401) OGP'ye erişememek, birçok ruh hastalığının arkasındaki ana etken olarak gözüküyor. Örneğin obezitenin bile arkasında böyle bir tıkanıklığın etkili olduğu kendini hissettiriyor. Büyük bir ihtimalle bozuk ruh sağlığı OGP'yi engellerken bastırılmış OGP de bir geri dönüş hareketiyle ruh sağlığını bozmaktadır. Bastırılmış engelsiz orgazmın yarattığı içsel boşluk, eğer yeme hırsıyla kapatılırsa, obezite kaçınılmaz bir sonuçtur.

402) Toplumsal düzenin yapılandırılmış kurallarını ihlale yönelik girişimlerin önemli bir kısmı bilinçaltı kayıtlardaki ensest yasağına karşı bir kafa tutma girişimidir. Daha doğrusu bu süreç, ensest yasağından özgürleşme girişimine denk gelir ki alt bilinçte öznenin haberi olmadan işler. Bu girişimler cinsel özgürleşme anlamında sonuç verir mi, elbette sonuç vermez.

403) Bebeğin oral dönemdeki emosyonel dünyası dil ile ifade edilemez bir zenginliktedir. Kaynağı, hatırlanmayan ama unutulamayan bu odağa bağlı tüm mistik yaşantı formları, yetişkin özne tarafından köken farkındalıklarına erişilemediği için, dışardan geldiği yanılsamasına yol açar ve bu nedenle bütün mistik yaşantı

şekillerinde mesajın hep dışarıdan, ilahi bir kaynaktan geldiği şeklinde bir algı yanılsaması ortaya çıkar.

Bu seçkin yaşantılar ruh sağlığımız için kesinlikle çok gereklidir ve onun temelidir. Ancak mistik algı yanılsamalarına ve mistik omnipotans saçmalıklarına kapılmamayı vazgeçilemez bir şart olarak ileri sürüyoruz.

404) Eril kültürün öngördüğü vurdulu kırdılı rollerde öne çıkan bir erkek olmanın bedeli çoktan iktidarsızlıkla ödenmiştir. Çünkü bu kimlik sahtekarca bir rol üzerinden yapılanmıştır da ondan. Sağlıklı bir penis ereksiyonunun temelinde erkeğin duygusal performansı rol oynar, eril haşinlik değil. Yani sevgi ve duygu yüklü olmak en mükemmel afrodizyaktır, bu durumda viagraya ve diğer uyarıcı kimyasal ajanlara asla gerek olmaz. Hatta duygusal performans açığa çıktığında erkek, ereksiyonunu engelleyemez, ereksiyon serbestçe eyleme geçer.

405) Terapistin neden çok iyi bir sağlık performansına sahip olması gerekir? Aynı zamanda terapistin cinsel özgürlüğünü mutlak kazanmış olması da gerekir. Neden? Şimdi sebebini açıklıyorum: Terapistin karşısına gelen danışan, küçük çocukken anne babadan her şeyi nasıl gözünü kırpmadan, sektirmeden heves ve inançla öğrenmeye çalışıyor ama bu arada onların ruhsal hastalıklarını da kopyalıyorsa aynı motivasyon ile terapistin karşısındadır şimdi. Burada danışan, özdeşleşmeyi mümkün kılan aktarım süreçleri içinden terapisti ile aynılaşma konumundadır. Yani anlayacağınız terapist gerçekten ruh sağlığı yerinde biriyse ve danışan da korkup kaçmazsa sonuç şifadır.

406) Yaratma edimi, kayıp nesneye bir ithaf olarak sanatçının nevrozlarından beslenen bir semptomdur.

407) Libido, OGP seviyesinde atağa kalktığı zaman bunun öznede yarattığı engelleyici ve baskılayıcı semptomlardan biri, manik fazdır. Manik faza rağmen serbestleşemeyen engelsiz orgazmik libido, bu sefer bir tersine dönüş hareketiyle melankolik depresyona da neden olabilir.

Bu gruptaki kişilerin, orgazmik terapiden çok iyi yararlanabileceklerini tahmin ediyorum.

408) Güncel hayatta yaşanmış bir büyük korku sonradan gelişecek fobik reaksiyonların temasını oluşturabilir. Olayın yaşam öyküsüne bağlanabilen bir gerçek zemininin olması, asli kastrasyonun (Ödipal, ensest dehşeti, homofobi, homoerotik eğilimler) dehşet yüklü karakterini maskeleyerek onu katlanabilir bir hale getirir.

Şuradan devam edelim: Küçük Hans'ta neden at fobisi gelişiyor? Çok önemli sunumunda Agah Aydın bunu açıklamadı. Sadece Küçük Hans'ta at fobisi olduğunu söyledi. Oysa işin aslı şöyleydi: Küçük Hans babası ile hafif bir bayırı tırmanırlarken bir sütçünün atı, ayağı kayıp yuvarlanıyor ve Hans'ın üstüne düşecek gibi oluyor. Çocuk burada çok korkuyor ve daha önceden annesinin pipi tehdidini bu sefer hayvan fobisine aktarıyor, ortada böyle gerçek bir durum var.

Yani fobilerimizin hayat öykümüzle ilgili gerçek bir dayanağı oluyor.

Freud ise küçük Hans'ın at fobisi geliştirdiğini söylemişti ama fobik nesne olarak atın niye seçildiğini açıklamamıştı. Oysa ata bağlı gerçek bir korku şoku yaşamıştı çocuk.

Şimdi şu sorulabilir: Neden herkes fobik reaksiyon geliştirmiyor? Onlar da başka türden nevrotik reaksiyonlar geliştiriyorlar da ondan dolayı.

409) OGP'nin engelsiz orgazm kapasitesi hayata geçemiyorsa bu sonucu yaratan derin nevrotik çatışmalar yerli yerinde duruyor

demektir. Kısacası biz engelsiz orgazm hayata geçemediği için nevrozlara yakalanmıyoruz, bu derin nevrotik çatışmaları ya da kastrasyonları aşamadığımız için nevrotik semptomlar geliştiriyoruz ve ayrı bir bedel olarak da kastre orgazmların cehennemine yuvarlanıyoruz.

410) Libido yüklülüğü, her seferinde kendini engelsiz orgazmlarla (bedensel ve ruhsal hazlar anlamında en zirveye ulaşmak üzere engelsiz orgazmlarla) boşaltmak üzere organize bir yapıdır. Bu, insanın hem kendisiyle hem dünya varlıkla sağlıklı bir ruhsal ilişki kurmasının temelidir. Sevgili ile yaşanmasını vazgeçilemez bir koşul olarak öne çıkartsak da boşalmanın cinsel ilişki ya da mastürbasyonla olması sonuçta çok da önemli değildir. Fakat bu güçlü potansiyel kısıtlı normal nevrotik orgazmlarla boşaltılırsa ya da hiç boşaltılamazsa ciddi nevrotik semptomlarla karşı karşıyayız demektir. Daha doğrusu ciddi nevrozlar böyle bir sonuca yol açmaktadır.

Yukarıda verilen bilgilerden yola çıkıldığında şu kaçınılmaz sonuçla da karşı karşıya kalırız: Ruhsal arınma için önerilen cinsel perhiz… Ruh sağlığını tehdit eden bir büyük saçmalıktır burada söz konusu olan.

411) OGP bir program olarak herkeste içerilmiştir. Bu nedenle öznenin oral dönemi çok olumsuz koşullarda geçmiş olsa bile, OGP öznesi olan bir terapistin elinde iyileştiği zaman hem bir OGP öznesine dönüşür hem de oral dönem arızaları onarılmış olur.

412) Mobbing etkisi neden yıkıcıdır? Hayata annemizin sarıp sarmalayan sevgi kucağında başlarız. Ama anne kucağından dışlanırsak, bu durum üzerimizde en büyük yıkım etkisi yaratır. Devam edersek: Yukarıda tanımını yaptığımız gibi bir anne sevgisi ile yüklenmişsek onu ilişkiler dünyamıza da yansıtırız. Bu nedenle insan

ilişkileri belli oranlarda annemizle olan ilişkilerimizin yerini tutabilir. Eğer bir mobbinge uğrarsak bilinçaltımız bunu şöyle okur: “Annem beni dışladı, sevgisini benden geri aldı”. İşte bu algı mobbinglerin, neden üzerimizde yıkıcı bir etkiye sahip olduğunu bize kanıtlar.

413) OGP’nin, başlangıç olarak Ödipal dönemde iptali, büyük bir kaybı ele geçirmenin hırsını öznenin bilinçaltında yapılandırır. Bu kompleksten tüketim ekonomisinin tüketmeye yönelik açgözlü özneleri ortaya çıkar. Yani anlayacağınız üretim ve tüketim ekonomisi sizin cinsel ve ruhsal anlamda iyileşmenizi istemez. Çünkü kitleler halinde müşteri kaybına uğrar da ondan. Sözünü ettiğimiz bu kastre özne pozisyonu ayrıca kayıp nesne sendromunun da ana kaynağıdır. Kayıp nesne sendromunun her şeyi ele geçirme hırsını körüklediğini biliyoruz. Bu kayıp nesne kompleksi, gözü doymayan tüketici kitlesini de yaratır.

Şimdi bu tespitlerimizin sonucu olarak şu bulguya bakalım: 1) Bütün bu tablolar işin en başında öznenin özerkleşme olanağını kaybetmiş olduğunu kanıtlar. O zaman şu sonuca varıyoruz: Öznenin tam özerkleşmesi OGP potansiyelini hayata geçirmesini engelleyen bariyerleri aşmakla mümkün olacaktır.

2) Kayıp nesne sendromunun sanat etkinliklerinde çok güzel sonuçlar verdiğini de biliyoruz. Bütün yaratılmış güzellikler arzunun o kayıp nesnesine bir ithaftır. Haksızlık etmeyelim. Bu da başka bir temadır.

414) Mevcut halleriyle terapilere neden güvenmiyorum? Çünkü OGP açığa çıkamadığı sürece dört eksendeki ana çatışma odakları çözüme kavuşamamış demektir. Bunların üstü örtülerek cila çekmek ruh sağlığını ne kadar kurtarır, tartışma götürür. Mevcut terapiler tam da bunu yapıyor.

415) Âşıkların birbirlerinden uzakta kendilerini yalnız hissetmeleri onları yuva kurmaya zorlayan bir oyundur. Yine geldik üreme programına...

416) Jung'un gölge arketipinin altında, bastırılmış libidonun hınç, öfke ve agresyonları da saklıdır.

417) Çocuk huysuzluklarının ya da haşarılıklarının altında çoğu kez ensest tabusuna karşı bilinçaltından gelen bir baş kaldırı da olabilir.

418) Başkalarına bağımlılık ilişkisi geliştiren özne, bu eylemiyle güvenli bir bağlanma yaşamamış olduğu geçmişteki anneyi boşuna arama çabası içindedir.

419) Terapilerde danışanın analiste karşı geliştirdiği cinsel aktarımlar onu cinsel özgürleşmeye (OGP) götürecek olan bir provadır. Ancak terapistlerin hiçbiri, kendileri de OGP öznesi olamadıkları için, cinsel aktarımların gizlediği bu ümit vaat edici ufku göremezler. Gelir gelir çıkmaz yollara varan klasik terapilerde takılır kalırlar.

420) Obsesif kompulsif bozukluklarda takıntılı eylemler sembolik olarak gider gider ensest tabusuna geri döner. Özne bu takıntılı eylemleriyle adeta o kastrasyon odağını kurcalamak ve onu açımlamak ister gibidir. Bir eliyle serbest bırakmak istediği yasak arzuyu öbür eliyle kapatır gibidir. Bu gelgitli çalkantıda öznenin obsesyon kılığında görünen davranış örüntülerine tanık oluruz. Aslında o, yasa ve yasağı aşmak ister gibidir ama bu sonuç vermeyen çabalar dıştan bakıldığında takıntı bozukluğu olarak görünür.

421) Kastre öznenin dindirilmez bir susuzluk gibi görünen cinsel arzusu onun kastre cinselliğinin agresyonlarından ve kökensel tatminsizliklerinden de beslenir. Daha doğrusu bu bastırılmışlık tablosu sözünü ettiğim türden yanıltıcı bir algıya da neden olabilir.

Şu çok nettir: Bütün bu gürültülü tabloya rağmen bu kastre öznenin orgazmı bir fiyaskodur.

422) Freudyen süblimasyon teorisi kendi içinde büyük çelişkiler taşıyor. Çünkü OGP düzleminde cinsellik zaten kendiliğinden süblime bir yaşantıdır. Süblime edilmesine gerek yoktur. Çünkü onun bir ayağı libidinal füzyona dayandığı için zaten süblimedir. Öbür ayağı ise fallik dönemden gelişerek yetişkinliğe erişen genital eksendir. Bu yapı da kendiliğinden süblimedir. Freudyen cinsellik ise kastre bir cinsellik olduğu için yoğun agresyonlarla yüklüdür ve saflığını yitirmiştir. Böyle bir cinselliğin yüceltilmesi için onun agresyonlarından arındırılması gerekir ki böylece süblime bir kimlik kazansın. İşte böyle kastre bir cinselliğin kendi bulaşıklıklarından arındırılması işlemine süblimasyon diyoruz. Asıl soru şu: Kastre nevrotik öznenin agresyonlarla yüklü libidosu gerçekten bulaşıklıklarından arındırılıp saflaştırılabiliyor mu, bu çok büyük bir soru işaretidir. Ürettiği yapıtından sonra sanatçının yine nevrozu ile baş başa kaldığını biliyoruz.

423) Kastrasyon kültürlerinde her insan, dört eksende belirttiğimiz kastrasyon travmalarını şöyle böyle kaldırabilecek bir dayanma gücüne sahiptir. Ama bu güce sahipler diye sağlıklı bir özne formunda da kalamıyorlar. OGP öznesinin sağlıklı formundan normal nevrotik özne formuna geriliyorlar. Bu pozisyonda kalarak hayatlarını iyi kötü idare edip götürebiliyorlar. İşte bu gruba “normal nevrotik” deniliyor.

424) Kadın kaprislerinin pek çoğunun altında, babasının biricik kızı olmak isteyen küçük kızın anneyle rekabete dayalı huysuzlukları da vardır. Bu tezi, Freudyen penis hasedi tezine karşı bir argüman olarak ileri sürüyorum. Penis hasedine ait kendi açıklamamı da ayrıca geniş

olarak birinci ciltte belirtmiştim. Bu ciltte de etraflı açıklamalar yaptım.

425) Libidinal füzyon bebekleri evrensel dünya kardeşidirler. LİBİDİNAL FÜZYON, evrensel dünya kardeşliğinin psikolojik zemini ve EMOSYONEL SABİTESİDİR.

426) OGP, spontan ruhsal bir yapı olarak ruhsal soyluluğun en üst seviyesidir. Bir partnerle birlikte hayata geçtiğinde insanoğlunun ebedi yalnızlığı geride bırakılır ve partnerle mutlak kaynaşma ve selfte yücelme duyguları hayata aktarılmış olur. Burası ebedi yalnızlığın aşıldığı noktadır.

427) Bilinçaltı, ketum hafızadaki yazılımları içerirken, bilinçdışı, organizmanın tüm dürtüsel yönelimlerini içerir.

428) Bilinçaltı, gasp edilen orgazm sorunsalına takılı kaldığı sürece (çok küçük istisnalar dışında hemen hemen herkes böyledir), kişi anda var olamaz.

429) Jouissance'ın, hazda dayanılmaz noktadaki acıya karşılık geldiği söylenir. Bu bize bir şeyi hatırlatıyor: Eğer gasp edilen orgazm tamamıyla açığa çıksaydı, onun, kastre özne için dehşet verecek olan katlanılmaz haz yoğunluğu sanki jouissance'a denk geliyor gibi. Ama araştırıcılar bu tespiti, kendilerinin orgazmik hazdaki kısıtlılıkları nedeniyle yapamadılar ve bu deneyimi hayata geçiremediler ve bu nedenle jouissance konusu adeta metafizik bir alan gibi yorumlandı.

430) OGP kişinin kendi olmaklığının tam bir garantörüdür ve burada, oluş süreçlerini devindirmek için özel bir takım stratejik uygulamalara (şu pazarlamaları yapılan anda var olma vb. uçuk kaçık uygulamalar) gerek yoktur; süreç kendiliğinden işler.

431) Cinsiyetleri önemli olmamak üzere iki kişi arasında libidinal çekim gerçekleştiğinde oral dönemin cinsiyetlenmemiş libidosu

aktifleşmiş demektir. Bu tespit, terapilerde danışan ve analist arasındaki aktarım süreçlerinin mekanizmaları konusunda da bize önemli bilgiler verir.

432) Kastrasyonların bilinçaltındaki varlıkları, uğursuz figürlere dönüşerek özne tarafından kötü ruhlar ya da şeytanlar olarak da algılanır. Din kültürlerinde şeytan imagoları boşuna ortaya çıkmadı…

433) Kastrasyonların bilinçaltında yarattığı yüksek basınç, ruhsal yapının sürekli stres kaynağıdır. Bu çözümsüz sorun ne yazık ki doğunun bir takım mistik veya teknik uygulamalarıyla da (reiki vb.) ortadan kaldırılamıyor.

434) İnsan insansız yaşayamaz. Robinson hikayesi baştanbaşa bir büyük saçmalıktır ki sonunda Cuma adaya gelince bu yalnızlık sona erer. Ötekinin yokluğunda libido ilişki kurmak üzere yansıyacak nesneler bulamaz ve insandan dış dünyaya yansıyan libido aktarımları bu sefer insanın kendisine bir boşluk algısı olarak geri döner. İşte bu boşluk algısı insan oğlunun kaldıramayacağı kadar büyük bir ağırlık ve yüktür. Yıkımın çok ileri gittiği ağır vakalarda biz, şizofreni hastalarının insansızlığa mahkûm edilmiş onulmaz yalnızlığını görürüz.

435) Bir insan bir insana neden âşık olur? Çünkü özne ötekinde kendi geçmişini okur. Bütün güncel örneklerin içinde kendi geçmişine ve kendi geçmişindeki en önemli figüre anıştırma içeren güncel figür, öznenin aşk nesnesi olur. Aşkın kökeni libidinal füzyondur ve libidinal füzyon anne bebek arasında yaşanmış gerçek bir aşkı ima eder. Güncel aşk süreçleri enerjisini ve ileri hamlesini hep bu kaynaktan alır.

436) Bir OGP öznesi olarak donanımlı ve ruh sağlığı yerinde bir analist, danışan zehirli füzyondan geliyor olsa dahi yüksek ihtimalle onu libidinal füzyon odağının öznesine dönüştürüp

iyileştirebilecektir. Burada tedavinin başarısı her örnekte yüzde yüz gerçekleşmeyebilir ama iyileşme şansı yine de çok yüksektir.

437) OGP öznesi elbette bilinçaltı nevrotik çatışma odaklarından bağımsızlaşmıştır. Ama gündelik hayatın çok zorlayıcı koşullarında o da kendini çok daralmış hissedebilir, ancak bu durum bilinçaltından gelen çatışmaları ima etmez.

438) Kilit altındaki OGP potansiyeli, kastre öznenin "kayıp nesne" sendromudur.

439) Eril kastratör kültürlerde dört eksende (1.ensest suçluluğu dehşeti 2. Ödipal dönem tehditleri 3. Homoerotik algılar ve bunların sonradan dönüştüğü 4. Homofobik reaksiyonlar) uygulanan acımasız kastrasyonlar insanların genel ruh sağlığı üzerinde son derece yıkıcı birer cinayet operasyonudur.

440) Üreme programının bütün türevleri ancak OGP öznelerinde layıkıyla hayata geçebilir.

441) Şu ayrımları bir kere daha netleştirmem gerekiyor:

1-Bilinç: Bu tanım Freudyen tanımın tüm içeriklerini kapsar.

2-Bilinçaltı ya da altbilinç: Çocukluktan itibaren tüm yaşanmışlıklar ama hatırlanmaları zor olarak ketum hafızada bastırılmış olan anı ve kodların tüm toplamı... İşte bu alan terapi ve psikanalizin irdeleme alanıdır.

3-Bilinçdışı: İnsan tür oluşunun toplam dürtüleri, eğilimleri, yönelimleri ve doğamızda mevcut tüm kayıtlı ve bizi yöneten sistemler. Özellikle üreme programı… Onu yok sayarcasına kastrasyonları etkinleştiren kültürlerde insanların perişan hali ortadadır. Bu nedenle biz bu sistemlere ve onların yasalarına tabi olduğumuzu bilmek zorundayız ve bunun kaçışı yoktur.

442) An-ı sabitte, geçmeyen zamanda yaşarken bir yanılsama olarak geçmekte olan zaman algısına kapılıyorum. Oysa milyarlarca yıl önceki olaylar da aynı an-ı sabitte oldu. Bu nedenle dildeki zaman çekimleri sadece bir sınıflandırmadır, bir gerçeğe denk gelmez.

443) OGP, tüm duygularımızı saf ve katışıksız yaşamanın giriş kapısıdır.

444) Orgazmik terapide şu ana eksenler üzerinde çalışırız:1. Libidinal füzyonu bağımsızlaştırmak ve onun zengin emosyonlarının orgazmın deneyim anına katılmasını sağlamak. 2. Homofobiden arınmak ve bu korkuyu gerçekten sıfıra indirmek, 3. Homoerotik taleplerin kendindeki yoğunluğunun korkusuzca farkında olmak ve kendisindeki bu algıları inkâr etmeden yaşamak (kadınların gözünü seveyim) 4. Ensest eğilimlerinin korkusuzca farkında olmak… Bu yönelimlerini bir realite olarak kabul etmek ve bunlardan doğan panikleri aşmış olmak. 5. Tabii bu çerçevede olmak üzere Ödipal dönem (maruz kalınmış tehditler) kastrasyon ve tehditlerini de farkındalıkla geride bırakmak.

Bu beş eksende süren çalışmalarımız başarıya eriştiğinde nasıl bir tablo ile karşılaşırız? Yukarıda belirttiğim bu beş alanda başarıya erişirsek geçmişte onları bastırmak için harcanmış toplam libidinal enerji, bastırılmış orgazmik kapasiteye aktarılarak OGP sonucuna erişiriz.

445) Bir arkadaşın biten terapisinden sonraki izlenim ve yorumları:

“Son üç yılda giderek güçlenen bir kişiliğe sahip oldum, yerine oturması kolay olmadı. Çok memnunum hayattan ve henüz hiçbir şey başarmış sayılmam.”

446) Oral dönemde (libidinal füzyonda) anneye atfedilen kutsallık ve yücelik yüklemleri ileriki yıllarda dinin kutsal farz edilen mesajlarına

ve kişilerine aktarılır. Küçük çocuğun anneye yönelik sorgusuz sualsiz bu biat eğilimi, dediğim gibi sonraki yıllarda dine ve dini figürlere sorgusuz sualsiz bağlanmanın temelidir.

447) Touruat sendromunda hastaların tekrarladıkları sözcükler ya da davranış kalıpları, büyük ihtimalle bastırılmış ama buna rağmen geri dönen yasak arzulara denk geliyor olsa gerek. Yasak arzu eyleme konulamayınca hastalığın bilinen semptomlarına dönüşerek kendine bir boşalım kanalı açmış oluyor. Bu belirtileri gösteren çocuklarda davranış görüntüleri bu nedenle birer sembolik semptom olarak gözüküyor. Ağırlıklı olarak cinsel içerikli tekrarlayıcı müstehcen sözcükler de bu hastalık tablosunda dikkat çekiyor. Bu hastalık özellikle erkek çocuklarda aşağı yukarı üç yaşında başlıyor ki bu yaş tam da Ödipal döneme giriş yaşıdır. Yine de söylemiş olalım.

448) Eril kastrasyon kültürünün eksiltilmiş özneleri seni tamamlayamaz. Onlar birbirlerini de asla tamamlayamazlar. Burada biz bu kültürün mutsuzluğa adanmış iflah olmaz kaderini görürüz.

449) Gözlerinde anneden alınmış sevginin ışıltısı yansıyan her erkek öbür erkeklerin de ilgi merkezi olarak bir aşk objesine dönüşür. Çünkü bu erkek kendisine bakanları, onlar farkına bile varmadan libidinal füzyonun derin aşk kuyularına çeker.

450) OGP'yi hiç deneyimlememiş biri için bastırılmamış orgazm (OGP) ölümcül bir tehdit iması içerir. Bunun sebebi nedir? Bunun sebebi bastırılmamış orgazmı engellemek üzere çocuklukta maruz kalınmış olan kastrasyonların ölümcül tehdit imalarıyla geri dönme tehlikesidir. Yani burada kişi, bilinçaltından sürekli bir öldürülme tehdidi almaktadır. Bunlar öncelikli olarak ensest tabuları ve Ödipal tehdit imalarıyla bağlantılıdır. Homoerotik ve homofobik kaygılar ise tehditkâr güçler olarak sonra gelir. Yani serbest orgazmik hazzın bedeli, bilinçaltındaki kayıtlar bakımından ölüm cezasıdır.

451) Üreme programının alt kümelerinden en önemlisi aşk ilişkileridir. Çünkü erkekle kadın arasındaki güçlü ve uzun ömürlü aşk bağı yeni doğanların hayatta kalmasına uzun süreler hizmet ederken üreme programını da güvence altına almış olur.

452) Heteroseksüel sayılan kastre özne, diğer alternatif cinsel tercihlere yöneldiğinde cinsel bir özgürlük, mutlak orgazmik bir tatmin özgürlüğü elde etmiş olmayacak. Çünkü eril kastratör kültürün çocukluk yıllarımızın başlangıcındaki kısıtlayıcı kastrasyonları her cinsel tercihin içinde libidonun tatmin potansiyelini bastırmak üzere sürüp gidecektir.

453) Her özlem duygusunda geçmişte bıraktığımız birliğe (libidinal füzyon) dönüşün telleri titreşir.

454) Aşk tutkusuyla yaşanan cinsellikte yalnızlık mutlak olarak aşılır.

455) OGP öznesinin orgazm tatminlerinde oral dönemin anneye yönelik yüklü özlemlerle dolu ve idealizasyon, süblimasyon akımları ile zenginleşmiş ruhsal içerikleri, işte tam da bu orgazmik tatmin anında hayata geçer. Onun için orgazmın bu türü (OGP) özne açısından son derece insanlaştırıcıdır.

456) Bastırılmış libidonun yetersiz orgazm tatmini, daha üst bir düzeyde tatmin sağlayacağı varsayılan metafizik ve ruhani arayışlara kapı da aralayabilir. Burada aranan nedir? Burada aranan hiç kuşkusuz oral dönemin süblimasyon ve idealizasyon akımlarıyla yüceltilmiş sevgili annesidir. Şimdi bu süreçte anneyle bağlantılı tüm ruhsal içerikler deseksüalize edilerek mistik bir plana aktarılmıştır. Anne bu örtük projede mistik algının üstü örtük Kıblesi olarak ışıldar. Yani kastre öznenin bilinçaltı projesi budur.

Peki kastre öznenin bu bilinçaltı projesi hayata geçecek midir? (Somut bir varlığa yansıyarak hayat bulacak mıdır?) Bu projenin

gerçekleşme ihtimali son derece kuşkuludur. Çünkü dünya genelinde tarikatların acıklı durumu ortadadır.

457) Aşkın kökeni cinsiyetlenmemiş libidinal füzyon cinselliğidir. Bu nedenle o dönemin libidinal potansiyeli üzerinden dünya varlıktaki çeşitli nesnelere bağlanırız. Eşcinsel ilişkilerde, heteroseksüel ilişkilerde ve başka aşk formlarında bu dönemin libidinal potansiyeli bu sefer dıştaki hemcins ya da karşı cins bir nesneye bağlanarak cinsiyetlenmiş olur. Hemcins bağlanmalara örnek istersek Anadolu'daki sıra gecelerinde söylenen bazı sevda türkülerine bakmak yeterlidir.

"Meclisinde mail oldum ben bir kaşı karaya// Semtinizde tabip yok mu merhem ede yaraya… "

458) Asli arzu (libidinal füzyonu ve OGP'yi ele geçirme arzusu) hariç diğerleri onun ikameleridir. Bu nedenle Lacan'ın iddia ettiği gibi öznelerde pek çok arzu çeşitleri olmaz, bunların hepsi yitik arzu'nun ikameleridir. Asli arzu'nun da öznenin bir ömür boyu peşinde koştuğu OGP ve onun zeminindeki libidinal füzyon projesi olduğunu biliyoruz.

459) OGP merkezli cinsel yaşam insani sevginin itici gücüdür. Neden bu böyledir? Çünkü cinsellik üreme programının bir türevidir ve üreme programı her yetişkin öznede yeni doğanı sevgiyle kucaklamayı öngörür. Ayrıca üreme programı türdeşini ve türdeş ile beraber yaşadığı çevreyi korumayı da zorunlu kılar bir itilim olarak. Sağlıklı cinsel yaşamdır ki üreme programına bağlanarak insani sevgiyi hayatımızın merkezine yerleştirir, eğer o kültür eril kastrasyon kültürüne kayarak dejenere olmamışsa.

460) Gerçek arzu (OGP) kastrasyonlarla bastırılıp tanınmaz hale getirildiğinde ortaya çıkan boşluğu ikame sembolik arzular doldurur. Lacan'ın öznenin gerçek arzusu diye öne çıkarttığı kavram tam da

budur. Yani onun, adını bir türlü netleştiremediği bu yanılgılardır. Boşluğu dolduran ikame arzular ve onların hedef nesneleri…

461) Bilinçaltına giden yol bilinçten başlar.

462) Bilinçaltının, ensest tabusunu tanımayan veçhesi ile yüz yüze gelmek gerçek özgürleşmeye açılışı mümkün kılar.

463) Jouissance'ın kaynağı libidinal füzyondur

464) İnsanoğlu mistik emosyonellik kapasitesi ile dünyaya gelir, eğer dış kastratör etkiler bu potansiyeli iptal etmemişse bu kapasite kesinlikle hayata doğar. Özetle libidinal füzyon mistik emosyonelliğin yuvası ve doğduğu kaynaktır.

465) Eril kastratör kültürlerin dünyasında kişilerin yaşadıkları, sahih bir yaşanmışlığa denk gelmez. Bu nedenle bu kültürlerde üretilen bütün sanatsal etkinlikler sahih bir yaşamsallığın yansımaları değil nevrotik özne ruhsallıklarının birer yansıması ve kopyasıdır ya da kayıplarının birer teselli resmidir. Bu yaratımlarda yüceltmelerin devreye girmesi gerçekte yüce bir şeylerin varlığını kanıtlamaz. Sadece kastre ruhsallık, aldatıcı bir kılıkta görünürlüğe sunulmuştur.

466) OGP'nin ortalama 90 saniye sürmesi şundan dolayı önemlidir: OGP'nin orgazm anında oral dönemin süblimasyon ve idealizasyon akımlarının bütün yoğunluklarıyla açığa çıkıp deneyimlemesi ortalama 90 saniyeye ihtiyaç gösteriyor da ondan. Ayrıca özne bütün bu süblimasyon ve idealizasyon akımlarını partnerine yansıtarak onu bu ilişkinin vazgeçilemez öznesine dönüştürür. Böyle bir sonucun, yatakta birleşen çiftleri ömür boyunca birbirlerine bağlayacağı çok açıktır. Peki ortaya çıkan bu tablo nihai olarak kimin işine yarayacaktır? Cevap çok basit: Doğacak bebeklerin uzun süreli bakımları garantilenmiş olur.

467) Bilinçaltı sosyaldir. Orada toplumsal kodlar ve onların yaptırım güçleri kayıtlıdır. Bilinçdışı dürtüseldir, doğal olarak verili bir yapıdır ve yaptırım gücü yüksektir... Açlık ve cinsellik dürtüleri gibi.

468) OGP'den kastre edilen özne bundan böyle her arzusunu, içten içe kanayan bir yaranın sızısı şeklinde yarım yamalak tatmin edecektir. Lacan'ın "jouissance" dediği yarım yamalak tatmin bundan başka bir şey olamaz zaten. Burada kastrasyon kültürlerindeki öznelerin bir türlü düzelmeyen kötü kaderleri ile karşı karşıya bulunuyoruz.

469) Lacan, "Özne arzusunu tanımalıdır, ona yabancılaşmamalıdır, başarılı bir terapi özneye arzusunu göstermelidir." der. Konu aslında bu kadar basit midir? Kastrasyon kültürlerinin özneleri asla kendilerini tanımadıkları için kendilerinin olan özgün bir arzunun da sahibi değildirler. Bu kültürlerin ikiye bölünmüş özneleri kendilerine yabancılaştıkları için onlarda arzu formunda ortaya çıkan talepler özgür bir öznenin kendi özgün seçimleri değildir. Komplekslerin dayatmalarıdır. Bu bölünmüş öznelerin arzuları her zaman için daima dışardan, öznenin karmaşalarından ithal edilmiş şeylerdir. Bu nedenle onların sahih arzuları olamaz ve psikanaliz de onlara bu konuda yardım edemez zaten. Ben söylemiyorum sadece. Daha önce Freud da şunu söylemişti: "Psikanalizin kimseyi tedavi etmediği ortadadır…"

Ancak engelsiz orgazmı hayata geçirebildiği zaman, özne, kendini tanıyabilir. Lacan ise böyle bir özne tanımlamasının kıyısından bile geçmiyor.

470) Özne kastratör eril kültürü geride bırakarak OGP'ye açılamadıkça cinsel özgürlüğüne kavuşamaz. Bu demektir ki kastrasyon kültürlerinde hemen hemen hiç kimse gerçek anlamda cinsel özgürlüğüne (tatmin potansiyeline) sahip değildir. Yani

libidinal potansiyelini her orgazm deneyiminde bütünüyle hayata geçirme ve libido basıncını bütünüyle sıfırlama kapasitesine sahip değildir. Özneye sözüm ona cinsel gurular tarafından vaat edilen cinsel özgürlükler de asla bu yollarla hayata geçemeyecektir. Lacan ise OGP türü cinsel potansiyellerden söz etmiyor. Cinsel tatminde tıkanmış öznenin çarpıtılmış isterlerini önümüze "arzu" diye sürüp duruyor.

471) İnsanda özgürlük arzusu kastrasyonlara bir tepki olarak görünürlük sahnesine çıkar. Bu tepki, iptal edilmiş olanı geri almaya yönelik bilinçaltı bir başkaldırıdır. Ancak burada kastre özneyi ve onun kaotik iç dünyasını konuşuyoruz. Bu nedenle o iç dünyasındaki böyle bir hareketlenmenin adını doğru dürüst koyamaz. Biz burada onun kendinde adını koyamadığını netleştirip isimlendirmiş olduk. Anlarız ki kastre özne kendi özgürlük talebinde de kendisine yabancıdır.

472) Solipsizm en büyük ve en derin yalnızlığımızdır

473) Eril kastrasyon kültürlerinde özne kendisini varoluşunun sahnesinde asla bir bütün olarak bulamaz. Kültürün kastratör güçleri bu olanakları onun elinden almıştır. Bu yüzden o varoluş sahnesinde bütün olanaklarıyla belirmek anlamında daima engellenmiştir. Ama varoluş bu kısıtlılıklar altında da sürüp gidemez, buna bir çözüm getirmek gerekir. Bu çerçeve yani bu engellenmiş ruhsal yapı, tarih boyunca varoluşçu felsefelerin, bir çözüme ulaşamamak üzere türediği odak olmuştur. Filozof sanmıştır ki ürettiği varoluşsal felsefe ile bu büyük ruhsal ve düşünsel açmazı aşıp geride bırakmıştır ama çözüme ermek için asıl bakması gereken yere bakmamıştır. Tabii ki onun felsefesi de sonuçta öbürlerinde olduğu gibi başarısızlıkla sonuçlanmıştır.

Özetle kastrasyonlar, libidonun özgürleştirici imkanlarını özneye yasaklamış ve onu özne nezdinde ulaşılmaz kılmıştır. Ruhsal dünyanın bu sıkışmışlığının dinlerin getireceği kurtuluş vaatleri ile aşılabileceğinin sanılması da bir büyük ham hayaldir. Gerçekte ise olan şudur: Varoluşçu felsefelerde, üstü örtüldüğü varsayılan mutlak öz, aslında kastrasyonların örtüp gizlediği libidinal potansiyellerimize denk gelir. Onun özne tarafından bir türlü bulunamayışının, metafizik sisler altında örtülü olduğunun düşünülmesi kendinden sırlar vermeyen kastrasyonların insanoğluna kurduğu bir tuzaktır. Özetle varoluşçu felsefelerin tanımlamaya çalıştığı mutlak öz, kastrasyonların örtüp gizlediği imkanlar topluluğundan başka bir şey değildir. Vahim olan şudur ki bu imkanlar topluluğu, özüne nüfuz edemediğimiz için daima bir gizem perdesi ardından algılanmıştır. Daima tanımlanamazlık ile tanımlanmıştır. İnsan tanımadığı bir içeriği nasıl tanımlayabilir ki!

Varoluşçu felsefe insanı sonlu ve sınırlı bir yapıya sıkıştırarak onu bu konumlanış üzerinden tanımlar. Oysa kastrasyonları aşarak varoluşumuzun özüne indiğimizde o özü deneyimleyerek kendimizi tanırız. Ölümle birlikte bu öz ve imkanlar topluluğu gerçi sona erer, ama kazanılmış özgür libido üzerinden sonsuzluğu bir kere ele geçirdiğimiz için ölüm, gözümüzde bir tükeniş anlamı taşımaz. Yani ölümsüzlük iddiasında değiliz, böyle bir iddiada bulunmak psikotik bir hezeyandan öteye geçemezdi. Özne kendisinin insan oluş gerçeğini, kendisinin bireysel iç sonsuzluk deneyiminde tanır ve hayata geçirir, başka bir olanağımız da yoktur zaten.

Heiddegger şunu söyler: “Sonlu ve sınırlı bir zaman içinde yaşıyoruz, kaygımızın trajik yanı da zaten budur.” Kesinlikle yanlış ve tutarsız bir ifadedir burada dile gelenler. Aslında insan, kastrasyonların örttüğü özü bizzat kendisine meçhul kalınca kendinde kendisinin olmamışlığını deneyimler. Kaygı böylece öznenin reel bir özne

olamayışına bağlanır. Bu durum her zaman için bir var oluşsal suçluluktur.

Varoluşçular sürecin adını tam koysunlar. Öznenin ölüm gerçeği karşısında kapıldığı baş döndürücü kaygı, yaşanması engellenmiş bir hayat karşısında duyulan kaygıdır aslında, özne bilinçli olarak bunun farkında olamasa da. Yani öznenin zorunlu mahkumiyeti söz konusudur… Kastrasyon kültürlerinde özne, libidinal potansiyellerini hayata ve eylemlerine aktaramamıştır. İşte bu hapsolma durumu öznede yaşanmamış hayatın bir tercümesi olarak ölüm karşısında duyulan ürpertici kaygılara dönüşür.

Eril kastrasyon kültürleri, libidinal ekonomiyi verimli kullanamamaları ve bu konudaki cehaletleri ve cinsellik üzerine uyguladıkları kastrasyonlar yüzünden, daima libidosu bastırılmış bir popülasyon yaratmıştır. Bu vahim sonuç insanlarda ruhsal daralmalara yol açmıştır. Bu açmazlardan çıkışın yolu ya felsefede ya da dinlerde aranmıştır. Bu sorunun çözümü için varoluşçu filozoflar neler söylediler şimdilik buna bakalım: Özetle varoluşçu düşünürler sonlu bir yaşamda var olmanın bunalımını anlattılar ve bu trajik olgunun insanda baş döndürücü bir kaygı ile sonuçlandığını dile getirdiler. Ama sonuçta farkında olmadan libidinal ekonomilerin bu kültürlerde uğradığı iflasları bize anlatmış oldular ve daha öteye giden bir çözüm sunamadılar. Aslında sunmaları da mümkün değildi…

Varoluşçu bir düşünürün sorması gereken en temel soru şudur: “Varlığım bütün imkanlarıyla birlikte varoluşun sahnesinde midir? Yoksa o tüm imkanlarıyla görünürlük sahnesine çıkamadığı için mi ben bunca bunalımı yaşamaktayım?” Çünkü her bunalım, tedavi edilmesi gereken bir hastalığın şaşmaz işaretidir.

Son bir formülasyon olarak şunları yazalım: Libido aktivasyonunu baskı altına alan cinsel kastrasyonlar libido üzerinde aşırı kısıtlayıcı baskılar yarattığında ve onun özellikle orgazmik dışa vurumunu büyük ölçülerde engellediğinde bu vahim tablo öznenin ruhsal dünyasında varoluşsal bir eksiklik olarak algılanır. Bu tablonun, özne eğer filozofça bir düşünce yapısında ise varoluşsal bir felsefe üretmesi artık kaçınılmazdır. Bu nedenle varoluşçu filozofların, kendi libidolarını bile hayata geçirme potansiyelleri bakımından son derece başarısız olduklarını düşünüyorum. Heidigger'in ölüm gerçeğini bir büyük trajedi olarak yorumlamasının arkasında, sözünü ettiğim bu ruhsal eksikliğin ölüm kaygılarına tercüme ediliş gerçeği yatmaktadır. Yani yaşamadan ölme dehşetini kastediyorum. Oysa doyumlu yaşanmış bir hayatın öznesi ölüm fikri ile son derece barışıktır.

474) Farkındalık kaderi yener (kastrasyonların yarattığı kötü kaderi kastediyorum).

475) Libidoda, bedende, psişik yapıda dayanak noktası ve karşılığı olmayan bir inançtan (bilgi) söz edilemez. Çünkü insan görüp deneyimlediklerine inanır. Eğer bunun tersi bir tablo söz konusuysa ki çok tanık oluyoruz- mesela metafizik tasarımlar gibi- onun da adı inanç değil aldanıştır.

476) Eril kastratör kültürlerin öznelerinde, çocuklukta maruz kaldıkları kastrasyonların tehditkâr ve ölümcül şiddetiyle doğru orantılı olarak bilinçaltında paranoid kuşku odakları daha da güçlenmiştir. Bu odaklar derin ensest suçluluk duygularıyla yüklüdür, oradan beslenir. Bu yüzden de özne, her zaman kendisinin dünyaya suçlu olarak gelmiş olduğu hissini deneyimler. Bu özne kastrasyonlara bir tepki olarak daima bilinçaltında bir ceza beklentisi içindedir.

477) Kastratör eril kültürün kastre özneleri her zaman uçkurlarından yakalanırlar. Çünkü her birinin gasp edilmiş orgazmik potansiyelleri bakımından yasakla damgalanmış bu alandan geri alacakları bir şeyler vardır da ondan.

478) Tüm cinsel sapkınlıklar bilinçaltı bir program olarak, aslında bastırılmış libidinal canlılığı ve gasp edilmiş orgazmı yeniden ele geçirmeye yönelik bir operasyondur ve özne kendisinin bu gizli amacından habersizdir. Öznenin bilinçaltından kaynaklanan bu operasyonu ne yazık ki çoğu zaman cinsel sapkınlıklar şeklinde yanlış adreslerde noktalanır. Çünkü özne doğru adresin (OGP'yi baskılayan kastrasyonların) kapısını çalmaktan aslında ölesiye korkmaktadır. Kısacası özne A noktasından B noktasına varmak isterken kendisini C noktasında bulur.

479) Kastre öznede içsel boşluk, zaman zaman dış dünyanın tekinsizliği olarak algılanır. Bu tablo ruhsal dünyanın içe çöküş resminin bir ön provasıdır.

480) Kastrasyon yasaklarının şiddetli suçluluk duygularıyla kayda alınmasına bir tepki olarak kişilerde her türlü yasağı delmeye yönelik bilinçaltı bir dürtü de ortaya çıkabilir. Epstein skandalları bu tezi şaşmaz biçimde doğrular niteliktedir.

481) Nevroz ve psikozlar, eril kastratör kültürlerde bastırılan libidoya bir tepki olarak ortaya çıkan ruhsal rahatsızlıklardır, insanlığın normal hallerinden değildirler. Çünkü kastrasyonların vahşice uygulanmadığı toplumlarda bu hastalıklara rastlamıyoruz.

482) Epstein vakası ya da rezaleti:

Sözüm ona yüksek sosyete denilen kesimde inanılmaz bir seks sapkınlığı sürüp gidiyor ve bu kepazeliklerin hepsini de Epstein organize ediyor. Bu diz boyu kepazeliklere kişileri çeken ana

motivasyon nedir acaba? Ve devam eden önemli soru da şudur: Bütün bu seks kepazelikleri, katılımcılara gerçekten dört dörtlük cinsel tatminler yaşatabilmiş midir? Bunu araştırmamız gerekiyor. Şunu çok iyi biliyoruz: Ağır kastrasyonların sürüp gittiği kültürlerde insanlar cinsel tatmin potansiyellerini en özgür noktalara kadar yaşama bakımından kısıtlıdır, hem de çok kısıtlıdır. Bu kısıtlılık onlarda agresyon yaratır. Bu agresyon hem cinsel sapıklıkları besler hem de onları azgın cinsel eylemlere (örneğin kurbana acı çektirmeye) sürükler. Peki bütün bu uygulamaların peşinden giderken bu insanlar aradıkları o kayıp ve yoğun hazzı ve o büyük tatmini ele geçirebilmişler midir? Bilinçaltı bir beklenti olarak böyle olacağını umuyorlar ama bu soruya koskoca bir hayır ile cevap veriyoruz. Çünkü bu kayıp haz potansiyeli, sapkınlıkları eyleme dökmekle ele geçirilemez, olsa olsa bu kişiler kayıplarının bilinçaltı hınçları ile hareket edebilirler sadece, olup olacağı da bu kadardır. Zaten bu kişilerin cinsel eylemlerine aşırı sadist bileşenlerin katıldığı da herkesçe biliniyor. O zaman şu özet formülasyona ulaşıyoruz: Cinsel sapkınlıklar ya da cinselliğin agresyon ile ifade bulması, gasp edilen orgazmın bir hınç alma operasyonu şeklinde geri dönüşüdür. Ama bu hınç alma operasyonu gasp edilmiş orgazmı uykusundan uyandıramayacaktır.

Kendi libido potansiyel ve realitesine yabancılaşmamış hiç kimsenin yukarıda sözü edilen cinsel kepazeliklerle hiçbir ilişkisi olmaz, olamaz. Bunlara hiçbir biçimde gerek duymaz. Bu skandallara karışanların hepsi, dikkatli incelenirlerse cinsel tatmin kapasitesi bakımından OGP ölçeğinde sorunlu ve arızalı kişilerdir. Özetle bu kişilerin üst düzey bir cinsel performansa sahip olduklarını sanmak çok büyük bir yanılgıdır. Şunu çok iyi bilelim: Bu insanlar umdukları şekilde cinsel hazzı üretmede de son derece arızalı kişilerdir. Tüm

şeytansı ritüel ve uygulamaları bu boşluklarını, bu açığı gösterişli sunumlarla kapatma üzerine kurgulanmıştır.

Epstein skandalında adı geçen birçok kişinin küçük çocuklarla cinsel ilişkiler kurma şeklindeki sapkınlıkları aslında onların çocuk yaştaki kastrasyonlarına ya da çocukken maruz kaldıkları cinsel tacizlere bir gönderme olabilir gibi de gözüküyor. Burada aktif yetişkin sapkın kendi çocuksu çağına bir geri dönüş yaşıyor gibi gözüküyor. Çünkü sapkının libidosu o çocukluk çağındaki engellere ve oradaki çocuksu sapkın yapıya ya da uğradığı cinsel tacizlere takılıp kalmıştır. Bu nedenle sapkın için partner ancak küçük bir çocuk olabilir. Yani sapkın, cinsel anlamda büyüyüp yetişkin bir özne olamamış kişidir.

483) Kastrasyonlarla bastırılan libido agresyonla yüklenerek şeytansı bir altbilinç formu da kazanabilir ki böylece tarihte şeytana tapan kültürlere ait bir açıklama getirmiş olabiliriz. Özetle buradan şu sonuca varıyoruz: Bastırılan libido her türlü şeytansı kötülüğün de kaynağıdır.

484) Gasp edilmiş orgazm, sadizmden mazoşizme kadar bir yığın düşmanca ve eziyetçi duygu ve itilimlerin doğduğu kaynaktır.

485) Çok büyük yüzde itibari ile bütün bebeklerin oral dönemleri oldukça sağlıklı yaşanır. Burası ruhsal sağlığın tam da odak merkezidir. Asıl felaket Ödipal döneme gelindiğinde yaşanır. Ödipal dönem kastrasyonları, öznenin oral dönemin şifa ve ruhsallığından yararlanmasının yollarını kapatır.

Oral dönemi çok kötü geçmiş ve üstüne oral döneminde kastrasyonlara maruz kalmış özne (olmayan anne sendromu), yüksek ihtimalle ergenliğe girdiğinde psikoza doğru yol alacaktır. Eğer sadece Ödipal dönem kastrasyonları söz konusuysa bu durumda özne nevrotik semptomların çeşitli kademelerinden birine yerleşecektir. Anlıyoruz ki sağlıklı geçmiş bir oral dönem, özneyi

normal nevrotik çerçevenin şu ya da bu basamağına yerleştirir. Eğer oral dönemden sonraki dönemler de çok sağlıklı geçmişse (elbette bir hayal) karşımızda bir OGP öznesi vardır artık.

486) Bu mesaj sen dahil altı kişiye yollandı. Sen kişi olarak hedef alınmadın. Yani kişisel olarak alınıp gücenmen gerekmiyor. Hepinizin bilinçaltı kaygılarla, terapiye sakınarak ve bir korunma refleksi içinde girdiğinizi görüyorum. Kaçarak göçerek terapi yapılmaz, terapi bir er meydanıdır. Tekrarlıyorum, Freud danışanlarına şunu söylemişti: "Cesaret, cesaret, cesaret!"

487) Sevgililer arasında eğer OGP kapasitesi aktif değilse ilişkiler sahih anlamda uzun ömürlü olamaz. Çünkü gündemden düşmüş OGP nedeniyle kişilerin bağlanma kapasiteleri işlevsiz hale gelmiştir. Çünkü aktif OGP partnerler arasında uzun ömürlü bağlılıkların güvencesidir.

488) Yeterli ya da yetersiz olma düzeyleri ile bağlantılı olarak libidinal yatırımlar, negatif veya pozitif yönde bütün insani ilişkilerin temel harcıdır.

489) Aşırı parasal zenginlik, bastırılmış libido etkisindeki birçok zengin kişiye vaktiyle ahlaken yargılanma kaygılarıyla engellenmiş ruhsal ve cinsel patolojilerini deneme fırsatı ve cüreti sunar. Bu imkanlar içinde, bastırılmış tüm ruhsal sapkınlıklar atağa kalkar. Ama bu eylemler asla onlara tatminde yoğun hazları yaşatamayacaktır. Çünkü maddi olanaklar cinsel tükenişleri ve patolojileri aşma garantisini kimseye vermez.

490) Ödipal döneme giriş ile birlikte küçük çocuğa işlenen ensest suçluluğu ve günah yüklemeleri özne için o kadar geçmişte kalmıştır ki o bütün bu etkileri, etkilenmeleri ve bu köklerle bağını unutup kendini dünyaya sadece suçlu gelmiş bir özne olarak algılar. Yani olayı unutup kendisine yüklenen suçluluk ve günah duygularıyla baş başa

kalmıştır. Bu büyük yanılgı Hristiyanlıkta, dünyaya suçlu olarak gelmiş insanoğlu inancının temelidir. Aynı zamanda öznenin ruh sağlığı üzerinde uygulanan bir kıyım operasyonudur.

Halbuki oral döneminde annenin libidinal füzyon kucağında sevgiyle sarılıp sarmalanmış bir bebek dış bir müdahale olmadığı müddetçe günah algısı ve fikrine zaten kapılmaz. Bu nedenle özneyi günah ve suçluluk duygusundan kurtaracak olan, sonraki kastrasyonlarla önü kapatılmamış olan anne sevgisidir. Yani kastrasyonlara maruz bırakılmamış olmayı kastediyorum. Buradan bebek İsa'yı kucaklayan Meryem ana resmine de geçebiliriz.

491) Öznenin istediği ve aynı zamanda korktuğu şey kekemeliğin sebebidir. İkisinin aynı anda birbirinin önüne geçme atağı aynı an içinde kekemelik denen sonucu yaratır. Özne bilinçaltı talep ekseninde ensest arzuyu sözel olarak aktif kılmak isterken ahlaki yasa bu talebi anında bastırır ve bu iç çatışma konuşma edimi sırasında öznenin bilinç alanında kekemelik olgusu olarak tezahür eder.

492) Kastrasyonlarla yitirilen insani öz ve potansiyeller, sanatsal yaratıcılıklar üzerinden telafi edilmeye çalışılabilir. Bu nedenle sanatsal yaratıcılıklar, gasp edilmiş insani özdeki kayıpların sanal biçimde giderilmesine aldatıcı şekilde hizmet eder. Çünkü yaratıcı sanatçıların yaratma edimi ile nevrozlarını ya da psikozlarını aştıkları görülmemiştir. Sadece şu olabilir: Sanatçının nevrozu ya da psikozu sona ermemiştir ama geçici bir süre için bunların basıncı düşmüştür.

493) Kendini savunan kastre özne aslında bir tablo halinde kendi nevrozlarını savunmaktadır. Yani nevrozları üzerinden yapılanmış nevrotik ruhsal örgütlenmesini savunmaktadır.

494) Kaygının kökeni çoğunlukla Ödipal ve ensest bağlantılıdır.

495) Psikanalizin iddia ettiği üzere öznenin varoluşsal eksikliği tezi baştan sona bir saçmalıktır. Bu tez kastratör eril egemen kültürün çerçevesinde kalmak üzere doğrudur ama bütün insanlığı kapsamak üzere evrensel değildir. Öznenin varoluşsal eksikliği, ataerkil kültürlerde kastrasyonlara maruziyetin kaçınılmaz bir sonucu olarak ortaya çıkan içsel boşluğa bağlı yapay bir üretimdir.

496) Eril kastrasyon kültürlerinde özne, bilinçaltına kodlanmış ensest ve Ödipal suçluluk duyguları nedeniyle kendisinin sevilmeye layık olmadığı ve üstelik çok şiddetli ceza göreceği ya da görmesi gerektiği algısını taşımaktadır. Çünkü o ailesinin ve dolayısıyla kendisinin gözünde bir insanlık suçlusudur. Bu nedenle karşı taraftan kendisini ikna ve tatmin edecek bir sevgi garantisi aramaktadır ve eğer böyle olursa bağışlanmış olacaktır. Ama bu özne, ne kadar sevgi verilse ve ihtimam gösterilse de bunlarla bir türlü yetinmez. Bu psişik yapı, histerik öznenin nasıl inşa edildiğini bize açıklar. Histerik özne böyle bir tatmini niye aramaktadır. Bu özne aslında bir tatmin aramıyor, kendisinin Ödipal ve ensest suçluluklarından dolayı bağışlanmak istiyor. Böyle olursa o tatmin edici sevgi bağışlandığının garantisi olacaktır da ondan. Bu nedenle histerik öznenin temel arzusu sonuna kadar sevgi almak değil bağışlandığından emin olmaktır. Bu sonuç ona herhangi bir ceza görmeyeceği garantisini verecektir. Histerik öznede bilinçaltı çalışan mekanizma budur.

497) Varoluşsal suçluluk algısı öznenin verili ruhsal yapısı değildir. Öznenin maruz kaldığı Ödipal ve ensest kastrasyonlar nedeniyle yaşadığı içsel boşluğa denk gelen bir yapıdır. Daha doğrusu yaşanmamışlığın trajik algısıdır. Ama her zaman filozoflar ya da önemli psikanalistlerin nezdinde bu kavram yani varoluşsal suçluluk öznenin verili doğal bir yapısıymış gibi yorumlanmıştır.

498) Boşluk hissi ve hayatın anlamı daha doğrusu anlamsızlığı problemleri yine Ödipal kompleks ve ensest suçluluk odaklarından üremiş çok ciddi sorunlardır ama insanoğlunun doğuştan verili yapıları değildir. Ödipal kompleksin ve ensest suçluluk odaklarının yol açtığı kastrasyonlar öznede içsel boşluğun ve zorla yapılandırılmış varoluşsal eksikliğin kaynağıdır.

499) Özne kültürün bir yansımasıdır. O kültür ne kadar doğal ve sağlıklıdır? Bu soruya verilecek yanıt öznenin varoluşsal kaderini tayin edecektir. Yani öznenin analizinden önce kültürün analizini ön plana almak gerekir.

500) Varoluşsal anlamı Hedonik hazlarda aramak en büyük saçmalıktır. Çünkü kastre öznenin kastre cinselliği ancak çok güdük hazlar üretir ki buradan dört dörtlük varoluşsal bir zenginlik anlamı çıkartmak ve hayata geçirmek zaten işin başında imkansızdır. Özetle kastrasyon kültürlerinin hayatın anlamını yaşamaya dair ürettikleri kuramlar ölü doğmuş projelerdir.

501) Özne OGP'ye geçemiyorsa psikanalizin, terapilerin sonu bir türlü gelmez. Çünkü bu tedaviler asli adrese varıp onu tam hedeften vuramaz. Bitmeyen terapi ve psikanalizlerin nedeni budur ve aslında hiçbiri de bitmemektedir.

502) Erkek danışanın seans esnasında uyarılarak erekte olması orgazmik terapinin geleceği bakımından son derece hayırlıdır. Bu sonuç ensest suçluluk duyguları ve tabularının yıkılarak öznenin cinsel bağımsızlaşma yolunda ileriye doğru yol aldığını bize gösterir.

503) Eril kastratör kültürün kastrasyonlarla ikiye bölünmüş öznesi sadece kendi içsel bütünlüğünü ve özgün doğasını yitirmekle kalmaz, içsel tanrısıyla olan kaynaşmış bütünlüğünü de (yaratılmış doğal varlığını) yitirir. Bu yüzden o kendi içsel mekanından (anayurdundan) ebedi olarak sürgüne gönderilmiştir. Kastrasyon kültürlerinin birçok

dini metinlerinde insanı tanrı ile bütünleştirmeye çalışan felsefi doktrin, bu anlamda beyhude bir çabalamayı ya da özlemi anlatır.

504) Maçlarda görülen taraftar coşkusu, gol coşkusu birer ikame gibi görünüyorlar. Peki bunlar neyin ikameleri olabilir? Büyük ihtimalle kastre edilmiş varlıksal bütünlüğün ve varlıksal bütünlük coşkusunun, yine kastrasyonlarla yitirilmiş engelsiz orgazmik coşkunun ikameleri ve onların geri dönerek geçici bir süre için özneyi, gerçek olarak değil, aldatıcı biçimde tatmin edişi olabilir. Haldun Taner "Gol, maçın orgazmıdır!" demişti. Anlattığım bütün bu arka planları görerek mi söylemişti? Sanmıyorum ama özette tespiti çok doğruydu.

505) Allah önünde huşuya vararak af talebinde bulunmak, karşısında kendimizi hep suçlu hissettiğimiz kastratör Ödipal babadan bilinçaltı bir özür dileme eylemidir. Çünkü özne kendisini bilinçaltında Ödipal bir suçlu olarak algılamaktadır. Buradan şu sonuca varıyoruz: Kastratör eril kültür, kendisini her zaman suçlu hisseden özneler yaratmıştır. Ödipal suçluluk dini teröre boyun eğmenin temelidir. Ama biri çıkıp da diyebilir ki "Bugün dini teröre boyun eğme gibi bir tablo görmüyoruz". Onlara şunu söyleyeceğiz: "Ödipal suçluluğun girdiği kalıp ve roller o kadar çeşitlidir ki iş sadece dini teröre boyun eğmekle bitmiyor."

506) İnsani Onur Sabitesi: Her insan cinsiyet ayrımı söz konusu olmadan aynı yoğunlukta onur duygusuna sahiptir ve onuruna (var oluşsal değer algısına) saygı gösterilmesini bekler. Bu var oluşsal değer algısı her ırk ve her cinsiyetteki insanlar için sabit bir değerdir. Bu çerçeve insani onur sabitesini tanımlar. Ama burada aslında eril kastrasyon kültürleri için ütopik bir tasvir yaptığımın çok net farkındayım.

İnsani onur sabitesi bu kültürlerde nasıl erozyona uğruyor, şimdi ona bakalım: Her insan yavrusu yaşamak ve bakım görmek ister. Devamında kendisine bir değer verildiğini de hissetmek ister. Kendisine değer verilmesi bilinçaltı düzlemde varoluş garantisidir ve aynı zamanda varoluşsal değer algısının zeminidir. Kendisine bakım ve ihtimam gösterildiğinde varoluşsal değer algısının tatminini yaşar ve hayatta kalma güvencesini de almış olur. Özetle bu beklenti var oluş organizasyonunun doğal bir dışa vurumudur. Ancak eril kültürlerde her şey böyle dört dörtlük yürümez. Şimdi bu eril kastrasyon kültürlerinde kadın cinsinin başına neler geliyor, ona bakalım: Kadın cinsi Ödipal dönemle birlikte özellikle cinsel kimlik algısı bakımından değersizleştirildiği için kadının onuru en küçük yaştan itibaren derin bir yara alır. Bu onda aynı zamanda bilinçaltı bir yapılanma olarak erkeklere karşı bitmez tükenmez bir hınç birikimi de yaratır. Kadınların erkeklerle gizli biçimde sürüp giden üstü örtük amansız çekişmelerinin ve karı-koca huzursuzluklarının altında bu faktör önemli bir rol oynamaktadır. Birçok kadındaki bu sorunlu ruhsal yapıya penis hasedi de diyoruz, yani erkeğin statüsünün peniste simgelenmesi nedeniyle penise yönelik kadın kıskançlığı anlamında…. İşte tam bu noktada küçük kız çocuğunun onuru derin bir yara almıştır. Bu hasedin izleri kadınların pek çoğunda gözlemlenebilir.

Bütün bu yazılanlardan erkeklerin kastrasyonlardan paçayı kolayca kurtardıkları sanılabilir. Ama iş bu kadar basit değildir. Kastratör eril kültür başka yollardan giderek eril öznenin de burnundan varoluşsal değer algısını fitil fitil getirir ve onu başka biçimlerde kastre eder.

507) Birçok örnekte de eril özne, erkeklere duyduğu ilgiyi maskelemek için bilinçaltı bir manevra ile translara da ilgi geliştirebilir.

508) Özneye kandaşıyla cinsel yakınlaşma yasaklanıp eş seçimi dış objelere aktarıldığında o, bu ilk bağlılık nesnelerinden gerçek anlamda vazgeçip yeni nesnelere, geride bir artık bırakmamak üzere mutlak olarak bağlanabilecek midir? Öznenin özgürleşip bağımsızlaşmasına imkân tanımayan kastratör eril kültürlerde böyle bir sonuç zaten imkansızdır. Eğer özne ensest bağımlılıklardan gerçekten de arınabilmiş olsaydı kimseler nevrozlara yakalanmazdı, aksi gibi insanlar nevrozlardan kırılıyorlar.

Eğer nadirattan da olsa anne bağımsız, özgür bir kişilik sahibi ise bu süreç işaret ettiğim sağlıklı yönde doğal bir akış halinde gerçekleşir. O zaman buradan çıkan sonuç şudur: Kadının bağımsız bir kişilik geliştirmesine imkân tanıyacak yönde bir kültürel devrim ve organizasyona gidilmelidir.

509) Eril kastratör kültürlerde, kadın erkek birlikteliğinden ideal bir evlilik sonucu elde etmek mümkün değildir, devamında ideal arkadaşlıklar kurmak da mümkün değildir. Çünkü bu kültürün insanları işin başında yarılmaya uğrayıp bütünleşmiş bir kimlik yapılandıramadıkları için sahih ilişki kurma imkanları ellerinden alınmıştır.

510) En yoğun sevgi potansiyeli ve devamında öznede varlığın içten ışıldaması hem dünya varlığa hem özne bene yapılan çok güçlü libidinal yatırımlara işaret eder.

511) Eril kastrasyon kültürü, üreme programını ve onun bütün alt küme programlarını altüst eder. Bundan sonra çözüm çaresizce felsefenin argümanlarında aranır. Merkezde kaybedilen dolambaçlı yollardan (felsefeden) aranır ama iş işten çoktan geçmiştir.

512) Kendisine karşı ensest tabusunun çok güçlü biçimde yapılandığı ensest yasaklı nesneye öznenin geçmişte bir kere bile cinsel arzu

duyarak bakmış olması, ensest suçluluk duygularını ayaklandırarak onda libidinal yıkımı ve nevrozu başlatmaya yeterlidir.

513) Ensest suçluluk duygusu bir telafi tepkisi olarak, aşırı titizlik (ruhsal kirlenmişliğinden bir arınma eylemi olarak), düzenlilik ve mükemmeliyetçilik (ensest suçlarından bilinç dışı arınmanın bir diğer sembolik ifadesi olarak) semptomları şeklinde bir dönüşüme uğrayarak da görünür hale gelebilir

514) Öznenin ilk özne şekillenmesi ve kültüre katılarak onun bir bireyine dönüşmesi önce annenin ve devamında babanın söylemleri üzerinden gerçekleşir. Bu nedenle bu ilk kayıtlar, adeta bir anayasa hükmünde değiştirilmesi hemen hemen imkânsız bir özellik kazanır. Eğer anne baba kastratör iseler onların söylemi çocuğun kötü kaderi olur. Bu durumdaki özneyi kurtarabilmek için sorumluluğu alan terapist, ana-babalık fonksiyonlarını üstlenerek danışan üzerinde yeniden yapılandırıcı bir fonksiyonu yerine getirmelidir. Ancak, terapi sürecinde danışan oral döneme, cinsel kastrasyonlar öncesi döneme gerilediği için çocuksu cinselliği, bu sefer terapisti onarıcı bir aşk nesnesi olarak seçecek ve yeni bir özne ben oluş süreci bu şekilde başlayacaktır. Terapistin yürekli duruşu özneyi kesinlikle iyileştirecektir.

515) Penis hasedi nedeniyle onuru zedelenmiş birçok küçük kız çocuğu daha sonra bir kadına dönüşüp bir erkekle sevgili ilişkisine girdiğinde erkeğin penisini, bilinçaltında kendisinin kayıp penisi gibi görerek sevgilisine karşı, onu başkalarına kaptırmamak için inanılmaz kıskançlık krizlerine girecektir. Çünkü sevgilisinin penisi kadının yitirilmiş onurunu temsil eder de ondan. Erkeği, kendisinin büyük kaybının bir geri dönüş hareketiyle yine kendisine kaderin bir hediyesi olarak görür.

516) Arayış kayıpla başlar. Böylece merkezde kaybedilenin çaresiz bir şekilde sembolik aranış süreçleri devreye girer. Kaybedilen nedir? Kastrasyonların baskı ve basıncıyla yitirilen büyük libidinal potansiyeldir. Bu büyük kayba bağlı olarak bu süreçlerde neler aranır?

1-arzu'nun kayıp nesnesi

2-mistisizmin sonul hedefi yani libidinal füzyon

3-hayatın anlamı nedir sorusunun cevabı (libidinal füzyonda içerilmiştir)

4-niçin varım sorusunun cevabı (libidinal füzyonda içerilmiştir)

5-ölümden sonraki bir hayatın varlığına inanma ve bunun kanıtlara bağlanması (kaybedileni bir öte dünyada bulma şeklindeki çaresiz umudun ikamesi olarak)

517) Birçok erkek plastik penis kuşanmış bir kadının altına yatarak onunla kendi anal bölgesi üzerinden ilişkiye girer. Bunun sebebi nedir?

Freud şunu çok net söylemişti: Başlangıçta küçük erkek çocuk herkeste kendisininki gibi bir penisin bulunduğu varsayımına sahiptir. Ama bir gün annesinin bir penisi olmadığını görür ve bir büyük kaygıya kapılır. Düşünür ki annesinin penisini onu cezalandırmak için kesmişlerdir. Ya bir gün kendi penisini de keserlerse diye derin kaygılara kapılır. Bu nedenle o penisli kadın imgesini kendi kastrasyon dehşetini yatıştırmak üzere fantezilerinde sürekli canlı tutar. Bu nedenle plastik penis kuşanmış bir kadının varlığı tam da onun fantezilerine denk gelerek kendisindeki kastrasyon dehşetini geçici bir süre yatıştırır ve onu sükunete eriştirir. Ama bu fantezi oyununun sürekli ve kalıcı bir garantisi yoktur ve daima tekrarlanmak zorundadır.

Erkeklerin önemli bir kısmında ayrı bir uygulama olarak şuna tanık oluruz: Orgazma erişmek için anal bölgenin elle uyarılması ya da içine bir şeyler sokulması... Bu durum, kastrasyonlar ve homofobi nedeniyle bozulan anüs penis hattının bilinçaltı olarak onarılma çabasıdır ki hiçbir sonuç vermeyerek sürekli tekrarlanmaya yazgılıdır.

518) Bilinçaltı ensest yasağını tanımaz ve devamında küçük çocuk ensest yasaklı nesneye karşı son derece güçlü cinsel arzular da duyar. Ensest tabusu sadece kültürün söyleminde kayıtlıdır ve kültürün yasaları alttan alta özneye (küçük çocuğa), bu yasağı delerse adeta ölüm cezasına çarptırılacağını ve en büyük utançlara maruz bırakılacağını hissettirir. İşte bilinçaltındaki bu dayanılmaz gerilim, çeşitli nevrozların çıkış kaynağıdır. Özne (hem küçük çocuk hem yetişkin özne) bu dayanılmaz gerilimi bilinç seviyesinde yeterince hissetmese de bilinçaltı fokurdayan bir kazan gibidir. Peki bu durumda ne yapılır, nasıl bir yol izlenilir ve yeni doğana ruhsal yönden zarar vermemek için hangi uygulamalar devreye sokulur? Bu konuda kültürlerden kültürlere değişen çeşitli farklı uygulamalar vardır. Tarih boyunca şu görülmüştür ki ensest tabusunu vahşet düzeyinde uygulayan kültürlerde ciddi nevrozlar ortaya çıkmıştır. Buradan rahatça şu sonuca erişiyoruz: Bu yasaya elbette uyacağız ama yasağın uygulanış politikasında şiddete asla yer verilmeyecek ve makul hadler aşılmayacak. Neden böyle yapmak zorundayız? Çünkü bu tabunun uygulanışında ve küçük çocuğa hissettirilişindeki dehşet ve şiddet seviyesi en büyük travmatik etkiyi yaratmaktadır da ondan.

519) Özne en iyi terapilerden en mükemmel psikanaliz süreçlerinden geçmiş olsun. Varsayımsal olarak böyle olduğu iddia ediliyor olsun. Eğer öznede serbest orgazm yani OGP hayata geçmemişse bu tedavi süreçlerinin hiçbiri başarılı olamamış demektir. Kimse kendi kendini kandırmasın ve sonra tutup da “canım her şey de cinsellik mi?” deyip sahtekarlık yapmasın.

520) Sağlıklı çalışan anüs penis hattı sağlıklı erkekliğin garantisidir.

521) Ruhsal dünyama ait hiçbir şey bana sır kalmamalı. Ruh sağlığımın, doğal bir insan olabilmemin vazgeçilemez koşulu budur.

522) Eril kastrasyon kültürünün insanları bastırılan cinselliklerinden dolayı hastadırlar. Bu hastalık şu şekillerde tezahür eder:1-Üzerine kastrasyonların bindirildiği tatminsiz cinselliklerinden dolayı cinsellikle ilgili konuları son derece rahatsız edici bulurlar. 2-Daha sonra, rahatsız oldukları cinselliklerinden dolayı cinselliği ahlaki yasak alanına alırlar 3-Bütün bunların arkasından cinselliğin perhiz uygulaması gelir ki bu uygulamalar bu kültürlerin cinsel yönden nasıl iflah olmaz şekilde hasta olduklarını kanıtlar ve hastalıklarının sebebi olarak doğal cinselliğe leke sürüp iftira atmaktan kaçınmazlar.

Şunu çok iyi bilmemiz gerekiyor: Dünyanın herhangi bir yerinde cinsellik yasak kategorisine alınıp ahlaksızlık olarak damgalanmışsa o kültürler kesin olarak iflah olmaz biçimde hastadırlar.

523) Yaşanan olaylar bilinçaltında ân-ı sabite kaydedilir. Bu yüzden bilinçaltında zaman geçmez, her şey hep aynı sabit zamanda yer alır. Yani 20 yıl öncesiyle bugün, aynı sabit zaman diliminde bulunurlar.

Bu tespit bizi aslında çok daha önemli bir sonuca götürür: Geçen zaman algısı bir yanılsamadır, yani kainatın var olduğu andan itibaren hiçbir şekilde zaman diye bir süreç geçmemiştir, hep onun var oluş ânının değişmeyen hali içindeyizdir. İnsan zihni olayların sürekli akışına bakarak sanki zaman diye bir şeyin de akıp gittiği yanılsamasına kapılır. Zamanı, bizi içine alıp ileriye doğru taşıyan bir kompartıman sanıyoruz. İleriye doğru derken de hangi yöne doğu bir gidiş söz konusudur. Bunun da yanıtı denklemde meçhuldür.

524) Erkek, sevgilisi tarafından ihanete uğradığında şöyle düşünür: Annemin gönlündeki yerimi bir başkası kaptı.

Kadının kıskançlığı çoğunlukla penis hasediyle bağlantılı iken erkekte kıskançlık gönül sorunuyla, bir gönülde yer tutup tutmama ile alakalıdır.

525) Anne baba söylemleri üzerinden yapılanan kimlikler öznenin psişik kaderi olur.

526) Şiddet olaylarının arkasında genellikle, kişilerin bastırılmış cinselliklerinin yol açtığı bilinçaltı hınç ve öfke mevcuttur. Ancak bir istisnayı saklı tutuyoruz: Şiddet olayları yaşamı korumaya yönelik haklı gerekçelere bağlıysa, burada istisnai bir durum vardır.

527) Yasak arzunun kendini ifşa etmek için her atağa kalkışında, buna muhalif bir güç olarak ahlaki yasak ile yasak arzu arasındaki çatışmada kekemelik denen arıza ortaya çıkar. Yasak olanın kendini ifşa etmek için her girişimi sansür tarafından engellendiğinde bu çatışma öznenin konuşmasında kekemelik olarak kendini ortaya koyar.

528) Seri katilin gerçek hedefi bilinç dışındaki gizlenmiş karşıt ve rakip ebeveyndir. Her öldürdüğü kişiyle aslında rakip ebeveyni öldürmekte ve ondan intikam almaktadır. Seri katiller de her nedense hep erkektir.

529) Ensest tabusunda yaşanan büyük hayal kırıklığı, ilerideki yıllarda, özne sevgilisi tarafından ihanete uğradığında yaşayacağı hayal kırıklığı ve kıskançlık krizlerinin ön habercisidir.

530) Üreme programı özneyi dış dünyaya davet eder. Üreme faaliyeti aile dışı nesneleri de öne alır. Çocuğun geçici ensest takılmaları (ki bu bir ön hazırlıktır dış dünyaya yönelmek için) abartılmaz ise onun yönelimi ilerleyen süreçte doğal olarak dış nesnelere doğrudur. Çocuğun geçici ensest saplantıları ya da ilgileri abartılmazsa gelişim, aile dışı nesnelere yönelmek üzere doğal akışını takip edecektir.

Ebeveynlerin bu dönemde çocuğun geçici ensest ilgilerini abartmaları bir büyük felakete yol açarak geleceğin yetişkininde üreme programının sağlıklı gelişimini engelleyecektir.

531) Kleptomani, yasak arzu nesnesinin bilinçaltı düzlemde ele geçirilme çabasıdır. Bu kişilerin hırsızlık eylemi anında orgazm yaşadıkları bilinmektedir.

532) İster hem cinsimizle olsun ister karşı cinsle olsun, cinsellik içermeyen temalarda bile belli erotik aktarımlar minimal düzeyde de olsa bu ilişkilere sızar. Anlamlı ve sevecenlik dolu bir ilişki dünyası başka türlü kurulamaz. Minimal dozlarda erotik aktarımlar sevecenlik dolu ilişkilerin kurucu unsurudur.

533) Sağlıklı bir cinsel hayatın temelleri sağlıklı anne bebek ilişkisi döneminde atılır, o da eğer bu süreç sonraki Ödipal dönem kastrasyonlarına ve suçlayıcı ensest yasaklarına kurban edilmezse.

534) Kadın erkekte, kayıp nesneyi yani kendisinden çalınmış olan penisi, sembolik anlamda ele geçirir ya da ele geçirmeye çalışır.

535) Kastre öznenin günlük yaşamı her an aktarımlar üzerinden yapılanır. Yani bu var oluş şekli bir mahkumiyetir. Özgür özne ise her zaman kendisinden kendisini üretir.

536) Penis, penis hasedi üzerinden yapılandırılmış değersizlik ve içsel boşluk duygusunun kapatılması için birçok kadının şiddetle ihtiyaç duyduğu bir onarım nesnesidir. Bu nedenle kadında, sevgilisi erkeğe yönelik kıskançlık duygusu, onun nezdinde çok hayati bir boşluğu kapatmak üzere el altında bulundurulması gereken o nesne- penis ile ilgilidir.

537) Cinsel saldırganlık ya da tecavüzcülük, saldırganın cinsel tatmin doluluğunu ve kapasitesini hiçbir şekilde ispatlamaz. Tam tersine bu insanların orgazmik tatmin olabilme kapasiteleri çok düşüktür ve bu

içsel kayıplarının yarattığı agresyonun basıncı ile cinsel tecavüze ve saldırganlığa kalkışırlar.

538) Öznenin cinselliği, anne babanın cinsel utanç ve cinsel suçluluk duyguları ile yüklüdür. Onlardan, küçük bir çocukken özneye aktarılmıştır. Yani anne babalar bu günah ve suçluluk duygularının ötesinde olup da bu duyguları öznede yapılandırmış değildirler, bizzat kendileri bu duyguların ağır suçluluk ve utançları içindedirler.

539) Laz ya da Kürt inadı mı ya da ilkel ensest suçluluk ve günah duyguları mı? Konu ortaya böyle konulmalı... Ensest suçluluk ve günah duyguları, aşılamayan dirençli yapılarıyla bazı örneklerde inatçı kişilik örüntülerine de yol açabilir. Ensestin bilinçaltı inkarı inatçılık reaksiyonlarına da yol açabilir. Yani bu kompleks inatçılık reaksiyonlarında da ifadesini bulabilir.

540) Günahları itiraf etmekle onları üreten kastrasyon odaklarını sıfırlamış, çözümlemiş olur muyuz? Böyle bir umut büyük bir saflıktır. O nedenle Raskolnikov sendromu Sonya'nın önerisi ile çözülemez. Daha doğrusu Hristiyanlıktaki günahların itirafı müessesesi aslında pratikte pek bir işe yaramaz. Ayrıca garip olan şudur: Hristiyanlığın bu anlamdaki söylem tuzağında sıkışmış olan Dostoyevski gibi bir deha bile, buradaki çözümlemesinde ruhsal derinliğin en son katmanlarına kadar inememiştir. Çünkü insanda suç eyleminin kökenleri bizzat özne tarafından görülüp anlaşılmadan sadece af dilemekle bu günah problemlerinin üstesinden gelinemez.

541) Terapi seansında özne libidinal füzyonun baş döndürücü anaforuna kapıldığında son adres OGP'dir.

542) İnsan yavrusunun kültürün öznesine dönüşmek için anne, baba ve kültürün söylemlerine maruz kalması gereklidir, buna itiraz yok. Sorun bu söylemlerin hangi dozda iletilerek insan yavrusunda hangi doğal imkanları kastre ettiği ile ilgilidir. Öznenin ruhsal rahatsızlıkları

bu söylemlerdeki acımasızlıklardan, kastrasyon uygulamalarının insan yavrusundaki hayati kökleri insafsızca budamasından doğacaktır. Burada küçük çocuk yetişkinlerin söylemlerinden gerekli mesajları alacaktır. Ömür boyu bu mesajların talimatları üzerinden yaşayacaktır. İşte bilinçaltına yerleşmiş bu talimatlara göre hayatı sürdürmek güncel hayatın her saniyesini işgal eder ki bunlara aktarım diyoruz, yani çocuklukta yapılanmış aktarımlardır bunlar. Terapide iyileşen özne, bu aktarım tutsaklığından kurtulur, özgürlüğe giden yollara kapıları açılır. Kendinden kendini üretmek, bu özgürlüğün yaşanabilen süreçlerini anlatır bize. Hep kendisi kalarak sürekli akıp giden emosyonel akışlarımızı kastediyorum.

Merez merhaba, yukarıdaki metni şu vesileyle yazmış bulundum: Tedavisini üstlendiğim bir eleman günlük hayatın aktarımlarla sürüp gittiğini bana söyledi ben de ona senin bildiğin o cevabı verdim. Konuşmamızın metnini aşağıya alıyorum.

Ersin: Kastre öznenin günlük yaşamı her an aktarımlar üzerinden yapılanır. Özgür özne ise her zaman kendinden kendisini üretir.

Alök: Bugün konuştuğumuz konu üzerinden mi bu cevabı yazıyorsunuz?

Ersin: Evet aynen öyle, artık anne baba söylemlerine bağlı aktarımların ötesinde olman gerektiğini hatırlatmak için yazdım.

Alök: Ben çoktan onları aştığımı düşünüyorum.

Ersin: O zaman sen genel olarak insanlar için konuştun ya da sevgilin için….

543) Ağlak zırlak (aşırı santimantal) bir toplumun geçmişinde, çocuklara uygulanmış acımasız ensest kastrasyonların varlığı düşünülmelidir. Ensest sevgiliden bu acımasız koparılış kişinin hayatına aşırı bir santimantal duyarlılık olarak yerleşir. Çünkü

kastrasyonları aşarak kendisinde kendisiyle bütünleşmiş özne, bir kökten koparılmışlık acısını yaşamayacağı için santimantal bir duyarlılığa da kapılmaz zaten.

544) Öznede OGP'nin hayata geçebilmesi için bilinçaltı alanın kastrasyonlara bağlı tüm çatışma ve karmaşalardan sıfırlanmış şekilde arındırılması gerekir. Bilinçaltında en ufak bir çatışma ve karmaşa kırıntısı, engelsiz orgazm coşkusunun bilinç alanında deneyimlenmesi anlamında kapasite kaybına uğramayla sonuçlanır.

545) Cinsellik sağaltılmadan yapılan terapi, yanardağ üzerine cila çekmeye benzer. Kız arkadaşını onun terapisti değil, sevginle ve aşkınla sen iyileştireceksin. Ama öncelikle senin libido kapasiteni, üstündeki yükleri kaldırarak arttırmamız gerekiyor.

546) Terapi ortamının aktarım aşkında, libidonun üzerinden ensestle bağlantılı eski ahlaki baskılar tamamen kalkar ve özne ensest kaygılardan bağımsızlaşmış olarak serbest arzu ve engelsiz orgazm boyutuna geçer (yani böyle olabilmeli). Tablonun böyle olumlu sonuç vermesi yine ortalama on dört ay sürer. Çocukluk çağında libido, kastrasyonlar üzerinden deseksüalize edilerek anne babaya yönelik cinsel talepler bastırılmıştı ama beraberinde OGP potansiyeli de bastırılmıştı. Şimdi ise terapinin bu güncel boyutunda libido asıl karakteri ve tüm gürlüğü ile (tüm OGP potansiyeli ile) ortaya çıkmaktadır. Bu tablo terapide öznenin iyileşme başarısı için çok önemli bir şanstır.

547) Bir kadın sevgilisinin ya da kocasının eşyalarını karıştırırken aslında ne aramaktadır? Yüksek ihtimallerden biri şudur: Küçük bir kız çocuğu iken kaybetmiş olduğunu düşündüğü kendi penisini aramaktadır. Öbür sevgili yani ikinci kadın bir maskedir sadece.

548) Heiddegger, özneyi iç dünyasında özgür varsayarak Dasien kuramını üretmiştir. Oysa kastre özne, buna elbette Dasein da

dahildir, işin en başında tutuklu bir öznedir. Bu nedenle Heiddegger'in tutuklu öznesinin, geleceğe doğru ileri bir hamle olarak özgürlük imkanından söz edemeyiz. Onun tutuklu öznesinin özgürlüğün ufuklarına doğru bir hamlesi olamaz, çünkü bu özne kendi kastrasyon tuzaklarında kıstırılmıştır. Heiddegger asli özünden kopuk ve o hasarlı hali ile gelecek zamanlara özgürce uzanması imkânsız yanlış bir özne tasarımı kurar. Böylece anlarız ki Heidegger'in Dasein felsefesi işin başında yanlış kurgulanmıştır. Özneyi özgür varsaymış ama onun tutsaklığını daha işin başında görememiştir. Bu tutuklu özne elbette bir şeyler yaratıyor bir şeyler üretiyor ama tutuklu olmasaydı ne yaratırdı ne üretirdi ve bunların veçheleri ne olurdu? Bu soruların yanıtları Heidigger'de yok.

549) Yasak arzunun (ensest arzu) açığa çıkma atağı ile onu bastıran ahlaki yasa arasındaki çatışma birçok örnekte de obsesif takıntılara aktarılır ve bu çatışmanın gerilimi obsesif takıntılarda harcanır. Peki sağaltım nasıl gerçekleşir? Kişinin, bastırdığı yasak arzu ve bununla ilgili detay anılar her neyse, bütün bunların farkına varması sağlanarak obsesyonlar sona erdirilir. Bu bağlamda kekemeliğin de obsesyonlarla içten içe bir bağı var gibi gözüküyor. Yani kekemeliği obsesyonun bir başka veçhesi olarak da görebiliriz.

550) Küçük çocuk, cinsiyetine göre, anne ya da babaya libidinal aktarımlarla bağlanır ve elbette bir sevda tutkusu yaşar. Bu aktarımların şiddetle bastırılması ergenlikle birlikte nevrotik hastalıkların başlamasına yol açar. Oysa anne babalar şunu bilmezler: Özerkleşme programı gereğince bir süre sonra anne babadan bağımsızlaşmaya doğru yol alacak olan küçük çocuk, onlardan kopup dış dünyaya ve yaşıtlarına açılacaktır. Program böyle işler, onun için gereksiz paniklerle işi bir felakete dönüştürmenin anlamı yoktur. Geleceğe doğru yol alan küçük çocukta anne babaya

yönelik libidinal aktarım zaman içinde deseküalize edilerek anne baba sevgisi ve şefkatine dönüşür. Doğal süreç böyle işler.

551) Kastre özne kastrasyonların yol açtığı semptomlar tarafından yönetilir. Bu nedenle Heiddegger'in dediği gibi o kastre öznenin bir Dasein oluşu hiçbir zaman eyleminde özgür bir özneye denk gelmez, o tutuklu bir öznedir.

552) Kastrasyonlar sadece OGP'yi iptal etmekte kalmaz, öznenin bir yığın emosyonel potansiyelini de ortadan kaldırır. Felaket tam da bu alanda yaşanır. Oysa Heiddegger, emosyonel dünyayı var etmenin öznenin tekelinde ve iradesinde olduğunu zannediyor sanki. Böyle bir şey elbette yok. Kastrasyon ötesi insan, doğal biçimde kendi emosyonel kaynaklarının sahibidir ve onun kendi emosyonel yaşamı bu kaynaklardan kendiliğinden üretilir.

553) Heidegger'in tutuklu öznesi, yaşamın anlamına dair herhangi bir üretimde bulunamaz. Çünkü o özne işin en başında tutukludur. Bu nedenle, öznenin yaşamda bir anlam üretiminde bulunabileceğine dair Heiddeger'in ileri sürdüğü tez işin en başında geçersizdir. Çünkü sanal özne sanal anlamlar üretebilir.

554) Ân-ı sabit içinde cereyan eden olaylar öncelik sonralık sıralanışları bakımından geçmekte olan zaman yanılsaması yaratırlar. Olan bir olay asla bir daha tekrarlanmaz ama bu durum geçmiş zamana bir daha geri dönülmez şeklinde bir yanılsama olarak algılanır. Oysa olan şudur: Olan olayın bir daha tekrarlanmasının imkansızlığı bir yanılgı olarak zamanda geçmişe bir daha dönülemez şeklinde bir yanılsama yaratır. Zaman diye bir süreç söz konusu olmadığı için ne geçmişe dönebiliriz ne gelecek zamana uzanabiliriz, bunların hiçbiri aslında yoktur. Yaşanmış olay bir daha tekrarlanmaz, sadece bu kadar.

Gelecek olan, zamanın kendisi değildir, çünkü o yoktur, olmayan bir şeyin gelmesi söz konusu değildir. Gelecek olan, olması olası olaylardan başkası değildir. Olası olaya bakarak gelecek zaman yargısına varmak tümden yanlıştır. Yani olayların bir dizi halinde sürüp gitmesi, onları içinde taşıyarak ileri ya da geriye götüren zaman diye bir kompartmanın varlığını bize kanıtlamaz.

555) Anneye aşırı emosyonel bağımlılık örtük şekilde bir ensest ilişkidir. Bundan kurtulmak gerekir.

556) Teröristlerden ya da benzerlerinden duyulan aşırı korku, ensest suçluluğumuz nedeniyle terörist mevkiine yükselttiğimiz bir babadan duyulan korkudan da kaynaklanır.

557) Özne, özne ötesi ve dışında olma konumlanışını dil dışı alana yerleştiği nadir anlarda deneyimleyebilir. Öznenin ruhsal anlamda en özgür konumlanışı bu anlarda gerçekleşir. Burada baz olarak OGP öznesinden yola çıkıyoruz. Çünkü psişik bir gerçeklik olarak OGP öznesinin konumlanışı, ruhsal anlamda en özgür özne konumlanışına denk gelir. Bu durum gerçek anlamda yüzde yüz özgür özne konumlanışına denk gelir mi? Böyle bir tez mutlak olarak ileri sürülemez ama yine de OGP öznesi kastre öznenin ulaşamayacağı en özgür ruhsal konumdadır. Ruhsallığın ardı arkası kesilmeyen emosyonel akışlarını kastediyorum.

OGP öznesi için bile mutlak ruhsal özgürlüğü, değiştirici dönüştürücü ve çarpıtıcı etkilerden uzak mutlak özgürlüğü mümkün kılmayı engelleyen temel etken nedir? Bu sorunun cevabı şudur: Özneyi öznelik konumuna getiren ana dil bizzat öznenin düşüncelerini yönlendirip sınırlarken onun ruhsal alanlarına da ana dilin sınırlarına bağlı olarak çerçeveler çizer. OGP öznesi de kastre özneler kadar olmasa bile bu kısıtlayıcı durumdan muaf değildir. Bu çerçeve içinde kalarak OGP öznesi Daisein olmaya en yakın konumlanıştadır.

Özellikle OGP öznesi dil dışı ruhsal alana yerleştiği nadir anlarda (düşünce akışlarının durduğu anlarda) bu özgürlüğü kesinlikle yakalar.

558) Özerkleşme programı gereğince yeni doğanlar bir sonraki nesli yetiştirmek üzere bir önceki nesilden kopacaklardır. Çünkü üreme programının doğası gereğince başka türlüsü mümkün değildir. Üreme programı gereğince çocukların yüzleri dış dünyaya dönüktür. Bu nedenle küçük çocukları anne babalara libidinal bağımlılıklardan kurtarmak için ensest tabuları üretmenin hiçbir mantıklı gerekçesi yoktur. Bu tutum sadece geleceğin nevrotik ya da psikotik öznelerini üretmeye neden olur. Çocukları anne babalara hastalıklı libidinal bağlarla bağlı hale getiren anne babaların nevrotik özne kimlikleridir.

559) Cinsel tamah OGP öznesinin cinsel haysiyetine ters düşer. Çünkü OGP öznesi özünde kendiliğinden cinsel doyumludur.

560) Ben öldüğümde OGP uygulaması yok olup gidecek mi? Böyle bir sonu engellemek için ne yapılabilir?

Daha önceden de yazdığım gibi kastrasyonların baskısından kendiliğinden muaf kalabilmiş ya da bunları bir biçimde aşmış insanlar OGP potansiyelini hayatlarına geçirmiş olmalılar. Sadece bir tahmin olarak söylüyorum, bu insanlar popülasyonların 1000'de biri kadar olsalar bile bugün dünyada halen 4 milyon erkek 4 milyon kadın OGP potansiyelini hayatlarına taşımış olmalılar. Bu popülasyonun içinden yetiştirilecek terapistler öyle inanıyorum ki çok büyük bir tarihi misyon üstlenmiş olacaklar ve böylece bu önemli insani realite hayata geçirilerek insanların ruh sağlığı kurtarılacaktır. OGP öznesinin sahip olacağı vasıflar zaten kitabımda uzun uzun anlatılmıştı. Bu OGP potansiyelinin geniş halk kitlelerinde hayata geçebilmesi için uygulayıcı terapistlerin mutlak surette OGP öznesi

olmaları zorunludur. Yoksa kimseye fayda sağlayamazlar. Ütopik bir tez ileri sürdüğümün farkındayım.

561) Daisein'nın eylem alanında ve anında kendini kendisinin tüm olanaklarıyla tanıması, kendisi tutuklu kastre bir özne olduğu için her zaman sınırlı ve yanlış bir tanımadır.

562) Bastırılan eros, engellenen tam tatminli orgazm kılık değiştirerek ölüm dürtüsüne, hınç alma refleksine dönüşebilir. Eros ve OGP, hayata hakimse orada ölüm dürtüsü yer edinemez. Hitler, Trump, Mussolini gibi tipler erosun semtlerine uğramadığı kişilerdir. Bu kişilerin sapkınlıklarına bakarak onların cinsel özgürlük falan yaşadıklarını sanmayalım. Bunlar cinselliğin aşırı kastre özneleridir. Ama reklam yaparlarmış, bu, patolojiyi örtmenin bir başka yoludur.

563) İnsanın yaratılmışlığı ve bu dünyaya fırlatılmışlığı başlı başına onun bir program tarafından düzenlenmiş bir özü olduğunu gösterir, çünkü program mutlak olarak bir özü de belirler. Bu nedenle Heiddigger'in dediği gibi "var oluş özden önce gelir" savı işin en başında geçerli görünmüyor. Ama şu denseydi çok yerinde olurdu: "Bu var edilmiş varlık, taşıdığı öz her ne ise bu dünyada yapıp ettikleri ile şöyle veya böyle, o öz üzerine kendisini inşa edecektir." Üreme programını kastediyorum.

564) Öznenin, her zaman haklı olmaklığı sanısı… kendine kapalılık, ötekinin realitesini kavrayamamak; egonun, dünyayı dışta bırakan sınırlarının ortadan kalkması; egonun ben olanla ben olmayanı ayırt edememesi… Bunlar görünürdeki genel bulgulardır.

565) Daisein maruz kaldığı kastrasyonlar nedeniyle ne yazık ki kendi olmaklık olanaklarından yoksundur. Onun ortaya koyduğu kendi varlığı, Heidegger'in savladığı Daisein olanaklarından sürgüne gönderilmiş kastre bir varlıktır.

566) Cennet fikri, yaşanmamış bir hayatın telafisi olarak ortaya çıkıyor. Mademki bu dünyada yaşanması gereken hayatı yaşayamadım eğer bu dünyada dinimin benden istediği ölçülerde iyi bir insan olursam bir öte dünyada ödül olarak bana özel bir hayat nasip olacaktır. Cennet fikri böyle bir aldanma üzerine inşa edilir.

Kastrasyon kültürlerinde bastırılan libido ve cinsellik nedeniyle özne varoluşunu tam bir dolulukla yaşayamaz. Bu dünyada yaşanmamış hayatını bir öte dünyada telafi edebilme umudunu bilinçaltında besler. Bu nedenle insanların yaşanmamış hayatlarından dolayı birçok kültürde telafi edici bir öte dünya hayatı tasarlanmıştır.

567) Ensest ilişki yasaklanmalı mı bu yasak doğal mı? Cevaplamaya çalışalım: Güçlü toplumsal ve güçlü devlet yapılanmaları için çekirdek ailenin kendi içine kapanıklıktan çıkıp dış çevreye açılması gerekir. Bu da ailelerin birbirlerinden kız- erkek alıp vermeleri ile sağlanır. Bunun sonucunda büyük toplumsal örgütlenmelere ve devletleşme süreçlerine geçilir. Eğer böyle olmazsa, enseste tutsak bu çekirdek aile kurumları (aslında böyle aile yapıları var oldu mu, kuşkuluyum, sadece bir kuram üretiyorum) kendi içine kapanır ve dış tehditler sonucunda ortadan kalkabilir. İnsan soyunun güçlü bir toplumsal organizasyon halinde ayakta kalabilmesi için ensestin ötesine geçebilmeliyiz. Özetle ensest ilişki en kolay cinsel ilişki biçimidir, cinsel ilişkiyi dışarda aramak maceracı ve cesur bir yüreğe denk gelir. Bu üstün insan meziyetini kazanabilmek için ensest tutsaklığını geride bırakmak zorundayız. Ensest ilişkilerin tarihin bir döneminde var olduğunu ileri süren tezlere çok kuşkuyla yaklaşıyorum.

Aslında yeni doğan normal gelişim hattında ensest batağına çakılı kalmaz. İlk üç senede çocuksu ensest yönelimleri abartılmaz ve dehşetler yaratılmazsa çocuğun gelişimi dış dünya ilişkilerine ve

yaşıtlarına doğrudur. Anne baba bu gelişim hattında sadece geçici bir ara konaktır.

568) Kastre erkekler yani popülasyonun bütüne yakın erkekleri doğru teknikleri uyguladıkları zaman mastürbasyon uygulamalarında alıştıkları o kısıtlı orgazmlarını en azından 2-3 kat daha zenginleştirebilirler.

Doğru tekniğin ne olduğu konusu bu kitabın birkaç yerinde açıklanmıştır.

569) Bilinçaltında, yaşandığı andaki algı bakımından kastrasyonun dehşet seviyesi çok yüksekse sonuç, ergenlik ve devamında açığa çıkmak üzere yüksek ihtimalle psikozdur. Kısa bir formülasyon olarak şunu söyleyebiliriz: Baş edilmesi çok zor korku deneyimleri psikoza kadar gidebilir (dehşet yüklü dünyayı tümden dışta bırakan defans olarak psikoz). Şunu da unutmayalım: Yoğun dehşet tehditleri ile yüklü kastrasyon deneyimleri küçük çocuğun kaldırabilme gücünün çok üstündedir. Öte yandan çok aşırı korku deneyimleri nedeniyle psikoza giren birçok yetişkinin varlığını da biliyoruz. Böyle tablolarda o yetişkinin çocukluk yıllarından kalma dehşetli kastrasyon korkularının o güncel korku deneyimi anında tetiklenerek harekete geçtiğini ve bir psikoz tablosuna yol açtığını düşünebiliriz.

570) Aktarım kilitlenmesi: Yıldırım aşkları dediğimiz bağlanma biçimlerinde ortaya çıkan psikolojik bir süreçtir. Özne dıştaki bir nesneye bilinçaltı aktarımlar üzerinden öylesine ani bir yapışma ile bağlanır ki biz bu tür süreçlere yıldırım aşkları deriz. Bağlanan öznede aktarımın kaynağı libidinal füzyondur. Bebeğin oral dönemde anneye yönelik tüm aktarımları günceldeki bir dış nesneye öyle bir güçle bağlanır ve yapışır ki özne, çoğu kez bir ömür boyu süren bu tutkudan kendini bir türlü kurtaramaz. Mecnun'un Leyla'ya aşkındaki tutku gücünün ve bu aşkla sevgiliye yapışmasının bir ömür

boyu sürmesi, sözünü ettiğimiz aktarım kilitlenmesi için çok mükemmel bir örnektir. Özetle aşk, bebeğin libidinal füzyonda anneyle yaşadığı bağlanma ilişkisinin günceldeki bir dış nesneyle yaşanan tekrarından başka bir şey değildir. Şimdi ise güncelde, libidinal füzyonun baş döndürücü derin kuyuları özneyi kendi içine doğru çekmektedir.

571) Anne bebeğine bağlı ama bağımlı değilse bu küçük insan yavrusu üreme programının gereği olarak onun bir sonraki devamı olan özerkleşme programına geçerek dış dünyaya ve dış nesnelere bağlanacaktır. Böylece görürüz ki çocuğuna bağlı ama bağımlı olmayan bir anne bağımsız bir insan bireyi yetiştirecektir.

572) Kişinin ayna karşısında kendisinden belli oranlarda erotize olması, yerine göre ereksiyon yaşaması sağlıklı bir narsisizmi ifade eder. Bu tablonun eşcinsellikle çok kısmi bir bağı vardır ama eşcinselliği kanıtlamaz.

573) Kutsallık algısı ve bağlı olarak kutsallık kavramı göklerden gelmez. İnsanın varlık köklerinden doğar. Birine âşık olup onu kutsallaştırdığınızda, aslında sevgiliyi böyle algılamanızı size kimse söylememiştir. Bu algı sizin varlık köklerinizden doğar, ama nasıl? Anne bakım veren özeni nedeniyle bebeğin şükran duygusuyla kutsanmıştır. Aynı şekilde bebek de biricik varlığı olarak anne tarafından kutsanmıştır. Bu nedenle kutsallığın kaynağı öncelikle annenin bebeğini kutsaması ve öte yandan da bebeğin anneye duyduğu şükran duygusudur. İşte güncel aşk ilişkilerinde sevgiliyi yücelten ve kutsayan psikolojik kaynağı açıklamış oldum.

574) Öznenin içine doğduğu kültür koşullarında yapıp ettikleri ile oluşan kişisel tarihi ve tüm varoluş süreçleri onun özüdür. Bu anlamda varoluş, belirlenmiş bir özden önce gelir yani kişinin bu dünyaya gelirken daha önceden belirlenmiş bir özü yoktur. Heidigger

aynen böyle söylüyor. Ama bu tez insanın doğuştan getirdiği libidinal potansiyel ve libidinal ekonomi realitesine tamamen ters düşmektedir. Bu realite inkâr edildiği zaman insan kesinlikle bir ruh hastası oluyor. Demek ki insanda önemsenmesi ve çok dikkate alınması gereken özsel bir yapı mevcut. Heiddigger bu realiteyi bir türlü göremedi. Özetle şunu söylüyoruz: İnsanda tüm libidinal rezervler ve libidinal füzyon realitesi başlangıca alınmak koşuluyla, bütün bu zeminin üzerine inşa edilen yaşanmış bir hayattan ve insani bir varoluş sürecinden söz edebiliriz. Yani spontan ya da arızalanmış (kastrasyonlarla kayıplara uğramış) bir özü başlangıca almadan ve oradan yola çıkmadan var oluş süreçleri mümkün gözükmüyor.

575) Ödipal tehditler, ensest suçluluk duyguları, homofobi ve belli bir dozdaki homoerotizme tahammülsüzlük, bütün bunlardan duyulan bilinçaltı korku ve akabinde gösterilen ani bastırma reflekslerinin hepsi OGP'nin altını oyar ve heteroseksüel yapılanmaya zarar verir.

576) Kadın ve erkeklerde eğer orgazmın genetik programı hayata geçememişse, bu durumda, içinde bulundukları kültür ve aile ortamının hasta olduğunu, eğer bir terapiden geçmişlerse terapilerinin kesinlikle başarısız olduğunu rahatça söyleyebiliriz.

577) Agorafobi'nin arkasında aslında birincil suçlarını yani ensest tasarım ve Ödipal suçlarını itiraf ederek bunların yükünden kurtulmak ve böylece kültürünün tüm insanlarından af dileyip arınmış olarak yeniden insan dünyasına katılmak şeklinde bir tasarım mevcuttur. Ama eylemin ilk adımında özne, itirafın ağır suçluluk duygusuyla korkular yaşadığı ve bastırdığı bütün bu suçları avaz avaz bağırmaktan dehşete kapıldığı için açık meydanlara çıkmaktan korkar. Aslında bu korkunun ilk adımında suçluluk duygusu ve ikinci adımında ise kültürünün tüm insanlarından af beklentisi vardır.

Yukarıda agorafobinin temelindeki bilinçaltı çatışmaları anlattım. Ancak özne bu korkularının günceldeki suçlarından kaynaklandığını sanmaktadır. Ayrıca gerçekten de bilinçli olarak böyle sanmakta mıdır? Bu da kuşkulu.

578) Bastırılan libidonun öznesi fiziki anlamda serbest olabilir ama ruhsal anlamda özgür değildir, o sadece tutulu bir öznedir.

579) Zeynep Direk Fazıl Hüsnü'nün "Çocuk ve Allah" şiirini yorumlarken şöyle bir cümle kullanıyor: "Allah çocuğa doğa yoluyla değil, toplum, tarih ve hatta siyaset yoluyla ulaşır." Bu cümle bir dereceye kadar doğrudur. Ancak çocukta Allah inancının kökleri de vardır ve kültür ve siyaseti yapılandıranlar elbette kendileri bilincinde olmadan bu kökler üzerinde çalışarak etkili olurlar. Ama hemen şunu ilave edelim: İnancın yani Allah inancının insan yavrusundaki kökleri, aşkın bir tanrının varlığını kanıtlamaz. Daha önce birçok yerde libidinal füzyonu ve onun idealizasyon ve süblimasyon akımlarını ve bunların psişik anlamda bir tanrı inancına nasıl zemin oluşturduklarını, insan ruhsallığında kutsallık algısının temeli olduklarını açıklamıştım. Burada yeniden aynı sözleri tekrarlamayacağım, kitabın bütünü içinde bu dediğim görüşleri okuyabilirsiniz.

580) Terapi ortamında danışan, daha önceden belirttiğimiz dört eksendeki ruhsal içeriklerini, tüm emosyonel yükleriyle ifşa ve ifade ettiğinde, bu yasak kodlar üzerinden ebeveynlerine ve onların yasaklı kod sistemlerine bağımlılıktan ve onlara hastalıklı ruhsal tutsaklıktan ve libidinal bağlardan yavaş yavaş çözülür ama bu sefer karşısındaki terapiste bağlanır. İşte bu olguya psikoterapideki adıyla aktarım yani transfer diyoruz. Bu durum bir diğer adıyla terapi ortamında aktarım aşkı olarak da tanımlanır. Aktarım aşkında danışanın tüm ensest aşkı bütün yapışkan gücüyle analiste bağlanır. Çünkü terapi ortamında

görünür nesne analistin fiziki varlığıdır ve libido nesnesiz yapamayacağı için danışanın tüm aktarımı analistte kilitlenir. Bu tablo terapi için çok eşsiz bir fırsattır. Usta bir terapist danışanın bu dört eksendeki gereksiz utançlarını bir bir kırarak, onun doğumdan itibaren başlayan ilk üç dört senesinin yeniden sağlıklı inşasını mümkün kılar. Buraya kadar terapiste düşen görevleri anlattım. Ama danışana düşen görevler nelerdir? Hatırlayabildiği her türlü gizli ruhsal malzemesini terapisti ile paylaşması gerekir. Çünkü terapide sır olmaz, o zaman terapiden verim alınamaz. Ama danışan bazı şeyleri gerçekten hatırlayamıyorsa burada ona baskı yapılmaz, zaman içinde dirençler bir bir kırıldıkça o saklanan malzemeler de su yüzüne çıkar ve böylece geçmiş zamanın bütün hastalıklı kayıtları temizlenerek danışan şifaya kavuşmuş daha doğrusu OGP düzlemine geçmiş olur.

Danışanın şöyle böyle orta karar iyileşmesini değil, gerçekten OGP düzlemine geçmesini istiyorsak, terapistin ruh sağlığının çok yerinde olması ve bizzat kendisinin de bir OGP öznesi olması gereklidir. Çünkü bilinçaltı transferlerle danışan terapistteki bu sağlıklı ruhsal yapıyı kendisinde kopyalayacaktır. Yani danışanın iyileşme şansı terapistin sağlık düzeyi ne ise gelir oraya bağlanır. Şunu demiş oluyoruz: Terapi ortamında, danışanın geçmişteki çocuk ebeveyn ilişkisi bu sefer danışan terapist ilişkisine şifa bulmak ve onarılmak üzere aktarılmıştır.

Şunu unutmayalım: Aktarım ve karşı aktarımın temelinde ayna nöronları gerçeği vardır. Bu temayı kitabın birçok yerinde açıklamıştım.

581) OGP, üreme programına bağlı olduğu için cinsel arsızlığı bünyesinde barındırmaz. Kastre öznenin de cinselliği üreme programına bağlıdır ama bu cinsel program kastrasyonlarla rezil

kepaze edildiği için onun öznesi de cinsel bir kepazedir. Peki bu özne maruz kaldığı bu durumdan dolayı suçlu mudur? Elbette ki böyle bir iddiamız yoktur.

582) Dünyanın her coğrafyasında ve her kültüründe ve her tarihte eşcinsel ve lezbiyen ilişkilere rastlanması kültürlerin yapısıyla mı insanoğlunun doğasındaki verili bir yapıyla mı açıklanabilir? Eğer eril kastrasyon kültürlerinin sahte ve ahlaksız homofobik mantığıyla yorum yapmayacaksak sözünü ettiğim bu edimlerin insan doğasında karşılığı bulunmalı. Bunlar nelerdir anlamaya çalışalım:

!. Libidinal füzyonda bütün bebekler anneyle özdeşleşirler ve onunla derin aşk bağları yaşarlar. Önce erkek bebeklerden başlayalım: Erkek bebek anneyle özdeşleştiğinde bir dişi yazılımını içe almış demektir. Daha sonraları babayla özdeşleştiğinde eril kimlik giderek ön plana çıkacaktır. Erkek bebeğin anneyle bu ilk kimlik özdeşleşmesinin psişik hatırası, onda erkek varlığına erotik ilginin her zaman belli bir dozda tetikleyicisi olacaktır. Burada Winnicott'ın deyişi ile heteroseksüelliğin normal eşcinsel boyutunu açıklamış oldum. Ama anneyle yaşadığı bu ilksel aşk kayıtlarından hareketle de ilerde karşı cinsten güncel aşk nesnelerine bağlanacaktır. Çünkü bu ilk iki senede anneye âşıktı.

Kız bebeklere gelince de şu tablo ile karşılaşırız: Libidinal füzyonda anneyle yaşadığı yoğun aşk aktarımları daha sonradan babaya aktarıldığında kız bebek, karşı cinsle ilişkilerin dünyasına adım atmış olur. Ama anneyle yaşanmış ilk aşkın anısı da bilinçaltı kayıtlarda saklı tutulur. Bu nedenle hayata kendi hemcinsi ile başlayan kadınlar hemcins ilişki olasılıkları karşısında, erkekler kadar ödlek değildir.

Şimdi daha tutarlı konuşabiliriz: Libidinal füzyonda anne merkezli libidinal ve erotik özdeşleşmeler hem erkeklerde hem kadınlarda yukarıda açıkladığımız çerçevede heteroseksüelliğin yanında ikinci

bir eksen olarak heteroseksüelliğin normal eşcinsel arzu yapılanmasını mümkün kılıyor. Ayrıca şu da var: Karşı cinsin olmadığı bir ortamda libido bu ilk kayıtlar nedeniyle, boşalım nesnesi olarak kendi cinsini de seçebiliyor. Bu realite aslında erkeklerin hem erkekler hem kadınlarla, kadınların da hem erkekler hem kadınlarla gönül bağları içinde aşk ve sevgi dolu bir dünya kurmalarının zemini gibi de gözüküyor. Çünkü özne hangi cinse aktarım gerçekleştirmişse bu ilgilerinin kökeninde yukarıda çerçevelerini çizdiğim ve anneyle yaşanmış ilk aşk yazılımları vardır.

Şunu da ilave edelim: Hemcinsler arasında cinsel sohbetler sürüp giderken elbette herkes erotik yönden etkilenir. Bu durum çok seyrek olmasa da homoerotik bir algı ve talebi de tetikleyebilir. Burada bilinçaltı, erotik sohbetten etkilenmiştir ama bazen de nesnelerin aynılıklarını ayırt edemeyebilir. Bu nedenle bilinçaltında, karşıdaki hemcins kişi cinsel nesne olarak da algılanabilir pekala.

583) Penisin cinsel ilişkideki fonksiyonu üreme programına göre ayarlanmıştır. Burada doğa erkeği en çok haz alacağı pozisyona sokarak döllemeyi mümkün kılacak bir oyun oynar. Ne var ki kastrasyon kültürlerinin kastre erkekleri cinsel şaşkınlıklarından dolayı bu doğa yasasını bile aceleye getirerek işi çabucak bitirirler. Biraz ilerde tanımlayacağım bu pozisyondaki yüksek haz, döllemeyi mümkün kılmak için erkeğe verilmiş bir ödüldür ve erkeği kendi oyununa getirir. Bu uygulama, kastre erkekte bile orgazmik hazzı alışılmışın iki üç katına kadar çıkarır. Şunu hemen ilave edelim: Kastre olmaklık kastrasyon kültürlerinde yaygın bir durum, yaygın bir kaderdir.

Şimdi gelelim tanımlamamıza: Penis vajinanın içinde hareketsiz durursa orgazm gerçekleşmez. Orgazma ermek için penisin vajina içinde gidip gelme hareketleri zorunludur ve erkek irade dışı olarak

bu hareketleri zaten yapar. Başka türlü, cinsel haz üretilemez. Ama kastre erkek süreğen cinsel açlık ve daimi tatminsizlik yüzünden son derece acelecidir ve eksiksiz tatminli orgazmının yolunu yine kendisi tıkayıverir. Bu aceleci erkeklerin popülasyondaki yüzdesi ne kadardır? Aşağı yukarı erkelerin bütününe yakını bu vaziyettedir. Yani ortada cinselliğini tatminsiz yaşayan çok büyük bir erkek popülasyonu mevcuttur.

Terapi yoluyla bu insanları tümden OGP potansiyeline aktarmak çok ütopik bir hayal olur. Çünkü OGP'nin bütün bir popülasyonu kapsayacak şekilde hayata geçirilmesi son derece büyük organizasyonları gerektirir. Ama buna rağmen bu kastre popülasyonu biraz daha iyi bir haz seviyesine ulaştırmak için nasıl teknikler uygulanabilir?

Şimdi gelelim sözünü ettiğimiz teknik uygulamaya: Erkek vajina içinde gidip gelerek cinsel ilişkiyi sürdürdüğünde giderek orgazma yaklaşmakta olduğunu hisseder. İşte bu anda işi aceleye getirmeyecek ve dakikada ortalama 5-6 gidip gelme hareketine geçecektir. Her gidip gelme hareketi bir sayı kabul edilecek. Yavaşlatılmış bu gidip gelme hareketini yaparken vajinaya her girişinde penis dibini vajina ağzına sıkıca bastırarak bir süre dinlenip sonra tekrar geri çekilerek belirttiğim sayı kadar gidip gelme hareketi yapacaktır. Bu teknikle elde edilen orgazmik haz kastre erkek öznenin yüzünü epeyce güldürecektir. Penisin dibini vajina ağzına çok sıkı biçimde bastırarak orgazm olmada doğanın hesabı nedir? Cevap çok basit, döllemeyi mümkün kılmak.

584) Anne baba azarladığında yaşanan yoğun utanç duyguları, Ödipal dönemdeki kastrasyon süreçlerinde yaşanmış yoğun utanç ve suçluluk duygularına bağlanır.

585) Çocuklukta maruz kalınmış kastrasyonlar nedeniyle ortaya çıkan çeşitli cinsel türevleri eyleme döktüğü için özne suçluluk duymayabilir (seksüel patoloji olarak kabul edilen tüm etkinlikleri kastediyorum) ama bu sonuç emosyonel iyileşmeye denk gelmez. Yani birçok seks suçlarının arkasında failler olarak cinsel yönden sağlıklı öznelerin varlığını düşünemeyiz. Ünlü Epstein skandalında adları geçen yüzlerce binlerce insanın hiçbiri cinsel kepazeliklerinden dolayı suçluluk duygularına kapılmadılar ama bu onların ruhsal ve cinsel yönden sağlıklı olduklarını asla kanıtlamaz. Bir OGP öznesi cinsel etkinliklerinden dolayı suçluluk duygusuna kapılmaz ama cinsel kepazeliklere de bulaşmaz. Bütün cinsel etkinliklerini en insani çerçevede ve ruhsallığının en derin katmanlarından katılarak yaşar.

586) Birine sarılmak oksitosin hormonunu arttırırmış. Acaba neden? Bence yanıt şu: Üreme programına bağlı cinsel etkinliklerimizin oksitosin hormonunu arttırdığını biliyoruz. Türdeşini koruma ya da onlara sevgi sunma etkinliklerimiz de üreme programımızın bir alt kümesidir. Bu nedenle bir insan kardeşimize yardım edip sevgi gösterdiğimizde libidinal aktarımlarımızdan bir bölüm deseksüalize edilerek iç dünyamıza yansıdığında tarafımızdan sevgi olarak algılanan bir hissiyatla ruhumuzu yüceltir. Bu süreç doğal olarak bizde oksitosin hormonunu da yükseltecektir.

587) Libidinal füzyonda var olmak bebeğin en temel güvenlik ve iç barış duygusunun yapılandırıcısı ve garantörüdür. Bebek bu modda anneyle tam bir ruhsal kaynaşma halini yaşar. Ama bebeğin bunların yanında tartışmasız çok önemli gereksinimleri daha vardır. Nedir bunlar? Bunlar hayati temel ihtiyaçlar olarak aşağıda ana hatlarıyla belirtilmiştir.

1-beslenme

2-korunma

3-korktuğu ve canı yandığı zaman yatıştırılma yani bu eksenlerdeki güven duygularının teessüsü.

Libidinal füzyon dönemi arızasız yaşanmışsa, tabii devamında Ödipal dönem ve ensest üçgen de arızasız yaşanma koşuluyla ruh sağlığı yerinde bir insan bireyi yetiştirmiş oluruz. Bebek hayati temel ihtiyaçlarının karşılanması bakımından sorunlar ve gecikmeler yaşasa bile ileride çok ciddi ruhsal bir rahatsızlığa yakalanmaz. Ancak libidinal füzyon dönemi çeşitli derecelerde yoksunluk içinde geçen bebekler ileride ciddi nevrozlara ya da tablonun vahametine göre psikoza yakalanacaklardır.

Arızasız yaşanmış libidinal füzyon sürecinin, sağlıklı ruhsal yapılar olarak bebekte aşk ve şükran duygularının temellerini attığını da ilave edelim.

588) Libidinal füzyon ruhsallığından beslenememiş bir bebek geleceğin ruh hastasıdır.

589) İnsan, doğasına ters yaşamaya zorlandığında (ki eril kastratör kültürler insan üzerinde bu vahşi operasyonu gerçekleştirirler) varoluşsal anlamını kaybeder ve kendi özü ile çelişik bir hayat sürmeye mahkûm olur. Bu ilk kale (kendi özü) fethedilmeden yani hayata aktarılmadan, varoluşu özden önceye alan hiçbir felsefi yaklaşım ve terapi yöntemi özne üzerinde şifa verici bir sonuç yaratamayacaktır.

590) Kastratör kültürün öznesi, kendi varoluş anlamını (libidinal füzyon realitesini) kavrayamayacak kadar sezgiden yoksun kılınmış ve ahmaklaştırılmış bir öznedir.

Varoluşsal süreçler, yani öznenin tüm yapıp ettikleri, öznenin içine fırlatıldığı kültürel dünyadan ve bütün bunları önceleyen bir özsel yapıdan önce gelir. Varoluşçu felsefe bunu söylüyor. Bu teze elbette

katılmıyoruz. Evvela eril kastratör kültürlerde kastrasyon denen bir gerçeklik vardır. Kastrasyonlar öznenin kapasitesinden pek çok olanağı alıp götürür. Yani öznenin özü yarım bırakılmıştır ve onun tüm eylemleri, bu sakatlanmış yapıdan bir yansımadır o kadar.

591) Sende açığa çıkmak için uyarıcıyı bekleyen kapalı enerji (OGP)…Sen enerjinin sana ondan aktığını sanıyorsun, oysa o sadece sendeki potansiyel olanı (OGP'yi) uyandırıyor. Orgazmik terapide özne kendisinde açılan orgazmik potansiyelin gizemli biçimde analistten kendisine aktığını sanır.

592) Müminin tanrıya ve onun mucizelerine inancı, küçük çocuğun anneye duyduğu saf inançtan kaynaklanır ve kökeni bu odağa bağlıdır.

593) Tanrı varlığına inanma, insanda farkındalık bilincine bağlıdır ve oradan türer. Kendi kendini var etmediğinin farkında olan insanoğlu bu varoluşu bir dış güce bağlar ve ona tanrı der. Aynı zamanda libidinal füzyonun anneye yönelik idealizasyon ve süblimasyon aktarımlarını da bu varlığa yansıtarak onu kutsallaştırmış olur.

594) Ödipal dönemde şiddetli ensest yasağı ile karşılaşan küçük çocukta, her zaman bir reddedilme kaygısı ve korkusu oluşur. Bu kişi ergenlik çağına geldiği zaman karşı cinsle ilişki kurması gerektiğinde ister istemez beğenilmeme ve reddedilme kaygılarına kapılacaktır. Hatta sonraki yıllarda anneleri tarafından çok sevildikleri kendilerine söylenen bu çocuklar bütün bu olumlu geri bildirimlere rağmen ilk travmanın etkisinden çıkamayacaklardır.

595) Cevap vermeyen sevgili, libidinal füzyonun cevap vermeyen annesi gibidir.

596) Terapide bir türlü iyileşemeyenler aktarım süreçlerini baskılayıp engelleyen kişilerdir.

597) Çocuk kalmış annelerin çocukları da genellikle çocuk kalır.

598) Tanrı'nın koruyucu ve kollayıcı sıfatları libidinal füzyon döneminin koruyucu annesinden kültürlere aktarılmış yansımalardır. Koruyucu kollayıcı anne her kültürün alt bilincine kodlanmış olarak sosyokültürel aktarımların taşıyıcısıdır.

599) Cinsel patoloji olarak ortada görünen tablo çeşitliliklerinin hepsi, libidonun kendi cinsel bileşenlerine ayrışıp eyleme dönüşmesinden başka bir şey değildir.

600) Zihnin papağan kayıtları sanki zihin hastalıklarında aktifleşerek ruhsal sahneye egemen oluyor gibi.

601) Üreme programı, taşıdığı ve zamanı geldikçe gelişmeye açık tüm alt programları ile birlikte bebeklikten itibaren aktiftir. Bu program öncelikli olarak öz savunma ve korunma reflekslerini içerir. Burada bebeğin beslenmesi, korunması ve ihtimam görmesine yönelik ve bizzat bebek tarafından bilinçaltı refleksler düzeyinde ifadelerini bulan beklentilerinin ve ihtiyaçlarının gecikmesi durumunda da yine bir tür protesto tepkileri söz konusudur. Henüz bilinçlenmemiş bir varlık olan bebek için beklediği bu hizmet ve korunmalar geciktiğinde sadece refleks düzeyinde, sunucu odağa karşı daha doğrusu gecikmenin kendisine karşı öfke ve düşmanca duygular beslenir. Çünkü sosyalleşmemiş bu dürtü seviyesinde bebek, gereksinimlerinin acil tatmini peşindedir ve engellere karşı tahammülü yoktur. Bunu, çaresiz bebeğin çevreden acil bir yardım talebi olarak da okumak çok mümkündür. Bebeğin dışardan beklediği ya da sadece beklediği bu destek ve yardımlar gerçekleştiğinde o sükunete, huzura kavuşur ve gelen bu yardım ve desteği ki bunların bir yardım ve destek olduğunun da ayrıca farkında değildir ama kavuştuğu huzur ve sükuneti, şükran duygularının bebekte yapılanan ilk örnekleri olarak okumak çok mümkündür. Yani

bebek yardımcı bu dış müdahaleyi bir tür şükran ve teşekkür duygusuyla karşılar gibidir. Bu tepkiler, bebekte sosyalleşmenin ilk bilinçaltı prototipleridir.

Temel ihtiyaçlarımızın birilerinin elinde ve onun tekelinde olduğunu az buçuk sezinlediğimizde o odağa karşı öfke ve tahammülsüzlük tepkileri veririz ki bunlar haset ve kıskançlık duyguları olarak da okunabilir. O odaktan bize gelen tüm yardımlar da bir tür iyilik görmüş olma ve bunlardan haz duyma duyguları olarak deneyimlenir bütün bunlar teşekkür duygularının ilk prototipleridir ve bütün bu tepkiler, organizmanın varlığını koruma kaygıları olarak üreme programının kapsamı içinde gerçekleşir.

602) Orgazmik terapide danışanla analist arasında aktarım süreçleri başlayıp öznenin yeniden yapılanmasına geçildiğinde artık eski yasaklar iptal edilir. Yeni kod yazılımları yazılırken de artık yargılayıcı ve suçlayıcı ifadeler kişinin üzerine etiketler olarak yapıştırılmaz. Özne kendini tanıması ve deneyimlemesi için seçimlerinde serbest bırakılır.

603) Paranoid pozisyon, canlının hayatını tehlikelere karşı korumak için doğasında bulunan verili bir savunma refleksidir.

604) Evlilik bağlılığı (kurumu), doğacak bebeklerin yaşamını uzun süreli olarak güvenceye almak için insan doğasının bir dayatmasıdır.

605) OGP'de orgazmın tüm bedeni ve ruhsal yapıyı sarıp kuşatan şiddetli epileptik sarsıntılarının sona erip tam bir gevşeme ve rahatlamanın ortaya çıkabilmesi için geçen ortalama süre 90 saniyedir. Bu nedenle OGP, ortalama kastre öznenin orgazmik dışa vurumlarını defalarca katlayarak geride bırakır.

606) Tüm kastrasyonlar çökertilip de libidinal füzyonun cinsiyetlenmemiş libidosu açığa çıktığında yaşanan OGP orgazmının

hangi nesne ile olduğunun hiçbir önemi yoktur. Seçilmiş nesne ister hemcins ister karşı cins olsun orgazmın o yoğun kapasitesinde bir kayba sebep olmaz. Orgazmik terapide öznenin seçtiği cinsel nesne çoğunlukla terapiste denk gelir. Burada terapist öznenin yararına olmak üzere onun kilitli orgazmını açacak bir fonksiyon üstlenmiştir. Çünkü terapistle paylaşılan mahremiyetler danışanın tüm cinsel aktarımlarını yasaklı ensest figürlerden ayrıştırarak terapiste yöneltmiştir. Bu nedenle terapist de terapi süresince öznenin cinsel nesne tercihi olup çıkar. OGP açığa çıktığında, eğer sevgi bağları söz konusuysa, analist de dahil olmak üzere seçilen nesne fark etmemek üzere orgazmın değişmeyen bu kapasite ve kalitesine OGP'nin orgazmik sabitesi diyelim. Ancak burada analistin bir fantezi nesnesi olarak kaldığını belirtelim.

607) Kadınların önemli bir kısmı, özellikle cinsel temalar söz konusu olduğunda doğruları çoğunlukla söylemezler ve bu tutumları onların terapilerini çıkmazlara sokar. Bu neden böyledir? Çünkü penis hasedine bağlı çocukluklarındaki aşağılanmışlık duyguları bu kadınların alt bilincinde son derece aktiftir. Şimdi terapi ortamında terapistle kendi iç gerçeklerini paylaşacağı zaman onun tarafından aşağılanacak mıdır kınanacak mıdır şeklindeki kaygı yüklü sorular, onun içtenlikle paylaşımlarını sabote edip durur.

608) LİBİDİNAL FÜZYON İNSAN OLMANIN EVRENSEL SABİTESİDİR.

609) Erkeklere pompalanan maçoluk imagosu asla güçlü bir orgazm kapasitesini göstermez ve ona denk de gelmez. Bu projenin altında salakça bir bilinçaltı niyet vardır. Sanılır ki erkek ne kadar haşin ve hoyrat davranışlar sergilerse kendisinin o kadar çok erkek olduğu kanıtlanmış olacaktır. Yani kamunun önünde bir aldatmaca oyunu oynanacaktır. Bu proje neden saçmadır? Şundan dolayı: OGP üreme programına bağlı kökleri nedeniyle onun bütün alt küme

programlarını da öznede hayata geçirir. Şunu kastediyorum: OGP öznesi bir erkek hayatı koruma, aşk, türdeşini sevme gibi tüm insan oluş programlarını hayata aktarır. Sevgi ve sevecenlik bu öznenin temel kod sistemidir. Bu nedenle haşin erkek numaraları ciddi bir cinsel performansı asla kanıtlamaz. Maço erkek sadece ejeküle olabilir ama tanımladığımız anlamda asla orgazm olamaz. Eğer olabilseydi sevecenlik, nezaket ve kibarlık onun başat kimlik özellikleri olurdu.

610) İnsanlarda tüm duygu ve heyecanlar dilden önce gelir. İnsanlarla ilişkilerimizde öncelikli olarak onlardan bize yansıyan duygu ve heyecanları kayda alırız. Bu sonuçtan yola çıkarak şunu da söyleyebiliriz: Çocuklar anne babalarının kastrasyon tehditlerine maruz kaldıklarında sözel mesajlardan çok onların kendi kastrasyon korku ve dehşetlerini içselleştirirler.

611) Her şeye gücü yeten tanrı inancı, insanın bebeklik çağından kalma omnipotans yanılsamasından kaynaklanır. O dönemde bebek, anne memesi kendisine sunulduğunda kendisi böyle istediği için isteğinin gerçekleştiği şeklinde bebeksi ilkel bir inanç içindedir. Eğer istediği anda meme gelmezse aşırı bir öfkeye kapılır. Bu da "tanrının gazabı" inancının ilkel kökenidir. Bu son iki açıklama Melanie Klein'ın "Haset ve Şükran" adlı esrinde çok güzel ifade edilmiştir.

Yukarıdaki açıklamalardan hangi sonuçlara varacağız, nasıl tablolarla karşılaşacağız, onları açıklamaya çalışayım: Bebeklik çağından kalan bu omnipotans yanılsaması, kişiler şizofreniye yakalandığında, zihinlerindeki "istedikleri şeyi istedikleri anda gerçekleştirme" şeklindeki ilkel omnipotans inançları harekete geçirir. Bu gibi hastalarda sihirli el hareketleriyle nesnelere, insanlara hükmetme şeklindeki çocuksu inançlara dayalı ritüellere rast geliriz.

Günümüzün sözüm ona sahne sihirbazları denen şarlatanları da insanların bu inanç zaaflarından beslenen örneklerdir.

612) Bir psikiyatri toplantısında ünlü bir psikiyatrist aynen şunları söyledi: “Biz, hastamız normal nevrotik seviyeye geldiği zaman bununla yetiniyoruz. Çünkü tam bir şifa yoktur.”

Dünya genelinde psikiyatrinin gelip tosladığı çaresizlik daha güzel ifade edilemezdi. Yani bu kısıtlı sonuçla yetinin demek istiyordu bu doktor arkadaş, Aslında demedi ama sözlerinin gideceği adres şuydu: “Sıkışmış libidoyu biz de tam çözüp gerçek şifaya erişemiyoruz”. Aşağı yukarı yüz sene evvel Freud da aynı şeyleri söylemişti: “Psikanalizin gelip çattığı sert bir kaya var, daha ileriye gidemiyoruz. Bu yüzden hastaları tedavi edemiyoruz.” Tabii bu sert kaya, kastrasyonların aşılamaz gibi görünen ama aslında da aşılabilecek olan sert kayasından başka bir şey değildi.

Bütün yazılarımda ruhsal şifanın gerçek adresinin yüzde yüz serbestleştirilmiş libido ile bağlantılı olduğunu yazıp durdum. Bir şey daha söyledim, o da şuydu: Tanımladığım bu çerçevede kendisi ruhsal şifaya erişememiş analist ya da terapistler bu nedenle danışanlarını iyileştiremezler. Çünkü terapi süreci danışan ve terapist arasında bir aktarım yaratır. Ancak bu aktarımın yarattığı özdeşleşme süreçleri üzerinden danışan iyileşebilir. O da analist ya da terapist ne kadar iyileşmişse ancak o kadar olur. Ne var ki tanımladığım bu çerçevede yani sıkışmış libidosunu çözümleyerek özgürleşmiş bir terapisti bulmak da milyonda bir ihtimaldir. O zaman ne demiş oluyorum? Mevcut terapistlerle ve terapi uygulamalarıyla hiç kimse gerçek anlamda şifaya erişemeyecektir. Yıllarca süren seanslar ve onca harcanan paralar boşa gidecektir. Özet olarak şunu söylüyorum: Kendisi iyileşmemiş bir analist ya da terapist kimseleri

iyileştiremez. Sıkıştığında ilaç yazar, o kadar. Tablo size tanıdık geliyor mu?

613) Bastırılmış cinsellik (OGP), hasedin ve beraberinde birçok melanetin kaynağıdır.

614) Sevgi aktarımlarında, eğer bir şekilde libidinal füzyonun cinsiyetlenmemiş libidosundan bir şeyler açığa çıkarsa, bu durum cinsiyet farkı önemli olmamak üzere kişiler arasında erotik tetiklenmelere yol açabilir.

615) Kastrasyonlar sözel olarak aktarılmış gibi görünseler de aslında bu sözel ifadelerin içine kodlanmış emosyon paketleri halinde iletilirler. Bu nedenle oral dönem bebekleri bile kastre bir annenin ruhsallığındaki genel tıkanmışlıklar nedeniyle çok rahatça kastre edilebilirler. Bilelim ki yutan anneler bebeklerini en kısa zamanda zehirli füzyona taşırlar.

616) Bilinçaltınızı tüm kastrasyon çatışmalarından arındırmadıkça ruhsal anlamda şifaya asla kavuşamazsınız. Geri kalan uygulamaların hepsi tedavi adı altında kişileri oyalamaktan başka hiçbir işe yaramaz.

617) İlk üç yaşta küçük çocuk özellikle anne baba söylemlerini ve bunların emosyonel içeriklerini alıp kopyalamaya ve kendisinde yapılandırmaya son derece açıktır. Terapide danışan bu ilk üç yaşa gerilediği zaman ruhsal hayatında film yeniden başa sarılır ve sağlıklı analistin bütün ruhsal içeriklerini, tıpkı anne ve babasıyla olduğu gibi kendisinde kopyalar ama bu sefer rota iyileşme yönündedir. Bu nedenle sağlıklı analistten kendisine transfer edeceği yoğun aktarımlar danışanın kurtuluşu için eşsiz bir fırsattır.

618) Terapi bittiğinde, ensestin ışığı söndürülmemelidir. Süreç içi ensesti kastediyorum. Yani yeni bir kastrasyon sürecine gidilmemelidir.

619) İlk üç dört yaşlarda maruz kalınan kastrasyonların küçük çocukta yol açtığı anksiyete ve travma çok şiddetli ise ileri yaşlarda demans ve Alzheimer gibi hastalıklara zemin hazırlıyor olabilir mi? (Bir düşünce egzersizi sadece)

620) Her doğan bebekle birlikte annede cinsel bir şeyler kalır. Bu bebek bir kız ise ileride evleneceği erkek, annenin gizli cinsel arzu nesnesi olur. Eğer bu bebek erkek ise onun ileride evleneceği kadın, annenin amansız rakibi olur.

621)Terapilerde danışan ve analist arasında daima bir aktarım süreci aktifleşir. Eğer böyle bir aktarım süreci aktifleşmemişse onun adı terapi değil danışma hizmetidir. Devam edersek: Bu sürecin yoğun cinsel içerikler taşıdığını daha önceleri defalarca söylemiştim. Ancak danışan ve analistin her ikisi de erkek ise ikili arasındaki ilişki çok ama çok yoğun elektrikli süreçler halinde seyreder. Korkak analist ve korkak danışan açığa çıkan bu davetsiz misafir karşısında ürküntüye kapılıp bu değerli malzemeyi görmezden gelmeye çalışabilirler. Terapiye en büyük ihanet işte bu korkakça tutumlardan kaynaklanır.

622) Gerçek tehlikeler geçip gitmiş olsalar dahi insanın bilinçaltında onun dehşeti kayıtlı bir yazılım olarak daimidir. Hep sözünü ettiğim şu beş kastrasyon kayıtları tam da bu kategoridendir. Bu nedenle onların yıkıcı etkileri ömür boyu sürer.

623) İnsanı kendi olmaklığının dışında bir konuma yerleştirmek isteyen her türlü müdahale bir kastrasyondur.

624) OGP'nin sürekli kilit altında oluşunun sebebi şudur: Bu tablonun altında, üç buçuk dört yaşlarına kadar olan dönemde küçük

çocukların ensest ve Ödipal ilgilerinin kendi doğal süreçlerini kapatamadan feci şekilde kastre edilişleri gerçeği yatmaktadır. Küçük çocuklarının kendilerine yönelik ensest tezahürlerinden sanki bir yetişkinin cinsel saldırısına maruz kalacaklarmış gibi korkan anne babalar, küçücük çocuğu feci şekilde kastre etmekten çekinmezler. Oysa başka yerlerde de belirttiğim gibi anne babalar çocukların psikoseksüel gelişimlerinde bir ara konaktır ve gelişimin beklenen noktasına gelindiğinde küçük çocuğun ilgisi dışarıdaki yaşıtlarına yönelir.

625)Kastrasyonlar öznenin cinsel yönelim nesne seçimlerini derecesine göre ekseninden kaydırır. Öznenin cinsel kimlik algısını da derecesine göre merkezinden kaydırır.

626) Bastırılmış cinsellik kimliğin pusulasını şaşırtır. Sonunda herkes kendisinin olmayan yanlış hayatları yaşamaya mahkum olur.

627) Abazalık kastre öznenin kaderidir ve o önüne gelenle sürekli düşüp kalksa da daima abazadır. Çünkü abazalık sürekli tatminsizlikle tanımlanan bir durumdur.

628) Üç dört yaşlarından itibaren gerçekleştirilen kastrasyonlara rağmen çocukların çoğunun aşağı yukarı ergenlik yıllarına kadar anda var olma kapasitelerini koruduklarını biliyoruz. Eğer eril kastrasyon kültürünün yarattığı vahim sonuçlar olmasaydı, bu çocuklar ergenlik krizleri yaşamadan, çok sağlıklı biçimde yetişkin hayatına intikal edeceklerdi. Ama bu böyle olmaz, o çocuklar ergenlikle birlikte çeşitli ruhsal rahatsızlıklara yakalanarak ömürlerini öylece tüketirler. Bu tablo eril kastrasyon kültürlerinde insanların kaderidir. Eğer üç dört yaşından itibaren uygulanan kastrasyonlar olmasaydı, bu çocuklar ergenlik ve devamında nasıl sağlıklı yetişkinler olarak hayatlarına devam edeceklerdi? Bu çok temel ve önemli bir sorudur. İşte biz orgazmik terapi ile kastrasyon kültürünün

insandan aldığı bütün yaşam sevincini ve kaynaklarını geri kazanarak özneye iade ediyoruz. Ve o kastre edilmemiş olsaydı nasıl bir haya sürdürecek idiyse işte bu olanağı onun hizmetine sunuyoruz.

629) Kastre özne sebebini bilmediği ve nesnesini tanımadığı derin özlem duygularıyla yüklüdür. Özetle arzunun kayıp nesnesini tanımlamış oldum.

630) Aşk, kökeninde her zaman sabit bir potansiyeldir. Onun nesne seçimi sonraki bir aşamadır. Aşkın değişmez bu verili potansiyeli onun evrensel sabitesidir.

631) Karşı tarafça mutlak onaylanmak ve mutlak anlaşılmak, aktarım aşkını harekete geçirir. Aynı zamanda üstü örtülü omnipotans yapıyı güncel psişik sahneye aktarır.

632) Mahremiyet paylaşımı kastrasyon bariyerlerini birer birer çökerttiği için öznede baskılanmamış ve etik formlara kodlanmamış libidoyu yeniden açığa çıkarır. Çünkü libido kendi üzerine uygulanan bariyerleri her zaman aşmak ve özgürleşmek talebindedir. Bu durumda mahremiyetini paylaştığı kişi öznenin arzu nesnesine dönüşür ya da görünürdeki kişi öznenin özgün arzu nesnesinin bir maskesidir sadece (not: her kültürde çeşitli maskelerin varlığı bu bakımdan manidardır ve örtük ensest arzu nesnelerine de göndermeler içerir). Çünkü libido nesnesiz yapamaz ve bir nesneye bağlanmak zorundadır. Tam da şu aşamada öznenin önündeki nesne ya mürşittir ya da analisttir. Bu nedenle dünyanın birçok yerinde tarikat içi ilişkilerde açığa çıkan seks skandallarının başka türlü açıklaması yoktur. Çünkü hem mürit hem mürşit bu ruhsal mekanizmayı bilmedikleri için onun anaforuna elde olmayarak kapılırlar. Aynı süreç terapilerde danışan ve analist arasında da geçerlidir. Ancak deneyimli bir analist bu işi seks tuzaklarına düşmeden ustaca yürütür ve danışanı ruh sağlığına kavuşturur.

Şu notu da ilave edelim: Öznenin bilinçaltında içerilmiş olan libidinal füzyon odağı, ruh sağlığının ve orgazmik özgürleşmenin vaat edici odağı olarak her zaman sinsi bir bekleyiş içindedir ve karşı konulamaz çekim gücüyle özneyi adeta büyüleyerek kendi derinliklerine çeker ve davet eder. Mahremiyet paylaşımları işte bu üstü örtük daveti açığa çıkarınca her iki tarafın da karşı koyma gücü ortadan kalkar. Ama ne yazık ki bütün bunlara rağmen kilit altındaki OGP her iki kişide de açığa çıkamayacaktır. Sebepleri kitap içinde birçok yerlerde açıklanmıştı.

633)Aşkın derin kuyularına çekilmekten onun uçurumlarına düşmekten, kısacası insan olmanın dayanılmaz acılarına katlanmaktan kurtulmak istiyorsan, seçeneklerden biri olarak patolojik narsisizme sığınabilirsin ama o zaman da insan olmaktan dışlanmış olursun. Diğer seçenekler nelerdir diye sorarsanız nevrozlardan psikozlara kadar önünüzde geniş bir seçenekler listesi mevcuttur.

ŞİİRLER

Aşağıda eski öğrencilerimden Ergin Binyıldız'ın bana gönderdiği şiirleri bulacaksınız. "Şiirlerin çok güzel, bunları niçin yayınlamıyorsun* diye sorduğumda önerimle pek ilgilenmedi. Bu kadar güzel şiirlerin insanlara ulaşması gerektiği için onları kitabımın son bölümüne ekledim. Sizlere de keyifli okumalar dilerim.

1-Ergin:

Ölümü evlerden tanıyorum,

Sahibinden önce ölen evlerden.

Odalar birer birer naftalin, lavanta ve

zaman kokuyor.

Beyaz florasan ile lekeli halıfleks

arasına sıkışmış yüzlerce kitap saydım

(Kim okudu sizi, sizi kim okuyor?)

Salon yanlış, mutfak yanlış,

İkili üçlü kanepeler var, yanlış yaşanmış.

Ne zaman ki kapılarından dışarı biri

bir çift boş ayakkabı koyuyor,

Boş ev sahibiyle doluyor.

Ölümü gözlerden tanıyorum,

Yarı açık cezaevi gibi yuvalarında hapis,

Yitik, bulanık, sisli…

Bazen ahirete dek ertelenen
bir arzunun çürümüşlüğünde
düpedüz pis, sinsi ve gizli,
artlarında kah öfke kah coşku yüklü,
uzun, sicim sicim bulutlar akıyor.
Bir metre ötede bir masada,
bir camda, bir boş duvarda,
özlemle, ihmal edilmiş
bir sonsuzluğa bakıyor.
Ölümü tenlerden tanıyorum,
parça parça solmuş, kurumuş,
ne kadarı kaldıysa yitenlerden,
kökü güçlü değil ki
yaprağa kadar su yürüsün.
Hafızadan bile önce utandırılmış,
(Tüm utançlar kendinden sanıyor).
Tahminsiz bir temasta
yara olduğunu unutmuş bir kabuk,
çabucak sönüveren titrek, ayıplı bir umut,
ters yüz bir hazzın içinde
belli belirsiz kendine benzer bir çocuğu arıyor.
Ölümü ellerden tanıyorum,

parmak parmak ağlıyor

ceplerde gizli gizli.

Biri bir düne, biri bir yarına tutunmuş.

Sanıyorum biliyorlar.

Biliyor olmalılar.

Yoksa

ölüm bile bu kadar dokunmaz insana.

…….

2.Ergin

“Yılların bedenimi zayıf düşürdüğünü hissediyorum.

İnsanlar, zalim tasarım ürünü tanrılara yüzlerini döndükçe

Acaba ölümün acısından korktuklarından mıdır,

Yoksa yaşamın coşkusundan korktuklarından olabilir mi,

Seni korkularınla yöneten tanrılarına dua et.

Ne zalim ne hızlı cezalandırıcılardır onlar,

Ya da sevgini bırak kucağıma (sunağıma- aynı kelime).

Korkarım zamanım azalıyor

Ve ordular var üstüme gelen

Acele et sevgilim.”

……..

3.Ergin Binyıldız:

“Her çocuk masum,

her suçlu çocuk,

Erkenden toprağa düşmüş ruhları.

Çocukluk bir düşmüş,

güruhların gürültüsünden arta kalan zamanda

fısıltı gibi duydukları.

Ama bir tasma değil,

bir taç gibi takacaklar gururla

o uyduruk boyundurukları

ve suçu zamana atacaklar,

ve özlemle andıkları

ve yaşadıklarını sandıkları her umut kırıntısında,

bire bin katacaklar,

ve her gece,

ölen çocukluklarının mezarlarının üzerinde yatacaklar.

Her çocuk kurban,

her kurban çocuk.

Her an bir inci, ipe dizdikleri bir koleksiyon,

gezdikleri gördükleri, bildiklerinden ibaret.

ve şayet yolunda gitmezse bir şeyler

ya da bir rastlantı

asılır da koparırsa o sahte kolyeyi, duracaklar,

belki bir an, küçücük bir an

suç mahallinde bir delil,

ruhlarında sığınacak bir delik bulacaklar,

ama ne yürek yetecek acıları deşmeye,

ne bir kürek o derin mezarı eşmeye,

ve sadık bir köpek gibi,

umutsuz bir hasta gibi,

asla farkında olmadıkları,

ama tutmaktan keyif duydukları

sonsuz bir yasta

yine yine yine gömülecekler sıcak karanlıklara.

,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,

4.Ergin Binyıldız:

Yaşayamadıklarını taşıyorum,

ağır değil mi bu baba?

-Ağır olmaz mı be oğlum.

Yaşayabilsem yaşardım ama.

-Gökyüzüm olabilirmişsin sınırsız.

Oysa tutsağın oldum duvarlarının.

Ve bekliyorum sabırsızca

o duvarları yıktığım günü görmeyi,

görmeyi öfkenin ötesini,

ufku, yokluğunu sınırların.

-O duvarlar bir seni mi tutardı içinde be oğlum.

Ötesini görebilsem göstermez miydim?

- Baba niye öldün yaşamadan?

- Yapamadım. Yaşamadım. Bilemedim. Ölüverdim.

……

5.Ergin Binyıldız:

Çocuk ki

İnsanın insanlığının elde kalan tek kanıtı.

Çocuk ki

ölümü hayatın üstüne koyan delilere,

evrenin tek kelimelik yanıtı.

Çocuk ki

Bir gece yere düşen yıldızlar,

cıvıltılı yasemin kokulu gündüzler gibi

ışıl ışıl,

gürül gürül.

Çocuk,

gökten çağlayanlar gibi dökülüp,

güvercinler gibi ayağının dibine konuveren.

Çocuk,

katman katman kabuklarını bir bakışıyla soyuveren,

çocuk.

Sevmenin eşanlamlısı

çocuk, varoluş.

Asla yorulmayacağım adını çağırmaktan,

umutsuzların yüzüne coşkuyla bağırmaktan.

Çocuk...

Çocuk.

Çocuk!

,,,

6.Ergin Binyıldız:

Kızımı izliyorum.

Sevgim bir taşkın gibi önüne katıp sürüklüyor beni.

Hiçbir kucaklama dindiremez bu coşkuyu.

İşte o zaman durduğum yerden,

durduğu yere,

bir köprü inşa ediyorum sevgimle.

Bakıyor,

Bugün anlamasa da bir gün anlayacak,

Bir eylül günü,

güneş ışıkları hüzünle izlerken dünyayı.

Yağmurlara çeyrek kala…

Bir ağaca, kuşa ya da parkta oynayan üç köpek yavrusuna bakarken...

O köprüden yürüyüp geçecek,

Köprüyü kimin, ne zaman, nasıl yaptığını bilmeden

ama neden yaptığını bilecek.

……..

7-Ergin Binyıldız:

Bir garip his…

Yaşanmış her şey yaşanmaya devam ediyor gibi.

O vapur Kadıköy'e hiç varamamış.

Martılar havada asılı.

O yatak sıcak. O kadın, sıcak.

Gün -sonsuza dek- ha ışıdı ha ışıyacak.

Gri İngiltere sokakları.

Bu sarhoş adam da ben değil miyim?

Bal gibi de benim.

Ya da çocukluğumdan bir kaydırak

Ucundaki kum havuzu,

ufuk kadar uzak.

Annemi seviyorum.

Annem de beni. Sormadan. Hiç durmadan.

Yaz akşamları, çubuk dondurma için kat ettiğimiz yol

sonsuza uzanıyor.

Ben sıçraya sıçraya yürüyorum

dilimde bir türkü.

Hava ılık. Hava durgun.

Havada leylak, havada yasemin, havada sümbül,

Yürüyorum.

Yaşadığım her şey benimle yürüyor.

Çok mu büyüttük be zamanı gözümüzde?

Şu havalara bak,

Elinde kırbaç,

Sabah akşam, yedi yirmi dört, beş vakit şırak şırak.

Geçmiş yok.

Yürüyorum.

Mevsim kış.

Havada yasemin.

Havada sümbül.